

**DÖNÜŞÜMÜN EŞİĞİNDE BİR TARİHİ KIRSAL YERLEŞİM:
AYVACIK-BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ KORUMA ÖNERİSİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İldem Özlem ÇELİKER

Mimarlık Anabilim Dalı

Koruma ve Restorasyon Programı

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Koray GÜLER

HAZİRAN 2021

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü tez yazım klavuzuna uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;

- tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel etik kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi,
- kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- ücret karşılığı başka kişilere yazdırmadığımı (dikte etme dışında), uygulamalarımı yaptırmadığımı,
- ve bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversite veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı

beyan ederim.

Sevgili Anneannem Saadet ÇELİKER Anısına,

ÖNSÖZ

Yüksek Lisans eğitimim ve tez çalışmam süresince değerli katkıları ile çalışmalarım bana yol gösteren, yapıcı eleştirileri ile çalışmalarımı hep daha ileriye taşımamı sağlayan, akademik anlamda çalışma prensipleriyle kendime örnek aldığım ve desteğini her zaman yanımda hissettiğim çok değerli hocam Doç. Dr. Koray GÜLER'e, tez savunma jürisinde yaptıkları katkılar için Dr. Öğr. Üyesi Burcu BÜKEN CANTİMUR ve Doç. Dr. C. İrem YAYLALI GENÇER'e ve eğitimimiz süresince her konuda bizlere destek olan ve araştırmalarımızı ilgiyle karşılayan Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Koruma ve Restorasyon Yüksek Lisans programındaki tüm hocalarıma çok teşekkür ederim.

Alan çalışmalarımı gerçekleştirebilmem için bana evlerini açan ve alanda bulunduğum süre boyunca güler yüzleriyle bana her konuda yardımcı olan Büyükhüsün Köyü sakinlerine, resmi bilgilere ve güncel kadastral haritalara ulaşmamda yardımcı dokunan Ayvacık Belediyesi ve Çanakkale İl Özel İdaresi'ne ve geçmiş yıllara ait hava fotoğraflarını edinmemi sağlayan Harita Genel Komutanlığı'na teşekkür ederim.

Bugüne kadar hep yanımda olan, beni asla yalnız bırakmayan ve tez çalışmam süresince zorlandığım zamanlarda beni motive eden manevi ailem AYATA Ailesi'ne, annem Nazan ÇELİKER ve tüm aileme sonsuz teşekkür ederim.

Yüksek Lisans eğitimim ile tanıdığım, meslek alanımla ilgili tüm heyecanımı ve ilgimi paylaştığım, manevi ve teknik anlamda her zaman desteklerini gördüğüm başta P. Nur PAMUKÇU, Beste GÜZEL, Heves ŞAHİN ve İremnur YAŞAR olmak üzere tüm bölüm arkadaşlarıma teşekkür ederim.

Hayatımın her alanında yanımda olan, tez çalışmam süresince beni ilgiyle destekleyen ve cesaretlendiren sevgili arkadaşlarım Selin ÜKE, Yeşim TURGUT, Merve DEMİR, Gizem ŞENOL ve tez çalışmam süresince benimle fikirlerini paylaşan ve farklı bakış açıları yakalamamı sağlayan arkadaşım Ceren GÜLER'e çok teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

İÇİNDEKİLER.....	x
KISALTMALAR.....	xii
ÇİZELGE LİSTESİ.....	xiv
ŞEKİL LİSTESİ.....	xvi
ÖZET.....	xviii
SUMMARY.....	xxiv
1. GİRİŞ.....	1
1.1 Araştırmanın Amacı ve Önemi.....	2
1.2 Kapsam ve Yöntem	3
2. AYVACIK BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ	6
2.1 Coğrafi Özellikler.....	6
2.1.1 Konum ve Ulaşım.....	6
2.1.2 İklim ve Bitki Örtüsü.....	7
2.1.3 Topografya ve Jeolojik Özellikler.....	8
2.2 Tarihsel Gelişim	10
2.3 Sosyo-Kültürel ve Ekonomik Özellikler	14
2.4 Demografik Yapı.....	19
2.5 İdari Yapı.....	20
2.6 Yakın Coğrafyada Bulunan Kırsal Yerleşimler	21
2.6.1 Kozlu Köyü	22
2.6.2 Sazlı Köyü.....	23
2.6.3 Kayalar Köyü	24
2.6.4 Yeşilyurt Köyü	25
2.6.5 Adatepe Köyü.....	26
2.6.6 Behramkale Köyü.....	27
3. AYVACIK-BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ KIRSAL PEYZAJ DEĞERLERİ	30
3.1 Yaşam Şekli ve Arazi Kullanımının Sürekliliği	32
3.2 Tarım ve Çiftçilik Faaliyetleri	33
3.3 Orman Alanları, Göl ve Göl Manzaraları, Deniz ve Deniz Manzaraları.....	35
3.4 Özel Fauna ve Flora Türleri	39
3.5 Dini, Mitolojik, Gelenek ve Göreneklerle İlgili Referanslar.....	42
3.5.1 Dini Kültür	42
3.5.2 Çamaşırhane Kültürü.....	42
3.5.3 Konar-Göçer Yaşam Kültürü	42
3.5.4 Panayır Geleneği	43
3.5.5 Köy Hayırları.....	44
3.5.6 Deve Güreşleri.....	44
3.5.7 Zeus Altarı.....	44
3.5.8 Mitolojide Kaz Dağları (İda Dağı) ve Kaz Dağı Güzellik Yarışması (Sarıköz Efsanesi ile Alexandros ve Üç Güzeller Yarışması)	45

3.6 Korunan Bölgeler ve Arkeolojik Değerler	46
4. AYVACIK-BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ KIRSAL MİMARLIK MİRASI VE GELENEKSEL DOKUYA EKLEMLenen ÇAĞDAŞ YAPILAR.....	55
4.1 Yerleşim Özellikleri	59
4.2 Geleneksel Yapı Türleri	67
4.2.1 Konutlar	69
4.2.2 Çamaşırhaneler.....	70
4.2.3 Üretim Yapıları	74
4.2.4 Ticari Yapılar	77
4.2.5 Dini Yapılar.....	79
4.2.6 Eğitim Yapıları.....	82
4.2.7 Çeşmeler.....	82
4.3 Geleneksel Konutlarda Plan ve Cephe Özellikleri	84
4.3.1 Plan Özellikleri	84
4.3.2 Cephe Özellikleri	101
4.4 Yapım Tekniği ve Malzeme Özellikleri.....	112
4.5 Analitik Karşılaştırma	123
4.6 Geleneksel Dokuya Eklemlenen Çağdaş Yapılar.....	127
5. DÖNÜŞMEKTE OLAN BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ TARİHİ KIRSAL YERLEŞİMİ VE KORUMA SORUNLARI	141
5.1 Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunlar	142
5.2 Demografik Yapıdaki Değişim ve Kırsal Soylulaştırma Kavramı.....	144
5.2.1 Yerel Halkın Göç Etmesi, İnsansızlaşma ve Yeni Kırsal Nüfusun İskanı Süreci	145
5.2.2 Kırsal Soylulaştırma Kavramı ve Tarihsel Arka Planı.....	146
5.2.2.1 Kırsal Soylulaştırmanın Büyükhüsün Köyü'ndeki Yansımaları.....	150
5.2.2.2 Dünyada ve Türkiye'de Kırsal Soylulaştırmadan Etkilenen Tarihi Kırsal Yerleşimler	153
5.3 Yapılı Çevreye İlişkin Sorunlar.....	168
5.3.1 Yerleşim Ölçeğinde Sorunlar.....	169
5.3.2 Yapı Ölçeğinde Sorunlar.....	173
5.4 Yasal Sorunlar	175
6. KORUMA ÖNERİLERİ	178
6.1 Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunların Çözümüne Yönelik Öneriler	178
6.2 Demografik Yapıdaki Değişim ve Kırsal Soylulaştırma Tehditlerine Yönelik Öneriler.....	180
6.3 Yapılı Çevreye Yönelik Öneriler	184
6.3.1 Yerleşim Ölçeğinde Öneriler	184
6.3.2 Yapı Ölçeğinde Öneriler	190
6.4 Yasal Sorunlara Yönelik Öneriler	191
7. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	195
KAYNAKLAR	198
EKLER.....	204
ÖZGEÇMİŞ.....	328

KISALTMALAR

AB	: Avrupa Birliği
BKVKBK	: Bursa Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu
COE	: Avrupa Konseyi (Council of Europe)
ÇKVKBK	: anakkale Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu
ÇOMÜ	: anakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
GEEAYK	: Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu
ICOMOS	: Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi (International Council on Monuments and Sites)
IFLA	: Uluslararası Peyzaj Mimarları Federasyonu (International Federation of Landscape Architects)
KUDEB	: Koruma Uygulama ve Denetim Bürosu
UNESCO	: Birleşmiş Millet Eğitim, Bilim ve Kültür rgt (United Nations Education, Scientific ve Cultural Organization)

ÇİZELGE LİSTESİ

Sayfa

Çizelge 2.1 : Ayvacık İlçesi İşlenebilir Tarım Arazilerinden Yararlanma Oranı	16
Çizelge 2.2 : 2000-2020 Yılları Arası Büyükhüsün Köyü Nüfusu.....	20
Çizelge 4.1 : Yapım Tekniğine Göre Yapı Adetleri	113
Çizelge 5.1 :Büyükhüsün Köyü Emlak Rayiç Bedellerinin Değişimi.....	152

ŞEKİL LİSTESİ

Sayfa

Şekil 2.1 : Çanakkale İlçeler Haritası, Ayvacık Haritası ve Büyükhüsün Köyü'nün Konumu.....	6
Şekil 2.2 : Büyükhüsün Köyü Sınırları ve Ana Ulaşım Aksları.	7
Şekil 2.3: Çanakkale İli Yükselti Haritası	9
Şekil 2.4: Ayvacık İlçesi ve Çevresi Deprem Tehlike Haritası	10
Şekil 2.5: Antik Troas Bölgesi.....	11
Şekil 2.6 : Konumlarına Göre Yalı Kolu Köyleri.....	16
Şekil 2.7 : Ayvacık Halı ve Kilimlerinden Örnekler	18
Şekil 2.8 : Yakın Coğrafyada Bulunan Kırsal Yerleşimler	22
Şekil 2.9 : Kozlu Köyü'nden Görünüşler	23
Şekil 2.10 : Sazlı Köyü'nden Görünüşler	24
Şekil 2.11 : Kayalar Köyü'nden Görünüşler	25
Şekil 3.1 : Kültürel Peyzaj Alanlarının Sınıflandırılma Ölçütleri	31
Şekil 3.2 : Büyükhüsün Köyü Genel Yerleşim Şeması ve Geleneksel Yerleşim Düzeni	33
Şekil 3.3 : Büyükhüsün Köyü Geleneksel Yerleşimi ve Hemen Ardından Başlayan Zeytinlik Alanları	34
Şekil 3.4 : Avlu İçlerinde Yer Alan Meyze-Sebze Bahçeleri	34
Şekil 3.5 : Kaz Dağı Milli Parkı'ndan Görünüşler	36
Şekil 3.6: Ayvacık İlçesi ve Yakın Çevresi Orman Alanları Haritası	36
Şekil 3.7: Yükseltilerine Göre Kaz Dağı Bitki Kuşakları.....	37
Şekil 3.8 : Büyükhüsün Köyü İçinden Ege Denizi ve Kaz Dağları Manzaraları.....	37
Şekil 3.9 : Ayvacık Baraj Gölü ve Havzası	38
Şekil 3.10 : Mıhlı Çayı Üzerindeki Taş Köprü.....	38
Şekil 3.11 : Kadirga Koyu ve Sokakağzı Plajı.....	39
Şekil 3.12: Kaz Dağı Endemik Çiçekli Bitki Türlerinden Birkaç Örnek	40
Şekil 3.13: Kaz Dağı Köknarı.....	41
Şekil 3.14: Zeus Altarı.....	45
Şekil 3.15: Assos'taki Apollon Tapınağı ve Behramkale Köyü.....	48
Şekil 3.16: Babakale Kalesi ve Babakale Köyü	49
Şekil 3.17: Bademli ve Gülpınar Köyü'ndeki Yel Değirmenleri	50
Şekil 3.18: Apollon Smintheus Tapınağı.....	51
Şekil 3.19: Ayvacık Korunan Bölgeler Haritası	54
Şekil 4.1: Büyükhüsün Köyü Yerleşimi	55
Şekil 4.2: Köyün Gelişim Süreci	56
Şekil 4.3 : Dönem Analizi.....	59
Şekil 4.4: Büyükhüsün Köyü Geleneksel Köy Yerleşimi.....	60
Şekil 4.5 : Yapılı-Boş Alanlar ve Peyzaj Karakterizasyonu Analizi	61
Şekil 4.6 : Kat Adedi Analizi.....	62
Şekil 4.7: Topografya ve Yapıların Konumlandırılması	63

Şekil 4.8: Yapıların Arazideki Konumları Şeması	63
Şekil 4.9: Yerleşimde Bulunan Komşu İki Evin Topografyada Konumlanması	63
Şekil 4.10: Avluların İçinde Yer Alan Yeşil Alanlar	64
Şekil 4.11: Eski Köy Meydanı.....	65
Şekil 4.12: Geleneksel Sokak Dokusu ve Taş Yollar	66
Şekil 4.13: Köy İçinden Geçen Asfalt Araç Yolu, Parke Taşı Kaplanan Sokaklar... ..	66
Şekil 4.14 : Yol Durumu Analizi.....	67
Şekil 4.15 : İşlev Analizi	68
Şekil 4.16 : Onarım Gören Konut Yapıları.....	69
Şekil 4.17 : Harap Yapılardan Örnekler	69
Şekil 4.18 : 164 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhane Planı Rölövesi.....	71
Şekil 4.19 : 164 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhaneden Görünüşler	72
Şekil 4.20 : Çamaşırhane Bitişğinde Yer Alan Çeşme	72
Şekil 4.21 : 159 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhane Planı Rölövesi.....	73
Şekil 4.22 : 159 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhaneden Görünüşler	74
Şekil 4.23 : Tarihi Zeytinyağı Fabrikası Ön Cephe.....	75
Şekil 4.24 : Tarihi Zeytinyağı Fabrikasının İçinden Görünüşler	75
Şekil 4.25 : Un Değirmenleri.....	76
Şekil 4.26 : Mandıra/Depo Yapısı ve Yanında Yer Alan Çeşme	76
Şekil 4.27 : Otel ve Kafe Binaları.....	77
Şekil 4.28 : Eski Kahvehane Planı Rölövesi	78
Şekil 4.29 : Eski Kahvehane'den Görünüşler.....	78
Şekil 4.30 : Köy Bakkalı ve Harap Durumdaki Eski Bakkal	79
Şekil 4.31 : 168 Ada 1 Parselde Yer Alan Cami Planı	80
Şekil 4.32 : 168 Ada 1 Parselde Yer Alan Camiden Görünüşler	81
Şekil 4.33 : Okul Binaları, İmama Tahsis Edilen Yapı, Kahvehane Olarak Kullanılan Yapı.....	82
Şekil 4.34 : 1957 ve 1959 yılına tarihlendirilen iki çeşme	83
Şekil 4.35 : Farklı Yerlerde Bulunan Tek Tip Çeşmelerden Görünüşler	84
Şekil 4.36 : Yapıların Zemin Kat Oturumları ve Hayatlar	85
Şekil 4.37 : 133 Ada 6 ve 7 Parselde Yer Alan Konut Yapılarının Hayat Bölümleri ve Ek Yapılar	86
Şekil 4.38 : 133 Ada 6 Parselde Yer Alan Konut Yapısının Hayat Bölümünden Görünüşler.....	86
Şekil 4.39 : Fırınlardan Örnekler	87
Şekil 4.40 : Damlardan (Ahır) Örnekler	88
Şekil 4.41 : Kümeslerden Örnekler	89
Şekil 4.42 : Tuvalet Yapılarından Örnekler.....	89
Şekil 4.43: Bahçelerden Örnekler.....	90
Şekil 4.44: 161 Ada 2 Parselde Bulunan Eski ve Yeni Tarihli Evler	91
Şekil 4.45: Konumlarına Göre Sofalar	92
Şekil 4.46: Abdestlik ve Sergen	92
Şekil 4.47: İki Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri	93
Şekil 4.48: İki Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri	93
Şekil 4.49: İki Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri	93
Şekil 4.50: Tek Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri.....	93
Şekil 4.51: Merdivenlerden Örnekler	97
Şekil 4.52: Üst Kat Sofalarında Yan Yana Bulunan Kandıra ve Abdestlik Bölümleri.....	98
Şekil 4.53: Ocaklardan Örnekler	99
Şekil 4.54: Gusülhanelerden Örnekler.....	100

Şekil 4.55: Geleneksel Bir Yapının Eğim İle İlişkisi.....	100
Şekil 4.56: Bir Cephe Silüeti	102
Şekil 4.57: Balkon İzleri	103
Şekil 4.58: Geleneksel Konutlarda Cephe Tiplojisi.....	104
Şekil 4.59: Pencerelerden Örnekler	105
Şekil 4.60: Sokak Kapılarından Örnekler	106
Şekil 4.61: Geleneksel Avlu Kapısı Detayı	107
Şekil 4.62: Dış Kapılardan Örnekler.....	108
Şekil 4.63: Çatı Biçimlenişleri ve Üst Örtü Malzemeleri	109
Şekil 4.64: Üst Örtü Malzemesi Analizi	110
Şekil 4.65: Düz Toprak Damlı Geleneksel Bir Yapı ve Üzerindeki Loğ Taşı	110
Şekil 4.66: Kıрма Çatılı Yapılarda Saçak Biçimlenişleri	111
Şekil 4.67: Loğ Taşı ve Çörtenler	112
Şekil 4.68: Bacalardan Örnekler	112
Şekil 4.69: Yapım Tekniği Analizi	114
Şekil 4.70: Geleneksel Bir Yapının Kesiti.....	115
Şekil 4.71: Ahşap ve Beton Hatıllı Yapılardan Örnekler	116
Şekil 4.72: Bölücü İç Duvarların Yapım Tekniği.....	116
Şekil 4.73: İç Kapılardan Örnekler	116
Şekil 4.74: Geleneksel İç Kapı Detayı.....	118
Şekil 4.75: Ahşap Döşeme Kaplaması.....	118
Şekil 4.76: İki Kat Arasında Bulunan Döşeme Kirişleri	118
Şekil 4.77: Çatı Konstrüksiyonunu Oluşturan Döşeme Kirişleri.....	118
Şekil 4.78: Düz Damlı Yapılarda Saçak Biçimlenişleri	121
Şekil 4.79: Ahşap Kıрма Çatı Konstrüksiyonu	118
Şekil 4.80: Kıрма Çatılarda Saçak Biçimlenişleri ve Kirpi Tipi Saçaklar	122
Şekil 4.81: Kıran Kolu Köyleri ile Büyükhüsün Köyü’nden Benzer Plan Tipine Sahip Konutlar	124
Şekil 4.82: Demirciköy ve Büyükhüsün Köyü Evlerinin Ortak Plan Elemanları ..	124
Şekil 4.83: Civar Yerleşimlerdeki Ocaklardan Görünüşler	125
Şekil 4.84: Cephe Tipolojilerindeki Benzerlikler	126
Şekil 4.85: Aynı Parselde İnşa Edilen Geleneksel ve Çağdaş Yapılar	128
Şekil 4.86: Geleneksel Yapılara Eklenen Çağdaş Strüktürler	128
Şekil 4.87: Geleneksel Yapı Dizgisine Eklemlenen Bir Çağdaş Yapı	129
Şekil 4.88: Çağdaş Yapılardan Örnekler	130
Şekil 4.89: Taş Kaplama Yapılan İnşa Halindeki Bir Çağdaş Yapı	131
Şekil 4.90: Çağdaş Yapılardan Örnekler	131
Şekil 4.91: B2 Evi.....	132
Şekil 4.92: B2 Evi Vaziyet Planı	133
Şekil 4.93: B2 Evi’nden Görünüşler.....	134
Şekil 4.94: SM Evi Kat Planı.....	135
Şekil 4.95: SM Evi’nden Görünüşler.....	136
Şekil 4.96: 126 Ada 229 Parselde Yer Alan Çağdaş Yapı.....	137
Şekil 4.97: 154 Ada 2 Parselde Yer Alan Çağdaş Yapı.....	138
Şekil 4.98: 155 Ada 10 Parselde Yer Alan Çağdaş Yapı.....	139
Şekil 4.99: Dokuya Eklemlenen Çağdaş Yapılar.....	140
Şekil 5.1: Sağlık Durumu Analizi.....	142
Şekil 5.2: Harap Durumdaki Geleneksel Yapılar	143
Şekil 5.3: Kırsal Soylulaştırma Kavramlarının Tarihsel Gelişim Süreci.....	149
Şekil 5.4: Santiago Millas’tan Görünüşler.....	155

Şekil 5.5: Teton County'den Görünüşler.....	157
Şekil 5.6: Grindleford'dan Görünüşler	159
Şekil 5.7: Behramkale Köyü'nden Görünüşler.....	161
Şekil 5.8: Adatepe Köyü'nden Görünüşler.....	164
Şekil 5.9: Yeşilyurt Köyü'nden Görünüşler	166
Şekil 5.10: Örnek Yerleşimler ile Büyükhüsün Köyü'nün Dönüşüm Süreci Karşılaştırması	168
Şekil 5.11: Harap Durumdaki Geleneksel Bir Yapı ile Yanındaki Çağdaş Yapı	169
Şekil 5.12: Peyzaj İle Uyumsuz Otel Yapısı	169
Şekil 5.13: Harap Durumdaki Geleneksel Bir Yapı ile Çağdaş Bir Yapı.....	169
Şekil 5.14: Niteliksiz Yol Kaplamaları.....	169
Şekil 5.15: Geleneksel Bir Yapı ve Dönem Ekleri	169
Şekil 6.1: Yeni Yapı Alanları Önerisi	189
Şekil 6.2: Troya Kültür Rotası ve Eklemlenen Kırsal Miras Rotası Önerisi.....	189
Şekil 6.3: Kırsal Miras Rotası Önerisi.....	189
Şekil 6.4: Yerleşim İçin Önerilen Turizm Planlaması ve Çağdaş Mimarlık Mirası Rotası	189
Şekil 6.5: Büyükhüsün Köyü Sit Alanları Haritası.....	189
Şekil 6.6: Büyükhüsün Köyü Kentsel Sit Alanı Sınırları Önerisi ve Tescile Önerilen Yapılar.....	193

DÖNÜŞÜMÜN EŞİĞİNDE BİR TARİHİ KIRSAL YERLEŞİM: AYVACIK- BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ KORUMA ÖNERİSİ

ÖZET

Sahip olduğu coğrafi avantajlar nedeniyle tarih boyunca farklı kültürlerle sahip topluluklar tarafından yaşam alanı seçilmiş olan Ayvacık ve çevresi, günümüzde pek çok doğal ve kültürel değere sahip özel bir bölgedir. Bölgenin antik çağlarda doğu ve batı kültürleri arasında bir geçiş konumunda olması, farklı kültürlerin birbirleri ile etkileşimini artırmıştır. Orta Çağ’la birlikte Anadolu’nun Türk egemenliğine geçmesi sonrasında özellikle konar-göçer topluluklar tarafından da mesken olarak seçilen bölge, tarih öncesi dönemlerden bu yana kesintisiz iskan görmüştür. Günümüzde bölgede bulunan kırsal yerleşimlerin tarihi, arkeolojik veya doğal bir değer taşıması veya yerel halkın yaşam biçimlerinde görülen çeşitli gelenek ve göreneklerin devam ediyor olması sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Kaz Dağları’nın ve Ege Denizi’nin coğrafi olarak şekillendirdiği tarihsel topoğrafya, sahip olduğu kültürel zenginliğin yanı sıra çok sayıda önemli doğal miras alanını da barındırmaktadır.

Sözü edilen tarihi habitat içerisinde yer alan Ayvacık’a bağlı Büyükhüsün Köyü, bölgede geleneksel kırsal yaşamın devam ettiği tarihi yerleşimlerden biridir. İnsan-doğa etkileşimine bağlı olarak yüzyıllar boyunca anonim olarak aktarılan kültürel birikimin dolaysız fiziksel kalıntıları olan tarihi kırsal peyzaj, bölgedeki yaşam kültürünü ve ardındaki geçmiş sosyal ve ekonomik etkenleri yansıtmaktadır. Kültürel özellikler ile geleneksel yapıli çevre karakterinin geçmiş yıllardan günümüze büyük oranda korunarak geldiği yerleşimdeki konut, ahır, kümes, odunluk, fırın, çamaşırhane, cami, çeşme, değirmen, kahvehane, okul işlevindeki yapılar, yollar, yerleşim alanını çevreleyen zeytinlikler, meralar, sebze-meyve bahçeleri ile ormanlar, geçmiş kırsal ve sosyal yaşama dair önemli bilgiler sunmaktadır. Geleneksel yapıli çevrenin karakterini oluşturan yerleşim özellikleri, yapı bilgisi ve ustalığı, plan ve cephe organizasyonu, geleneksel malzeme bilgisi ve detay çözümleri söz konusu geleneksel birikimin somut fiziki göstergeleridir.

1950’li yıllardan başlayarak ülkemizin pek çok kırsal yerleşiminde yaygın olarak görülen ekonomik faaliyetlerin azalmasına bağlı olarak kırsal nüfusun göçü ile başlayan insansızlaşma sürecinin, 2000’li yıllara dek Büyükhüsün Köyü’nde de etkili olduğu görülmektedir. Söz konusu göç hareketi yerleşimin mimarlık mirasının yıpranması, yerele özgü kültürel değerlerin yitirilmesi ve geleneksel kırsal yaşamın aksaması ile sonuçlanmıştır. Bununla birlikte son yıllarda yerleşimin nüfusunun artan turizm yatırımlarına ve kentli nüfusun yoğun ilgisine bağlı olarak tersine göçle arttığı görülmektedir. Yerleşimin insansızlaşması sürecinin, son yıllarda özellikle büyük şehirlerdeki varsıl kent nüfusunun artan ilgisi nedeniyle artık hissedilmediği tespit edilmiştir. Kentli nüfusun iskan yerleşimde, geleneksel konutların mülkiyet değişikliği ve yeni imar faaliyetleri olarak kendisini göstermektedir. Bu süreçte geleneksel dokuya eklenen çağdaş yapılar çeşitlenerek geleneksel yerleşimin bir ögesi konumuna gelmiştir. Ayrıca söz konusu tersine göç hareketleri fiziksel dokuda olduğu kadar sosyal ve demografik yapıda da bir dönüşüm başlatarak yerleşimin kırsal soylulaştırma tehditi ile karşı karşıya kalmasına yol açmıştır. Günümüzde kentli nüfusun sosyal dokuda henüz baskın olmadığı görülse de kırsal soylulaştırma sürecinin ilerleyen aşamalarının sosyal gerilimlere ve sonunda yerli nüfusun özgün yaşam çevresinden ayrılması ile sonuçlandığı bilinmektedir. Turizmin kimi yerleşimlerde kırsal soylulaştırma tehditini tetikleyen bir unsur olduğu göz önüne alındığında yerleşimin içinde bulunduğu dönüşüm sürecinin sosyal, fiziksel ve kültürel değerler doğrultusunda yönlendirilmesi ve miras değerlerinin korunması büyük bir önem taşımaktadır.

Tarihi çevre koruma çerçevesinde hazırlanan bu tez çalışmasında, Büyükhüsün Köyü’nün içinde bulunduğu bölgenin tarihi ve kültürel altyapısı ile peyzaj değerleri incelenmiştir. Bu doğrultuda son yıllarda koruma literatüründe tartışılan ‘kültürel peyzaj’ ve ‘kırsal peyzaj’ kavramının gelişim süreci, değerlendirme ve sınıflandırma ölçütleri aktararak Büyükhüsün Köyü’nün kırsal peyzaj değerlerinin tespiti gerçekleştirilmiştir. Bu değerler göz önüne alınarak Büyükhüsün Köyü’nün geleneksel yerleşim özellikleri, mimari kimliği, geleneksel yapı türleri, plan ve cephe kurgusu, yapım tekniği ve malzeme kullanımı belirlenmiştir. Bununla birlikte yerleşimin tarihsel gelişim süreci, bu süreçte fiziksel dokuda ve geleneksel yapılarda görülen karakter değişikliği ve son yıllarda kentli nüfusun iskan doğrultusunda dokuya eklenen çağdaş yapılar irdelenmiştir. Söz konusu çalışmalarda saha çalışmasından elde edilen verilere ek olarak kadastral pafta, geçmiş yıllara ait hava

fotoğrafları ve günümüze ait hava fotoğrafları doğrultusunda hazırlanan haritalar altlık olarak kullanılmıştır. Mimari kimliğin belgelenmesi aşamasında ise yerleşim sakinlerinin izin verdiği doğrultuda 29 adet geleneksel yapının rölöveleri hazırlanmıştır. Yapılan belgeleme çalışmalarının ardından yerleşimin fiziksel dokusunda görülen sorunlar ile karşı karşıya kaldığı kırsal soylulaştırma süreci ve bu sürecin Büyükhüsün Köyü'ndeki yansımaları aktarılmış ve söz konusu sorunları karşılayacak çok yönlü öneriler geliştirilmiştir. Uluslararası koruma metinleri dikkate alınarak geliştirilen önerilerin yerel halkın sosyal değerlerinin gözetilerek günümüz yasal mevzuatına göre gerçekleştirilebilir olmasına dikkat edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ayvacık Büyükhüsün Köyü, Tarihi Kırsal Yerleşimler, Kırsal Peyzaj, Kültürel Miras, Kırsal Soylulaştırma.

A HISTORICAL RURAL SETTLEMENT ON THE VERGE OF TRANSFORMATION: THE CONSERVATION PROPOSAL FOR AYVACIK-BUYUKHUSUN VILLAGE

SUMMARY

Ayvacak and its surroundings, which were used as settlements by communities with different cultures throughout history due to its geographical advantages, is a special region with many natural and cultural values today. The fact that the region was in a transitional position between eastern and western cultures in ancient times increased the interaction of different cultures with each other. The region, which was preferred as a residence especially by nomadic communities after Anatolia passed under Turkish domination in the Middle Ages, has been inhabited continuously since prehistoric times. Today, it is a common situation that the rural settlements in the region have historical, archaeological or natural value or the continuity traditions seen in the lifestyles of the local communities. The historical topography shaped geographically by the Kaz Mountains and the Aegean Sea contains many important natural heritage sites besides its cultural richness.

Büyükhusun Village of Ayvacık, located within the mentioned historical habitat, is one of the historical settlements in the region where traditional rural life continues. The historical rural landscape, which is the direct physical remains of the cultural accumulation that has been transferred anonymously for centuries depending on the human-nature interaction, reflects the living culture in the region and the past social and economic factors behind it. In the settlement, where the cultural features and the traditional built environment character have been preserved to a large extent from the past years, the house, barn, poultry house, woodshed, oven, laundry, mosque, fountain, mill, coffee house, buildings that function as a school, roads, olive groves, pastures, vegetable gardens and forests provide important information about past rural and social life. Settlement features, construction knowledge and mastery, plan and elevation organization, traditional material knowledge and detail solutions that

constitute the character of the traditional built environment are the concrete physical indicators of this traditional accumulation.

It is seen that the dehumanization process that started with the migration of the rural population due to the decrease in economic activities common in many rural settlements of our country starting from the 1950s, was also effective in Büyükhüsün Village until the 2000s. The said migration movement resulted in the deterioration of the architectural heritage of the settlement, the loss of local cultural values and the disruption of traditional rural life. However, in recent years, it is seen that the population of the settlement has increased with reverse migration due to increasing tourism investments and the intense interest of the urban population. It has been determined that the settlement is no longer felt due to the increasing interest of the wealthy urban population especially in big cities, in recent years. The resettlement of the urban population manifests itself as a change in ownership of traditional houses and new development activities in the settlement. In this process, the contemporary structures that were added to the traditional texture diversified and became an element of the traditional settlement. In addition, the aforementioned reverse migration movements started a transformation in the social and demographic structure as well as in the physical texture, causing the settlement to face the threat of rural gentrification. Although it is seen that the urban population is not yet dominant in the social fabric, it is known that the later stages of the rural gentrification process result in social tensions and eventually the separation of the indigenous population from their original living environment. Considering that tourism is a factor that triggers the threat of rural gentrification in some settlements, it is of great importance to direct the transformation process of the settlement in line with social, physical and cultural values and to protect the heritage values.

In this thesis, which was prepared within the framework of historical environmental protection, the historical and cultural infrastructure and landscape values of the region where Büyükhüsün Village is located were examined. In this direction, the development process, evaluation and classification criteria of the concept of 'cultural landscape' and 'rural landscape' discussed in the conservation literature in recent years, and the rural landscape values of Büyükhüsün Village were determined. Considering the determined rural landscape values, the traditional settlement features of Büyükhüsün Village, its architectural identity, traditional building types, plan and

elevation edits, construction technique and material usage were determined. In addition to this, the historical development process of the settlement, the character change seen in the physical texture and traditional buildings in this process, and the contemporary structures that have been added to the texture in line with the settlement of the urban population in recent years have been examined. In these studies, in addition to the data obtained from the field work, maps prepared in line with the cadastral map, aerial photographs of the past years and today's aerial photographs were used as a base. At the stage of documenting the architectural identity, surveys of 29 traditional buildings were prepared in line with the permission of the residents. After the documentation studies, the problems seen in the physical fabric of the settlement and the rural gentrification process that it faced and the reflections of this process in Büyükhüsün Village were conveyed and versatile suggestions were developed to meet these problems. Attention has been paid to ensure that the proposals developed by taking into account the international protection texts can be realized in accordance with today's legal legislation by considering the social values of the local people.

Keywords: Ayvacık Büyükhüsün Village, Historical Rural Settlements, Rural Landscape, Cultural Heritage, Rural Gentrification.

1. GİRİŞ

Tarihi kırsal yerleşimler, insan ve doğa etkileşimi ile ortaya çıkan peyzaj alanları ile birlikte yerele özgü somut ve somut olmayan çok sayıda değeri bünyesinde barındıran çok yönlü alanlardır. Geçmiş kırsal yaşamın birer yansıması olan ve kültür kimliğinin önemli bir katmanını oluşturan tarihi kırsal alanların miras değerlerinin tespit edilip bütüncül olarak korunması ve sürdürülebilmesi, günden güne kültürel değerlerini yitiren kırsal yerleşimler için büyük bir önem taşımaktadır.

Tarih boyunca küresel boyutta yaşanan ekonomik hareketler kentleri olduğu kadar kırsal alanları da etkilemiştir. Bu hareketler kırsal yerleşimlerde temel geçim kaynağını oluşturan geleneksel üretim ilişkilerinin değişmesine bağlı olarak yerleşimlerin nüfusunu kaybetmesine ve zamanla kültürel peyzaj değerlerinin yitirilmesine yol açmıştır. Türkiye’de insansızlaşma sürecinin ardından bakımsız kalıp yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalan çok sayıda kırsal yerleşim bulunmaktadır. Bununla birlikte son yıllarda nüfusunu kaybeden kırsal yerleşimlerden az sayıda örneğin, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kent nüfusunun ilgisini çekmekte ve kentten kırsala tersine göç hareketlerine maruz kaldığı görülmektedir. Demografik yapıda gözlenen bu değişim süreci, yerleşimlerin özgün fiziksel ve sosyal dokusu üzerinde dönüştürücü bir baskı yaratmaktadır. Söz konusu değişim süreci karşısında oldukça savunmasız olan kırsal yerleşimler, uzun vadede kırsal miras değerlerini ve yerel nüfusunu kaybederek geri dönülmez tahribatlara konu olmaktadır.

Kuzey Ege’de önemli turizm merkezlerine yakın bir konumda yer alan Büyükhüsün Köyü, son yıllarda sözü edilen tersine göç hareketlerinden etkilenen henüz geleneksel kırsal yaşamın sürdüğü tarihi bir yerleşimdir. Yerleşimde geçmiş yıllarda yerel nüfusun terkine bağlı olarak bakımsız kalan kırsal mimarlık mirası yıpranmış olsa da özgünlük ve bütünlüğünü büyük oranda koruyarak günümüze ulaşmıştır. Bölgede son yıllarda artan turizm faaliyetlerine bağlı olarak kent nüfusunun tersine göç hareketine konu olan yerleşimde son yıllarda artan emlak değerleri neticesinde geleneksel yapıların el değiştirdiği ve çok sayıda yeni yapının kırsal peyzaja

eklendiği gözlenmektedir. Ayrıca köye yerleşen kentli nüfus, fiziksel dokuyu olduğu kadar sosyal yapıyı da değiştirerek kırsal soylulaştırma tehditini ortaya çıkarmaktadır.

1.1 Araştırmanın Amacı ve Önemi

Kırsal yerleşimler çeşitli nedenler ile yerel nüfusunu kaybetmelerinin ardından hızla yok olma sürecine girmektedir. Yerel nüfusun terki, fiziksel dokuda ortaya çıkan tahribatın yanı sıra geleneksel kırsal yaşamın da aksamasına yol açarak kültürel mirasın sürdürülebilirliğinin önüne geçmektedir. Öte yandan nüfusunu kaybetmiş kırsal yerleşimler tüm dünyada ve ülkemizde son yıllarda gözlenen kırsal soylulaştırma süreci karşısında oldukça savunmasızdır.

Büyükhüsün Köyü'nün özgün fiziksel ve sosyal dokusunun, söz konusu insansızlaşmanın ardından 2000'li yıllardan başlayarak yoğun şekilde gerçekleşen kentli nüfusun iskanı ile bir dönüşüm sürecine girdiği gözlenmektedir. Kentli nüfusun iskanı, yerleşimin kırsal peyzaj alanlarını olduğu kadar demografik yapısını da değiştirmekte ve güncel bir sorun olan kırsal soylulaştırma tehditini ortaya çıkarmaktadır. Kırsal soylulaştırma sürecinin ise uzun vadede yerel halkın yerinden edilmesi ile sonuçlandığı göz önüne alındığında yerleşimin geçirdiği dönüşüm sürecinin fiziksel doku ile yerel halkın sosyal yapısı gözetilerek ilerlemesi kültürel miras değerlerinin korunmasında anahtar önemdedir. Söz konusu tersine göç hareketleri karşısında savunmasız olan tarihi kırsal yerleşimlerin tüm değerleri ile bütüncül olarak korunması ve geçirmekte olduğu dönüşüm sürecinin kültürel miras değerlerine olan olumsuz etkilerinin önlenmesi pek çok farklı disiplinin ortak çalışmaları ve bölgede etkili olan tüm paydaşların demokratik katılımının sağlandığı bir koruma yöntemi ile sağlanabilir.

Ayvacık Büyükhüsün Köyü'nü konu edinen bu tez çalışması, mimari koruma perspektifinden tarihi yerleşimin kırsal peyzaj değerlerinin saptanmasını, içinde bulunduğu dönüşüm sürecinin miras değerlerine olan olumsuz etkilerinin ve yerel halkın sosyal değerleri göz önüne alınarak yerleşimin karşı karşıya kaldığı tehditlerin

engellenmesine yönelik sürdürülebilir koruma ilkelerinin ortaya konulmasını hedeflemektedir.

1.2 Kapsam ve Yöntem

Büyükhüsün tarihi kırsal peyzajının korunması için öneriler geliştirilmesine odaklanan tez çalışması; araştırmanın amacının, öneminin, kapsamının ve yönteminin aktarıldığı “Giriş”, “Ayvacık-Büyükhüsün Köyü”, “Kırsal Peyzaj Değerleri”, “Kırsal Mimarlık Mirası ve Geleneksel Dokuya Eklemlenen Çağdaş Yapılar”, “Koruma Sorunları”, “Öneriler” ve “Sonuç” olmak üzere yedi bölümden oluşmaktadır.

Giriş bölümünde araştırmaya dayanak olan problem ifadesi, amaç, kapsam ve yöntem açıklandıktan sonra tarihi çevre koruma çalışmalarının ilk basamağı olan kültürel ve doğal değerlerin belirlenmesine yönelik çalışmalar Ayvacık, Büyükhüsün Köyü bağlamında yürütülmüştür. Bu doğrultuda öncelikle yerleşimin konumu, iklim, topografya ve jeolojik özellikleri, tarihsel gelişim süreci ve sosyo-kültürel ve ekonomik özellikleri aktarılmıştır.

Çalışmanın üçüncü bölümünde yerleşimin kırsal peyzaj değerlerinin tespiti yapılmıştır. Kültürel peyzaj tanımının koruma literatürüne girmesi ile gelişen süreçte söz konusu alanların gelişmeye devam ediyor oluşu UNESCO’nun bu alanlar için farklı değerlendirme ve sınıflandırma koşulları geliştirmesine neden olmuş ve kültürel peyzajın tanımı ve değerlendirme ölçütleri ulusal ve uluslararası platformlarda tartışılarak çeşitli yaklaşımlar geliştirilmiştir. Tüm bu çalışmaları derleyen Madran ve Uysal’ın önerdiği sınıflandırma ölçütleri, Büyükhüsün tarihi yerleşiminin kırsal peyzaj alanlarının belirlenmesinde esas alınmıştır. Bu sınıflandırmaya göre; yerleşimin kırsal peyzaj değerleri 2019 yılında yapılan alan çalışmasına bağlı olarak “yaşam şekli ve arazi kullanımının sürekliliği”, “tarım ve çiftçilik faaliyetleri”, “orman alanları, göl ve göl manzaraları, deniz ve deniz manzaraları”, “özel fauna ve flora türleri”, “dini, mitolojik, gelenek ve göreneklerle ilgili referanslar” ile “korunan bölgeler ve arkeolojik değerler” olmak üzere yedi grupta sınıflandırılıp açıklanmıştır.

Dördüncü bölümde; 2019 yılında yapılan alan çalışması doğrultusunda yerleşimin kırsal mimarlık mirası, yerleşim özellikleri, geleneksel yapı türleri, geleneksel

konutların plan ve cephe özellikleri, yapım teknikleri, civar yerleşimleri kapsayan analogik karşılaştırma ve yerleşimin geçirmiş olduğu dönüşüm sürecinin daha iyi aktarılmasına yönelik olarak dokuya eklemlenen çağdaş yapılar konularında değerlendirilerek belgelenmiştir. Söz konusu belgeleme çalışmasında, Ayvacık Tapu ve Kadastro Müdürlüğü'nden elde edilen haritalar, yapılan saha çalışması doğrultusunda güncellenerek altlık olarak kullanılmıştır. Yerleşimin mimarlık mirası değerlendirilirken alan çalışması doğrultusunda elde edilen verilere bağlı olarak çeşitli analizler oluşturulmuştur. Yapı ölçeğindeki belgeleme çalışmaları ise, yerleşimde bulunan kullanılmayan yapılar ile köy sakinlerinin izin verdiği konutlarda yapılan ölçümler ve elde edilen veriler doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda yaklaşık 29 adet yapıya erişim sağlanmış ve rölöve çizimleri hazırlanmıştır. Bunun yanı sıra drone kullanılarak elde edilen hava fotoğrafları aracılığıyla tarihi kırsal peyzajın karakterizasyonu gerçekleştirilmiştir. Ek olarak yerleşimin gelişim aşamalarının tespiti Harita Genel Komutanlığı'ndan temin edilen eski tarihli haritalardan ve hava fotoğraflarından faydalanılmıştır.

Beşinci bölümde; yerleşimin sürdürülebilirliği açısından karşı karşıya kaldığı sorunlar ve tehditlerin tespiti yapılmıştır. Görülen fiziksel sorunların yanı sıra sosyo-kültürel ve ekonomik sorunlar da irdelenmiştir. Bu doğrultuda, güncel bir tehdit olarak görülen kırsal soylulaştırma, kavramı ve tarihsel arka planı açıklanarak dünyadan ve Türkiye'den seçilen örnekler ile Büyükhüsün Köyü'nün geçirdiği dönüşüm süreci irdelenmiş ve yerleşimin yakın gelecekte karşılaşılabileceği tehditlerin tespiti yapılmıştır.

Tüm bu değerlendirmeler ışığında, Büyükhüsün Köyü'nün kırsal peyzaj değerlerinin bir bütün olarak korunabilmesi amacıyla mimari koruma perspektifinde öneriler geliştirilmiştir. Mimarlık Anabilim Dalı'na bağlı Koruma ve Restorasyon yüksek lisans programında gerçekleştirilen bu tez çalışması ile ortaya konan öneriler, doğası gereği mimarlık, ziraat, biyoloji, sosyoloji, planlama, ekonomi, hukuk, tarih vb. gibi pek çok farklı disiplinden uzmanların katkılarıyla ve yerel halkın demokratik katılımı ile olgunlaştırılması gereken çalışmalar için ancak bir çerçeve sunmuş olacaktır.

Herhangi bir koruma statüsüne sahip olmayan yerleşimin bir sit bütünlüğü içinde korunabilmesi için çekirdek ve tampon bölge sınırları ve koruma ilkeleri belirlenmiştir. Kuşkusuz doğal çevrenin sunduğu olanaklarla ve geçmiş yaşam koşullarına uygun olarak şekillenmiş Büyükhüsün tarihi kırsal yerleşiminin

korunmasından kast edilen yerleşimin dondurularak bir açık hava müzesine dönüştürülmesi değil, değişimin tarihi kırsal peyzajın karakterini zedelemeyecek ve çağdaş katkılarla zenginleştirilecek sınırlı uygulamalarla planlı bir şekilde yönetilmesidir. Bu doğrultuda yerleşimin demografik yapısında gözlenen değişimlerin fiziki doku üzerinde yarattığı büyük baskıdan yola çıkılarak çok sınırlı tutulması gerekli yeni imar faaliyetleri için peyzaj bütünlüğünü bozmayacak tarım alanları dışındaki uygun bölgeler tespit edilmiştir. Ek olarak, güncel bir sorun olan kırsal soylulaştırma ve turizm baskısının da yerleşimin sosyal değerlerini yok etmeyecek şekilde yönlendirilmesine yönelik öneriler geliştirilmiştir.

2. AYVACIK BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ

2.1 Coğrafi Özellikler

2.1.1 Konum ve Ulaşım

Büyükhüsün Köyü, Çanakkale'nin en güneyinde yer alan Ayvacık ilçesine bağlı 64 köyden biridir. Ayvacık ilçe merkezine yaklaşık 9 km uzaklıkta bulunan Büyükhüsün Köyü'nün Ege Denizi'ne olan uzaklığı ise yaklaşık 2,5 km'dir. Doğusunda Küçükkuyu Beldesi, batısında Behramkale Köyü, kuzeyinde Ayvacık ilçe merkezi ve güneyinde Ege Denizi yer almaktadır (Şekil 2.1). Yerleşim, Acıgöl, Kuşkonmaz, Namazgah, Sazak ve Yalı isimli beş mahalleden oluşmaktadır. Köy merkezine ulaşım, Ayvacık ilçe merkezinden sahile giden ana yoldan ayrılan ve civar köyleri de birbirine bağlayan yol ile sağlanmaktadır (Şekil 2.2).

Şekil 2.1 : Çanakkale İlçeler Haritası, Ayvacık Haritası ve Büyükhüsün Köyü'nün Konumu

Şekil 2.2 : Büyükhüsün Köyü Sınırları ve Ana Ulaşım Aksları.

2.1.2 İklim ve Bitki Örtüsü

Büyükhüsün Köyü’nde Ayvacık ilçesi genel iklim ve bitki örtüsü özellikleri görülmektedir. Kıyı kesimlerinde Akdeniz ikliminin etkileri görülürken kuzeyde Kaz Dağları’na doğru gidildikçe Marmara karasal iklimi kendini gösterir. Bu durumun bir sonucu olarak kıyı kesimde bulunan zeytinlikler ve yer yer makilik alanlar, iç kesimlere gidildikçe yerini meralara, otlaklara ve sonrasında ormanlık alanlara bırakmaktadır. Ormanlık alanlar; Kaz Dağları bitki örtüsünde en yaygın ağaç türü olan Kazdağı köknarı başta olmak üzere karaçam, kızılçam, bodur, ardıç gibi karışık türde ağaçlar barındırmaktadır. Akdeniz ikliminin baskın olduğu kıyı şeridinde zeytin tarımı yapılan ekili alanlar büyük bir yer kaplamaktadır. Bu alanlar dışında görülen makiler; defne, kocayemiş, mersin, pırnal meşesi, keklik ve yabani zeytin

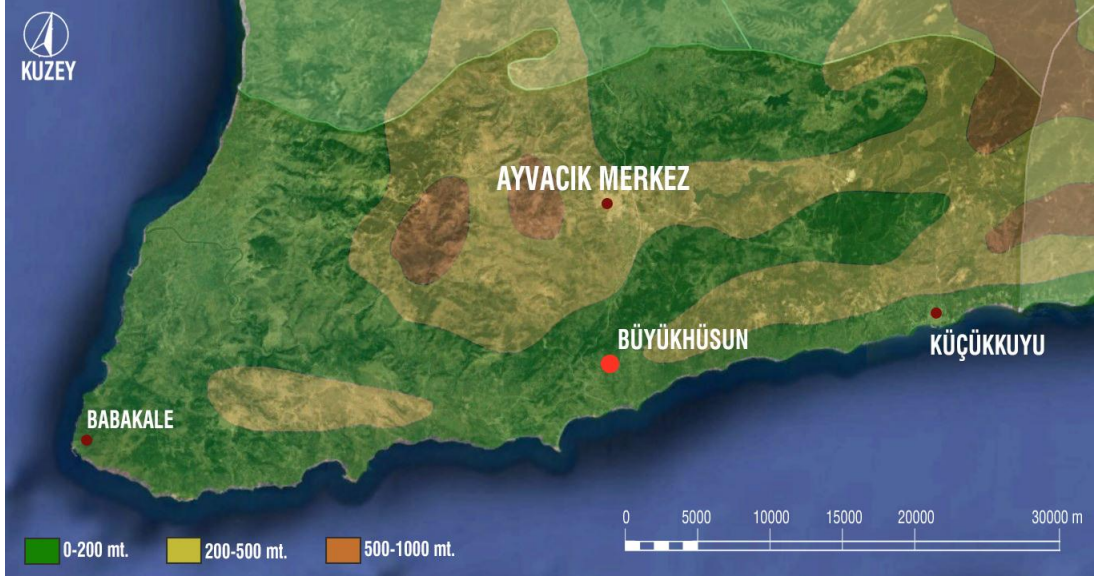
ağaçları ile çalılıklardan oluşmaktadır (Yurt Ansiklopedisi,1982, s.1081). Meteoroloji Genel Müdürlüğü'nden alınan verilere göre yıllık ortalama sıcaklık 15° olan bölgede, en soğuk ay 6.1° ile ocak ve en sıcak ay 25° ile temmuz ayıdır. Hakim rüzgar kuzey yönünden esmektedir (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s.1081).

2.1.3 Topografya ve Jeolojik Özellikler

Yüzölçümü 874 km² olan Ayvacık ilçesinin denizden yüksekliği 270 metredir. Volkanik bir alanda bulunan ilçe genel olarak dağlık ve tepelik bir araziden oluşmaktadır (Şekil 2.3). Düzlük alanların azlığından dolayı ilçede çok fazla ova bulunmamaktadır. En büyük ova 30 km² alanlı Tuzla Ovası'dır. Bunu Kösedere ve Babakale Ovaları izler (Abay ve Şimşek, 2008: s.4). Ovalık alanlarda özellikle yaz aylarında tarım ve turizm faaliyetleri hız kazanmaktadır.

Ayvacık ilçe arazisi dağlık ve engebeli bir yapıda olduğundan tarımsal faaliyetler oldukça azdır. Yüksel ve Ekinci (2008: s.228), ilçe yüzölçümünün yaklaşık %55'inin orman alanlarından, %15'inin çayır ve meralardan ve %11'inin bahçe ve ekili alanlardan oluşturduğunu belirtmektedir. Yine çayır ve mera arazilerini oluşturan orta arazilerin yaklaşık %18'inin dik eğimli, diğer çok dik ve sarp arazilerin oranının ise yaklaşık % 75 olduğu belirtilmektedir (Yüksel ve Ekinci,2008: s.229). Ayrıca bölgede pek çok taş ocağı bulunmaktadır. Bu ocaklardan geleneksel dokuyu oluşturan taş yapılar için gerekli hammaddeye erişim sağlanmaktadır (Ayvacık ve Yaşam, 2006: s.26).

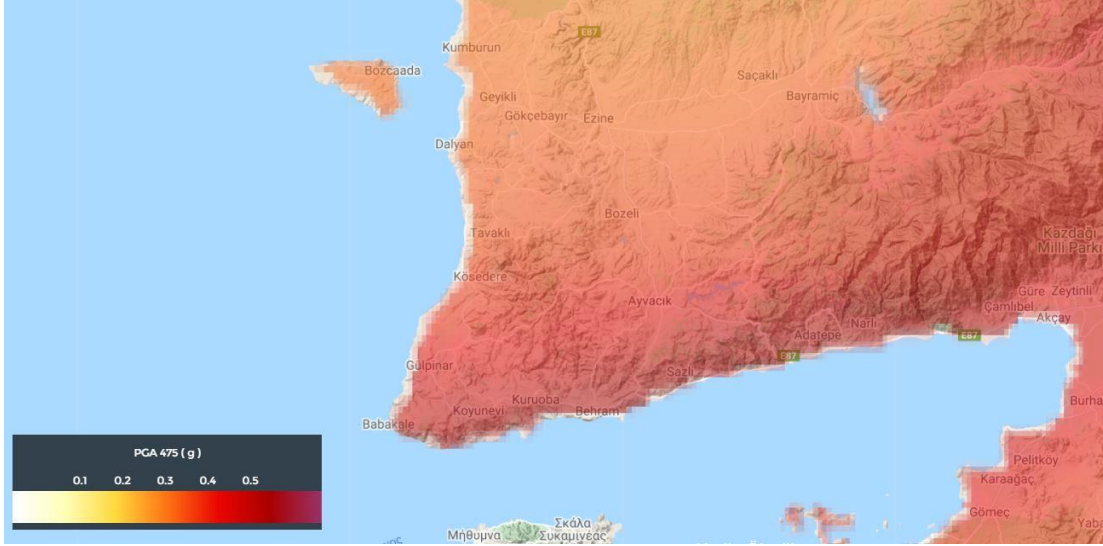
Ayvacık, yaklaşık 83 kilometre uzunluğundaki sahil şeridi ile Çanakkale'nin en uzun sahil şeridine sahip ilçelerinden biridir. Dağların denize dik uzanması bu sahil şeridi boyunca irili ufaklı pek çok doğal koy oluşmasına neden olmuştur (Rehber Ayvacık, 2016: s.6).

Şekil 2.3: Çanakkale İli Yükselti Haritası (Yurt Ansiklopedisi, 1982: s.1803 derlenmiştir.)

İlçenin volkanik bir arazide yer alması önemli jeotermal kaynaklara sahip olmasını da beraberinde getirmektedir. Özellikle Tuzla Köyü önemli bir jeotermal alandır. Bölgede bir adet kaplıca bulunmaktadır. Bir diğer kaplıca da Küçükçetmi Köyü'nde yer almaktadır. Ayrıca Küçükkuyu'da da Romen Kaynağı adıyla bilinen bir kaplıca ile İnciraltı Kaplıcası bulunmaktadır (Yurt Ansiklopedisi,1982: s.1808).

1. Derece Deprem Bölgesi olan Ayvacık, dünyanın en aktif fay hatlarından biri olan Kuzey Anadolu Fay Hattı üzerinde bulunmaktadır (Şekil 2.4). Kuzey Anadolu Fay Hattı'nın başlangıcı Bingöl-Karlıova olup ayrıldığı kollardan biri Biga Yarımadası'ndan geçerek Ege Denizi'ne ulaşmaktadır (Çapan, 2018: s.2). Bu durumun doğal bir sonucu olarak bölgede çeşitli büyüklüklerde depremler meydana gelmektedir. Antik kaynaklardan edinilen bilgilere göre tarih öncesi dönemlerde de bölgenin çok sayıda yıkıcı depremden etkilendiği anlaşılmaktadır. Ayrıca 18. ve 19. Yüzyılda meydana gelen şiddetli depremlerin kırsal alanlarda pek çok tahribata yol açtığı bilinmektedir (Kahraman ve diğ., 2017: s.392). Günümüzde de özellikle son yıllarda kendini hissettiren Kuzey Anadolu Fayı, Ayvacık'ta çok sayıda depremin meydana gelmesine neden olmaktadır.

Şekil 2.4: Ayvacık İlçesi ve Çevresi Deprem Tehlike Haritası (AFAD Türkiye Deprem Tehlike Haritaları¹)

2.2 Tarihsel Gelişim

Ayvacık, doğu ve batı kültürleri arasında bir köprü niteliğinde olan Antik Troas bölgesi sınırları içinde yer almakta, dolayısıyla pek çok farklı kültüre ev sahipliği yapan bir coğrafyada bulunmaktadır. İlçe sınırları dahilinde kalan tarih öncesi yerleşimlerde yapılan kazı çalışmaları, bölgenin kültürel ve tarihi değerinin anlaşılmasını sağlarken bir yandan da Ayvacık'ın Antikite'deki önemini ortaya çıkarmaktadır (Özdemir, 2008: s.57).

Troas Bölgesi sınırları, antik yazar ve gezginler tarafından farklı belirtilmekle birlikte genel olarak kuzeyde Çanakkale Boğazı, batıda Ege Denizi ve güneyde Edremit Körfezi ile sınırlandırılan; günümüz Marmara Bölgesi'nin güneybatısında kalan ve Biga Yarımadası olarak adlandırılan bölgeyi tanımlamaktadır. (Şekil 2.5) (Akgün, 2010: s.5). Troas ismi ilk olarak Homeros'un İlyada Destanı'nda geçmektedir. Ünlü Troya Savaşları'nın anlatıldığı destanda Troya veya İlion'un yönettiği ülke Troya (İlion), çevresi ise Troas olarak adlandırılmaktadır (Çalık, 2010: s.10).

¹ PGA değeri en büyük yer ivmesi anlamına gelmektedir. Buna göre sarı renkten kırmızıya gidildikçe deprem riskinin artmaktadır.

Şekil 2.5: Antik Troas Bölgesi (Özhan,2004: s.VI)

Ayvacık'ta özellikle kıyı bölgelerde yoğunlaşan tarih öncesi dönemlere ait yerleşimlerde yapılan çalışmalar, bölgenin Neolitik, Kalkolitik ve Tunç Çağları boyunca yerleşim alanı olduğunu ortaya çıkarmıştır (Özdemir, 2008: s.58). Bademli Köyü yakınlarında yer alan Coşkuntepe, Ayvacık'ta Neolitik Çağ'ı temsil eden tek yerleşimdir (Özdemir, 2008: s.58). Yaklaşık olarak M.Ö. 6000'li yıllarda burada yaşamın olduğu tespit edilen Coşkuntepe'nin en önemli özelliği ise Çanakkale'de yerleşik düzene en erken geçilen yerleşim olmasıdır (Özdemir, 2008: s.58). Ayrıca aynı döneme tarihlenen diğer yerleşimlerden farklı olarak Coşkuntepe'nin tarıma müsait olmayan engebeli ve dağlık bir alanda kurulmuş olması ve denize olan konumu, halkın geçimini denizcilik ve balıkçılıkla sağladığını düşündürmektedir (Özdemir, 2008: s.58). Yanı sıra bölgede yapılan arkeolojik kazılar sonucu ortaya çıkarılan çeşitli kesici aletlerin M.Ö. 6000'li yıllarda başka coğrafyalardan deniz yoluyla getirildiği tespit edilmiştir (Özdemir, 2008: s.58). Bu durum, Coşkuntepe'de yaşayan halkın ilkel de olsa deniz ticaretine katıldığını göstermektedir.

Ayvacak ilçesinde yer alan ve tarih öncesi dönemlerden Kalkolitik Çağ'ı temsil eden Gülpınar ise M.Ö 4500'lü yıllarda iskan gören önemli bir yerleşmedir (Özdemir, 2008: s.59). Gülpınar yerleşimi, Antik Troas Bölgesinin yaklaşık M.Ö 5000'li yıllara tarihlendirilen ve Kumtepe A/Beşik-Sivritepe/Gülpınar olarak adlandırılan ve Erken Kalkolitik ile Geç Kalkolitik arasında kalan dönemi (Orta Kalkolitik) temsil eden bir kültürün parçasıdır (Özdemir, 2008: s.59). Yapılan araştırmalarda elde edilen bulgular, burada yaşayan halkın yoğun bir şekilde tarımla ilgilendiğini, yanı sıra yerleşimin denize olan konumundan faydalanarak balıkçılıkta da ileri seviyede olduklarını ortaya çıkarmıştır (Özdemir, 2008: s.59). Ayrıca peynir ve diğer süt ürünlerini üretmekte kullanılan çeşitli aletler ve toprak kaplar ile Troas'ta ve Batı Anadolu'da ilk kez dokumacılığın bulunduğunu gösteren çeşitli iğ, ağırşak ve kumaş çeşitleri, bölgenin ekonomik ve kültürel yaşamına ışık tutan önemli buluşlar arasındadır (Özdemir, 2008: s.60).

Erken Tunç Çağı (M.Ö. 3000-2000), sosyal yaşamda siyasi otoritenin ortaya çıktığı, ticaretin önem kazandığı, bakır ve kalay alaşımı olan tunç metalinin kullanılmasıyla metal teknolojisinde önemli gelişmelerin görüldüğü, tarım ve ticaret faaliyetlerinin yoğunlaştığı ve yerleşim alanlarının çoğaldığı kritik bir dönem olarak bilinmektedir (Özdemir, 2008: s.60). Aslan (2020: s.15), Antik Troya (İlion) kentinin bölgenin tarihi ve mitolojik anlamda en önemli merkezi olduğunu ifade etmektedir. M.S. 5. yüzyılda meydana gelen iki adet deprem sonucu tamamen yıkılıp terk edilmeden önce de pek çok önemli isim tarafından ziyaret edilen Troya, M.S. 4. yüzyıl ortalarından itibaren bir başpsikoposluk merkezi özelliği kazanmasıyla dini öneme de sahip olmuştur (Aslan, 2020: s.19). Troya dışında bölgede bu dönemi temsil eden önemli yerleşmeler, Gülpınar Beldesi'nde yer alan Külahlı yerleşimi, Tuzla ve Larisa/Liman Tepe yerleşmeleridir (Özdemir, 2008: s.60). Bölgede Erken Tunç Çağı'na tarihlendirilen yerleşimlerin çoğunlukla sahil kıyısında, doğal koy ve burunların yakınlarında kurulmuş olmaları, bu yerleşimlerin denizcilik faaliyetlerinde önemli bir rol üstlendiğini göstermektedir (Özdemir, 2008: s.60). Tunç Çağı'nın sonunda deniz yolu ile bölgeye güneydoğu Avrupa'dan çeşitli gruplar göç etmeye başlamış ve bu göç hareketlerinin sonunda Troas, Thrak kavimlerinin istilalarına maruz kalmıştır (Körpe ve Yavuz, 2012: s.33). Bu istilalar sebebi ile yerli halkın bölgeyi tamamen terk ettiği veya daha güvenli olan iç kesimlere yerleştiği düşünülmektedir. Bu dönemdeki değişimlerin sonucunda bölgenin büyük bir

bölümüne Frig ve Mysia kökenli topluluklar yerleşmiştir (Körpe ve Yavuz, 2012: s.33).

Troas Bölgesi, M.Ö. 7. yüzyılda Lidya egemenliği altındadır (Çalık, 2010: s.11). Perslerin M.Ö. 546-547 yıllarında Lidya Krallığı'nı ortadan kaldırmasıyla hakimiyet kurdukları bölge, M.Ö. 334 yılında Büyük İskender tarafından ele geçirilmiştir (Çalık, 2010: s.11). M.Ö. 323 yılında Büyük İskender'in ölümünün ardından sırasıyla Leonnatos, Arrihidaos ve Antigonos yönetimine geçen Troas Bölgesi, M.Ö. 280–188 yılları arasında Seleukos Krallığı'na bağlanmıştır (Çalık, 2010: s.12). M.Ö. 190 yılında ise Romalılar bölgeyi ele geçirmiş ve hakimiyet altına almışlardır. Roma İmparatorluğu'nun ikiye bölünmesinin ardından bölge, Doğu Roma (Bizans) İmparatorluğu sınırlarında kalmıştır (Çalık, 2010: s.12). Bizans Dönemi'nde Hellespontos ve Asia olarak iki bölgeye ayrılan Troas Bölgesi'nde, sahip olduğu coğrafi avantajlar sayesinde yoğun bir iskan görülmüştür. Ancak bu kentlerden çok azı günümüze kadar gelebilmiştir (Böhlendorf-Arslan, 2008: s.1). Ayvacık sınırları içinde yer alan Assos ve Gargara kentlerinde yapılan araştırmalar Bizans Dönemi kalıntılarının sayısını artırmıştır (Böhlendorf-Arslan, 2008: s.105).

1071 yılında Bizans ve Selçuklu Devleti arasında gerçekleşen Malazgirt Savaşı'nı Selçukluların kazanmasıyla Anadolu'ya Türk kavimleri yerleşmeye başlamıştır (Harmandar, 2000: s.4). Alparslan'ın görevlendirdiği Süleyman Şah, 1081 yılında Ayvacık'ın da içinde bulunduğu bölgede hakimiyet sağlamıştır (Harmandar, 2000: s.4). Büyük Selçuklu komutanlarından Çaka Bey'in Ege sahilleri boyunca pek çok Oğuz Boyunu yerleştirdiği ve bölgenin Türkleşmesini hızlandırdığı bilinmektedir (Harmandar, 2000: s.4). Çaka Bey'in ölümünden kısa bir süre sonra tekrar Bizans hakimiyetine geçen bölgede daha önce yerleşen Türk kavimlerinin o dönemde başlayan Haçlı Seferleri sırasında bölgeye gelen Haçlı ordusu ile mücadele ettikleri aktarılmaktadır (Harmandar, 2000: s.4).

1296 yılında Balıkesir'i alan Karesi Bey, burayı başkent yaparak Karesi Beyliği'ni kurmuş ve bölgeyi Bizans Devleti'nden geri almıştır (Harmandar, 2000: s.4). Bu dönemde de bölgeye Türk kavimlerinin yerleştirilmesi devam etmiş ve bölgede Türk nüfusu artırılmıştır. Karesi Bey'in ölümünün ardından beylik toprakları ikiye bölünmüş ve Ayvacık'ın dahil olduğu kısım Karesi Bey'in oğlu Yahşihan'a, ardından I. Murat Dönemi'nde ise Osmanlı İmparatorluğu topraklarına katılmıştır (Harmandar, 2000: s.5). I. Murat, o dönemlerde Kızılcatuzla adıyla anılan bölgede

bir adet cami yaptırarak bölgeyi Osmanlı İmparatorluğu'nun bir kazası olarak kabul etmiştir. Ayvacık/Tuzla kazası, 1383 yılında Hüdavendigâr Sancağı'na (Harmandar, 2000: s.5), 1868 yılında ise Biga Sancağı'na bağlanmıştır (Alyakut, 2010: s.19). Milli Mücadele Dönemi'nde yaklaşık iki yıl kadar işgal altında kalan ilçe, Reşat Bey komutasındaki milli kuvvetlerin ilçe sınırlarına girmesi ile 21 Eylül 1922'de işgalden kurtarılmıştır (Harmandar, 2000: s.7).

Günümüz Ayvacık ilçesinin kuruluş tarihi kesin olarak tespit edilememiş olmakla birlikte 1514 yılı Çaldıran Savaşı'ndan sonra kurulmuş olduğu düşünülmektedir. Yaygın bir rivayete göre ilçenin kuruluşu; Kızılcatuzla'ya bağlı küçük bir yerleşim olan Ayvalıoba (Ayvacık ilçe merkezi)'dan Çaldıran Savaşı'na katılan bir gencin Tebriz'de Ümmühan Hatun ile tanışıp evlenerek buraya yerleşmesine dayanmaktadır. Ayvalıoba'ya yerleşen Ümmühan Hatun, ilk iş olarak çevrede bulunan obaları davet ederek bu obaların birleşmesini sağlamıştır (Harmandar, 2000: s.2). Ayrıca kasabaya su getirerek bir çeşme ve kendi adını verdiği bir cami yaptırmış ve böylelikle kasabanın gelişmesini sağlamıştır (Harmandar, 2000: s.2-3).

2.3 Sosyo-Kültürel ve Ekonomik Özellikler

Ayvacık'ın da içinde bulunduğu Biga Yarımadası (Antik Troas Bölgesi)'nin, tarihi dönemlerden günümüze farklı kültürlerle sahip çok sayıda topluluğa ev sahipliği yaptığı bilinmektedir. Bölgenin deniz ile doğrudan bir etkileşimi olması, tarih öncesi çağlarda yaşayan toplumların deniz yoluyla ticari faaliyetlerde bulunarak birbirleriyle daha hızlı bir şekilde etkileşime girmesini kolaylaştırmıştır (Özdemir,2008: s.61). Bu durum farklı coğrafyalara ait kültürlerin birbiriyle harmanlanmasını sağlamış ve yörenin kültürel çeşitliliğini zenginleştirmiştir. Yanı sıra Kaz Dağları, sunduğu elverişli koşullarla konar-göçer topluluklar tarafından yaşam alanı olarak tercih edilmiştir (Gadanaz ve Orhan, 2008: s.282). Ayvacık ve çevresini yaşam alanı olarak seçen ve günümüzde de bölgenin kültürel değerini oluşturan etnik gruplar; Türkmenler, Yörükler, Manavlar, Çepniler, Pomaklar, Muhacirler, 1924 Yunanistan Mübadilleri ile Çerkes ve Boşnak gruplarıdır (Gadanaz ve Orhan, 2008: s.283)

Konar-göçer toplulukların Kaz Dağları eteklerine gelmeleri Beylikler Dönemi'nde gerçekleşmiştir. Gadanaz ve Orhan (2008: s.283), 1306 yılında Trakya'dan göç eden Sarı Saltuklu Türkmenleri'nin günümüzde Balıkesir, İzmir ve Çanakkale'yi içine

alan Karesi Beyliği topraklarına ve Kaz Dağları'na yerleştiğini ifade etmektedir. Göçebe bir yaşam tarzını benimseyen Türkmen gruplar Osmanlı Dönemi'nde belli bir hukuk düzenine uygun yaşamış ve göçebeliği bırakarak “konar-göçer” olmuşlardır. 17. yüzyılda ise tamamen yerleşik düzene geçip tarıma başlayan Türkmen grupları “Manav” olarak adlandırılmıştır (Gadanaz ve Orhan, 2008: s.284). 18. yüzyılda iskana zorlanarak yerleşik hayata geçen Türkmen grupları ise “Yörük” adını almıştır (Gadanaz ve Orhan, 2008: s.284). Bölgede yaşayan Türkmen gruplarından biri de Kaz Dağı Trkmenleridir. Kaz Dağı Türkmenlerinin büyük bir kısmı 1300'l yıllarda Çanakkale'de yerleşik düzene geçmişlerdir (Gadanaz ve Orhan, 2008: s.284). Ayrıca zellikle Bayramı, Ezine, merkez ilçe ve Ayvacık köylerinde yaşayan Tahtacı Türkmenleri de Türkmen gruplar içinde göz ardı edilemeyecek yoğunluktadır. Tahtacı sıfatının ormancılıktan, ağaç işçiliğinden geldiği düşünülmektedir. Osmanlı tahrir defterlerinde “Cemaat-ı Tahtacıyan” olarak geçen bu gruplar kimi kaynaklarda “Bayat Boyu'nun Tahtah Oymağı” olarak, kimi kaynaklarda ise “Ağaeri” olarak geçerler (Uyanık, 2020: s.92).

Yörede 16. yüzyıldan itibaren konar-göçer grupların yerleşik düzene geçmesine yönelik zorunlu iskan politikaları başlamıştır. Son iskan uygulaması 1843-1873 yılları arasında olmuş ve Balıkesir, Bursa ve Çanakkale Yörükleri bu tarihten sonra yerleşik düzene geçmiştir (Ayvacık ve Yaşam, 2006: s.9).

Harmandar (2000: s.9), ilçeye bağlı köylerin ekonomik uğraşları ve bulundukları konumlara göre dört gruba ayrıldığını ifade etmektedir. Bunlar; Yalı Kolu, Dere Kolu, Kıran Kolu ve Orta Koldur. Harmandar (2000: s.9)'ın yapmış olduğu gruplandırmaya göre Büyükhüsun Köyü “Yalı Kolu” grubuna dahil edilmiştir. Yalı Kolu grubunda ayrıca Hseyinfakı, Demirci, Ahmete, Sazlı, Kozlu, Yeşilyurt ve Adatepe köyleri de bulunmaktadır. Dere Kolu köyleri, Kaz Dağları eteklerinde yer alan orman köyleridir. Geçimlerini çoğunlukla ormancılık ve ahşap işçiliğinden sağırlar. Yalı Kolu ise Küçükkuyu istikametine doğru uzanan ve geçimlerini başta zeytincilik ve diğer tarım ürünleriyle sağlayan köylerdir (şekil 2.6). Kıran Kolu köyleri zeytinciliğe elverişsiz bölgelerde yoğunlaşan ve daha çok küçükbaş hayvancılık ve halıcılık ile geçinen köylerdir (Abay ve şimşek, 2008: s.3)

Şekil 2.6 : Konumlarına Göre Yalı Kolu Köyleri

Bölgenin genel ekonomisi geçmişte olduğu gibi günümüzde de ağırlıklı olarak tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Abay ve Şimşek (2008: s.4) ilçede yaklaşık 8500 çiftçi ailesi olduğunu ve bu ailelerin yaklaşık %90'ının tarımla uğraştığını ifade etmektedirler. Ayvacık ilçesindeki tarım arazilerinin yaklaşık %57'si tarla, % 34'ü zeytinlik, geri kalan % 10'u ise sebze-meyve bahçelerinden oluşmaktadır (Özer, 2020: s.77) (Çizelge 2.1).

Çizelge 2.1 : Ayvacık İlçesi İşlenebilir Tarım Arazilerinden Yararlanma Oranı
(Özer,2020: s.77)

İşlenebilir Arazi Dağılımı	Alanı (ha)	Payı (%)
Tarla Arazisi (Nadas Dahil)	19.237	57.8
Sebze Arazisi (Örtülü Dahil)	1.224	3.7
Meyve Arazisi	1.371	4.1
Bağ Arazisi	54.0	0.2
Zeytin Arazisi	11.371	34.2
TOPLAM	33.256	100.0

Zeytin ve zeytinyağı üretimi bölgeye ait başlıca tarım ürünüdür. 1970’li yıllarda Ayvacık ilçesi Çanakkale’de en fazla zeytin tarımı yapılan il konumundadır (Yurt Ansiklopedisi, 1981, s.1870). Özer (2020: s.76), Ayvacık’taki zeytin tarımı yapılan arazilerin Çanakkale ilindeki zeytinliklerin yaklaşık %35’ini oluşturduğunu ifade etmektedir. Günümüzde bölgedeki kırsal yerleşimlerin de temel geçim kaynağı olan zeytincilik, TARİŞ (İncir, Üzüm, Pamuk ve Yağlı Tohumlar Tarım Satış ve Kooperatifleri Birlikleri) aracılığıyla üretici olan köylülerden alınıp yurtiçi pazarlarına satılmaktadır. Bölgede zeytin tarımı yapılan araziler deniz kıyısı ile yerleşimlerin bulunduğu düzlük alanların bitip Kaz Dağları’nın başladığı eğimli ve yüksek araziler arasında yer almaktadır. Ayvacık ilçesindeki zeytinliklerin köylere göre dağılımı incelendiğinde en çok zeytinlik arazisinin yaklaşık %14’lük pay ile Adatepe Köyü’ne ait olduğu görülmektedir. Büyükhüsün Köyü ise yaklaşık %6’lık bir pay ile yedinci sırada yer almaktadır (Özer, 2020: s.79). Ayrıca son yıllarda bölgedeki zeytin ağaçlarındaki verim incelendiğinde, özellikle 2004-2018 yılları arası meyve veren ağaçların oranında yaklaşık %70 oranında artış olmasına rağmen, en fazla meyve vermeyen ağacın Büyükhüsün Köyü’ne ait olduğu anlaşılmaktadır (Özer, 2020: s.82).

Çanakkale’deki zeytinyağı üretiminde ise Ayvacık, yaklaşık %25’lik bir oran ile Ezine’den sonra en fazla zeytinyağı üretilen ikinci ilçedir. Çanakkale’deki toplam 52 zeytinyağı üretim tesisinin 15 tanesi Ayvacık’tadır (Özer, 2020: s.87). Ayrıca sahil şeridinde de zeytincilikle uğraşan kırsal yerleşimlere ait pek çok zeytinyağı üretim tesisi bulunmaktadır. Büyükhüsün Köyü’ne ait koruma altına alınmış zeytinyağı fabrikası da günümüzde işlevini kaybetmiş ve harap durumdadır.

Zeytinciliğin yanı sıra turfanda domates ve sebzecilik de bölgede üretilen tarım ürünleri arasındadır. Ayrıca yörede antepfıstığı ve narenciye üretimi de önemli derecede artmıştır (Abay ve Şimşek, 2008: s.4). Abay ve Şimşek (2008: s.4) geçmişte ilçe ekonomisinin tarım ve hayvancılıkla birlikte palamutçuluğa (pelit) da dayandığını ancak günümüzde bu ürünün ekonomik katkısının olmadığını belirtmektedirler.

Hayvancılık, bölgede geçmişten bu yana süregelen önemli bir geçim kaynağıdır. Ayvacık ilçesinde 2019 yılı Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre; 79964 adet küçükbaş (keçi ve koyun), 13469 adet büyükbaş , 915 adet binek hayvanı (at, eşek, katır), 48 adet ise deve bulunmaktadır. İlçede mera hayvancılığı daha

yaygındır. Ayrıca hayvancılığa bağlı olarak süt ürünleri üretimi ve peynircilik de gelişmiştir. Kırsal yerleşimlerde bulunan çok sayıda mandırada peynir üretimi yapılmaktadır. İlçenin köylerinden 21 tanesinin denize kıyısı bulunmaktadır. Bu köylerin 14 ünde balıkçılık yapılmaktadır (Abay ve Şimşek, 2008: s.4).

Halicilik ve dokumacılık, 15. Yüzyıldan itibaren bölgeye yerleşmeye başlayan konar-göçer grupların temel uğraşlarından biridir. Günümüzde yöreye özgü motiflerden oluşan halı ve kilimler yöre sakinleri tarafından dokunmakta ve kooperatifler aracılığı ile yurtdışına ithal edilmektedir. Halıcılık ve dokumacılıkta kullanılan desenler geometrik ve geleneksel desenlerden oluşmaktadır. En çok işlenen desenler arasında kuş, çiçek, karanfil, çınar yaprakları, çeşitli bitki ve hayvan motifleri bulunmaktadır (Şekil 2.7) (Rehber Ayvacık, 2016: s.20). Son yıllarda bölgedeki turizm faaliyetlerindeki artış, turizme dayalı yeni geçim kaynaklarının oluşmasını ve kırsal yerleşimlerde köy sakinlerince sürdürülen el sanatlarının canlanması ve yaygınlaşmasını sağlamıştır.

Şekil 2.7 : Ayvacık Halı ve Kilimlerinden Örnekler (Bülent, 2012: s.326-335)

Bölgede son yıllarda gelişen en dikkat çekici ekonomik faaliyet turizmdir. 115 kilometreye yakın sahil şeridi olması, antik yerleşimlerin çokluğu ve doğal güzellikler, 2000’li yılların başından itibaren bölgeye olan turizm yatırımlarının artmasını sağlamıştır. Turizm yatırımları Küçükkuyu, Yeşilyurt Köyü, Adatepe Köyü, Babakale Köyü, Behram Köyü ve Gülpınar civarında yoğunlaşmıştır (Abay ve Şimşek, 2008: s.4). Ayrıca doğal mavi bayraklı plajlar ve dalış imkanı sunan koylar da kıyı turizminin gelişmesine katkı sunmaktadır. Kıyı turizminin en yoğun olduğu alanlar Kadirga Koyu, Assos Liman Plajı, Assos Yeşil Liman, Assos Kuruoba Sahili, Assos Sivrice, Assos Sokakağzı, Aklıman Koyu ve Küçükkuyu’dur (Rehber Ayvacık, 2016: s.50-55). Turizm faaliyetlerindeki artış genel olarak konaklama ve

turistlere yönelik yeme-içme ihtiyaçlarının karşılandığı işletmelerin de artması sonucunu doğurmuştur. Bu doğrultuda bölgede otel, kafe, restoran vb. işlevlere sahip birimlerde hızlı bir artış gözlenmektedir. Bu artış son zamanlarda turizm merkezlerinden kırsal alanlara doğru da yönelim göstermektedir. Bunun bir sonucu olarak kırsal dokuda geleneksel işlevlere sahip yapıların dışında turistik işlevlere sahip yapıların sayısında da önemli bir artış görülmektedir.

2.4 Demografik Yapı

Köy nüfusu büyük oranda köyde doğup büyüyen yerel halktan oluşmaktadır. Genellikle tarım ve hayvancılıkla uğraşan yerli halkın demografik yapısı incelendiğinde; çoğunluğun altmış yaş ve üzeri bireylerden oluştuğu gözlenmektedir. Genç nüfusun ise zaman içinde iş veya eğitim gibi nedenlerle civar kentlere ve büyükşehirlere yerleşmeleri, köydeki genç ve çocuk sayısının yok denecek kadar azalmasına yol açmıştır. Çocuk sayısının azlığı ise taşınmalı eğitim ve eğitim yapılarının işlevsiz kalması sorununu doğurmuştur.

Kırsal ekonomide zayıflama ve eğitim, sağlık, kültür hizmetlerine erişimde zorluklara bağlı olarak ülke sathında yaygın şekilde gözlenen insansızlaşma ve göç süreçlerinin Büyükhüsün'daki yerli nüfus için büyük oranda geçerli olduğu söylenebilir. 2000'li yıllara dek yerli halkın göçüyle nüfus kaybetme eğilimi gösteren köyün bu yıllardan itibaren büyükşehirlerden tersine göç almaya başladığı görülmektedir. Bu süreçte, Büyükhüsün Köyü'nden bir ev alıp onararak veya yeni bir yapı inşa ettirerek burada bir mülk edinen ve köye yerleşen insan sayısı artmış ve artmaya da devam etmektedir. TÜİK verilerine göre 2007 yılında köy nüfusu 318 iken bu sayı 2020 yılında 370 e ulaşmıştır (Çizelge 2.2).

Köyde yaz aylarındaki nüfusun adrese dayalı verilere göre belirlenen TÜİK'in resmi istatistiğinin çok daha üzerinde olduğu bilinmektedir. Köy muhtarından ve sakinlerinden edinilen bilgilere göre mevsimlik ve ikincil konut kullanımına bağlı olan bu sayının yaklaşık 120 kişi civarında olduğu tahmin edilmektedir.

Yine çoğunluğunu altmış yaş ve üzeri bireylerin oluşturduğu bu grup çoğunlukla büyük bir şehirde emekli olup ilerleyen yaşlarını şehrin kaotik havasından uzak, kırsal bir alanda geçirmeyi tercih etmiş insanlardır. Kimi zaman sadece yaz aylarında bölgeye gelmekte kimi zaman ise senenin yarısından çoğunu bölgede geçirebilmektedirler.

Çizelge 2.2: 2000-2020 Yılları Arası Büyükhüsün Köyü Nüfusu (TÜİK)

Yıl	Toplam Nüfus	Kadın Nüfusu	Erkek Nüfusu	Yıl	Toplam Nüfus	Kadın Nüfusu	Erkek Nüfusu
2020	370	169	201	2013	325	170	156
2019	365	173	192	2012	337	169	163
2018	372	180	192	2011	332	174	160
2017	368	181	187	2010	322	172	152
2016	350	170	180	2009	326	170	154
2015	343	168	175	2008	321	172	151
2014	353	179	174	2007	318	170	148

Köy nüfusunda yaz ve kış ayları arasında önemli bir değişim görülmektedir. Bölgenin yer aldığı coğrafyanın turistik potansiyeli yaz aylarında pek çok yerli ve yabancı turisti bölgeye çekmektedir. Bu durum köyde konaklama birimlerinin artması ve yerli halkın mülklerini bir süreliğine turistlere kiralamaları sonucunu doğurmaktadır. Dolayısıyla köy nüfusu yaz aylarında, yerel halkın yanı sıra köye sonradan yerleşen insanlar ile yerli ve yabancı turistlerle artmaktadır.

2.5 İdari Yapı

Kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte Ayvacık ilçesinin 19. yy Osmanlı Dönemi'nde Biga Sancağı'na bağlı bir ilçe olduğu ve köyleri ile birlikte 18 bin nüfuslu bir yerleşim yeri olduğu bilinmektedir (Ayvacık ve Yaşam, 2006: s.7). Cumhuriyet Dönemi'nde idari yapının değişmesinin bir sonucu olarak Biga ve Gelibolu Sancaklarının il yapılan Çanakkale'ye bağlanmasının ardından da ilçe olarak kalmaya devam etmiştir. 1926 yılında Ezine'ye bağlanmış ve kasaba vasfını

almış ancak Milli Mücade'ye verdiği destek göz önüne alınarak 1928 yılında tekrar ilçe yapılmıştır (Harmandar, 2000: s.8). İlçeye bağlı 64 köy ve Gülpınar ve Küçükkuşu olmak üzere iki adet belde bulunmaktadır.

Büyükhüsün Köyü sakinleri ile yapılan sözlü tarih çalışmaları sonucu köyün önce “Son Oba”, ardından “Sunaba”, en sonunda da Büyükhüsün ismini aldığı tespit edilmiştir. Köy sakinleri “Son Oba” adının, Küçükkuşu istikametinden gelen konar-göçer toplulukların yerleşik düzene geçmeden önceki son yerleşim alanı olmasından ötürü verildiğini ifade etmişlerdir. Günümüzde hala Ayvacık ilçe merkezi ve civar yerleşimlerde Sunaba ismi geçerli olmaktadır.

2.6 Yakın Coğrafyada Bulunan Kırsal Yerleşimler ²

Ayvacık ilçesi kırsal yerleşimleri genellikle konar-göçer toplulukların bir iskan politikası sonucu yerleşik düzene geçmeleriyle kurulmuşlardır. Bu nedenle, kültürel özellikleri, sosyal yapıları ve mimari dokuları, birbirleriyle büyük ölçüde benzerlik göstermektedir.

Geleneksel kırsal yaşamın devam ettiği tespit edilen bu köylerde geleneksel yapıım sisteminin yığma taş olduğu, bununla birlikte yakın tarihli yapılarda betonarme yapıım sisteminin kullanılmaya başlandığı gözlenmiştir. Yerleşimlerin geleneksel kırsal dokusunu genel olarak konutlar, cami, çeşmeler, un değirmenleri, kahvehane, bakkal ve zeytinlikler oluşturmaktadır. Köylerdeki konut yapılarının plan ve cephe düzenleri birbirleriyle benzerlik göstermektedir. Aynı benzerlik cami yapıları için de geçerlidir. Pek çok köyde yer alan geleneksel camiler, kontur, gabari, plan ve cephe biçimlenişi ve kullanılan malzeme bakımından benzer özelliklere sahiptir. Bölgede artan turizm faaliyetleri sonucu ortaya çıkan yeni işlevlerin kimi köylerde çok yoğun olduğu, bazılarında yeni yoğunlaşmaya başladığı kimilerinde ise hiç olmadığı tespit edilmiştir. Zaman içinde sosyal dokuda meydana gelen değişimlerin de bu doğrultuda ilerlediği söylenebilir.

Ekonomik faaliyetlerine göre üç kola ayrılan kırsal yerleşimlerin “Yalı Kolu Köyleri” grubuna dahil olan Büyükhüsün Köyü, Küçükkuşu istikametinden

² Yakın coğrafyada yer alan yerleşimlerden Babakale'den Küçükkuşu istikametine doğru sıralanan Yalı Kolu Köyleri'nden Kozlu, Sazlı, Kayalar, Adatepe ve Yeşilyurt Köyleri ile Kıran Kolu Köyü olan Behramkale Köyü ele alınmıştır.

başlayarak Babakale'ye devam eden akstaki son Yalı Kolu yerleşimidir. İncelenen diğer Yalı Kolu Köyleri'ne kıyasla yerleşimin fiziksel dokusunda gözlenen bozulmaların daha az olduğu ve yerleşimin bütünlük değerini daha fazla koruduğu görülmektedir. Köyleri birbirine bağlayan ana araç yolu, Büyükhüsün'un ardından Kıran Kolu Köylerinden Behramkale'ye ulaşmaktadır. (Şekil 2.8).

Şekil 2.8 : Yakın Coğrafyada Bulunan Kırsal Yerleşimler (Yalı Kolu Köylerinin Tamamı ile Kıran, Dere, Orta Kol Köylerin Bir Kısımı)

2.6.1 Kozlu Köyü

Kozlu Köyü, Büyükhüsün Köyü'ne en yakın olan Yalı Kolu Köyü'dür. Büyükhüsün Köyü'ne yaklaşık 2 km, Ayvacık ilçe merkezine ise yaklaşık 10 km uzaklıkta yer almaktadır. Geleneksel yapıların yoğunluğu Büyükhüsün Köyü'ne kıyasla oldukça azdır. Mimari dokuda öne çıkan yapılar çoğunlukla betonarme yapım sistemi ile inşa edilmiş bir, iki veya üç katlı yapılardır. Harap halde olan geleneksel yapıların geleneksel yığma taş yapım sistemi ile inşa edildiği görülmektedir. Ayrıca özgün taş yol dokusu da zaman içinde değiştirilerek parke taş kaplamaya dönüştürülmüştür (Şekil 2.9). Köyde bir adet cami bulunmaktadır. Cami yapısı kontur, gabari, yapım teknikleri, plan ve cephe biçimlenişi bakımından Büyükhüsün Köyü camisi ile benzerlik göstermektedir. Abdestlik ve minare bölümünün sonradan eklendiği anlaşılmaktadır (Şekil 2.9).

Köyde geleneksel kırsal yaşam devam etmektedir. Köy sakinleri geçimlerini tarım ve hayvancılıkla sağlamaktadır. Nüfusun büyük bir çoğunluğu altmışbeş yaş üstü bireylerden oluşmaktadır. Çocuk ve genç nüfusun oldukça az olduğu köyde taşınmalı eğitim sistemi uygulanmaktadır. Yaşar ve Yaşar (2010: s.604) Kozlu isminin yörede yetişen ceviz bitkisinden geldiğini ifade etmişlerdir.

Şekil 2.9 : Kozlu Köyü'nden Görünüşler (Çeliker, 2019)

Kozlu Köyü'nün sınırları dahilinde ve yerleşimin kuzey kesiminde Lamponia Antik Kenti yer almaktadır. Geçmiş M.Ö. 8. yüzyıla dayandırılan Lamponia'da (Tombul, 2015) yapılan araştırmalar, kentin Roma ve Bizans Dönemleri'nde de bulunduğunu ortaya çıkarmıştır (Özhan ve Yaman, 2008: s.19). Ayrıca Güney Troas kentlerinden biri olan Lamponia'dan antik kaynaklarda da bahsedildiği ve tarih boyunca bölgeyi ziyaret eden gezginlerin de kendi eserlerinde bu şehirden bahsettikleri bilinmektedir (Özhan ve Yaman, 2008: s.80-81). Bölgede son yıllarda artan turizm etkisi Kozlu Köyü'nde henüz baskın olmamakla birlikte köyün arkeolojik değerleri turistleri köye çekmektedir. Bu doğrultuda konaklama ve yeme-içme işlevlerini taşıyan yapıların köyün dokusuna eklemlendiği görülmektedir.

2.6.2 Sazlı Köyü

Büyükhüsün Köyü'ne yaklaşık 5 km uzaklıkta bulunan Sazlı Köyü, bölgeye özgü geleneksel kırsal yaşamın devam ettiği bir başka yerleşimdir. Geleneksel dokuyu konutlar başta olmak üzere çeşmeler, un değirmenleri, kahvehane, bakkal ve cami gibi yapılar oluşturmaktadır. Geleneksel yapı stokunun korunmuşluk durumunun

Kozlu Köyü'ne kıyasla biraz daha iyi durumda olduğu söylenebilir. Ancak bir yandan betonarme yapım sistemi ile inşa edilmiş konut yapılarında da artış gözlenmiştir. Yanı sıra restore edilerek özgün işlevinde kullanılan konut yapılarına da rastlanmıştır. Ayrıca özgün taş yollar da parke taşı ile değiştirilmiştir (Şekil 2.10).

Yerleşimde bir adet cami bulunmaktadır. Caminin kontur, gabari, plan ve cephe biçimlenişi Büyükhüsün ve Kozlu köylerindeki camiler ile benzerdir. Minare ve abdesthane bölümlerinin sonradan eklendiği anlaşılmaktadır. Köy sakinlerinin vermiş olduğu bilgiye göre cami, bir depremde hasar aldığından günümüzde kullanılmamaktadır.

Köy sakinleri geçimlerini tarım ve hayvancılık ile sağlamaktadırlar. Köyde genç ve çocuk nüfusu azdır. Bu nedenle eğitim taşınalı sistem ile yapılmaktadır. Yerleşimde turizm faaliyetlerine yönelik işlevler bulunmamaktadır.

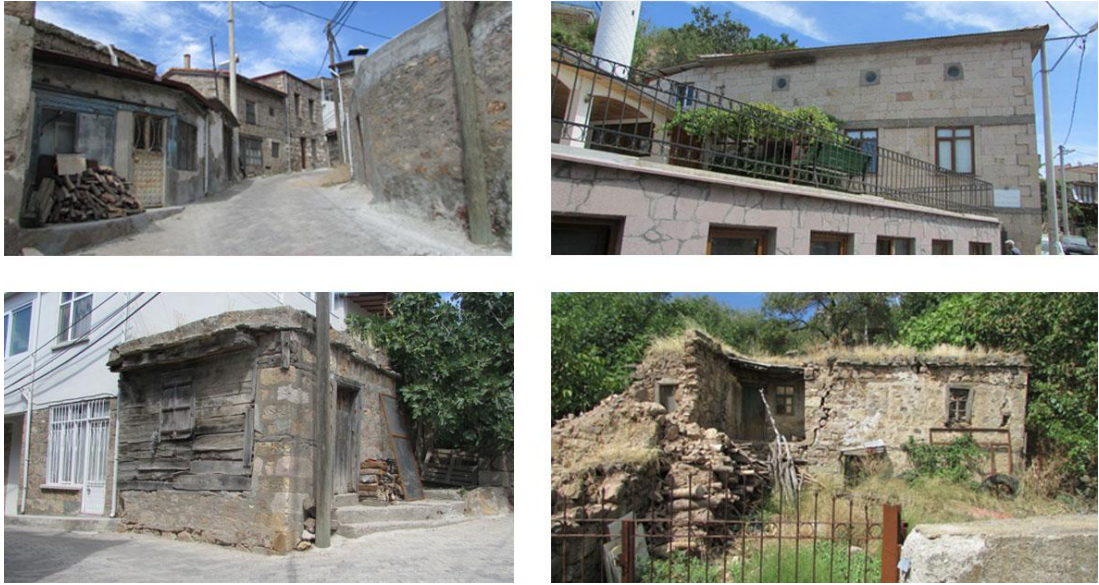
Şekil 2.10 : Sazlı Köyü'nden Görünüşler (Çeliker, 2019)

2.6.3 Kayalar Köyü

Kayalar Köyü, Büyükhüsün Köyü'nün yaklaşık 6 km doğusunda yer almaktadır. Sazlı Köyü'nden geçen ana yol, zeytinlik alanların çevresinden dolaşarak Kayalar Köyü'ne ulaşmaktadır. Köyün fiziksel dokusu büyük oranda korunmuştur. Ancak geleneksel olmayan betonarme yapım sistemi ile inşa edilen yakın tarihli yapılara burada da rastlanmaktadır. Mevcut geleneksel yapıların büyük bir kısmı harap haldedir. Harap olmayan geleneksel yapılar da konut olan özgün işlevlerini devam

ettirmektedir. Köy sakinlerinden edinilen bilgiye göre geleneksel kahvehane ve bakkal yapıları bir depremde ağır hasar aldığından günümüzde kullanılmamaktadır (Şekil 2.11). Bu işlevleri karşılayacak yeni yapılar inşa edilmiştir. Köy camisi kontur ve gabari özellikleriyle önceki köylerin camileriyle benzerlik göstermektedir. Çatı konstrüksiyonunda ve döşemelerde betonarme yapım sisteminin kullanıldığı, ancak beden duvarlarının geleneksel yığma taş yapım sistemi ile inşa edildiği anlaşılmaktadır. Yol dokusunun büyük ölçüde parke taş ile kaplandığı yerleşimde meydana ara sokaklara doğru ilerledikçe geleneksel taş yolların da korunmuş olduğu görülmektedir.

Köy sakinlerinin başlıca geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Turizmin yerleşimde henüz büyük bir etkisi görülmemekle birlikte kadınların bir araya gelerek kurdukları kooperatif aracılığıyla ürettikleri ürünleri köydeki bir yapıda sergileyip satması, yöresel ürünleri tanıtmak ve pazarlamak amacıyla bir yeme-içme birimi oluşturmaları gibi başlangıçlar dikkat çekicidir.

Şekil 2.11 : Kayalar Köyü’nden Görünüşler (Çeliker, 2019)

2.6.4 Yeşilyurt Köyü

Yeşilyurt Köyü, Büyükhüsün Köyü’ne yaklaşık 15 km, Küçükkuyu Beldesi’ne ise yaklaşık 3 km uzaklıkta yer almaktadır. Kaz Dağları’nın hemen eteklerinde dik bir araziye kurulan köyün eski adı “Büyükçetmi”dir (Uysal, 2005: s.309) ve Oğuzların Çepni boyu tarafından yaklaşık 700 yıl önce kurulduğu bilinmektedir (Özarar, 2008:

s.133). Büyük ölçüde korunmuş olan geleneksel mimari doku konutlar, çeşmeler, okul, yollar ve camiden oluşmaktadır. Bunun yanı sıra son zamanlarda bölgede yoğunlaşan turizm, satış birimleri, kafe ve konaklama gibi yeni işlevlerin yerleşimde artmasına yol açmıştır. Bu işlevler kimi zaman geleneksel yapılarda kimi zaman ise yeni inşa edilen yapılarda sürdürülmektedir (Şekil 2.12). Geçmişte köy sakinlerinin geçim kaynağı tarım ve hayvancılığa dayanıyorken, günümüzde turizm temel geçim kaynağı konumuna gelmiştir. Öngen (2008: s.17), köy sakinlerinin neredeyse tamamının artık turizm ile geçindiğini belirtmiştir.

Geçmişte de bir dönem Rumların yaşadığı bilinen yerleşimdeki cami, yapımında Midilli Adası'ndan gelen Rum yapı ustaları çalıştığından, mimarisinin farklılığıyla dikkat çekmektedir (Yallagöz, 2010: s.44). Geleneksel yapım sistemi ve plan şekli civar yerleşimlerde yer alan camilerle benzerlik gösterse de bezeme çeşitliliği, cephe biçimlenişi ve taş işçiliği bakımından farklılaşmaktadır. Cami, dikdörtgen planlı ve kırma çatılıdır. Tek şerefeli minare, yapının doğu cephesine konumlandırılmıştır.

Şekil 2.12 : Yeşilyurt Köyü'nden Görünüşler (Çeliker, 2019)

2.6.5 Adatepe Köyü

Adatepe Köyü, Küçükkuyu Beldesi'ne 3 km, Büyükhüsün Köyü'ne ise yaklaşık 20 km uzaklıkta bulunmaktadır (Şekil 2.13). Sınırları içinde yer alan Zeus Altarı sebebiyle kuruluşu antik çağlara dayandırılan köyün, 1924 yılındaki mübadeleye kadar Rum ve Türklerin bir arada yaşadığı bir yerleşim olduğu bilinmektedir (Alyakut, 2018: s.37-38). 1992 yılında sit alanı ilan edilmesiyle köyde bulunan

yapılar yasal koruma altına alınmıştır. Alınan karar, geleneksel dokunun büyük ölçüde korunmasını sağlamışsa da bölgeye yönelik artan turizm baskısı ev fiyatlarının artmasına ve zaman içinde köy sakinlerinin yerleşimi terk etmesine yol açmış ve böylece köydeki sosyal doku değişmiştir.

Geleneksel kırsal dokuda sivil mimarlık örneklerinin yanı sıra anıtsal yapılar da dikkati çekmektedir. Köyde anıtsal nitelikte bir adet cami, medrese, imam evi, hazine ve ilkokul bulunmaktadır. Ayrıca geçmişte varlığı bilinen ancak günümüze ulaşamamış bir kilise, hamam, Rum mezarlığı ve medrese olduğu da bilinmektedir (Alyakut, 2018: s.66-69). Yerleşimde yer alan çok sayıda çeşme de yapım teknikleri ve tarihi değerleriyle dikkat çekmektedir. Geleneksel yapıların hepsi yığma taş yapım sistemi ile, moloz ya da kesme taş beden duvarlarının toprak harç ile sıvanmasıyla inşa edilmişlerdir (Alyakut, 2018: s.78).

Şekil 2.13 : Adatepe Köyü’nden Görünüşler (Çeliker, 2019)

2.6.6 Behramkale Köyü

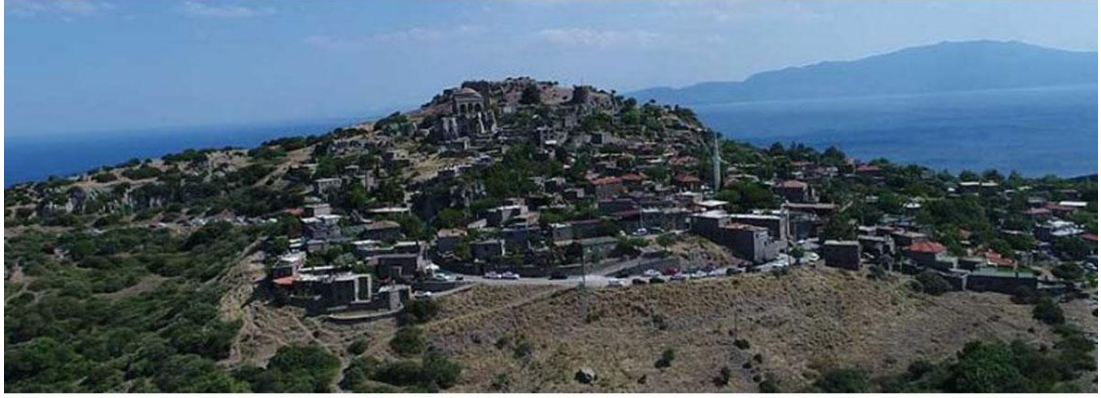
Kıran Kolu Köyleri’nden biri olan Behramkale Köyü, Büyükhüsün Köyü’ne yaklaşık 7 km, Ayvacık ilçe merkezine ise yaklaşık 13 km uzaklıktadır. Assos Antik Kenti kalıntılarının yer aldığı tepenin hemen eteklerinde, Assos Kent surlarının içinde yer alan Behramkale Köyü’nün Osmanlı Dönemi’nde kurulmuş olduğu düşünülmektedir (Yallagöz, 2010: s.40). Assos Antik Kenti’nin tarihi ise Erken Bronz Çağı veya Erken Tunç Çağı’na dayanmaktadır (Asan, 2019: s.11). Antik Kent, yüzünü denize dönmüşken, köy tam tersi yöne konumlandırılmıştır. Köyde antik dönem kalıntıları

dışında Hüdavendigâr Camisi ve Köprüsü gibi Osmanlı Dönemi'ne ait anıtsal yapılar da bulunmaktadır (Şekil 2.14).

Assos Antik Kenti'nin 1982 yılında 1. Derece Arkeolojik Sit Alanı ilan edilip koruma altına alınmasının ardından Behramkale Köyü de antik kent ile iç içe olması gerekçesiyle 2000 yılında Kentsel Arkeolojik Sit Alanı ilan edilerek koruma altına alınmıştır. Ancak koruma amaçlı imar planları geliştirilmediğinden günümüzde yerleşimdeki imar faaliyetleri geçici yapılanma koşullarına göre uygulanmaktadır. Bu doğrultuda yerleşimdeki boş parseller yeni yapılaşmaya kapatılarak yalnızca kültür varlığı olarak tescil edilen yapıların restorasyonuna izin verilmektedir.

Köyde yer alan geleneksel yapılar, yapım sistemi, plan ve cephe biçimlenişi ve malzeme kullanımı bakımından yörede yer alan diğer kırsal yerleşimlerle benzerlik göstermektedir. Çoğunluğu konut olan bu yapılar basit kübik veya dikdörtgen formlu, avlulu, bir ya da iki katlı ve ihtiyaç doğrultusunda birkaç birim bir araya gelecek şekilde inşa edilmiştir (Asan, 2019: s.24). Beden duvarları yığma taş ve çamur harcı ile inşa edilmiştir (Serdaroğlu, 2005: s.104). Yapılarda kullanılan taş yöreye özgü bazalt taşıdır (Serdaroğlu, 2005: s.104). Avlular, köy sakinlerinin günlük yaşamlarında sürekli olarak kullandığı çok işlevli alanlardır. Köyün engebeli bir arazide yer alması, sokak dokusunun dar ve organik oluşumunu hazırlamıştır. Sokaklar, yapıların beden duvarları ve yüksek avlu duvarları ile sınırlandırılmıştır ve özgün taş dokusunu büyük ölçüde korumaktadır.

Son yıllarda bölgede artan turizm, Behramkale Köyü'nde konutların yüksek fiyatlardan satılarak el değiştirmesi, sosyal dokunun değişmesi, geleneksel yapıların özgün işlevlerini kaybederek turizm faaliyetlerine hizmet eden kafe, konaklama, hediyelik eşya satış birimi gibi işlevler kazanmasına yol açmaktadır. Bununla birlikte Serdaroğlu (2005: s.173), köy sakinlerinin turizmi yeni bir kazanç kapısı olarak kabul ettiklerini ve yoğun turist akınına rağmen geleneklerinde bir değişim olmadığını öne sürmektedir.

Şekil 2.14 : Behramkale Köyü'nden Görünüşler (URL-6 ve URL-7)

3. AYVACIK-BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ KIRSAL PEYZAJ DEĞERLERİ

Kültürel mirası koruma konusu kapsamında dünyada çok sayıda çalışma yapılmakta ve güncel durumlara yönelik yeni kavramlar ve yöntemler günümüzde de hala tartışılmaya ve geliştirilmeye devam etmektedir. Bu doğrultuda, ‘Kültürel Peyzaj’ teriminin uluslararası boyutta tartışılması ilk defa 1980’li yıllarda UNESCO’nun hazırladığı ‘Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına Dair Sözleşme’sine 1992 yılında kültürel peyzaj tanımının eklenmesiyle gerçekleşmiştir (Güler, 2018: s.132). Bu tanıma göre kültürel peyzaj, ‘Tarihsel, estetik, etnolojik veya antropolojik bakımlardan istisnâ evrensel değeri olan insan ürünü eserler veya doğa ve insanın ortak eserleri ve arkeolojik siteleri kapsayan alanlar’ olarak tanımlanmaktadır.

Kültürel Peyzaj tanımının koruma literatürüne eklenmesi ile kültürel peyzaj alanlarının tespit ve sınıflandırılması ile bu aşamalarda dikkate alınacak ölçütler önemli bir tartışma alanı doğurmuştur. İlk yıllarda kültürel peyzaj alanlarının UNESCO Miras Listesi’ne girme ölçütleri ile Dünya Mirası ölçütlerinin birbirlerini karşıladığı sonucuna varılırken, ilerleyen yıllarda bu alanların çok yönlü ve gelişmeye devam eden alanlar oluşu UNESCO’nun bu alanlara özgü değerlendirme ölçütlerinin belirlenmesini gerektirmiştir. UNESCO tarafından bu ölçütler; alanın estetik niteliği, alandaki yapı ve yapı toplulukları, yaşam şekli ve arazi kullanımlarının sürekliliği, tarım ve çiftçilik faaliyetleri, peyzajın kendisinin tasarlanmış park/bahçe olması veya önemli bir unsur olarak bünyesinde barındırması, öncesinde endüstri alanı olması, peyzajın ulus, kabile ya da yerel bir topluluk gibi bir veya daha fazla grubun kimliğinde önemli olması ya da önemli olan elemanları barındırıyor olması, bir dağ ya da dağlar olması, peyzajın milli park veya diğer korunan alanları içeriyor olması, yerel nüfusun ikamet etmesi, peyzajın dinin, kutsallığın, ruhaniliğin, ruhsallığın önemli bir boyutuna sahip olması, antik tarım alanları ve arkeolojik anıtlar gibi, fiziksel olarak ya da sosyal anlamda düşmanca bir çevrede bir grup insanın hayatta kalması, tanımlanan peyzaj alanları içindeki kent ve/veya köyler olması, su ögesine sahip olması, peyzaj içerisinde bulunan orman, ormanlık çevreler, önemli kayalıklar, sulama mekanizmaları, göl ve göl manzaraları, nehir ve nehir manzaraları, deniz ve deniz manzaraları olarak sıralanmıştır (Şekil 3.1) (Güler, 2018: s.142). Kültürel Peyzaj alanında çeşitli kurum ve kuruluşların çalışmalarını derleyen Madran ve Uysal (2009: s.103-105) ise kültürel peyzaj

alanlarını; alanın taşınmaz kültür varlığı içermesi, alanın fosil yatağı olması, alanın üretim kültürünün özel örneklerini içermesi ve özel bir yaşam biçiminin ürünü olan özel tarım ürünlerinin yer alması, alanın özel jeolojik oluşumlar içermesi, alanda özel bitki türlerinin yer alması, alanın biyocoğrafik koşullar, ekosistemler, doğal vejetasyon potansiyeli, fauna vb. özel biyolojik değerlere sahip olması, alanın ender olma özelliği içeriyor olması, alanın estetik değer taşıyor olması, alanın kaybolmaya yüz tutmuş değerler içeriyor olması, alanın doğa tarihinde simge olması, alanın dini referans, mitolojik referans, adet ve geleneklerle ilgili referans, tarihi bir olay ve etkinliklerle beraber olmak gibi çevredeki yaşamdan referanslar alması ölçütleri kapsamında değerlendirmiştir (Şekil 3.1).

KÜLTÜREL PEYZAJ ALANLARININ SINIFLANDIRILMASINDA UNESCO ÖLÇÜTLERİ (2002)	KÜLTÜREL PEYZAJ ALANLARININ SINIFLANDIRILMASINDA MADRAN VE UYSAL'IN ÖLÇÜTLERİ (2009)
• Alanın Estetik Niteliği • Alandaki Yapı Ve Yapı Toplulukları • Yaşam Şekli Ve Arazi Kullanımlarının Sürekliliği • Tarım Ve Çiftçilik Faaliyetleri • Peyzajın Kendisinin Tasarlanmış Park-Bahçe Olması • Veya Önemli Bir Unsurların Bünyesinde Barındırması • Öncesinde Endüstri Alanı Olması • Peyzajın Ulus, Kabile Ya Da Yerel Bir Topluluk Gibi Bir Veya • Daha Fazla Grubun Kimliğinde Önemli Olması Ya Da Önemli Olan Elemanları Barındırıyor Olması • Bir Dağ Ya Da Dağlar Olması • Peyzajın Milli Park Veya Diğer Korunan Alanları İçeriyor Olması • Yerel Nüfusun İkamet Etmesi • Peyzajın Dinin, Kutsallığın, Ruhaniyetin, Ruhsallığın Önemli Bir Boyutuna Sahip Olması • Antik Tarım Alanları Ve Arkeolojik Anıtlar Gibi Özelliklere Sahip Olması • Fiziksel Olarak Ya Da Sosyal Anlamda Düşmanca Bir Çevrede • Bir Grup İnsanın Hayatta Kalması • Tanımlanan Peyzaj Alanları İçindeki Kent Ve/Veya Köyler Olması • Su Ögesine Sahip Olması • Peyzaj İçerisinde Bulunan Orman, Ormanlık Çevreler, Önemli Kayalıklar, Sulama Mekanizmaları, Göl Ve Göl Manzaraları, Nehir Ve Nehir Manzaraları, Deniz Ve Deniz Manzaraları	• Alanın Taşınmaz Kültür Varlığı İçermesi • Alanın Fosil Yatağı Olması • Alanın Üretim Kültürünün Özel Örneklerini İçermesi Ve Özel Bir Yaşam Biçiminin Ürünü Olan Özel Tarım Ürünlerinin Yer Alması • Alanın Özel Jeolojik Oluşumlar İçermesi • Alanda Özel Bitki Türlerinin Yer Alması, Alanın Biyocoğrafik Koşullar, Ekosistemler, Doğal Vejetasyon Potansiyeli, Fauna Vb. Özel Biyolojik Değerlere Sahip Olması • Alanın Ender Olma Özelliği İçeriyor Olması • Alanın Estetik Değer Taşıyor Olması • Alanın Kaybolmaya Yüz Tutmuş Değerler İçeriyor Olması • Alanın Doğa Tarihinde Simge Olması • Alanın Dini Referans, Mitolojik Referans, Adet Ve Geleneklerle İlgili Referans, Tarihi Bir Olay Ve Etkinlikle Beraber Olması

Şekil 3.1 : Kültürel Peyzaj Alanlarının Sınıflandırılma Ölçütleri (UNESCO,2002; Madran ve Uysal, 2009)

Kırsal Peyzaj terimi ise kültürel peyzaj çalışmalarının geliştirilme, tespit edilme, ölçüt ve sınıflandırılmasının belirlenmesi aşamalarında ortaya çıkmış ve önem kazanmıştır. Bu bağlamda ICOMOS ve IFLA'nın 2017 yılında yayınladıkları "Kırsal Peyzaj Mirasına Yönelik İlkeler" başlıklı metinde 'kırsal peyzaj alanları', "gıda ve/veya hammadde gibi yenilenebilir doğal kaynakların üretildiği, insan-doğa etkileşimi ile oluşan karasal ya da sulak alanlar" olarak ifade edilmiş ve "gelişimi

devam eden kültürel peyzajlar” olarak sınıflandırılmıştır (ICOMOS-IFLA, 2017: s.2).

Tarihi kırsal peyzajları, insan ve doğa etkileşiminin ortaya çıkardığı yerele özgü değerleri bünyesinde barındıran çok yönlü alanlardır. Doğa ve insanın karşılıklı etkileşiminin geçmiş yıllardan günümüze sürekli olarak devam ettiği tarihi kırsal peyzaj alanlarında, doğal ve yapılı çevre bir aradalığının yanında insanların yere kattığı sosyal ve kültürel değerlerin de bölgenin kimliğini oluşturan temel unsurlar olduğu söylenebilir. Dolayısıyla tarihi kırsal peyzaj alanları, tarım alanları, yerleşimler, ulaşım ağları, bitki örtüsü ve yer şekilleri, su potansiyeli, ekonomik faaliyetler ve kültürel aktiviteler gibi pek çok farklı dinamiği bünyesinde taşıyan, somut ve somut olmayan kültürel mirasın geçmiş yıllardan günümüze bütüncül olarak devam ettiği önemli miras alanlardır. Bu durum da tarihi kırsal peyzaj alanlarının sahip olduğu tüm değerler ile bir bütün olarak algılanması ve güncel tehditlerin tespit edilip bu tehditlere karşı korunması ve sürdürülmesi gerekliliğini doğurmaktadır.

Tüm bu değerlendirmeler sonucunda Büyükhüsün Köyü’nün kırsal peyzaj değerlerini oluşturan unsurlar, “yaşam şekli ve arazi kullanımının sürekliliği”, “tarım ve çiftçilik faaliyetleri”, “orman alanları, göl ve göl manzaraları, deniz ve deniz manzaraları”, “özel fauna ve flora türleri”, “dini, mitolojik, gelenek ve göreneklerle ilgili referanslar” ile “korunan bölgeler ve arkeolojik değerler” olmak üzere altı grupta sınıflandırılmıştır.

3.1 Yaşam Şekli ve Arazi Kullanımının Sürekliliği

Büyükhüsün Köyü arazi kullanımı, kırsal peyzajı oluşturan en önemli unsurlardan biridir. Geleneksel kırsal yaşam ve bölgenin coğrafi özelliklerinin ortak bir ürün olarak ortaya çıkan yerleşim dokusu, zaman içinde çeşitli değişimlere uğramış olsa da büyük ölçüde korunmuş olarak günümüze gelebilmiştir.

Yapılaşmanın bulunduğu alan, geleneksel kır yaşamının bir yansıması şeklindedir. Geçmişten yakın zamana kadar köy halkının temel geçim kaynaklarından olan zeytincilik ve küçükbaş hayvancılık, yapılaşma alanının seçilmesinde temel unsurları oluşturmuştur. Yapılaşma alanı, zeytin ekili alanlar ve hayvan otlatılan alanların arasına kurularak hayvanların ekili araziye zarar vermesi engellenmiştir (Şekil 3.2).

Köyiçi geleneksel yapı dokusu ise iklim ve topografya özellikleri doğrultusunda gelişmiştir. Yapılarda kullanılan malzemeler bölgede kolaylıkla ulaşılabilen taş ve ahşaptan oluşmaktadır. Ege Denizi'ne doğru yönlendirilmiş yapılar, eğimli arazide birbirlerinin doğal ışık ve hava akışını engellemeyecek şekilde konumlandırılmıştır. Topografyaya göre bir veya iki katlı yapılar görülmekte ve hiçbir yapı diğer bir yapının manzarasını engellememektedir. Genel olarak Kaz Dağları yönünden gelen hakim rüzgarların etkili olduğu cephelere pencere açılmamıştır. Çoğunlukla bahçeli ve birbirlerine yakın, bitişik konumdadırlar. Zaman içinde aynı araziye aile genişledikçe bir veya iki ev eklendiği de görülmektedir.

Yol dokusunun oluşmasında doğal yapılaşmanın etkisi görülmektedir. Yapıların beden ve avlu duvarları yol ağının sınırlarını oluşturmaktadır (Şekil 3.2). Yapılarda kullanılan taş malzemenin yollarda da kullanılması görsel bir bütünlük sağlamaktadır.

Şekil 3.2 : Büyükhüsün Köyü Genel Yerleşim Şeması ve Geleneksel Yerleşim Düzeni

3.2 Tarım ve Çiftçilik Faaliyetleri

Tarım, bölge için geçmişte ve günümüzde önemli bir geçim kaynağı olmuştur. Genellikle engebeli bir topografyaya sahip olan ilçe, tarım alanlarının yüzölçümü açısından sınırlı bir potansiyele sahiptir. Mevcut tarım arazilerinin üçte biri bölgenin

başlıca tarım ürünü olan zeytin üretimine ayrılmıştır. Zeytinciliğin yanısıra çeşitli hububat ile meyve ve sebze yetiştiriciliği de söz konusudur. Zeytin haricinde üretimi en fazla yapılan ürün domatestir (Yüksel ve Ekinci,2008: s.229).

Köyde tarım faaliyetleri deniz kıyısı ile yerleşim merkezi arasında kalan görece daha düz ve verimli alanlarda gerçekleştirilmektedir (Şekil 3.3). Tarımsal faaliyetleri söz konusu olduğunda zeytincilik, geçmişe kıyasla azalmış olsa da köy sakinleri için başlıca geçim kaynağı olmaya devam etmektedir. Sebze ve meyve yetiştiriciliği köy sakinlerinin ihtiyacına yönelik olarak, evlere ait avlular içerisinde yer alan küçük bahçelerde yapılmaktadır (Şekil 3.4).

Şekil 3.3 : Büyükhüsün Köyü Geleneksel Yerleşimi ve Hemen Ardından Başlayan Zeytinlik Alanları (Çeliker, 2019)

Şekil 3.4 : Avlu İçlerinde Yer Alan Meyve-Sebze Bahçeleri (Çeliker, 2019)

Günümüzde hayvancılık köy sakinleri için geçmişte olduğu gibi önemli bir ekonomik faaliyet olmaktan çıkmıştır. Köyde oldukça azalan hayvancılık faaliyetleri çoğunlukla köy sakinlerinin günlük ihtiyacını karşılamak veya tarlalara gidilirken yük taşımacılığını sağlamak amacıyla yapılmaktadır. Keçi yetiştiriciliği başta olmak üzere çoğunlukla küçükbaş hayvancılık ile uğraşılan köyde büyükbaş besiciliği oldukça azdır. Evlerin hemen hepsinde avlu içinde hayvanların barınması için bir dam yapısı bulunmaktadır. Ayrıca köy sakinleri tarım faaliyetlerini yürütmek amacıyla tarlalara gittiğinde buralarda da hayvanların barındığı damlar inşa edilmiştir. Bunun yanı sıra kümes hayvancılığı köyde oldukça yaygındır. Hanelerin hemen hepsinde kümes yapısı bulunmaktadır.

3.3 Orman Alanları, Göl ve Göl Manzaraları, Deniz ve Deniz Manzaraları

Ayvacık, kültürel zenginliğinin yanı sıra doğal güzellikleri ile de dikkat çekmektedir. Bölgede yer alan su kaynakları, yeşil ve ormanlık alanlar pek çok canlıya ev sahipliği yapmaktadır. Ayrıca kültürel miras ile bir bütün olarak bölgenin peyzaj değerlerinin önemli bir bölümünü oluşturmaktadır.

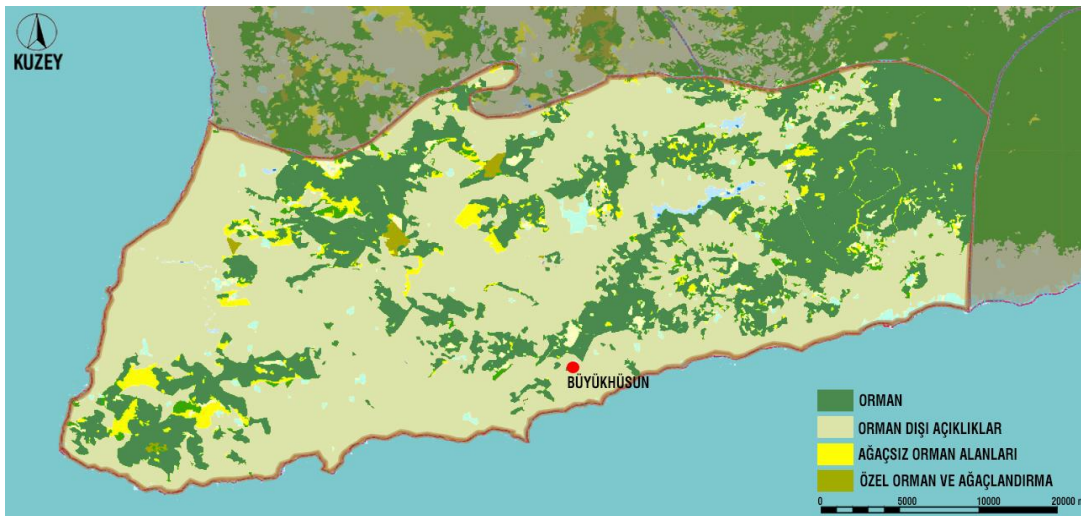
Çanakkale ilinin en yüksek dağı olan (Yurt Ansiklopedisi,1982: s.1803) ve bir kısmı Ayvacık ilçe sınırlarına dahil olan Kaz Dağları, sahip olduğu biyo-çeşitlilik ve kültürel zenginlikleriyle bölgeye hem kültürel hem ekonomik değer katmaktadır. Antik kaynaklarda “Bin Pınarlı İda” ve “Canavarlar Anası İda” olarak geçen ve pek çok efsaneye konu olan Kaz Dağı günümüzde doğa turizmi açısından da tercih edilen bir cazibe merkezi durumundadır.

Kaz Dağları, Çanakkale ve Balıkesir il sınırları içinde yer alan Ayvacık ve Edremit körfezlerinin kuzeyinde yer almaktadır. Biga Yarımadası’nın güneybatısında doğu-batı aksında uzanmaktadır. Batıda Ayvacık ve Ezine ile Çanakkale-İzmir yolu tarafından sınırlanmaktadır (Öztura, 2010: s.42). Balıkesir sınırları içinde kalan bir bölümü 1994 tarihinde “Kaz Dağları Milli Parkı” olarak koruma altına alınmıştır (Şekil 3.5) (URL-1).

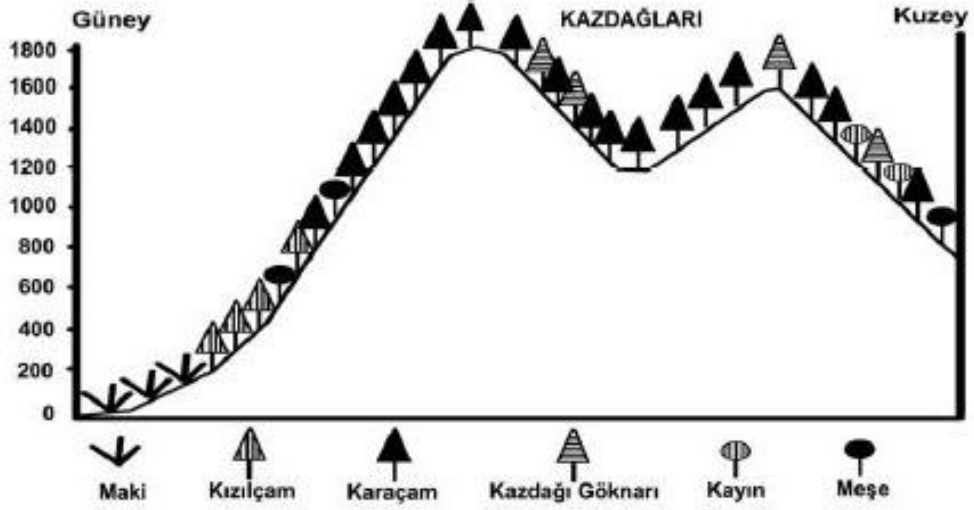

Şekil 3.5 : Kaz Dağı Milli Parkı'ndan Görünüşler (URL-1)

Kaz Dağları, Marmara ve Ege Bölgelerine ait bir sınır ögesi olmasının dışında Avrupa-Sibiryaya ile Akdeniz coğrafyasının da kesişiminde yer almaktadır. Buna bağlı olarak güneye bakan kısımlarında Akdeniz, kuzey ve kuzeybatı yönüne bakan kısımlarında ise Karadeniz bitki örtüsü yayılış göstermektedir (Öztura, 2010: s.47). Güney yamaçlarının 700-800 metre kadar alt kısımlarına doğru kızılçam, 1400 metre yüksekliklere doğru ise karaçam ormanları dikkat çeker (URL-1). Kaz Dağı Köknarları ise 1200-1300 metre yükseklikte kimi zaman saf, kimi zaman karışık ormanlarla birlikte görülmektedir (Yurt Ansiklopedisi,1982, s.1812). Kaz Dağları'nın güney yamaçlarında özellikle eteklerde kızılçamlar ile birlikte maki toplulukları da görülmektedir. Daha yükseklerde ise karaçam dışında kayın, sapsız meşe ve macar meşesi en fazla görülen ağaç türleridir (Şekil 3.7) (URL-1). Yüksel ve Ekinci (2008: s.228), Ayvacık ilçesi toplam alanının yaklaşık %56'sını orman ve fundalık alanlardan oluştuğunu belirtmişlerdir. Orman Genel Müdürlüğü'nden ulaşılan güncel haritaya göre ise bu oranın zaman içinde azaldığı görülmektedir (Şekil 3.6).

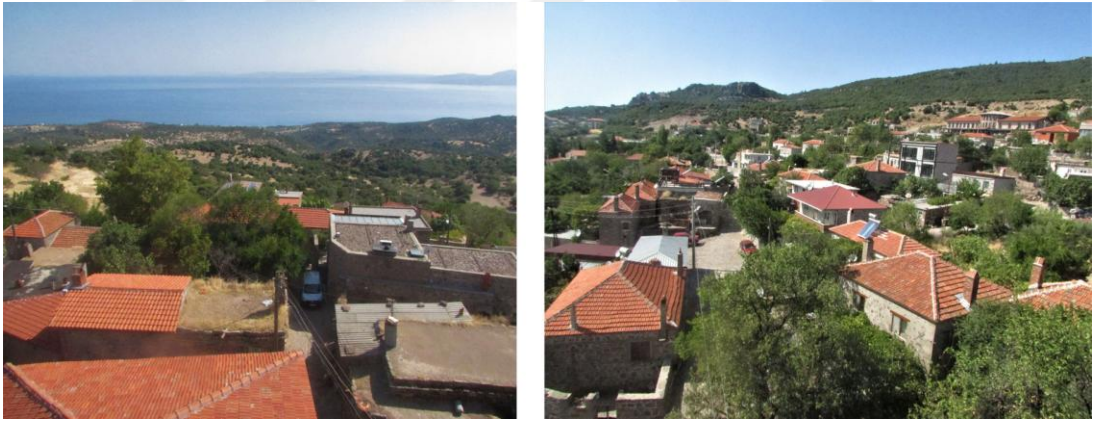

Şekil 3.6: Ayvacık İlçesi ve Yakın Çevresi Orman Alanları Haritası (Orman Genel Müdürlüğü Resmi İnternet Sitesinden Derlenmiştir.)

Şekil 3.7: Yükseltilerine Göre Kaz Dağı Bitki Kuşakları (Poyraz, 2013: s.27)

Kaz Dağları, yer altı ve yer üstü su kaynakları bakımından da oldukça zengindir. Kendi dağ ekosisteminde irili ufaklı pek çok su kaynağı yer almaktadır. Yalnızca Milli Park sınırları içerisindeki akarsu sayısı 30'dur ve bu akarsuları besleyen sayısız kollar bulunmaktadır (Poyraz, 2013: s.37).

Şekil 3.8 : Büyükhüsün Köyü İçinden Ege Denizi ve Kaz Dağları Manzaraları
(Çeliker, 2019)

Bölgede yer alan önemli su kaynaklarından biri Tuzla Çayı'dır. 52 km uzunluğunda olan Tuzla Çayı, Kaz Dağları'nın uzantılarından biri olan 650 m yüksekliğindeki Çalı Dağı'ndan doğar ve Ayvacık'ın güneyinden geçen Kemedere, Kaplanderesi ve Kestanelik kollarını alarak Tuzla Köyü'nün 7-8 km batısından Ege Denizine dökülür. Su taşıma potansiyeli 110 hm³/ yıl (Kayacan, 2008: s.41) olan bu çayın yerel isimleri Geme Dere, Kaplan Deresi ve Kestanelik Deresi'dir (Ayvacık ve Yaşam,2006: s.17). Üzerinde Tuzla Ovası'ndaki tarım arazilerini sulama amacıyla 1997-2002 yılları

arasında inşa edilen Ayvacık Barajı bulunmaktadır (Şekil 3.9). Baraj, yaklaşık 4000 hektarlık bir alanın sulama ihtiyacını karşılamaktadır (Yallagöz, 2010: s.65).

Şekil 3.9 : Ayvacık Baraj Gölü ve Havzası

Bölgede yer alan bir diğer önemli su kaynağı Çanakkale ili ve Ayvacık ilçesinin sınırlarını oluşturan Mıhlı Çayı'dır. Kaynağı Kaz Dağları olan bu çay, mevsimsel özellik göstermeden yaz kış akmaktadır. Küçükkuyu Beldesinden geçerek Ege Denizi'ne dökülür (Ayvacık ve Yaşam, 2006: s.16). En bilinenleri Domuzçukuru ve Şeytanderesi olmak üzere 14 farklı koldan beslenen Mıhlı Çayı'nın uzunluğu yaklaşık olarak 25 km'yi bulmaktadır (Yüceşahin, 1997: s.87). Çay üzerinde, Adatepe Köyü Değirmen mevkiinde Roma Dönemi'ne tarihlenen bir taş köprü yer almaktadır. Cenevizliler tarafından inşa edildiği düşünülen taş köprü, GEEAYK'nin 12.12.1983 gün ve 14669 sayılı kararı ile korunması gerekli kültür varlığı olarak tescillenmiştir (Şekil 3.10). Köprü'nün yanında yer alan değirmen yapısı ise ÇKVKBK'nin 18.12.2013 gün ve 1354 sayılı kararı ile koruma altına alınmıştır (Alyakut, 2018: s.24). Ayrıca çay üzerinde yer alan Mıhlı Şelalesi de önemli doğal güzellikler arasındadır.

Şekil 3.10 : Mıhlı Çayı Üzerindeki Taş Köprü (URL-8)

Ayvacak'ta dağların denize doğru dik olarak uzanmalarının bir sonucu olarak sahil hattı boyunca pek çok doğal koy oluşmuştur. Geçmişte deniz ticareti için de kullanılan bu koylar günümüzde deniz turizminin yapıldığı önemli doğal alanlardır. Özellikle güney sahilinde yer alan plajlar, yaz aylarında pek çok turisti bölgeye çekmektedir. Assos'ta bulunan Kadirga Koyu, Antik Liman, Yeşil Liman, Sivrice ve Kuruoba sahili kıyı turizminin bölgede en yoğunlaştığı alanlardır. Bunun dışında Assos'tan Babakale'ye doğru giderken bulunan Sokakağzı Koyu ve Plajı, Assos'un dışında kalan Akliman Koyu ve Küçükkuyu Beldesi'nde yer alan plajlar da kıyı turizminin sıklıkla yapıldığı alanlardır (Şekil 3.11) (Rehber Ayvacık, 2016: s.50-55).

Şekil 3.11 : Kadirga Koyu ve Sokakağzı Plajı (URL-7)

3.4 Özel Fauna ve Flora Türleri

Kaz Dağları'nın eteklerinde yer alan Ayvacık, özel bitki ve hayvan çeşitliliğinin yoğun olarak görüldüğü bir coğrafyadır. Kaz Dağları'nın güney ve kuzey yamaçlarında farklı iklimlerin görülmesi, dolayısıyla bu cephelerde görülen bitki ve hayvan türlerinin çeşitlenmesi de bölge ekosistemine zenginlik katmaktadır (Öztura, 2010: s.44).

Kaz Dağları, kendine has jeolojik yapısı, bitki ve hayvan çeşitliliği, iklimi, toprak yapısı, su yapısı ile başlı başına bir dağ ekosistemini oluşturmaktadır ve bünyesinde çok sayıda endemik ve nadir bitki türü barındırmaktadır. Poyraz (2013: s.25), yapılan ilk araştırmalarda 800 bitki taksonundan 23'ünün sadece buraya özgü toplam 68 adet nadir bitki bulunduğunu, daha sonraki araştırmalarda ise 68 olan nadir bitki sayısının 77'ye ve 23 olan endemik bitki türlerinin de 29'a çıktığını belirtmiştir. Bu

özelliklerinden dolayı bölge, “Önemli Bitki Alanı (ÖBA)” olarak belirlenmiştir³ (Poyraz, 2013: s.25).

Dağın zirve bölümünde yoğunlaşan endemik çiçekli bitkiler arasında Peygamber Çiçeği (*Centaurea odyssei*), Kum çamı (*Jasione idaea*), Arap Sümbülü (*Muscari bourgaei*), Keten (*Linum boissieri*), Kişniş, Kurt kulağı (*Ferulago idae*) gibi türler bulunmaktadır (Poyraz, 2013: s.26). Ayrıca kekik (*Thymus Pulvinatus*) ve Sarıkız Çayı (*Sideritis Trojana*) da en yaygın endemik bitki türleri arasındadır (Arı ve Soykan, 2006: s.14) (Şekil 3.12). Özellikle turistlerin ilgisini çeken yöreye özgü kekik bitkisi, yöre halkı tarafından toplanarak yerel pazarlarda satılmaktadır.

Şekil 3.12: Kaz Dağı Endemik Çiçekli Bitki Türlerinden Birkaç Örnek (URL-1)

Ormanlık alanları oluşturan başlıca ağaç türleri de Kızılçam (*Pinus Brutia*), Karaçam (*Pinus Nigra*), Meşe (*Quercus sp.*), Kestane (*Castanea Sativa*), Kayın (*Fagus Orientalis*), Kavak (*Populus Tremula*) ve Kazdağı Köknarı (*Abies Nordmanniana* Subsp. *Equitrojani*)’dır (Poyraz, 2013: s.27). Kaz Dağı Köknarı bu yöreye özgü

³ Önemli Bitki Alanı (ÖBA): Kısaca “nadir ve endemik bitki toplulukları bakımından zengin doğal alanlar” anlamına gelen ÖBA kavramı ilk olarak 1995 yılında Planta Europa Konferansı’nda ortaya çıkmıştır (URL-2). 1996 yılında ise İngiltere’de bulunan Plantlife International adlı bir sivil toplum kuruluşunun önderliğinde uluslar arası bir boyut kazanarak Avrupa başta olmak üzere dünyaya yayılmıştır. (URL-3). Türkiye 2000’li yılların başında ÖBA’larını yayımlayan ilk ülke olmuştur ve 2006 yılında DHKD (Doğal Hayatı Koruma Derneği) ve Rubicon Vakfı’nın ortak yürüttüğü çalışmalarla “Türkiye’nin Önemli Bitki Alanları İletişim Ağı (ÖBANET)” kurulmuş ve ÖBA’ların tanıtılması ve korunması amaçlanmıştır. Bu doğrultuda geliştirilen projeler çeşitli paydaşların katılımı ve desteğiyle (hükümet temsilcileri, yerel yöneticiler, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları, iş dünyası ve genel kamuoyu vb.) günümüzde de devam etmektedir (URL-3).

endemik bir ağaç türüdür ve Kaz Dağı dışında başka bir yerde görülmemektedir (Şekil 3.13). İsmi Antik Truva Kenti'nden alan bu ağaç türünün saf bir ırk olmadığı, Uludağ köknarı ve Yunanistan köknarının birleşimiyle oluşan doğal ve melez bir ağaç türü olduğu tespit edilmiştir (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s.1812). Genellikle 1000-1400 yükseklikteki alanlarda yayılım göstermektedir. Son derece hızlı gelişen bir tür olan Kaz Dağı Köknarı, çoğunlukla kayın ve karaçamlarla bir arada görülmekle birlikte yer yer saf ormanlar oluşturduğu da görülmektedir (Öztura, 2010: s.49).

Şekil 3.13: Kaz Dağı Köknarı (URL-4 ve URL-5)

Özgün iklim ve bitki örtüsünün dışında Kaz Dağları biyo-çeşitliliğini zenginleştiren bir diğer unsur da sahip olduğu faunadır. Milli Park sınırlarında yer alan tatlı su kaynaklarında 5 familyaya ait 10 farklı tür tatlısu balığı bulunduğu tespit edilmiştir. Ayrıca 82 farklı kuş türü 18 farklı memeli tür, 21 amfibi türü ve 100 farklı tür sürüngen tür bulunmaktadır (Arı ve Soykan, 2006: s.14). Milli Park özelinde yapılan çalışmalar ve raporlara göre, Kaz Dağı'nda yaşayan hayvan ve bitki varlığının Milli Park sınırları dışında da devam ettiği anlaşılmaktadır (Öztura, 2010: s.52).

Kaz Dağı'nın Milli Park olarak ilanından sonra getirilen av yasağı sonucu yaban hayvanlarının yaşam alanında genişleme ve popülasyonunda artış görülmüştür. Bölgeyi yaşam alanı olarak seçen başlıca hayvan türlerinin ayı, domuz, kurt, karaca, tilki, porsuk, sansar vb. olduğu ortaya çıkmıştır. Yakın zamana kadar sırtlan ve vaşak gibi hayvanların da olduğu ancak günümüzde soylarının tükendiği, bununla birlikte ayı, kurt ve karaca gibi türlerin de risk altında olduğu söylenebilir (Poyraz, 2013: s.40).

3.5 Dini, Mitolojik, Gelenek ve Göreneklerle İlgili Referanslar

Ayvacak ve çevresi geçmişten günümüze farklı kültürlere sahip çok sayıda topluluğa ev sahipliği yapmış bir bölgede yer almaktadır. Sahip olduğu coğrafi konum ve özellikler etnik kökenler bakımından ayrıışan bu toplulukları bir araya getirerek bölgenin kültürel zenginliğinin altyapısını oluşturmaktadır. Günümüzde de bu toplumların yaşam biçimlerinden doğan bazı gelenek ve görenekler bölgede varlığını hala sürdürmektedir.

3.5.1 Dini Kültür

Günümüzde çoğunluğu İslam inancına mensup bireylerden oluşan Büyükhüsün halkının yaşamında dini kültür önemli bir yere sahiptir. Dini inanışın getirdiği çeşitli gelenek ve görenekler, köy halkını bir araya getirerek sosyal yaşamı da büyük ölçüde şekillendirmektedir. Köyde bir adet cami bulunmaktadır. Yapılan araştırmalarda eski köy meydanının bu caminin yakınlarında şekillendiği tespit edilmiştir. Günümüzde de önemli dini günlerde camiden yapılan duyurular köy sakinlerinin bilgilendirilmesini ve toplanmasını sağlamaktadır.

3.5.2 Çamaşırhane Kültürü

Çamaşırhaneler geçmişte köy kadınlarının toplanarak çamaşır yıkadıkları ve sosyalleştikleri mekanlardır. Çamaşırhaneler, bir çeşmenin veya su yolunun beslediği havuzlar ile suyun ısıtıldığı ocaklıklardan oluşmaktadır. Köyde iki adet çamaşırhane bulunmaktadır. Bir çamaşırhanenin köy meydanında yer alması çamaşırhanelerin aynı zamanda sosyal yaşamı da besleyen alanlar olduğunu göstermektedir. Ancak geçmişte geleneksel sosyal yaşamın birer ögesi niteliğinde olan bu çamaşırhaneler günümüzde yaşam koşullarının değişmesi nedeniyle işlevlerini yitirmişlerdir.

3.5.3 Konar-Göçer Yaşam Kültürü

“Yürümek” kelimesinden türetilen ve göçebe yaşam tarzını benimsemiş konar-göçer topluluklardan biri olan Yörükler, Anadolu’da genellikle orta, güney ve batıda yoğunlaşmışlardır. Batı Anadolu’da özellikle Kaz Dağları ve civarı sahip olduğu konum ve ekolojik çeşitliliği açısından Türk boylarının Anadolu’ya yerleştiği tarihlerden itibaren konar-göçer gruplar tarafından mesken olarak benimsenmiştir (Gadanaz ve Orhan, 2008: s.282).

Osmanlı İmparatorluğu'nun göçer aşiretleri iskana yönlendirmesi politikalarına bağlı olarak konar-göçer toplulukların 16. yüzyıldan itibaren yerleşik düzene geçmeye başladıkları ve bölgede kurulan Yörük köyü sayısının 200'ü aştığı aktarılmaktadır (Ayvacık ve Yaşam, 2006: s.9). Bu köylerde yaşayan halk, yarı göçebe olup Kaz Dağları'nı 1950'li yıllara kadar yaylak olarak kullanmaya devam etmiştir (Ayvacık ve Yaşam, 2006: s.11). Harmandar (2000: s.14), Ayvacık kırsalında yaşayan insanların büyük bir bölümünün Yörüklerden oluştuğunu belirterek, bu köylerin günümüzde artık yerleşik düzene geçmiş olmalarına rağmen göçebe yaşam tarzlarının getirmiş olduğu bazı gelenekleri hala devam ettirmekte olduğunu ifade etmektedir.

Harmandar (2000: s.14), Büyükhüsün Köyü'nü, Ayvacık'taki Yörük köylerinden biri olarak sıralamamış olsa da köy muhtarı ve sakinleri köylerinin Yörük köyü olduğunu ifade etmektedirler. Öte yandan güncel tarihli araştırmalarda yerleşimin Yörük Köyü olarak kabul edildiği görülmektedir (Çavuşoğlu, 2015: s.47).

3.5.4 Panayır Geleneği

Orta Asya'dan günümüze göçebe yaşam tarzını benimsemiş Türkmen ve Yörük gruplarının kültürlerinin bir getirisi olarak ortaya çıkmış panayır geleneği, bugün Kaz Dağları ve çevresinde bulunan yerleşim yerlerinde varlığını hala sürdürmektedir. Panayırların amacı, geçmişte ulaşım zorlukları nedeniyle bazı ihtiyaçlarını karşılayamayan ve ürettiklerini satamayan yöre halkının bir araya gelmesini sağlamak iken günümüzde eğlence yönü daha ön plandadır (Abay ve Şimşek, 2008: s.4-5). Panayırlarda, hayvancılık ve tarım ile geçinen yöre halkının sene boyunca ürettiği ürünlerin, el dokuması işlerin ve yöreye özgü halıların satıldığı tezgahlar, mobilyacılar ve ev eşyası satılan tezgahlar, yeme- içme alanları ile oyun ve eğlenceye yönelik düzenlemeler yer almaktadır. Bu açıdan panayırlar, yalnızca ekonomik bir etkinlik değil, aynı zamanda sosyal yaşamı da besleyen önemli bir gelenektir.

Günümüzde artık kısmen düzenlenen Ayvacık Panayırı'nın tarihi Osmanlı Dönemi'ne dayanmaktadır. Osmanlı kayıtarında 1912 tarihli bir belgede Ayvacık Panayırı'ndan bahsedilmektedir (Durmaz, 2016: s.48). Ayvacık Panayır alanı, ilçe merkezinin güneyinde bulunan geniş bir arazide yer almaktadır. Panayırın kurulduğu zamanlarda, bu arazinin tamamının kullanıldığı ancak son zamanlarda hayvan satılan

alanların ortadan kalkmasıyla yalnızca belli bir kısmının kullanıldığı bilinmektedir (Durmaz, 2016: s.82-83).

3.5.5 Köy Hayırları

Kökenleri Orta Asya’da baharı karşılama etkinliklerine dayanan “Köy Hayırları”, Türk kavimlerinin Anadolu’ya yerleşmeleriyle birlikte günümüzde pek çok olay sonrası yapılan bir gelenek haline dönüşerek varlığını Çanakkale’de de devam ettirmektedir (Çavuşoğlu, 2015: s.12). Çanakkale kırsalında hayır geleneği cami, emeklilik, mahalle, şehitlik ve dede hayırı olarak sürmektedir. Bu hayırların gerçekleştirilme amacı farklılık gösterse de hepsinin ortak temeli yardımlaşma ve dayanışma duygusuna dayanmaktadır. Ülkemizde, Çanakkale hayır geleneğinin en fazla yapıldığı il olarak karşımıza çıkmaktadır (Çavuşoğlu, 2015: s.14). Bozcaada ve Gökçeada haricindeki her ilçede hayır geleneği hala sürdürülmektedir.

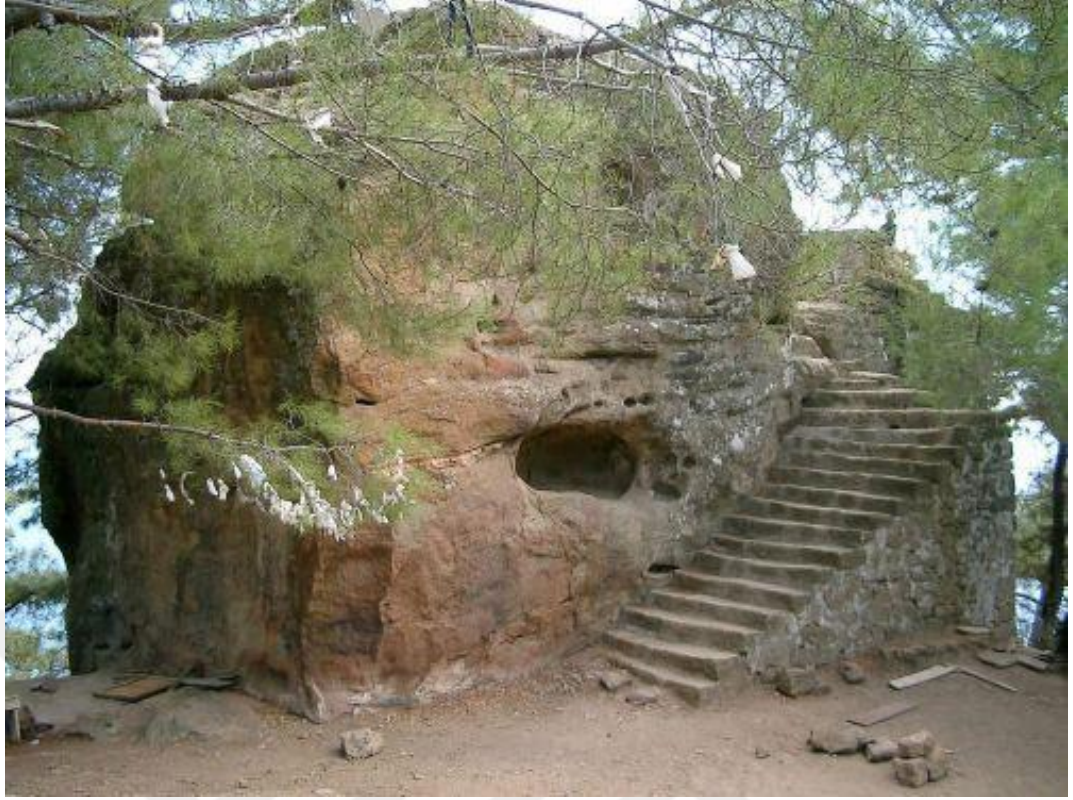
3.5.6 Deve Güreşleri

Geçmişte bölgenin önemli bir tarım ürünü olan meşe palamudunun 1850’lerden itibaren Behramkale’den Yunanistan’a ticaretinin yapıldığı bilinmektedir (Rehber Ayvacık, 2016: s.23). Bu ticaret sırasında meşe palamudu taşıyıcılığında develerin ve eşeklerin kullanılması bölgede deve yetiştiriciliğini doğurmuş, bu durumun bir sonucu olarak da bölgede deve güreşleri geleneği ortaya çıkmıştır. Zamanla develerin yük taşımacılığındaki kullanımı sona ermiş ancak deve güreşleri bir gelenek olarak günümüze dek sürmüştür (Rehber Ayvacık, 2016: s.23).

3.5.7 Zeus Altarı

Zeus Altarı, Küçükkuşu (Antik adıyla Gargara) Beldesi’nde, Adatepe Köyü sınırları içinde yer almaktadır (Şekil 3.14). Yunan mitolojisine göre Zeus, ünlü Troya Savaşları’nı buradaki altardan izlemiş ve yönetmiştir (Özarar, 2008: s.133). İnanişaya göre tanrılara kurban adamak amacıyla yapılmış olan Zeus Altarı (Sunak) yığma taş yapım sistemiyle inşa edilmiştir. Taş basamaklar ile üst kota çıkılan sunağın bu kısmında nişler ve oturma alanları bulunmaktadır. İç kısmı, su dolu bir sarnıçtır. Halk arasında bu sarnıç, Zeus Mağarası olarak anılmaktadır (Yallagöz, 2010: s.43).

Zeus Açık Hava Sunağı, BKTVKK’nin 27.12.1992 gün ve 2900 sayılı kararı ile koruma altına alınmıştır (Alyakut, 2018: s.36). Günümüzde de Zeus Altarı ve çevresi adak adanan kutsal bir alan olma özelliğini devam ettirmektedir (URL-1).

Şekil 3.14: Zeus Altarı (Alyakut, 2018: s.37)

3.5.8 Mitolojide Kaz Dağları (İda Dağı) ve Kaz Dağı Güzellik Yarışması (Sarıkız Efsanesi ile Alexandros ve Üç Güzeller Yarışması)

Türklerin bölgeye yerleşmesiyle Kaz Dağları adını alan, antik dönemlerde ise İda Dağı olarak bilinen bölge, çok sayıda mitolojik hikayenin geçtiği tarihsel bir coğrafyadır (Kapakaya, 2018: s.106). Özellikle Homeros'un İlyada ve Odysseia Destanları'nda sıklıkla bahsettiği Truva şehri dışında öne çıkan iki mekandan biri olan İda Dağı, Troya Savaşları'nın başlangıcından bitişine kadar tanrılar tarafından kullanılan bir mitolojik mekan olma özelliğini göstermektedir. Bu destanlarda özellikle tanrılar tanrısı Zeus'un Olympos ve İda Dağı'nı kendine mesken tuttuğu belirtilmektedir. Destanda İda Dağı, sahip olduğu canlı çeşitliliğine ve su bolluğuna atıfta bulunarak "Bin Pınarlı İda", "Kaynağı Bol İda", "Canavarların Anası İda" ve "Hayvanların Anası" gibi isimlerle tasvir edilmiştir. Ayrıca Hristiyanlık tarihinde de Havarî Saint Poulos'un bu yörede iki kez vaaz vermiş olması ve Assos'ta bulunmuş olması bu bölgeyi kutsal kılmaya devam etmektedir (Kıpçak, 2005: s.64).

Kaz Dağları civarında yaşayan köy sakinleri antik mitoloji ve efsanelerde de geçen Kaz Dağları güzellik yarışması etkinliğini günümüze taşıyarak devam ettirmektedir.

Söz konusu efsanelerden biri olan “Sarıkız “Efsanesi”, köylülerin iftiraları sonucu babası tarafından Kaz Dağları’na bırakılan Sarıkız’ın hikayesini konu alır (Yallagöz, 2010: s.56). Efsaneye göre Sarıkız dağlara bırakıldıktan sonra ölmeyip yaşamaya devam eder. Bunu öğrenen ve pişman olan baba kızının yanına gider ve ondan su ister. Sarıkız da bunun üzerine bir elini Kaz Dağları’nın zirvesinden denize kadar uzatarak babasına su verir. Yöre halkı efsanede geçen bu tepelere Sarıkız Tepesi ve Baba Dağı isimlerini vermiştir. Kaz Dağları yöresinde günümüzde bu efsaneyi konu alan “Sarıkız Şenlikleri”nde yöreye özgü giysileri giyen köy sakinleri, Sarıkız Tepesi’nde yer alan yaylaya çıkıp çadır kurarak Kaz Dağları güzelini seçmekte ve bu geleneği günümüzde de yaşatmaktadır (Yallagöz, 2010: s.56)

Kaz Dağları’nda düzenlenen güzellik yarışmasının bir diğer dayanağı da Yunan mitolojisidir. Yunan Mitolojisinde bu güzellik yarışmasının ortaya çıkışını konu alan Alexandros ve Üç Güzeller Yarışması isimli bir hikaye bulunmaktadır. Söz konusu mitolojik hikayede Ida Dağı’nda bir çoban tarafından büyütülen Paris (Alexandros)’in hakemlik yaptığı bir güzellik yarışması anlatılmaktadır (Sezer, 2016: s.45). Hikaye, Kötülük ve Kavga Tanrıçası Eris’in bir düğüne davet edilmemesi ile başlar. Bunun üzerine çok öfkelenen ve intikam almayı düşünen Eris, üzerine “En Güzele” yazdığı altın bir elmayı düğünün ortasına atar. Zeus elmayı alır ancak kime vereceğine karar veremez ve bunun üzerine bir yarışma düzenler. Hakemliği de çevresi tarafından “Koruyucu (Alexandros)” olarak bilinen ve bir ölümlü olan Paris’e verir. Yarışmaya katılan üç kadın Hera, Aphrodite ve Athena kendilerinin kazanması için Paris’e çeşitli vaatlerde bulunurlar. Hera bütün Asya Krallığı’nın yönetimini, Athena sonsuz akıl ve başarıyı ve son olarak da Aphrodite Sparta Kralı’nın karısı Helena’nın aşkını vaad eder. Netice olarak yarışmayı Aphrodite kazanmıştır. Paris, bir gece rüyasında Aphrodite’in Sparta’ya gitmesini söylediğini görür ve deniz yoluyla Sparta’ya gider. Burada Helena’yı görüp aşık olan Paris, Helena’yı Troia’ya kaçıtır. Kimi tarihçiler tarafından bu olayın, efsanevi Truva Savaşları’nı başlatan en önemli gerekçe olduğu ifade edilmektedir (Erhat, 2007: s.164,303).

3.6 Korunan Bölgeler ve Arkeolojik Değerler

Antik çağlarda Ayvacık’ın farklı kültürler arasında bir geçiş konumunda bulunması bölgedeki antik kent ve yerleşim sayısını oldukça artırmıştır. Arkeolojik kazı çalışmaları ve yüzey araştırmaları sonucu elde edilen bulgular bölgenin iskanının

tarih öncesi dönemlere dayandığını ortaya çıkarmıştır. Bölgenin arkeolojik değerini oluşturan bu yerleşimlerin kıyı kesimlerinde yoğunlaştığı görülmekle birlikte bölgenin neredeyse tamamına yayılmış durumdadır. Öyle ki günümüzdeki kırsal yerleşimlerin hemen hepsinin bu arkeolojik değerler ile ilişki kurduğu görülmektedir. Koruma altına alınmış çok sayıdaki arkeolojik alan dışında Ayvacık, doğal ve kültürel koruma alanları potansiyeli bakımından da oldukça zengindir. İlçede bulunan kırsal yerleşimlerin sahip olduğu mimari ve tarihi kimlikleri ya da bir doğal veya arkeolojik alan ile iç içe olması nedeniyle koruma altına alınmış olmaları sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Bu kapsamda özellikle Behramkale ve Adatepe Köyleri için alınmış koruma kararları akla gelen ilk örneklerdir.

Behramkale Köyü'nde yer alan ve İlk Tunç Çağı'ndan bu yana kesintisiz bir şekilde iskan edilen Assos Antik Kenti, antik dönemde Troas Bölgesi'nin önemli bir merkezi olma özelliği taşımaktadır (Serdaroğlu, 2005: s.11). Assos Antik Kenti ile ilgili ilk kazılar, 1879 yılında Francis Bacon ve amerikalı arkolog Joseph Thacher Clarke'ın bölgeyi ziyareti ve 1881 yılında Osmanlı Devleti'nden izin alması ile başlamıştır. 1884 yılına kadar süren kazı çalışmalarında Athena Tapınağı, agora, nekropol alanları ve tiyatro yapısı ortaya çıkarılmış ve elde edilen bulgular kayıt altına alınmıştır (Serdaroğlu, 2005: s.7). 1981 yılından başlayarak Prof. Dr. Muzaffer Ümit Serdaroğlu başkanlığında 24 yıl boyunca yürütülen kazı çalışmalarında tiyatro ve Athena Tapınağı başta olmak üzere alanda bulunan mimari kalıntıların korunması ve restorasyonuna büyük önem verilmiş ve gerçekleştirilen kazı çalışmaları yayınlanmıştır (Arslan, 2008: s.71). 2006 yılından itibaren ise bölgedeki kazı çalışmaları ÇOMÜ bünyesinde devam etmektedir.

Behramkale Köyü ise, Assos Antik Şehri'nin kurulduğu tepenin eteklerinden başlayarak kurulan bir Osmanlı köyüdür (Şekil 3.15). Yerleşimin, Assos'un kurulduğu alan üzerinde yapılaşması ve antik kent ile iç içe olması bu alan için özel koruma kararları alınması gerekliliğini doğurmuştur. Bu kapsamda Behramkale Köyü'nün Antik Liman olarak da bilinen sahil kıyısındaki İskele Mevkii, Assos Akropolü ve köy yerleşimi Gayrimenkul, Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu'nun 10.07.1982 tarih ve 13956 sayılı kararı ile "Arkeolojik Sit Alanı" olarak koruma altına alınmış ve Edirne Koruma Kurulu'nun 06.04.1990 tarih ve 623 sayılı kararı ile "1. Derece Arkeolojik Sit Alanı" olarak derecelendirilmiştir. Ancak köy yerleşiminin arkeolojik alan ile iç içe olması göz önüne alınarak Edirne Koruma Kurulu'nun

25.02.2000 tarih ve 5961 sayılı kararı ile “Kentsel Arkeolojik Sit Alanı” ilan edilerek yerleşimin tamamının korunması kararı alınmış ve çeşitli yapılaşma kararları belirtilmiştir. Ayrıca Behramkale Köyü’nde bulunan ve Osmanlı Dönemi’ne ait olan Murat Hüdavendigâr Köprüsü ve Camisi de koruma altına alınan anıtsal yapılardır.

Şekil 3.15: Assos’taki Apollon Tapınağı ve Behramkale Köyü (URL-7)

Behramkale’ye ek olarak Adatepe Köyü tarihi yerleşimi, özgün mimari dokusunun korunmuş olması gerekçesiyle 1992 yılında “Kentsel Sit Alanı” ilan edilerek koruma altına alınan bir başka tarihi yerleşimdir (Alyakut, 2018: s.116). Ayrıca köy sınırları içerisinde mitolojide konusu geçen Zeus Altarı’nın bulunduğu bölge, BKTVKK’nin 27.12.1992 gün ve 2900 sayılı koruma kararı ile 1. Derece Arkeolojik Sit Alanı olarak koruma altına alınmıştır (Alyakut, 2018: s.116). Aynı zamanda Adatepe yerleşiminde bulunan tarihi çınar ağaçları da korunması gerekli tabiat varlığı olarak tescil edilmiştir. Bununla birlikte Kaz Dağları’nın eteklerinde konumlanan köyün yakın çevresi de “Doğal Sit Alanı” ilan edilmiştir. Ayrıca Behramkale-Küçükkuyu arasında kalan sahil kesimi de koruma altına alınan bir başka doğal sit alanıdır.

Yakın coğrafyada yer alan ve Osmanlı Dönemi’ne tarihlenen Babakale Kalesi ile çevresinde gelişmiş yerleşimde bulunan cami, hamam ve Ahmetağa, Meydan ve Yalı Çeşmeleri de korunması gerekli kültür varlığı olarak tescilli anıt eserlerdir. Ek olarak herhangi bir koruma statüsü bulunmayan Babakale Köyü yerleşimi de sahip olduğu tarihi ve mimari değer sebebiyle dikkat çekmektedir (Şekil 3.16).

Şekil 3.16: Babakale Kalesi ve Babakale Köyü (URL-8)

Bölgede günümüzde kullanım dışı kalarak yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalan ve çoğu harap ya da kalıntı düzeyinde çok sayıda yel değirmeni bulunmaktadır (Şekil 3.17). Geleneksel kırsal yaşamın ve tarımsal üretimin izlerini taşıyan bu yapılar, sahip oldukları tarihi, mimari ve kültürel değer göz önüne alınarak koruma altına alınmıştır. Ayvacık'ta Babakale, Gülpınar, Bademli, Balabanlı ve Tamış Köyü'ndeki değirmenler bu kapsamda koruma altına alınan kültür varlıkları arasındadır. Ayrıca zeytincilik ve zeytinyağı üretiminin geçmiş çağlardan beri süregelen ekonomik bir faaliyet olduğu bölgede çok sayıda geleneksel zeytinyağı fabrikası ve işliği bulunmaktadır. Çoğunlukla yerleşim alanlarından uzak, kıyı kesimlere konumlandırılan bu işlikler önemli endüstri mirası yapıları olması gerekçesiyle koruma altına alınmışlardır. Büyükhüsün Köyü sahil kesiminde de koruma altına alınan geleneksel bir zeytinyağı fabrikası bulunmaktadır.

Şekil 3.17: Bademli ve Gülpınar Köyü’ndeki Yel Değirmenleri

Gülpınar ve Bademli Köyü’nde bulunan ve prehistorik döneme tarihlendirilen yerleşimler ile Behramkale-Assos Antik Kenti, Küçükkuyu-Gargara Antik Kenti, Adatepe Zeus Sunağı ve yine Gülpınar’daki Apollon Smintheus Kutsal Alanı bölgedeki diğer önemli arkeolojik değerlerdir. Bu alanlarda yürütülen kazı çalışmaları ve yüzey araştırmaları ile bölgenin tarihine ilişkin bilinenler artmıştır.

Tombul (2015: s.143), Bademli Köyü’ndeki Coşkuntepe Höyüğü’nde yürütülen çalışmalara dayanarak bu bölgenin Çanakkale’nin Neolitik Döneme ilişkilendirilen tek yerleşimi olduğunu öne sürmektedir. Yakındaki Polmeidon Yerleşmesi’nin de tarih öncesi dönemlerden Roma Dönemi’e kadar kesintisiz iskan edilmiş olduğu düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.146).

Gülpınar Köyü sınırları içerisindeki Apollon Smintheus Kutsal Alanı’ndaki ilk yapım faaliyetlerinin Kalkolitik Dönem’e uzandığı aktarılmaktadır (Tombul, 2015: s.161). Antik dönemde insanların tahıl depolarının farelerden korunması ve insanları veba hastalığından korumak amacıyla farelerin tanrısı Apollon’a adanmış Apollon Smintheus Kutsal Alanında, Kalkolitik Dönem’e ait yerleşimin yanında bir tapınak, tapınağa ulaşan tören yolu, Bizans Dönemi yapı kalıntıları ve nekropol alanı bulunmaktadır (Şekil 3.18). Bunların dışında henüz kazılmamış bölgelerde toprak altında önemli yapı kalıntılarının bulunduğu düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.161). Ek olarak; Gülpınar Köyü Göztepe Mevkii’nde yer alan Khyrisa ve Beşiktepe Mevkii’nde yer alan Hamaksitos Antik Kentleri’nin, Apollon Smintheus Kutsal Alanı’na hizmet veren önemli liman yerleşimleri olduğu bilinmektedir.

Babadere Köyü sınırları içinde kalan Elliktepe Yerleşmesi’nde yapılan kazılarda Erken Tunç Çağı’na tarihlendirilen seramik parçalarının bulunması bu alanın da prehistorik döneme ait olduğunu ortaya çıkarmıştır (Tombul, 2015: s.134).

Şekil 3.18: Apollon Smintheus Tapınağı (URL-7)

Assos dışında önemli bir merkez olan Gargara Antik Kenti, günümüzde Edremit Körfezi'ne bakan Kocakaya tepesi üzerindedir. Clarke, kentin ilk kurulduğu alanın Kozlu Dağı üzerinde olduğunu belirtmiş ancak Juedich, yaptığı araştırmada Gargara kentinin Küçükuyu civarında olması gerektiğini öne sürmüştür (Candar,2012: s.26). Gargara Antik Kenti'ne ait yerleşim izlerinin bir kısmı, Hasanoba Köyü'nde ortaya çıkarılmıştır. Yerleşimde yapılan çalışmalar sonucu sur, yapı ve teras duvarları ve kalıntıları ile çeşitli seramik ve kiremit parçaları elde edilmiştir (Tombul, 2015: s.171). Aynı zamanda yerleşimin tepede kalan en yüksek noktasında diğer duvarlar ile aynı teknikte inşa edilmiş olan ve tapınak olduğu düşünülen dairesel formlu temel kalıntıları da bulunmuştur. Buradan hareketle alanın, antik kaynaklarda sıkça bahsedilen Gargara Zeus Sunağı olduğu düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.171). Yerleşimde elde edilen bulgular bu alanın tarihinin M.Ö. 7 ile 5. yüzyıl arasına dayandığını ortaya çıkarmıştır (Tombul, 2015: s.171). Yerleşim, M.Ö. 4. yüzyıldan sonra deniz ile olan ilişkiyi güçlendirmek ve iklim koşulları açısından daha elverişli olduğu düşünülen günümüzde “Yeni Gargara” olarak anılan bugünkü Arıklı Köyü sınırları içindeki Zindantepe'ye taşınmıştır (Tombul, 2015: s.171). Yeni Gargara Kenti, Arıklı Köyü'nün bulunduğu tepenin güneyinden başlamaktadır. Bu alanda kaya mezarları, antik yol izleri, bir tapınağa ait olduğu düşünülen yapı kalıntısı ve bir sarnıç kalıntısı bulunmaktadır.

Bölgede bulunan bir diğer önemli antik yerleşme ise Kozlu Köyü'nde Asartepe olarak bilinen bir tepe üzerinde bulunan Lamponia Antik Kenti'dir. Bu yerleşim,

ikisi de surlarla çevrili olmak üzere aşağı ve yukarı Lamponia olarak ikiye ayrılmaktadır. İlk yerleşimin yukarı Lamponia’da olduğu ve bu bölümde iskanın M.Ö. 8. yüzyılda başladığı öne sürülmektedir (Tombul, 2015: s.181). Buna rağmen kentin kimler tarafından kurulduğu kesin olarak bilinmemekle birlikte Assos ve Gargara gibi “Lelegler” tarafından kurulmuş olabileceği düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.181).

Kösedere Limantepe’de yer alan Larisa Antik Kenti de bölgede yer alan önemli antik yerleşimlerden biridir. Kentte mimari kalıntı bulunmamaktadır. Bununla birlikte yoğun bir şekilde yapı taşları ve seramik parçaları elde edilmiştir (Tombul, 2015: s.182). Bu bulgular ışığında kentin Erken Tunç Çağı’ndan başlayarak Roma Dönemi’ne kadar kesintisiz iskan gördüğü düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.182).

Bölgede yapılan arkeolojik çalışmalar, önemli antik kentler ile ilişkili olan pek çok küçük yerleşimi de ortaya çıkarmıştır. Günümüz Babadere Köyü sınırlarında yer alan ve geçmişi Helenistik Dönem’e dayandırılan, Assos ve Lamponia arasında ulaşımı sağlayan antik yolun güvenliğini sağlayan bir karakol yapısı olduğu düşünülen Sarı Kaya yerleşimi, Çaltı Köyü Alikayası Tepesi yerleşimi, Çınarpınar Maltepe yerleşimi, İlyasfakı Köyü’nde yer alan Karataş Kale yerleşmesi, Keçikayası Ovacık yerleşmesi, Kuruoba Köyü Yumurcaktepe’de yer alan Harmatos yerleşmesi, Sapanca Köyü Karayiv Tepesi yerleşmesi, Tabaklar Köyü Asartepe yerleşmesi bu yerleşmeler arasındadır. Kızılkeçili Köyü’nde yapılan çalışmalarda da bir kale yerleşimi, mezarlık alanı ve kilise olduğu düşünülen kalıntılara ulaşılmıştır (Tombul, 2015: s.177). Ayrıca Akçin Köyü Kocakale Nekropol Alanı, Bahçeli Dedetepe Tümülüsü ve Demirciköy’de yer alan kaya mezarları da arkeolojik değerler arasındadır.

Yerleşimler dışında Adatepe Zeus Altarı başta olmak üzere Gülpınar Apollon Smintheus Kutsal Alanı ve Kayalar Köyü Düz Yarlar Kutsal Alanı da bölgenin antik dönemlerde kutsal sayılan alanlar açısından zenginliğini vurgulamaktadır. Bu alanlar dışında Demirciköy’de yer alan Kuruk Kaya Mağara ve Sapanca Köyü’nde yer alan Kaya Kiliseleri erken Hristiyanlık Dönemi’ne ait arkeolojik alanlardır. Tuzla tepesinde yapılan çalışmalarda burada bir kilise veya gözetleme kulesi işlevi gördüğü düşünülen bir yapının kalıntılarına rastlanmıştır (Tombul, 2015: s.194).

Yerleşimler ve kutsal alanlar dışında bölgede ulaştırma ve su teminine ilişkin antik mühendislik yapı kalıntılarına da rastlanmıştır. Çınarpınar’da yer alan Kepez Su

Kemeri'nin Antik Troas'ın önemli bir merkezi olan Aleksandria Troas Kenti'ne su götüren kemerler olduğu düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.157). Tuzla Köyü'ndeki Roma Köprüsü'nün ise Alexandria Troas'ta ve civar kentlerde yaşayan halkın Apollon Smintheus Kutsal Alanı'nda gerçekleştirdiği tapınma törenleri kapsamında inşa edildiği düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.192). Gülpınar'da yer alan Kuzgunkaya Taş Ocağı Alanı'nda bulunan taşların özellikleri incelendiğinde bu alanın, Apollon Tapınağı'nın yapımında kullanılan taşların çıkarıldığı ocak olabileceğini öne süren araştırmalar bulunmaktadır (Tombul, 2015: s.166). Taş ocağının batısında yer alan bir yazıtta “Khyrisa” ismine rastlanması buradan Göztepe'deki Khyrisa Antik Kenti'ne de taş sağlanmış olabileceğini düşündürmektedir (Tombul, 2015: s.166).

Antikite'de önemli bir yere sahip olan Ayvacık'ın hemen her kırsal yerleşiminde olduğu gibi Büyükhüsün Köyü sınırları dahilinde de arkeolojik bir alan bulunmaktadır. Köyün yaklaşık 3 km batısında ve Sığır Yatağı ve Dedeüstü Tepe Mevkii'nde yer alan bu kalıntıların bir nekropol alanı olabileceği düşünülmektedir (URL-8). Söz konusu alanda kireç taşları kullanılarak oluşturulmuş bir kısmı ana kayaya oyularak bir kısmı ise taşların üst üste ve yan yana dizilmesi ile oluşturulmuş olan 17 adet mezar bulunmaktadır (URL-8). Kaçak kazılarla çoğu tahrip edilmiş olan ve günümüzde ancak 4 tanesi tespit edilen bu mezarların yapım teknikleri incelendiğinde daha çok Trakya ve Balkanlarda görülen ve M.Ö. 10. ve 7. yüzyılda uygulanan “dolmen” tipi mezarlar olduğu görülmüştür (URL-8). Yakın çevrede bulunan kaba yonu taşlar ile oluşturulduğu ifade edilen dolmenlerin yapım tarihini net olarak belirleyebilmek için detaylı bir kazı çalışmasının henüz yapılmamış olduğunu belirten Durmuş, dolmenlerin bulunduğu arazide kalsedon, çakmaktaşı, silex gibi Orta Paleolitik ve Neolitik Dönem'e ait taş aletlere rastlandığını belirtmektedir (URL-8). Nekropol alanının Assos ve Lamponia Antik Kentleri arasında geniş bir alana yayılması, bu alanın iki kent tarafından ortak kullanılmış olabileceğini düşündürmektedir (Tombul, 2015: s.152). Tüm bu özellikleri doğrultusunda bölge, 2013 yılında ÇKVKBK tarafından “1. Derece Arkeolojik Sit Alanı” ilan edilerek koruma altına alınmıştır (EK.A). Ayrıca Troas Bölgesi'nde dolmen tipi mezarların görüldüğü tek alan olması açısından büyük bir öneme sahip olan bu nekropol alanında yapılacak detaylı çalışmalarla bölgenin karanlık çağı olan

M.Ö. 12. ve 8. yüzyıl aralığına ilişkin aydınlatıcı bilgilere ulaşılabacağı düşünülmektedir (Tombul, 2015: s.152).

Şekil 3.19: Ayvacık Korunan Bölgeler Haritası

4. AYVACIK-BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ KIRSAL MİMARLIK MİRASI VE GELENEKSEL DOKUYA EKLEMLenen ÇAĞDAŞ YAPILAR

‘Halk mimarlığı’, ‘yerel/yöresel mimarlık’ ve ‘vernaküler mimari’ olarak da bilinen kırsal mimarlık çoğunlukla belli bir döneme ve yöreye özgü gelişen, iklim, topografya, doğal özellikler, yaşam şekli ve yerel malzeme olanakları doğrultusunda, insan ile doğa etkileşiminin önemli bir örneği olan bir mimarlık türüdür (Sözen, 2012: s.5).

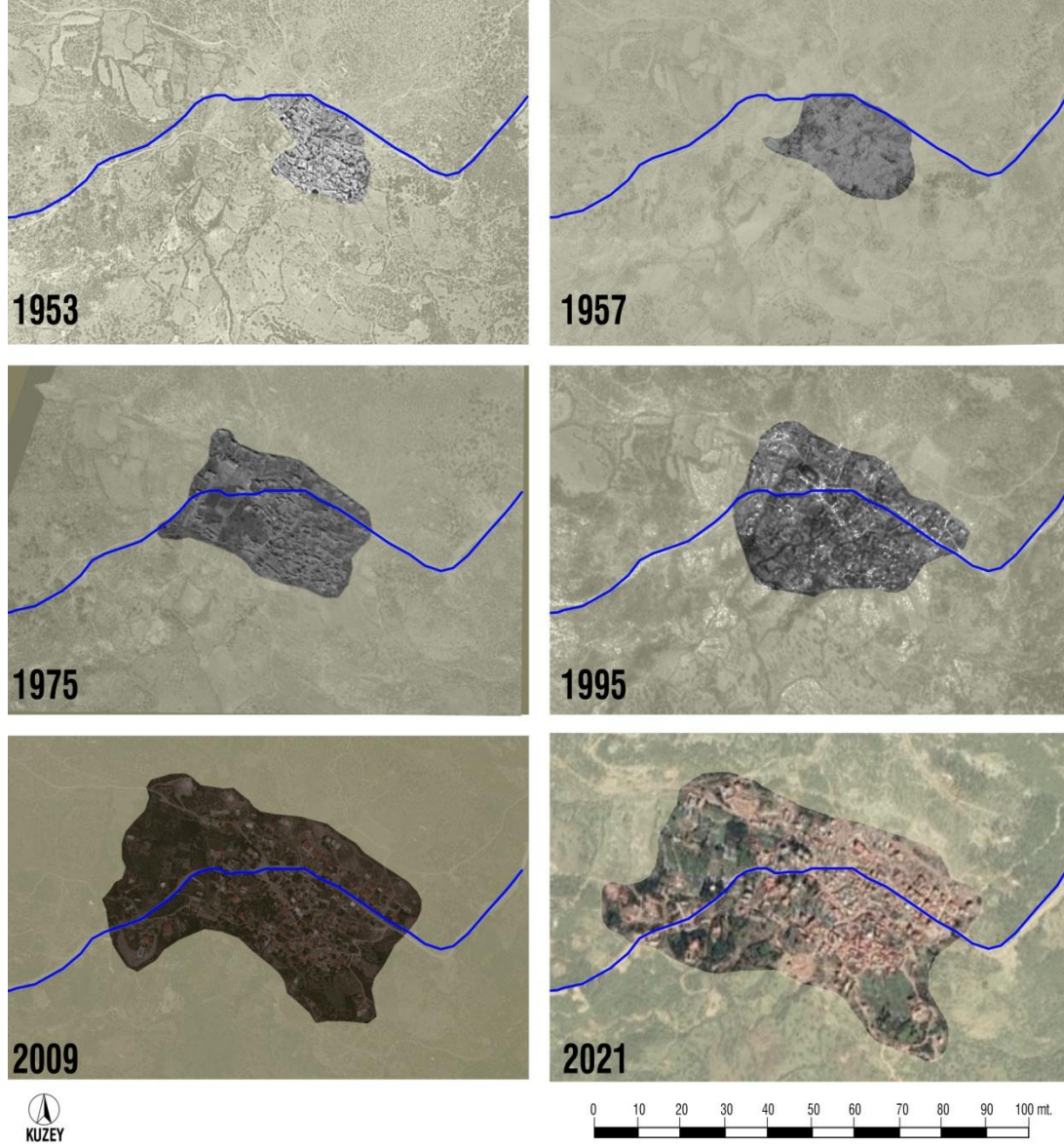
Büyükhüsün Köyü; köy içi yerleşimi, sahil kıyısı yerleşimi, denize doğru yönelen tarım alanları, kuzeyde kalan otlaklar ve dağlık alanlar ile bir bütün olarak tarihi bir kırsal peyzaj alanıdır (Şekil 4.1). Yerleşim, köy içinden geçen ve diğer köyler ile ulaşımı sağlayan ana yolun etrafında şekillenmiştir. Yerleşim dokusu, geleneksel konut yapıları ve köyün gelişim sürecinde bu yapılara eklenen çağdaş yapılardan oluşmaktadır. Bunun yanı sıra çeşmeler, cami, sosyal ve ticari işlevli yapılar, eğitim ve üretim yapıları, yol dokusu ve tarla ile orman alanları geleneksel kırsal dokuyu oluşturan diğer unsurlardır.

Şekil 4.1: Büyükhüsün Köyü Yerleşimi (Çeliker, 2019)

Yerleşimin gelişim süreci incelendiğinde; ilk yerleşimin köy içinden geçen ana yolun güneyinde, köy camisi merkez olacak şekilde konumlandığı görülmektedir. İlerleyen yıllarda yerleşim önce kuzey-güney aksında, ardından kuzey-güney ve doğu-batı akslarında genişlemiştir. Bu gelişim sürecinde, erken dönemlerde bir sınır

oluşturarak yerleşimi şekillendirici bir nitelikte olan ana yolun, 70’li yıllarda yerleşimin hızla genişlemesi sonrası eski ve yeni yerleşimleri ortadan bölen bir kimliğe büründüğü söylenebilir. Bu tarihten itibaren yerleşimin kuzeydeki otlak alanlar ve güneyde ise zeytinliklere doğru yayılma gösterdiği tespit edilmiştir (Şekil 4.2).

Şekil 4.2: Köyün Gelişim Süreci (Harita Genel Komutanlığı’ndan alınan hava fotoğrafları üzerinden derlenmiştir.)

Yerleşim dokusunu oluşturan yapıların, yazılı, görsel, sözlü bilgilere ve yapım tekniği ile malzeme kullanımına bağlı olarak inşa edildikleri tarihsel döneme dair yaklaşık tahminlerde bulunmak mümkündür. Buna göre yerleşimdeki yapılar, köyün kuruluşu ile 1950 yılları arası ilk dönem, 1950-1980 yılları arası ikinci dönem ve

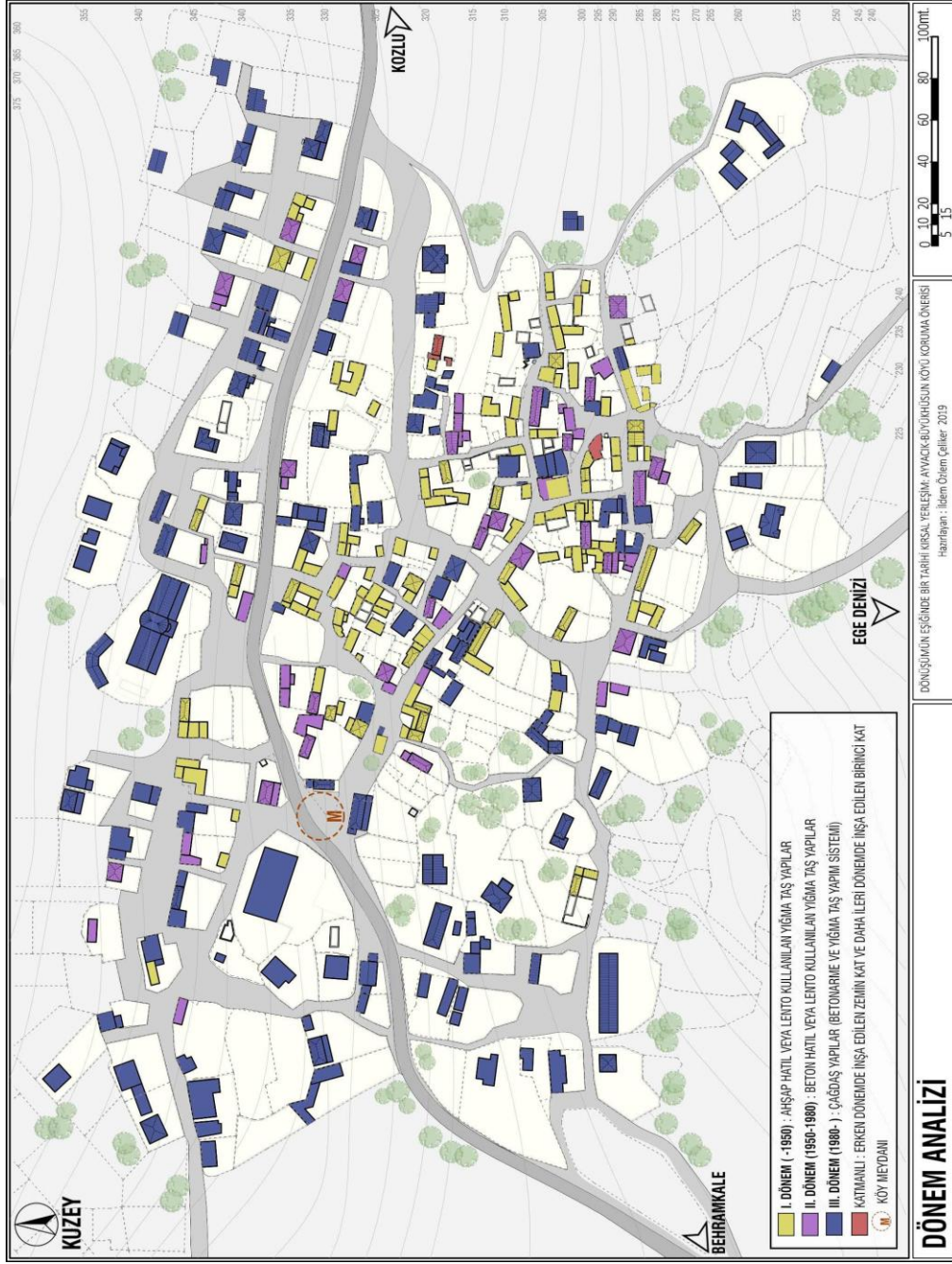
1980 ile günümüze kadar olan yıllar arası üçüncü dönem olmak üzere üç gruba ayrılabilir. Bu sınıflandırmaya göre yapım tekniği, kullanılan malzeme, plan kurgusu ve cephe düzeni bakımından yerleşimin ilk dönemlerine referans veren yapı adalarının özellikle cami çevresinde yoğunlaştığı görülmektedir. Geleneksel yığma taş yapım sistemi ile inşa edilen bu yapılarda hatıl ve lentolarda ahşap malzemenin kullanılması, zemin kat döşemelerinin toprak veya ahşap olması, döşeme kirişlerinde kalın kesitli ağaç gövdelerinin kullanılması ve görece özgünlüğünü koruyor olmaları birinci döneme tarihlendirilen geleneksel yapıların diğerlerinden ayırt edici özellikleridir. Plan kurgusunda ise özgün yapı içinde helanın bulunmaması birinci döneme referans veren bir diğer özelliktir. Ayrıca yerleşimde terk edilmiş olan ve bakımsızlık nedeniyle harap durumdaki çoğu yapının da bu dönem özelliği taşıdığı görülmektedir.

Köy sakinlerinden edinilen bilgiye göre yerleşimde beton kullanımı 1940'lı yılların sonunda gerçekleşmiştir. Yapılan saha çalışmasında 1950 ve 1980 yılları arasında inşa edilen yapılarda beton yapı elemanlarının sıklıkla kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu doğrultuda yerleşimde ikinci döneme referans veren yapıların beton kullanımı ile paralel olarak 1950'li yıllardan itibaren inşa edilmeye başlandığı söylenebilir. İkinci dönemde inşa edilen yapılarda geleneksel yığma taş yapım sistemi ile plan ve cephe düzeni ve plan elemanlarının çoğu korunmakla beraber lento, hatıl ve çatı döşemelerinde betonarmenin kullanıldığı, zemin kat döşemelerinin ise doğrudan beton ile inşa edildiği tespit edilmiştir. Ek olarak birinci dönemde inşa edilen kimi yapıların zemin kat döşemelerinin ileri tarihli bir onarımda betona dönüştürüldüğü görülmektedir. Bununla birlikte ikinci dönemde inşa edilmiş olup da ahşap yapı elemanlarının kullanıldığı geleneksel yapılar da bulunmaktadır. Bu yapıları birinci dönem yapılarından ayıran özellikler; zemin kat döşemelerinin beton, döşeme kirişlerinin ağaç gövdesi yerine düzgün dikdörtgen kesitli oluşları, toprak harç yerine çimento esaslı harç kullanımı olarak sıralanabilir.

Eres (2016: s.9), 1980 sonrası gelişen ekonomi ile birlikte modern yapı malzemelerinin kolay ulaşılabilirliğinin etkisi ile betonarme yapıların kırsal yerleşimlerde hızla arttığını ifade etmektedir. Bu durum Büyükhüsün Köyü'nde de görülmektedir. Ayrıca yerleşimde son yıllarda inşa edilen çağdaş yapıların büyük bir çoğunluğunun köye dışarıdan gelip yerleşen, yerel olmayan kişilere ait olduğu

gözenmiştir. Bu doğrultuda betonarme yapım sistemi ile inşa edilmiş çağdaş yapılar, yerleşimin gelişim sürecinin üçüncü dönemini oluşturmaktadır.

Bu bilgiler ışığında hazırlanan dönem analizinde, 1. Dönem yapılar; köyün kuruluşundan başlayıp 1950'li yıllara kadar devam eden geleneksel yapılar olarak, 2. Dönem yapılar 1950-1980 yılları arasında inşa edilen geleneksel yapılar olarak, 3. Dönem yapılar ise 1980'li yıllardan itibaren inşa edilen yapılar olarak belirlenmiştir (Şekil 4.3). Yerleşimde bulunan toplam 271 adet yapının 103 adedi 1. Döneme, 44 adedi 2. Döneme tarihlendirilen geleneksel yapılardan ve 123 adedi ise çağdaş yapılardan oluşmaktadır. Dönem analizi oluşturulurken yapım sistemleri esas alınmakla beraber kimi ileri dönem yapılarında erken dönem yapım sisteminin kullanıldığı bilinmekte ve söz konusu analizin bu bilgiler ışığında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Şekil 4.3 : Dönem Analizi

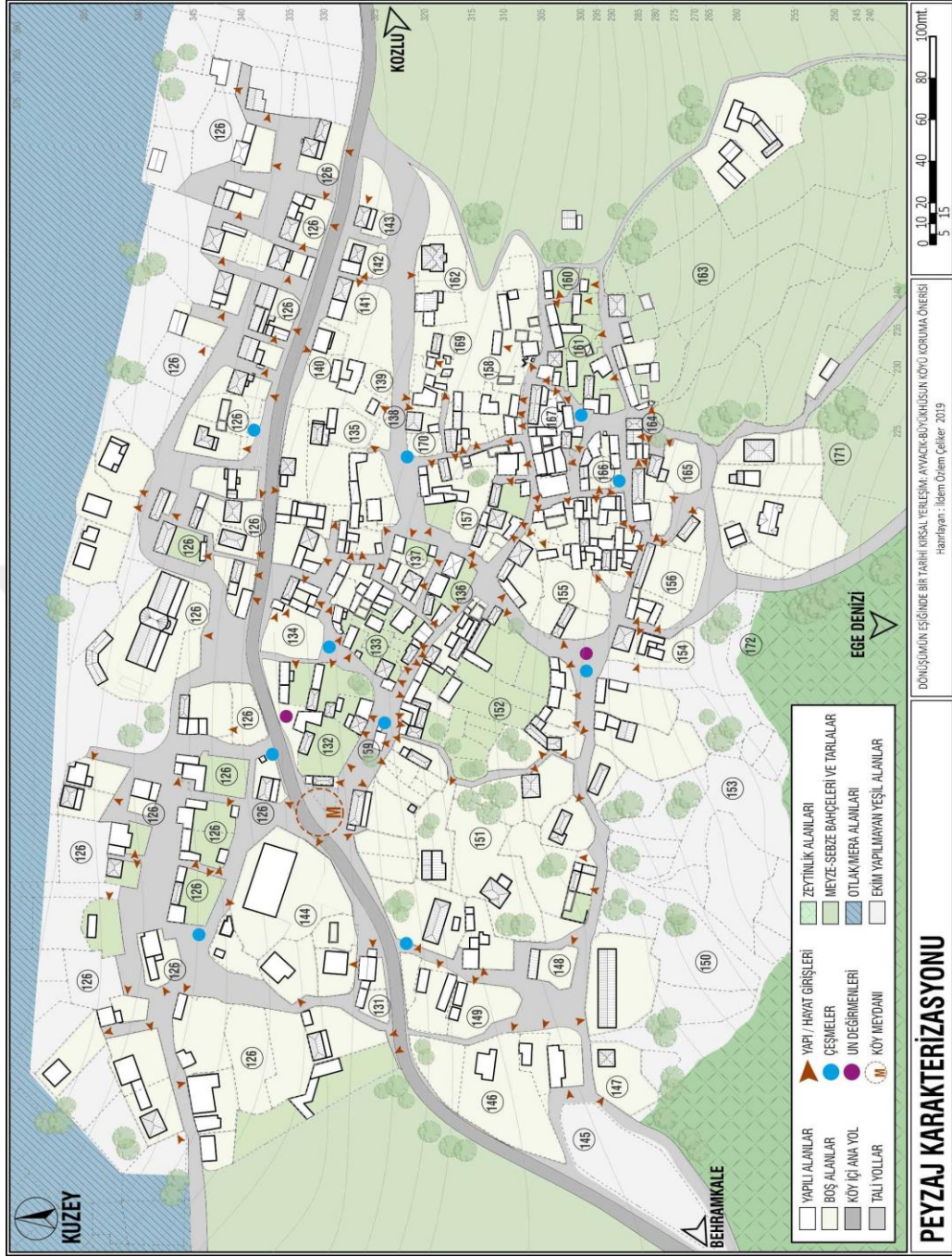
4.1 Yerleşim Özellikleri

Köy, doğu-batı aksında devam eden ana yolun iki yanına konumlandırılmıştır. Yerleşimin tarihi çekirdeği caminin çevresinde güney yönünde konumlanmışken, yeni yapılaşma zaman içinde karayolun kuzey, batı ve doğu yönüne doğru yoğunlaşmıştır (Şekil 4.4). Cami çevresinde bulunan yapı adaları, yapılaşmanın yoğunluğu, geleneksel yapım teknikleri, yapıların özgünlüğü ve yol dokusu ile köyün ilk yerleşim katmanını oluşturmaktadır. Bu bölgedeki yapılar çoğunlukla bitişik nizamda ve arazinin imkan verdiği doğrultuda konumlandırılmıştır. Ana yolun

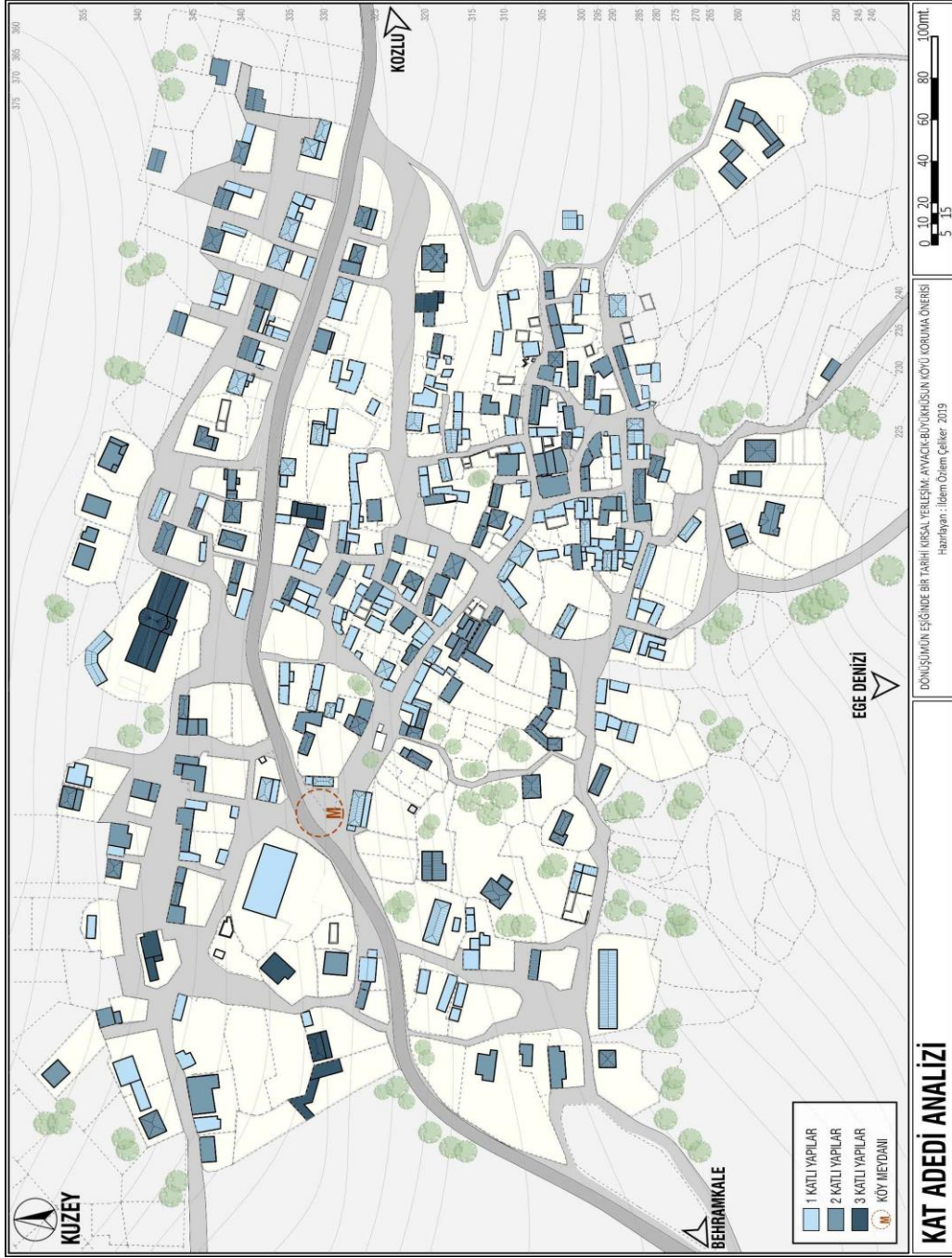
kuzeyinde kalan görece daha düz alanlarda ise daha ileri dönemde inşa edilmiş ayırık nizamlı yapılar ve geniş sokaklar görülmektedir (Şekil 4.5). Yerleşimi oluşturan yapılar bir ya da iki katlı dikdörtgen biçimli yapılardır (Şekil 4.6). Yerleşimin doğu ve batısında yoğunlaşan yeni dönem yapılarının kat adedi açısından doku ile uyumlu olduğu görülmekle birlikte kullanılan yapım teknikleri bakımından geleneksel dokudan ayrılmaktadır.

Şekil 4.4: Büyükhüsün Köyü Geleneksel Köy Yerleşimi (Çeliker, 2019)

Şekil 4.5 : Yapılı-Boş Alanlar ve Peyzaj Karakterizasyonu Analizi

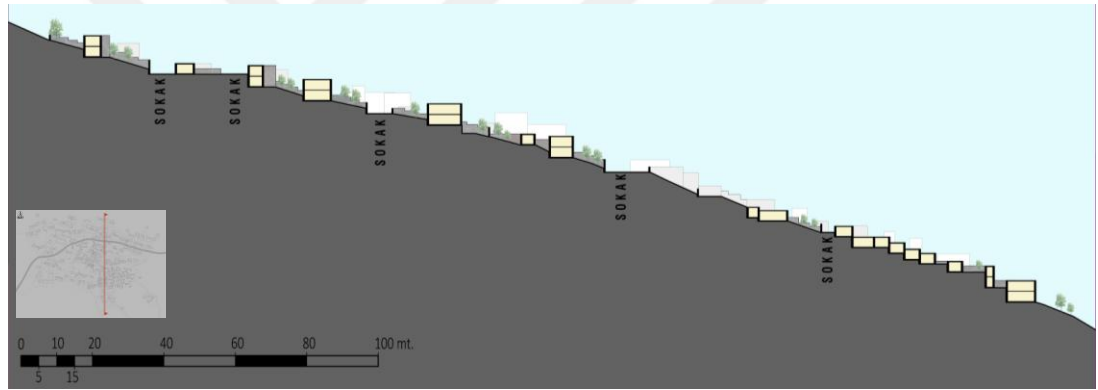

Şekil 4.6 : Kat Adedi Analizi

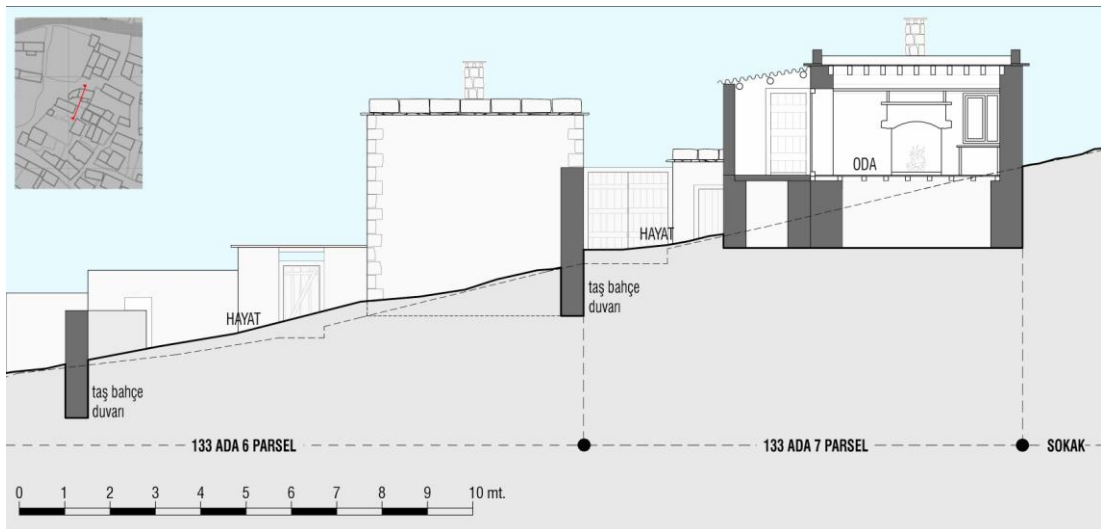
Topografya, denizden kuzeye dağ eteklerine doğru gidildikçe artan bir eğime sahiptir. Yapı adalarını oluşturan evler de arazinin topografyası ile uyumlu bir şekilde güneye doğru kademeli ve teraslanarak konumlandırılmıştır (Şekil 4.8). Yapılar, yüksek taş avlu duvarları ya da beden duvarlarının oluşturduğu ortak sınırlar ile birbirlerinden ayırılmıştır (Şekil 4.9). Arazi koşullarının eğimli oluşu, yapı girişlerinin çoğunlukla farklı kotlardan sağlanması ve gün ışığı ve manzaraya yönelimlerinin diğer yapıları engellemeyecek şekilde konumlandırılması sonucunu doğurmuştur (Şekil 4.7).

Şekil 4.7: Topografya ve Yapıların Konumlandırılması (Çeliker, 2019)

Şekil 4.8: Yapıların Arazideki Konumları Şeması

Şekil 4.9: Yerleşimde Bulunan Komşu İki Evin Topografyada Konumlanışı

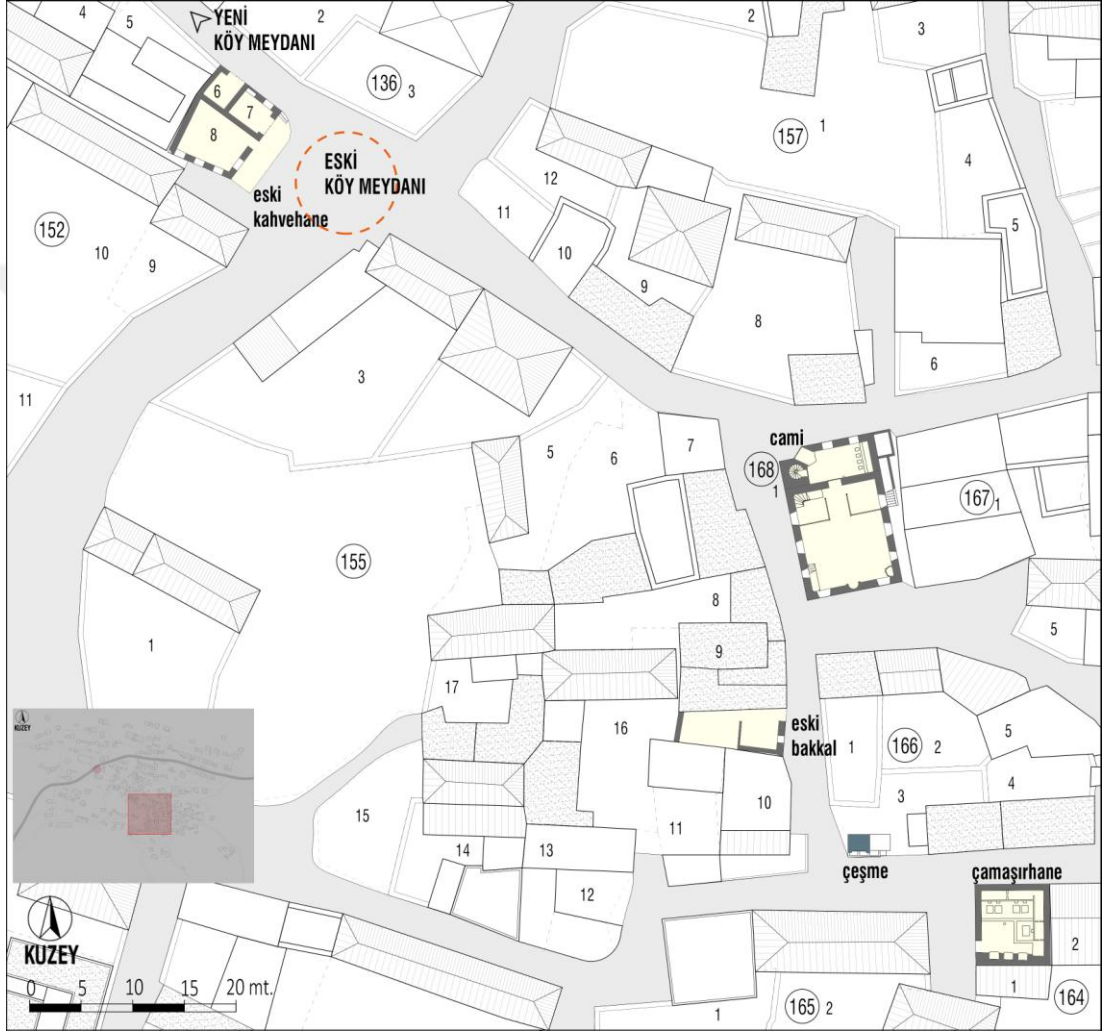
Yerleşim dokusunu oluşturan yapılar, bölgedeki geleneksel yapım teknikleri ve çevrede kolay ulaşılabilen ahşap, taş ve toprak malzeme kullanılarak inşa edilmişlerdir. Bunun yanı sıra daha ileri tarihlerde inşa edilen kargir yapıların zemin kat döşemelerinde, kapı ve pencere lentolarında ve taş beden duvarlarında hatıl olarak beton malzemenin kullanıldığı da görülmektedir. Ayrıca yer yer yalnızca zemin kat döşemesine beton dökülerek değiştirilen geleneksel yapılar da bulunmaktadır. Geleneksel yapıların dışında daha ileri dönem yapılarında beton malzemenin bir strüktür ögesi olarak kullanıldığı, geleneksel kargir yapım tekniğinden bağımsız olarak betonarme yapım tekniği ile inşa edilen konut yapılarının oranı da oldukça fazladır. Günümüzde yapıları çevredeki boşluklar ya bir geleneksel yapının yıkılmasıyla ya da bir inşa faaliyetinin başlamasıyla oluşmuştur. Zeytinlikler ve orman dokusu dışında yerleşim içinde bulunan yeşil alanlar genellikle avluların içinde kalan bahçelerdir (Şekil 4.10).

Şekil 4.10: Avluların İçinde Yer Alan Yeşil Alanlar (Çeliker, 2019)

Topografyanın eğimli oluşu düzenli bir sokak dokusundan ziyade daha karmaşık ve doğal bir sokak dokusunun oluşmasına yol açmıştır. Yol dokusu, evlerin avlu veya beden duvarları ile sınırlandırılan, geleneksel taş malzeme ile kaplı, dar sokaklardan oluşmaktadır (Şekil 4.14). Bununla birlikte ana yolun kuzeyinde şekillenen ileri dönem yerleşim alanında daha geniş, araç trafiğine elverişli ve beton parke taşı ile kaplanmış sokaklar bulunmaktadır (Şekil 4.12-Şekil 4.13). Günümüzde köy meydanı, ana araç yolundan gelirken geleneksel köy yerleşiminin girişinde kalan ve çevresinde kahvehane, bakkal, çeşme, çamaşırhane ve okul gibi sosyal yapıların

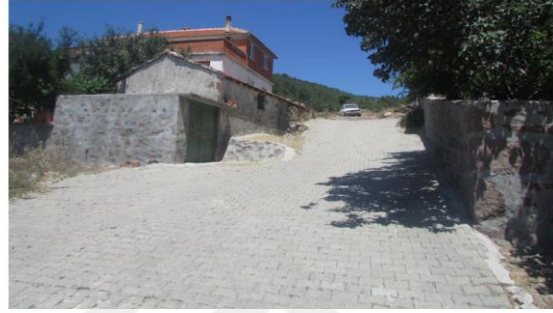
bulunduğu bir konumdadır (Şekil 4.14). Köy sakinlerinden edinilen bilgiye göre geçmiş yıllarda köy meydanının camiye daha yakın bir yerde, yine o dönemde bakkal ve kahvehane gibi sosyal işlevli yapıların merkezinde kalan bir noktada olduğu bilgisine ulaşılmıştır (Şekil 4.11-Şekil 4.14). Bununla birlikte yerleşim genişledikçe yol dokusunda oluşan ve çoğunlukla yakınlarında bir çeşme bulunan boşluklar da meydan görevi görmektedir.

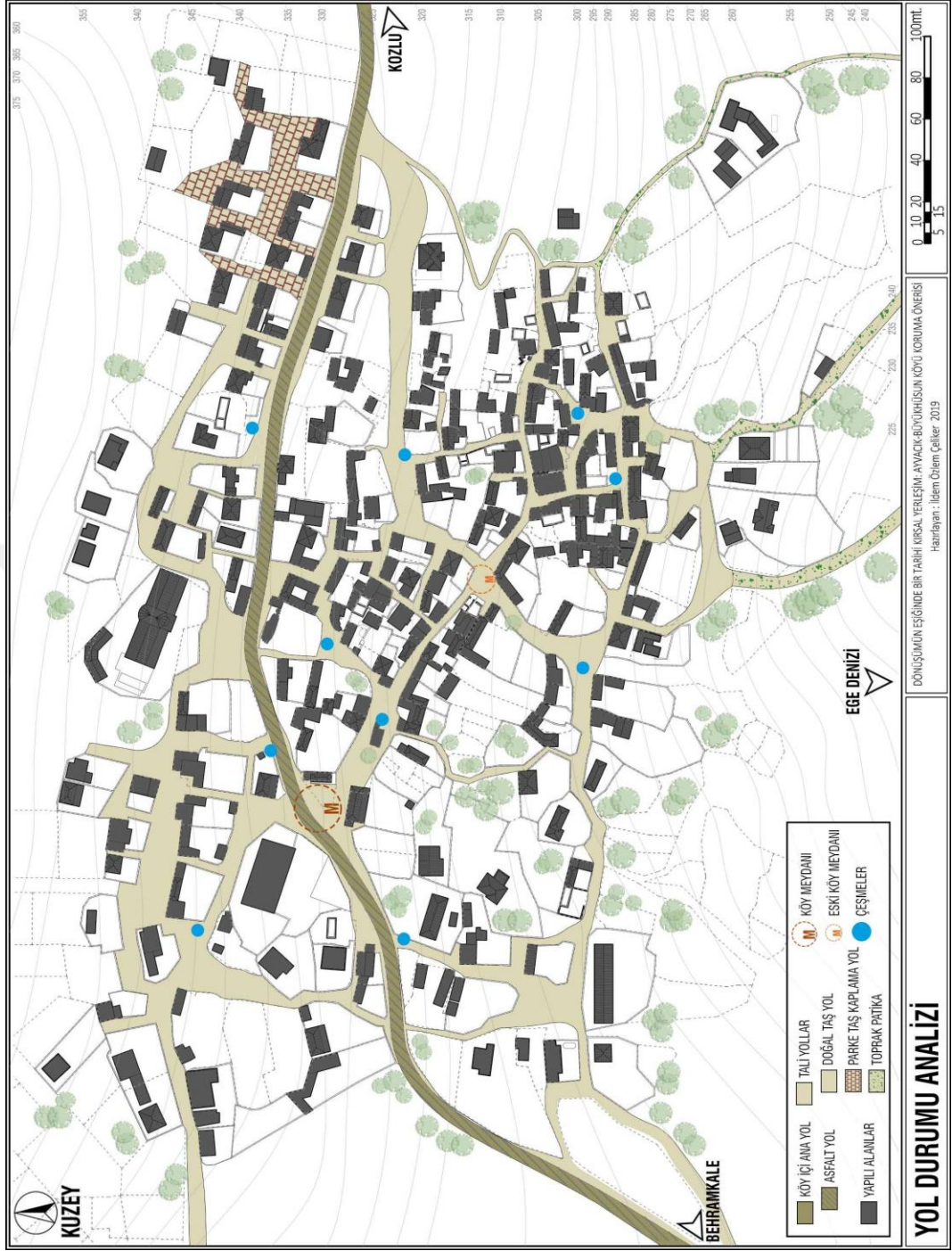
Şekil 4.11: Eski Köy Meydanı

Şekil 4.12: Geleneksel Sokak Dokusu ve Taş Yollar (Çeliker, 2019)

Şekil 4.13: Köy İçinden Geçen Asfalt Araç Yolu (Solda), Parke Taşı Kaplanan Sokaklar (Sağda) (Çeliker, 2019)

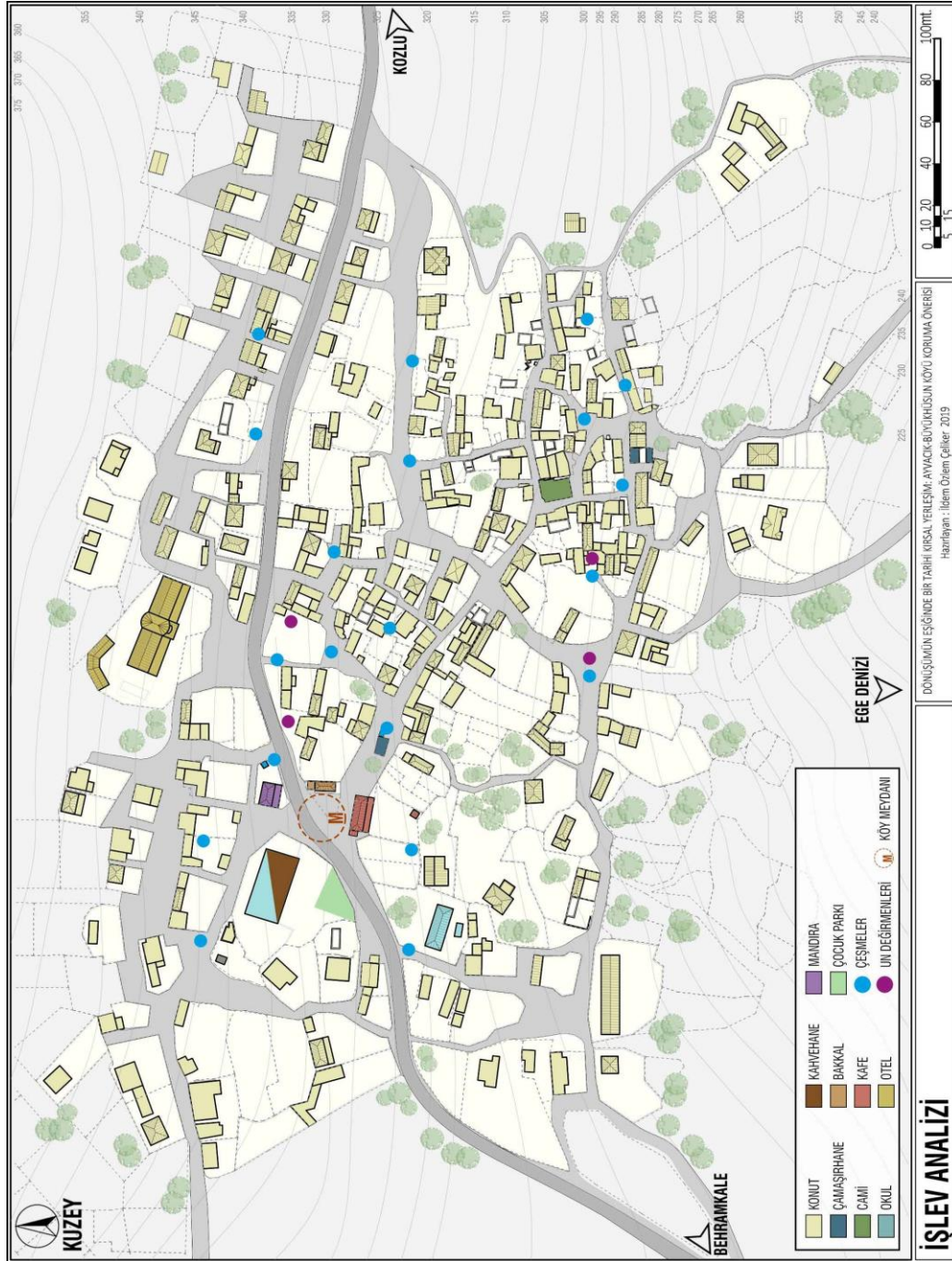

Şekil 4.14 : Yol Durumu Analizi

4.2 Geleneksel Yapı Türleri

Büyükhüsün Köyü geleneksel dokusunu oluşturan temel ögeler; yollar, meydanlar, yapılar, bahçeler, meralar, ekili tarım alanları ve zeytinliklerdir. Yapım teknikleri bakımından ortak olan geleneksel yapıların büyük bir çoğunluğunu halkın barınma ihtiyacını karşılamaya yönelik inşa edilen konut yapıları (yaklaşık 200 adet) oluşturmaktadır. Konutların dışında çeşmeler (10 adet), dam olarak anılan ahırlar,

kümesler, fırınlar, değirmenler (2 adet), cami (1 adet), çamaşırhaneler (2 adet), kahvehaneler (1 adet), okul yapıları (2 adet), mandıra (1 adet) ve ticari yapılar diğer geleneksel yapı türleridir (Şekil 4.15).

Yerleşimde yer alan yapıların büyük bir çoğunluğu günümüzde hala kullanılmaktadır. Özellikle eski sahipleri tarafından satılmış olan geleneksel konutların onararak ve dönüştürülerek yeni sahipleri tarafından kullanılmaya devam edilmesi söz konusudur (Şekil 4.16). Bununla birlikte eski sahipleri tarafından terk edilmiş ve bir nedenle el değiştirememiş yapıların da zamanla harap hale geldiği ve

yıkılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu gözlenmektedir (Şekil 4.17). Yerleşime olan talep, imara açılan yeni parsellerin çoğalmasını ve koruma altına alınmayan bazı geleneksel yapıların yıkılıp yerine yeni yapıların yapılması sonucunu doğurmuştur.

Şekil 4.16 : Onarım Gören Konut Yapıları (Çeliker, 2019)

Şekil 4.17 : Harap Yapılardan Örnekler (Çeliker, 2019)

4.2.1 Konutlar

Köydeki geleneksel yapı stokunun büyük bir bölümünü oluşturan konutlar; plan tipleri, cephe biçimlenişi ve yapım tekniği ile malzeme seçimi bakımından birbirleriyle benzerlik göstermektedir. Konutlar kimi zaman tek, kimi zaman ise daha fazla ailenin birarada yaşayacağı şekilde bir veya iki katlı olarak inşa edilmişlerdir. Bazı yapı alanlarında zaman içerisinde aile genişledikçe avlu içerisine ikinci bir konutun inşa edildiği tespit edilmiştir. İnşa edilen ikinci konutlar çoğunlukla tek bir odadan oluşmakla beraber ailenin en büyüğünün kullanımına ayrılmıştır. Ayrıca ailenin çocuklarının kullanımı için çoğunlukla bitişik nizamda veya aynı parselde ikincil konutların inşa edildiği de görülmektedir.

Konutlar avlulu plan tipine sahiptir. Köy sakinlerinin günlük yaşamlarını geçirdikleri “Hayat” adı verilen avlularda fırın, dam (ahır), kümes, sebze-meyve yetiştirilen bahçe ve zeytinyağı depoları yer almaktadır. Zaman içinde tuvalet ihtiyacını karşılamak üzere hayatın bir bölümüne helalar eklenmiştir. Zeytinyağı depolarının da kimi örneklerde hayat içerisinde değil, yapının zemin katında konumlandırıldığı tespit edilmiştir.

Beden duvarları yığma taş sistemle inşa edilmiş konutların döşemeleri ve merdiven gibi mimari elemanları ahşap malzeme ile oluşturulmuştur. Konutların büyük bir çoğunluğunda ocak, sergen adı verilen raflar, abdestlik, yüklük ve banyo gibi bölümler bulunmaktadır. Genellikle düz toprak damlı olarak inşa edilen çatıların yanı sıra ahşap konstrüksiyonlu ve kiremit örtülü olanlar da vardır.

4.2.2 Çamaşırhaneler

Köyde biri yeni köy meydanında, diğeri caminin güneyinde oluşan eski yerleşim alanının yakınlarında olmak üzere iki adet çamaşırhane bulunmaktadır. Plan tipleri ve yapım sistemleri birbirleriyle benzerlik gösteren bu çamaşırhaneler geçmişte sosyal hayatın önemli bir ögesi niteliğindiyken günümüzde yaşam koşullarının değişmesine bağlı olarak işlevlerini yitirmişlerdir.

Çamaşırhaneler genel olarak çamaşırların yıkandığı havuzlar, havuzları birbirine bağlayan ve su tahliyesini sağlayan su yolları ve suyun ısıtıldığı ocaklık alanlarından oluşmaktadır. Beden duvarları yığma taş ile inşa edilen çamaşırhaneler yarı açık mekanlardır. Havuzların bulunduğu alan dikmeler ile desteklenen ahşap karkas bir çatı konstrüksiyonu ve üzerinde kiremit kaplı üst örtüye sahiptir.

Yerleşimde yer alan çamaşırhanelerden birisi caminin güneyinde kalmaktadır. Geleneksel yapım teknikleri ile inşa edilen çamaşırhanenin beden duvarlarının kalınlığı 50 cm’dir. Plan şeması oldukça basit olan yapıda, dört adet havuz, üç adet ocaklık, oturma ve yıkama alanları ile su tahliyesinin yapıldığı su yolları yer almaktadır (Şekil 4.18).

Şekil 4.18 : 164 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhane Planı Rölövesi, 2019

Çamaşırhane'nin kuzeyinde bir çeşme yer almaktadır. Geçmişte geleneksel olan taş zemini günümüzde beton şap ile kaplanmıştır. Havuzların üstünü örten çatı sistemi ahşap konstrüksiyondan oluşmaktadır. Tek eğimli olarak inşa edilen çatı, marsilya tipi kiremit ile kaplanmıştır. Çatı konstrüksiyonu ahşap bir ara dikme ile desteklenmiştir (Şekil 4.19).

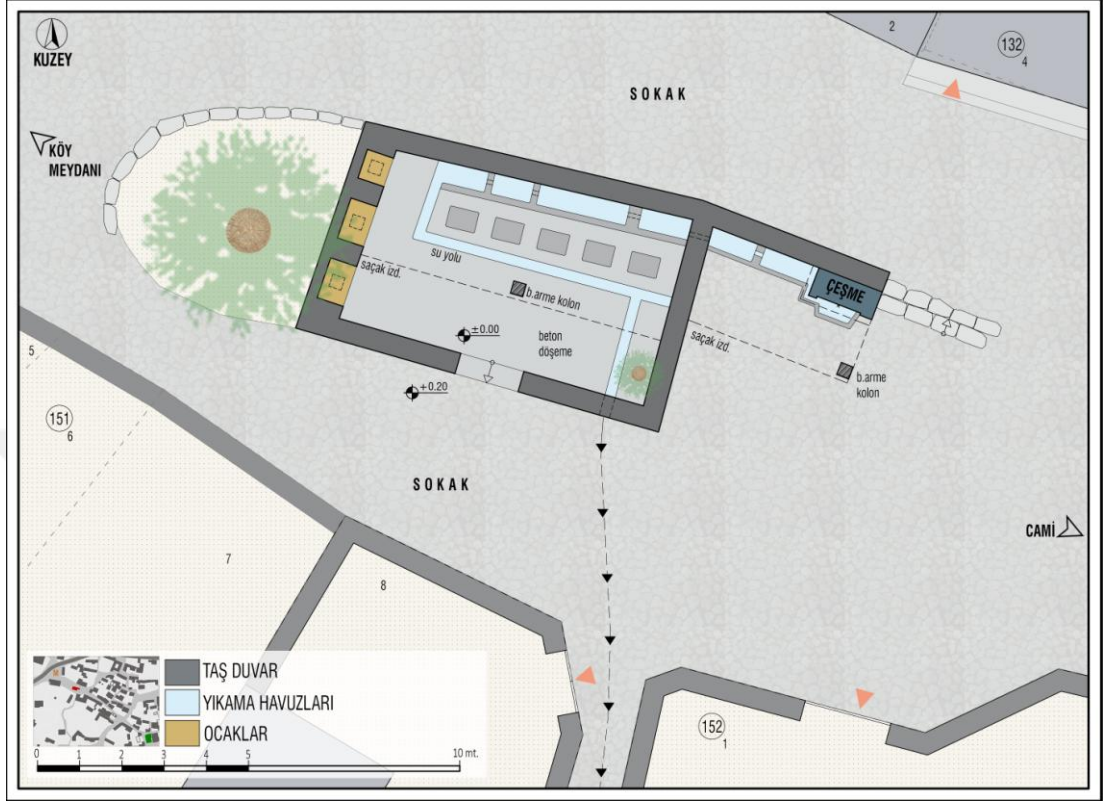
Şekil 4.19 : 164 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhaneden Görünüşler (Çeliker, 2019)

Yeni köy meydanında yer alan çamaşırhanenin de beden duvarları yığma taş yapım sistemi ile inşa edilmiştir. Hemen bitişiğinde 1957 yılına tarihlenen bir çeşme yer almaktadır (Şekil 4.20). Diğer çamaşırhaneden farklı olarak bu çamaşırhanenin ahşap çatı konstrüksiyonunu betonarme bir kolon taşımaktadır (Şekil 4.21). Bununla birlikte çeşmenin yer aldığı alanın da çatı konstrüksiyonu betonarmedir.

Şekil 4.20 : Çamaşırhane Bitişğinde Yer Alan Çeşme (Çeliker, 2019)

Çamaşırhanebe beş adet yıkama havuzu, üç adet ocaklık, su tahliye havuzu ve su yolları ile oturma ve yıkama alanları bulunmaktadır. Çamaşırhanebein döşemesinde beton görölmektedir. Çatı ise alaturka kiremit ile örtölmüştür (Şekil 4.22).

Şekil 4.21 : 159 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhane Planı Rölövesi, 2019

Şekil 4.22 : 159 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhaneden Görünüşler (Çeliker, 2019)

4.2.3 Üretim Yapıları

Tarih boyunca zeytincilik, bölge sakinleri için temel geçim kaynaklarından biri olmuştur. Günümüzde de geçmişe kıyasla azalmış olsa da zeytincilik hala devam etmektedir.

Büyükhüsün idari sınırları içinde sahil yerleşiminin olduğu Kocayalı Mevkii 106 Ada 25 Parselde yer alan tarihi bir zeytinyağı fabrikası bulunmaktadır (Şekil 4.23). Özel mülkiyete ait fabrika, ÇKVKBK'nun 23.08.2008 tarih ve 3552 sayılı kararı ile korunması gerekli kültür varlığı olarak tescil edilmiştir. Yapı moloz taş ve ahşap hatıl kullanılarak yığma yağım tekniği ile inşa edilmiştir. Kapı ve pencerelerde ahşap lentoların kullanıldığı görülmektedir. Bölgede yer alan diğer fabrikalarla benzerlik gösteren yapı, dikdörtgen bir plan şemasına sahiptir. Büyük bir kısmı yıkılmış olan ahşap çatı konstrüksiyonunun üst örtüsü marsilya tipi kiremit ile kaplanmıştır. Yapı her ne kadar harap durumda olsa da plan şeması, yapım tekniği, malzeme bilgisi ile özgünlüğünü korumuş ve günümüze kadar gelebilmiştir.

Şekil 4.23 : Tarihi Zeytinyağı Fabrikası Ön Cephe (Çeliker, 2019)

Günümüzde harap durumda olan zeytinyağı fabrikasının çatısı tamamen çökmüş, beden duvarları kısmen yıkılmıştır. Buna rağmen zeytinyağı havuzlarının ve zeytincilikle ilgili bazı makinelerin hala durduğu görülmektedir (Şekil 4.24).

Şekil 4.24 : Tarihi Zeytinyağı Fabrikasının İçinden Görünüşler (Çeliker, 2019)

Köyde üretim faaliyetine konu olacak bir diğer yapı ise un değirmenleridir. Değirmenler, insanların temel besin maddelerinden biri olan ekmek yapımında gerekli olan temel hammadenin yani unun, buğdayların öğütülmesiyle sağlandığı önemli üretim yapılarıdır. Köyde iki adet un değirmeni bulunmaktadır. Bunlardan biri bir çeşmeyi merkez alarak şekillenen bir meydanda yer almaktadır (Şekil 4.25). Bu durum, değirmenlerin de sosyal yaşamı destekleyen bir unsur olduğuna referans vermektedir.

Şekil 4.25 : Un Değirmenleri (Çeliker, 2019)

Geçmişte küçükbaş hayvancılığın köy ekonomisine katkısının büyük olduğu bilinmektedir. Günümüzde de geçmişe kıyasla azalmış da olsa keçi besiciliği devam etmektedir. Ancak artık önemli bir gelir kaynağı olmaktan çıkmıştır. Azalan hayvancılık faaliyetleriyle bağlantılı olarak zamanla işlevini yitiren köy meydanındaki mandıra, yakın zamanda onarılarak depo/konukevi olarak kullanılmaya başlanmıştır. Alaturka kiremit örtülü ve kırma çatılı yapının beden duvarları yığma taş, döşemesi ise betondur (Şekil 4.26).

Şekil 4.26 : Mandıra/Depo Yapısı (solda) ve Yanında Yer Alan Çeşme (sağda)
(Çeliker, 2019)

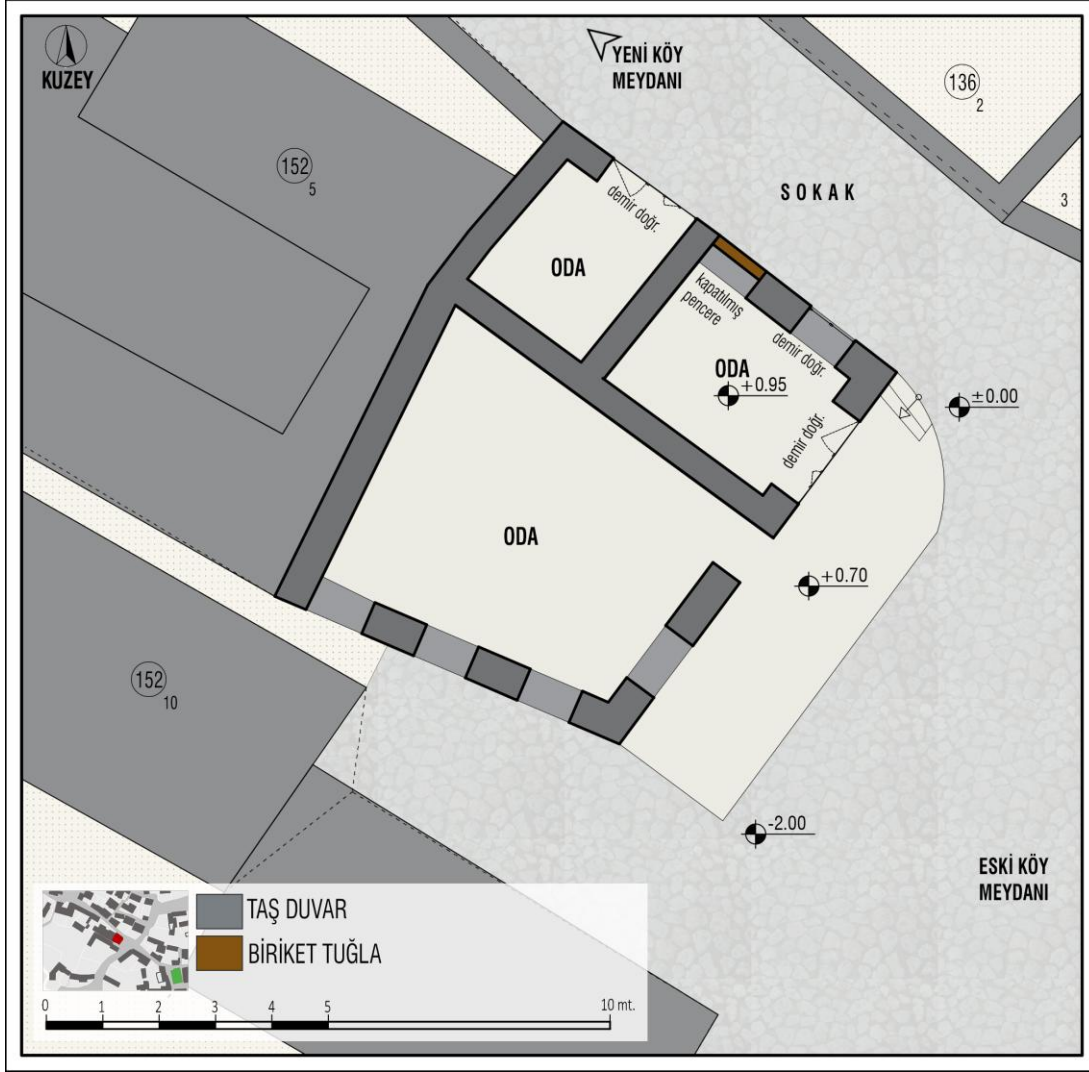
4.2.4 Ticari Yapılar

Köyde ticari faaliyet gösteren bir adet kahvehane ve bir adet bakkal bulunmaktadır. Bu yapılar geçmişten günümüze köy sakinleri için bir sosyalleşme alanı olması ve basit gıda ihtiyaçlarını karşılayan mekanlar olması nedeniyle geleneksel kırsal yaşama hizmet eder ve köy sakinlerinin ihtiyaçlarına yönelik ortaya çıkmışlardır. Bölgede hızla artan kırsal turizm hareketlerinin etkisiyle gelen ziyaretçilerin ihtiyaçlarına yönelik konaklama ve yeme-içme gibi işlevler de yavaş yavaş oluşmaya başlamıştır (Şekil 4.27). Bu doğrultuda köyde son yıllarda yapılan bir adet otel ve bir adet kafe bulunmaktadır.

Şekil 4.27 : Otel ve Kafe Binaları (Çeliker, 2019)

Kahvehane ve bakkal köy meydanında yer almaktadır (Şekil 4.30). Eski okul binasının meydana bakan kısmı günümüzde kahvehane olarak kullanılmaktadır. Köy sakinlerinden edinilen bilgilere göre geçmişte bakkal ve kahvehane olarak kullanılan yapıların, caminin yakınlarında bulunan eski köy meydanında yer aldığı tespit edilmiştir. Yine köy sakinlerinden, köyde ilk defa beton malzemenin 1940'lı yılların sonunda kahvehane yapısının döşemesinde kullanıldığı bilgisi edinilmiştir. Günümüzde bu yapılar harap durumdadır (Şekil 4.28-Şekil 4.29).

Şekil 4.28 : Eski Kahvehane Planı Rölövesi, 2019

Şekil 4.29 : Eski Kahvehane'den Görünüşler (Çeliker, 2019)

Şekil 4.30 : Köy Bakkalı ve Harap Durumdaki Eski Bakkal (Çeliker, 2019)

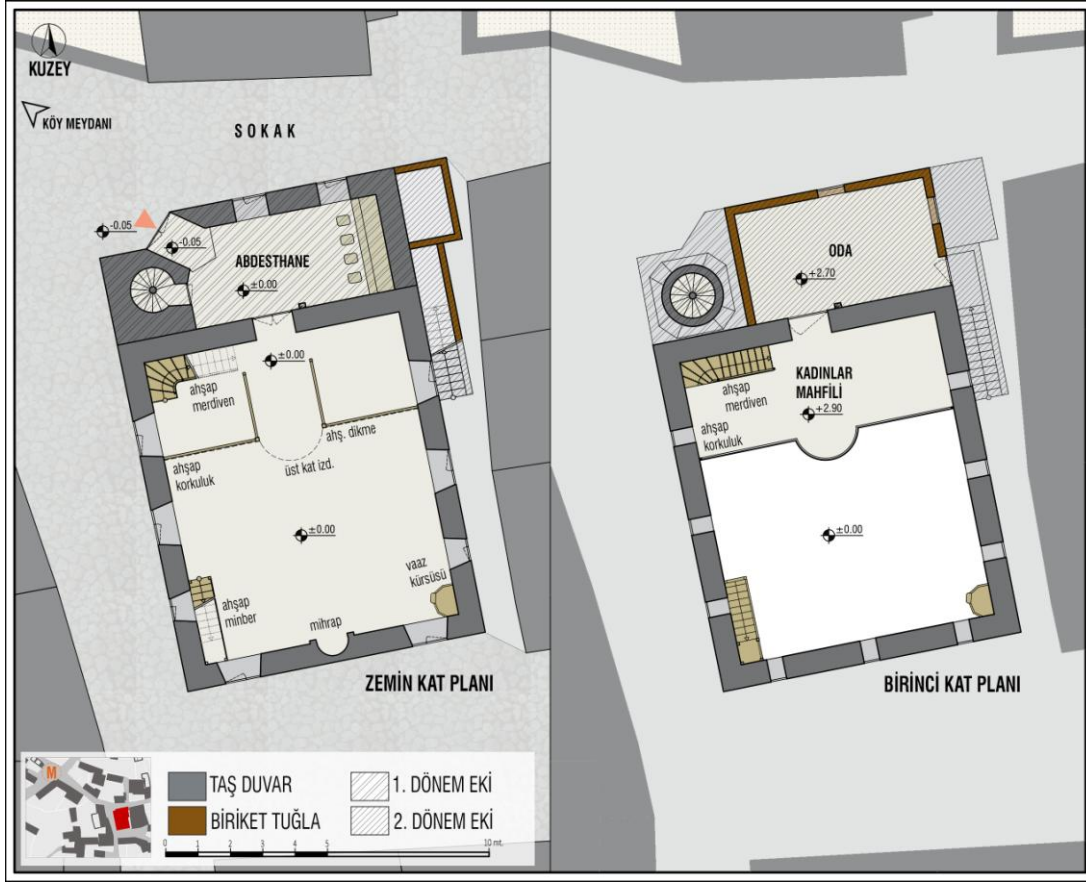
4.2.5 Dini Yapılar

Köyde bir adet cami bulunmaktadır. Sosyal ve dini yaşamın önemli bir mekanı olan cami, günümüzde de bir toplanma alanı olarak özgün işlevini devam ettirmektedir.

Zemin ve asma kattan oluşan caminin ilk yapım tarihine ilişkin herhangi bir yazılı ya da görsel belgeye ulaşılamamıştır. İlk yapımından bugüne çeşitli müdahaleler gördüğü tespit edilen yapının giriş yönündeki tek şerefeli minare ve abdesthane bölümü sonradan eklenmiştir (Şekil 4.31). Giriş kapısında yer alan kitabeye göre abdesthane bölümünün 1945 yılında, minarenin ise 1955 yılında gerçekleştirilen onarımlarda eklendiği anlaşılmaktadır. Abdesthanenin bulunduğu alan geleneksel yapım teknikleri kullanılarak, 50 cm kalınlığında yığma taş yapım sistemi ile inşa edilmiştir. Abdesthane bölümünün üst katında yer alan, caminin asma katından açılan bir kapı ile ve dışarıdan bir merdiven ile ulaşılan köy odası olarak işlevlendirilmiş odanın ise yapım tekniğinin abdesthane bölümünden farklı olduğu tespit edilmiştir. Bu durum bu odanın geçmiş onarımlardan daha ileri bir tarihte eklendiğine referans vermektedir. Duvar kalınlığı 20 cm olan odanın beden duvarları tuğla malzeme kullanılarak yığma sistem ile oluşturulmuştur (Şekil 4.31). Ayrıca bu odadan dışarıya ulaşım sağlamak amacı ile betonarme bir merdiven eklenmiştir.

Yapının zemin kat seviyesindeki kemerli pencere açıklıklarının özgün oranları ile günümüze ulaştığı anlaşılmakla birlikte, ahşap olduğu düşünülen özgün doğramaların PVC ile değiştirildiği görülmektedir (Şekil 4.32). Mahfil seviyesindeki dairesel tepe pencereleri ise korunmuştur. Ahşap bir merdivenle ulaşılan kadınlar mahfili, zemin

katta yer alan ahşap dikmeler ile desteklenmiştir. İç mekan duvarlarında ve tavanda kalemşi bezemeler bulunmaktadır.

Şekil 4.31 : 168 Ada 1 Parselde Yer Alan Cami Planı

Camide kullanılan yapım tekniği ve malzemeler, köy dokusunu oluşturan diğer geleneksel yapılarla benzerlik göstermektedir. Yapının beden duvarları yaklaşık 65 cm kalınlığında yığma taş yapım sistemi ile inşa edilmiştir. İç mekanda yer alan merdivenlerde, döşemelerde, çatı strüktüründe, minberde ve vaaz kürsüsünde de ahşap malzeme kullanılmıştır (Şekil 4.32).

Şekil 4.32 : 168 Ada 1 Parselde Yer Alan Camiden Görünüşler (Çeliker, 2019)

4.2.6 Eğitim Yapıları

Yeni köy meydanında yer alan iki adet okul binası, günümüzde okul çağındaki çocuk sayısının yeterli sayıda olmaması nedeniyle taşınmalı eğitim kararı ile bağlantılı olarak kullanım dışı kalmıştır. Köy halkının çabalarıyla 1960'lı yıllarda yapıldığı düşünülen her iki yapı da tek katlı ve betonarme döşemelidir. İşlevsiz kalan okullardan biri imam lojmanı, diğeri ise köy halkının sosyal hayatını destekleyecek kahvehane ve bir toplanma alanı olarak yeniden düzenlenmiştir. Yapının kahvehane olarak kullanılan kısmının arka tarafı düğün, kandil gibi önemli zamanlarda yemek yapılıp dağıtılan ve köy halkının bir araya gelerek eğlendikleri bir alan olarak kullanılmaktadır (Şekil 4.33). Bu alanla bağlantılı olan iç bahçe de bu işlevi desteklemektedir. Ayrıca yapının ön bahçesinde yer alan bir adet çocuk parkı da sayıları az da olsa köy çocuklarının bir araya gelip eğlendikleri kamusal bir alan niteliğindedir.

Şekil 4.33 : Okul Binaları, İmama Tahsis Edilen Yapı (solda), Kahvehane Olarak Kullanılan Yapı (sağda) (Çeliker, 2019)

4.2.7 Çeşmeler

Büyükhüsün Köyü, doğal su potansiyeli bakımından zengin bir coğrafyada yer almaktadır. Özellikle Kaz Dağları'nın uzantısı olan dağ sıralarının eteklerinde yer alması köyde yer alan çeşmelerin bu kaynaktan beslenmesine olanak tanımaktadır. Köyde çok sayıda bulunan çeşmelerin gerek yerleşimin zamanla büyümesi, gerekse de köy halkının suya daha kolay erişmesinin sağlanması hedefiyle zaman içerisinde inşa edildiği düşünülmektedir. Çeşmeler, yalnızca içme suyunun karşılandığı yapılar olmanın ötesinde özellikle kadınların sosyalleştiği kamusal alanlar olarak da ön plana çıkmaktadır.

Çeşmelerin yapım tekniği ve malzeme bakımından geleneksel dokudan ayrıştığı görülmektedir. Beton malzeme ile inşa edilen çeşmelerin yanısıra daha ileri dönemlerde inşa edilmiş demir dökme çeşmeler de bulunmaktadır. Çoğunda yapıldığı tarih veya yaptıran kişi çeşmenin üzerinde belirtmiştir. Buna göre en eski çeşme meydandaki çamaşırhanenin bitişiğinde yer alan 1957 yılına tarihlendirilen çeşmedir. Bu çeşmeyi caminin güneyinde yer alan 1959 yılına tarihlendirilen çeşme izlemektedir. Bu iki çeşmenin de benzer görünüşte ve özellikte olduğu söylenebilir (Şekil 4.34).

Şekil 4.34 : 1957 (solda) ve 1959 yılına tarihlendirilen iki çeşme (sağda) (Çeliker, 2019)

Yerleşimde dikkat çeken bir diğer çeşme türü ise tek tip olarak tasarlanmış beton çeşmelerdir. Köyün farklı sokaklarında toplam 6 adet olan bu çeşmeler yapım tekniği, malzeme ve ölçüler bakımından birebir aynıdır. Modern çizgilere sahip olan bu çeşmelerin köy halkından edinilen bilgilere göre 1980’li yıllarda yapıldığı saptanmıştır (Şekil 4.35).

Şekil 4.35 : Farklı Yerlerde Bulunan Tek Tip Çeşmelerden Görünüşler (Çeliker, 2019)

4.3 Geleneksel Konutlarda Plan ve Cephe Özellikleri

Yerleşimde yer alan konutlar; bölgenin coğrafi yapısı, kırsal yaşam koşullarının ve ekonomik faaliyetlerin ortak oluşu, geleneksel yapı bilgisi ve ustalığı doğrultusunda şekillenmiştir. Dolayısıyla konutların arazideki konumlanması, parsel içinde yer alan yardımcı yapılar, plan tipolojileri, konut içinde bulunan mimari unsurlar, cephe düzenleri, kat adetleri ve ölçekleri birbirleriyle büyük ölçüde benzerlik göstermektedir. Zaman içinde ev sahiplerinin yaşam koşullarının ve gereksinimlerinin değişmesi, konutlarda çeşitli müdahalelere yol açmış olsa da genel olarak yapıların plan ve cephe düzenlerinde önemli değişiklikler olmamıştır.

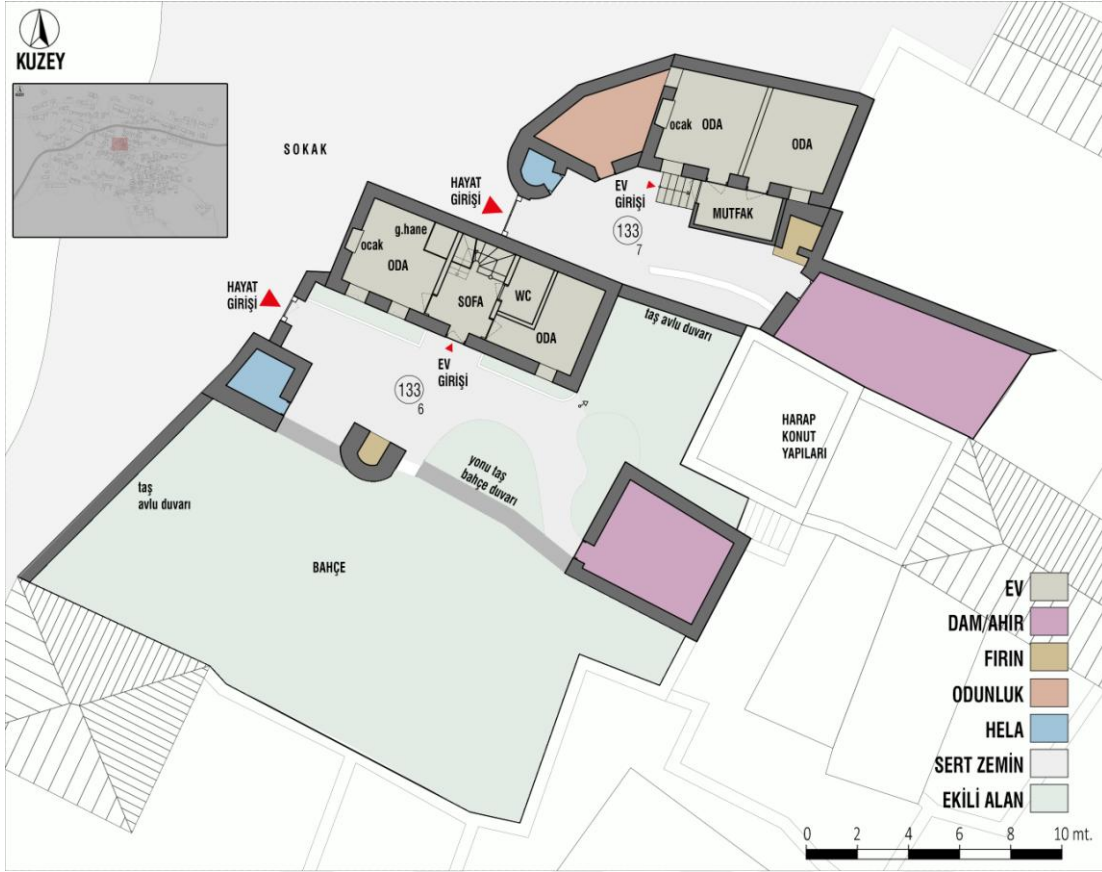
4.3.1 Plan Özellikleri

Yerleşimde bulunan konutlar, yüksek taş duvarlar ile çevrelenmiş ‘hayat’ adı verilen avluların içine konumlandırılmışlardır. Sokaktan doğrudan bir girişi bulunmayan konutlara girişler hayattan sağlanmaktadır. Hayat, gün içinde kırsal yaşamın

gerektirdiği üretim, pişirme, yaşama gibi faaliyetlerin sürdürüldüğü yarı açık bir mekandır. Hayat sınırı çoğu zaman parsel sınırını da oluşturmakta ve geleneksel yol dokusunu da şekillendirmektedir (Şekil 4.36).

Şekil 4.36 : Yapıların Zemin Kat Oturumları ve Hayatlar

Daha geç tarihli yapılarda ise değişen yaşam koşullarının bir sonucu olarak helaların ev içine alındığı, azalan hayvancılık faaliyetleri ile bağlantılı olarak da dam yapılarının hiç inşa edilmedikleri gözlenmiştir. Hayat içinde yer alan evler çoğunlukla iki katlı olmakla beraber ek donanımlara sahip diğer yapılar bir katlı olarak inşa edilmişlerdir (Şekil 4.37).

Şekil 4.37 : 133 Ada 6 ve 7 Parselde Yer Alan Konut Yapılarının Hayat Bölümleri ve Ek Yapılar

Hayat, bahçe kısmı dışında taş döşeli sert bir zemin ile kaplanmıştır (Şekil 4.38). Erken döneme ait konutlarda, yol dokusu ile aynı karakterdeki taş malzeme ile kaplanan hayatların yanı sıra zaman içinde beton dökülerek değiştirilen örnekler de bulunmaktadır. Ek olarak daha geç dönemde inşa edilen konutlarda bulunan hayatların doğrudan beton zemine sahip olduğu görülmektedir.

Şekil 4.38 : 133 Ada 6 Parselde Yer Alan Konut Yapısının Hayat Bölümünden Görünüşler (Çeliker, 2019)

Hayat içinde yer alan fırınlar, büyük ekmekleri pişirecek büyüklüktedir. Yerleşimin gelişim sürecinin her döneminde inşa edilen geleneksel konutların hemen hepsinde bulunan fırınlar, geleneksel kırsal yaşamın sürdüğünü gösteren önemli bir yapı türüdür. Fırınların hayat içerisinde genellikle ev girişlerine yakın bir noktada, ev ya da avlu duvarlarına bitişik şekilde konumlandırıldığı tespit edilmiştir. Ancak az sayıda da olsa hayat içerisinde ayrı bir şekilde konumlandırılmış fırın örnekleri de bulunmaktadır. Kimi konut yapılarında ise birden fazla fırın ile karşılaşmıştır. Geleneksel doku ile uyumlu olarak yığma taş yapım sistemi ile inşa edilmiş fırınların içleri kubbe formu, boşukları ise kemerlidir (Şekil 4.39).

Şekil 4.39 : Fırınlardan Örnekler (Çeliker, 2019)

Hayatta dikkat çeken bir diğer yapı ise ‘dam’ olarak bilinen ahırlardır. Damlar, hayvanların barındığı ve bakımlarının yapıldığı tek katlı, tek mekandan oluşan yapılardır. Erken dönemlerde inşa edilen konutların hepsinde dam bulunurken geç dönemde inşa edilen geleneksel konutlarda bulunmamaktadır. Günümüzde

hayvancılığın az da olsa devam ettiği yerleşimde, damların çoğu özgün işlevini devam ettirmektedir (Şekil 4.40). Artık hayvancılıkla uğraşmayan kimi ailelerin damlarını depolara veya tuvaletlere dönüştürdüğü kimilerinin ise bu yapıları kaldırdığı tespit edilmiştir. Damlar, hayat içerisinde çoğunlukla evin bir duvarı ile bitişik olacak şekilde konumlandırılmıştır. Geleneksel yığma taş sistemi ile inşa edilen bu yapılar ahşap çatı strüktürüne ve toprak damlı üst örtüye sahiptir. Taş beden duvarlarının arasında kalan geniş açıklıklar ahşap dikmeler ile desteklenmiştir. Zemini sıkıştırılmış toprak zeminden oluşmakta ve bu zeminde bir su tahliye kanalı bulunmaktadır. Çoğunlukla pencere açıklıklarına sahip olmayan veya küçük bir havalandırma boşluğuna sahip olan dam yapılarının girişleri hayat içerisinden ahşap bir kapı ile sağlanmaktadır (Şekil 4.40).

Şekil 4.40 : Damlardan (Ahır) Örnekler (Çeliker, 2019)

Hayat içerisinde yer alan hayvancılık faaliyetleri ile ilgili bir diğer yapı türü ise kümeslerdir. Yerleşimde kümes hayvancılığı, büyükbaş ve küçükbaş hayvancılığa göre daha yaygındır. Dolayısı ile hemen her konut yapısına ait bir kümes bulunmaktadır. Tel örgüler ile çevrilen yarı açık alanlar olan kümesler hayat içinde yer aldığı gibi, hayatın sokakla bittiği bir noktada, hayat sınırları dışında da yer

alabilmektedir. Bununla birlikte sokakta dolaşan kümes hayvanlarının kolaylıkla hayat içerisine girebilmesi için avlu duvarlarında açılmış daha küçük kapılara sıklıkla rastlanmaktadır (Şekil 4.41).

Şekil 4.41 : Kümeslerden Örnekler (Çeliker, 2019)

Erken dönemlerde hijyen sebebi ile evin dışında inşa edilmiş helalar, hayat içerisinde ev girişinden uzak bir köşeye konumlandırılmış tek katlı yapılardır. Geleneksel konutların çoğunda görülen helalar, günümüzde ıslak hacimlerin konut içerisine alınması ile işlevini yitirmiş ve çoğunlukla depo olarak kullanılmaktadır (Şekil 4.42).

Şekil 4.42 : Tuvalet Yapılarından Örnekler (Çeliker, 2019)

Odunluklar, ısıtma sistemi olarak soba kullanılan evlerde, yakacakların depolandığı tek mekanlı yapılardır. Aynı zamanda depo olarak da kullanılan odunluklar, geleneksel konutların büyük çoğunluğunda bulunmaktadır. Yer yer zeytin deposu olarak da kullanılan odunluklar kimi zaman ayrı bir yapı olarak hayat içerisinde, kimi

zaman da yapıların zemin katlarında yer almaktadırlar. Geleneksel yığma taş yapım sistemi ile inşa edilen odunluklar, günümüzde özgün işlevlerini devam ettirmekte veya depo olarak kullanılmaktadır.

Hayat içerisinde yer alan ve geleneksel kırsal yaşam hakkında önemli referanslar veren bahçeler, köyün aynı zamanda yeşil alanların bir bölümünü oluşturmaktadır. Bahçeler, köy sakinleri tarafından kendi ihtiyaçları doğrultusunda meyve-sebze tarımının yapıldığı alanlardır. Ekili alanların yanında ağaçlardan da oluşan bahçeler, hemen her konut yapısında bulunmakta ve bu bahçelerde küçük ölçekli tarım günümüzde de devam etmektedir (Şekil 4.43).

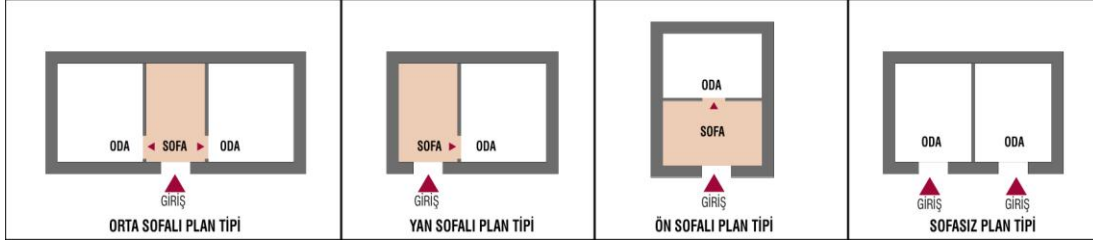
Şekil 4.43: Bahçelerden Örnekler (Çeliker, 2019)

Büyükhüsün Köyü geleneksel yerleşiminde yer alan evler çoğunlukla iki katlı, kübik veya dikdörtgen formlardan oluşan ana kütlelerden oluşmaktadır. Evlerin planimetresi genel olarak, zemin katın depo olup üst katın yaşama birimi olduğu ve her iki katın da yaşama birimi olduğu plan tipleri olarak iki çeşide ayrılabilir. Bunun yanı sıra aile genişledikçe asıl evin bitişiğine ya da hayat içerisinde başka boş bir alana benzer plan tipolojisine sahip yeni bir konut inşa edildiği de görülmektedir (Şekil 4.44).

Şekil 4.44: 161 Ada 2 Parselde Bulunan Eski ve Yeni Tarihli Evler

Yerleşimde yer alan konutların plan tipolojileri, parseldeki eğimle uyumlu olarak hayattan birkaç basamak ile yükseltilerek veya doğrudan girilen kapalı bir sofa ve bu sofa etrafında yer alan oda veya odalardan oluşmaktadır. Katlar arasında düşey sirkülasyonu sağlayan merdiven bu sofada yer alır ve sofa aynı zamanda mutfak bölümünün de yer aldığı bir giriş, servis ve geçiş mekanı konumundadır. Döşeme kaplaması ahşap olan sofa mekanında, sergen veya sergele adı verilen ahşap raflar, askılık elemanı ve abdestlik adı verilen bir yıkama nişi bulunmaktadır (Şekil 4.46). Sofalar konutların plan tipolojilerinin sınıflandırılmasında önemli bir belirleyicidir. Yerleşimde bulunan konut yapıları, yapı girişi doğrultusunda sofanın konumlanışına göre orta sofalı, yan sofalı, ön sofalı ve sofasız plan tipleri olarak dört sınıfa ayrılmaktadır (Şekil 4.45). Konutların büyük bir çoğunluğu iki oda arasında bir orta sofanın bulunduğu simetrik bir plan tipine sahiptir. Yan sofalı ve ön sofalı plan tipi, sofa ile bağlantılı bir oda olan plan düzenini tanımlamaktadır. Sofasız plan tipi odalara girişin ortak bir mekandan sağlanmadan, bağımsız bir şekilde olduğu plan düzenini ifade etmektedir. Sofasız plan tiplerinde genellikle bir oda abdestlik, ocak gibi servis elemanlarını bünyesinde barındırmaktadır.

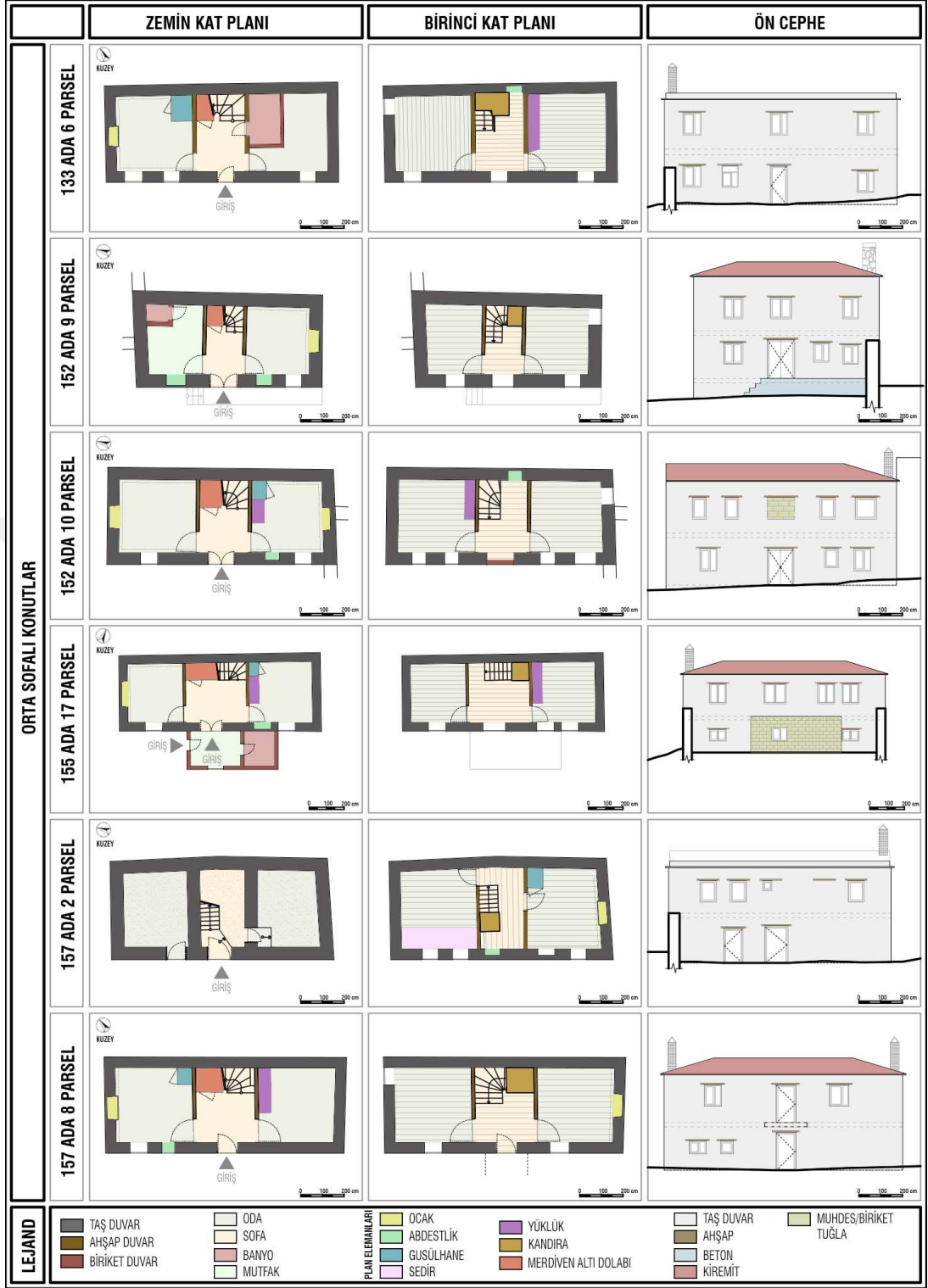

Şekil 4.45: Konumlarına Göre Sofalar

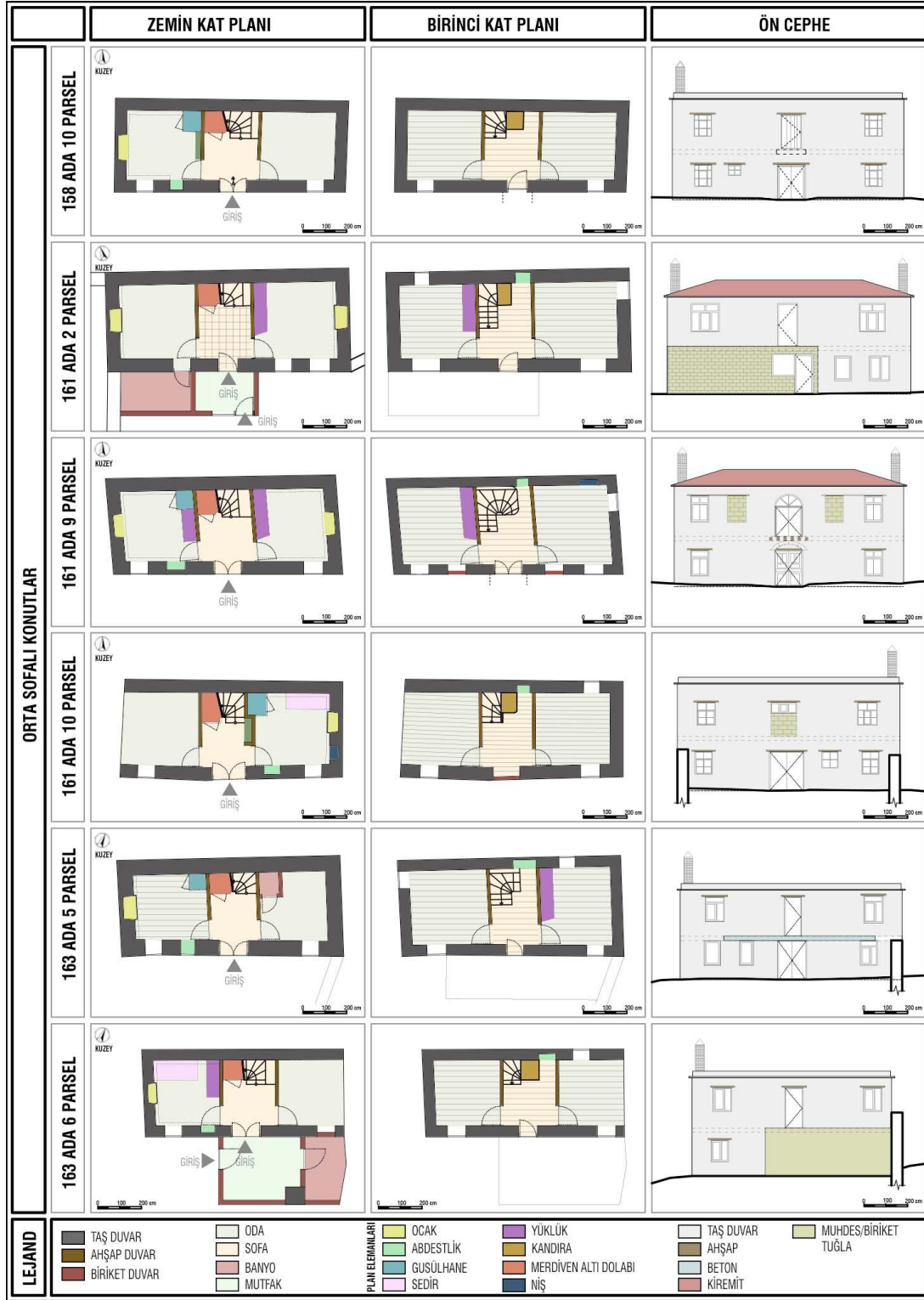
Yerleşimdeki plan tiplojisi incelendiğinde, aynı plan düzeninin ve mimari unsurların köyün gelişim sürecinin hemen her döneminde inşa edilen konut yapılarında sürdürüldüğü dikkat çekmektedir (Şekil 4.47-Şekil 4.48-Şekil 4.49-Şekil 4.50). Sofaların odalara göre ön, orta ve yan bölümlerde konumlandığı tespit edilmiştir (Şekil 4.45). Sofadan ahşap kapılar ile ulaşılan odalarda ocak, sergen, gusülhane, soba, yüklük, sedir gibi elemanlar yer almaktadır. Zaman zaman odalarda da abdestlik bulunduğu gözlenmiştir. İki farklı ailenin yaşadığı iki katlı konutlarda bu elemanların hepsi her iki katta da ayrıca bulunmaktadır.

Şekil 4.46: Abdestlik (solda) ve Sergen (sağda) (Çeliker, 2019)

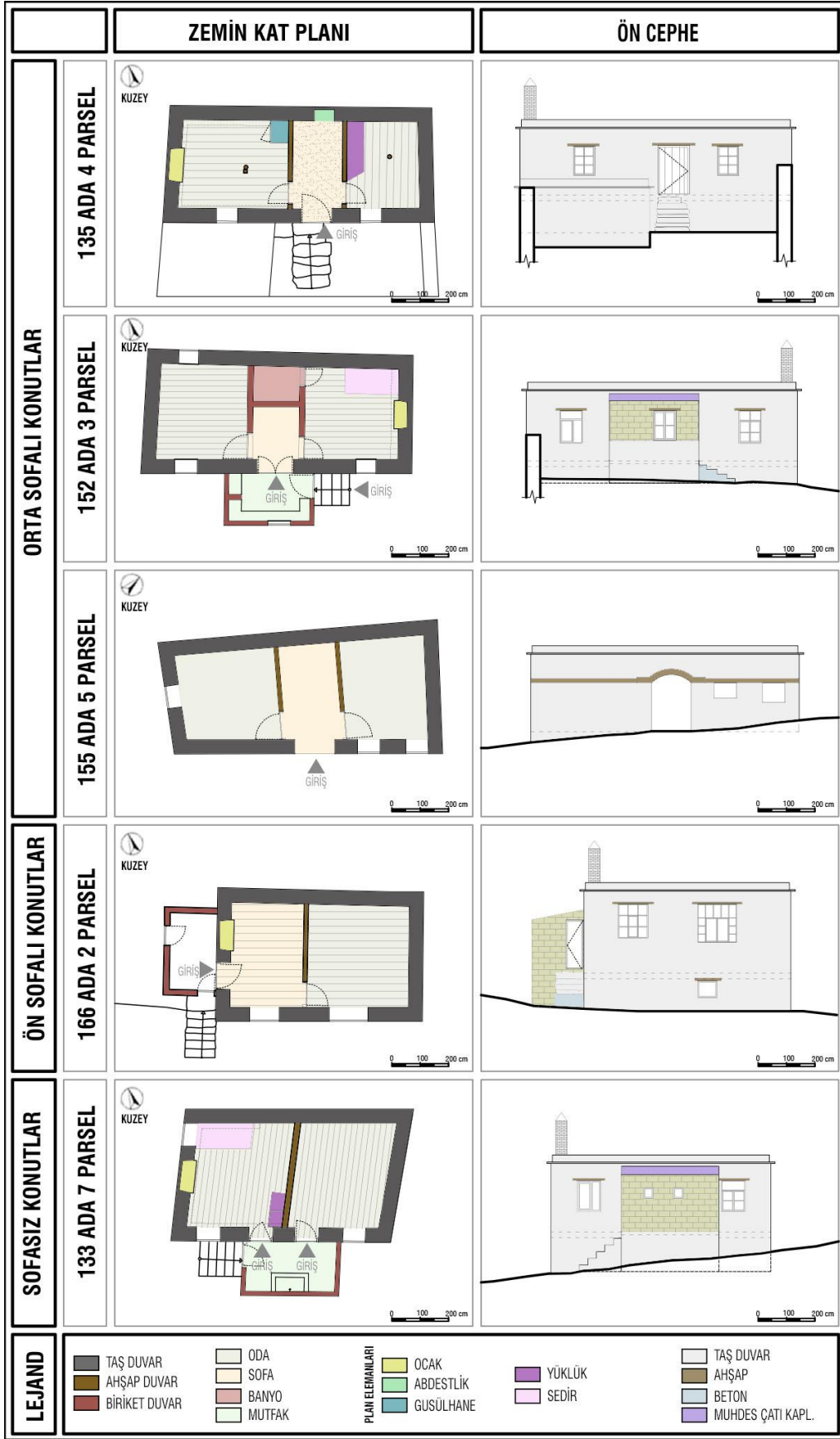
Şekil 4.47: İki Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri

Şekil 4.48: İki Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri

Şekil 4.49: İki Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri

Şekil 4.50: Tek Katlı Geleneksel Konutlarda Plan Tipolojileri

Katlar arasında ulaşımı sağlayan ahşap merdivenler, sofada yer alan dikkat çekici bir mimari elemandır. Sofaya girişin sağlandığı ana kapının hemen karşısına konumlandırılan merdivenler, çoğunlukla sahanlıksız döner merdiven şeklinde, kenarları taş beden duvarı ile bitişik olarak oluşturulmuştur. Ahşap konstrüksiyon ile inşa edilen merdivenlerin alt kısımları ahşap bir kapak ile kapatılarak aynı zamanda bir depolama alanı olarak kullanılmaktadır (Şekil 4.51). Merdivenin zemin katta yer alan birinci basamağının diğer basamaklara göre çoğunlukla biraz daha geniş bir şekilde inşa edildiği örnekler de bulunmaktadır. Zaman zaman ikinci ve üçüncü basamakların genişliklerinin de bu şekilde ayrıştığı görülmektedir. Merdiven sahanlığı, üst kata çıkıldığında ahşap bir korkuluk ile çevrelenmiştir. Ayrıca üst katta bu sahanlığın bir kısmı ahşap ile kapatılarak masa görevi gören elemanlara dönüştürülmüştür. Köy Sakinlerinin ‘Kandıra’ olarak adlandırdığı bu alanlar üst kattaki sofada gerçekleştirilen servis faaliyetlerine hizmet etmekte ve çoğunlukla yakınında abdestlik ve sergenler yer almaktadır (Şekil 4.52).

Şekil 4.51: Merdivenlerden Örnekler (Çeliker, 2019)

Şekil 4.52: Üst Kat Sofalarında Yan Yana Bulunan Kandıra ve Abdestlik Bölmeleri (Çeliker, 2019)

Geleneksel konutların hemen hepsinde bulunan ve yemek pişirme ve ısınma amacı ile kullanılan ocaklar, oda girişinin karşısında bulunan duvarı ortalayacak şekilde konumlandırılmışlardır (Şekil 4.53). Ocağın ateş yakılan bölümünün iki yanında köy sakinlerince ‘yağ deliği’ adı verilen küçük nişler bulunmaktadır. Ayrıca bu bölüm oda zemininden yaklaşık 10 cm yükseltilerek ayrılmıştır. Bunun yanı sıra mutfak malzemelerinin yerleştirildiği ahşap sergenler de ocağın üstünden devam ederek odanın duvarlarını çevrelemektedir. Günümüzde ısıtma elemanı olarak sobaların kullanılması ile ocaklar özgün işlevini kaybetmişler ve süs ögesi haline gelmişlerdir. Ancak odanın ortasına konumlandırılan sobaların dumanlarının atılması için özgün ocak bacaları kullanılmaya devam etmiştir. İki katlı evlerde her iki katta da en az bir odada ocak bulunduğu tespit edilmiştir. Bu evlerde ocaklar ortak bacayı kullanmak üzere genellikle aynı düşey düzlemde olmakla beraber yapının başka bir duvarına konumlandırılan örnekler de bulunmaktadır. Geç dönemde inşa edilen kimi yapılarda ise ocak inşa edilmeyerek ayrıca bir pişirme bölümünün yapıldığı tespit edilmiştir.

Şekil 4.53: Ocaklardan Örnekler (Çeliker, 2019)

Yıkama işlevinin görüldüğü gusülhaneler, genellikle ocağın bulunduğu odada, ocağın karşısındaki duvarda yer almaktadır. Ocak ve banyonun aynı odada yer almasının nedeni, ocaktan sağlanan sıcak suyun yıkama eyleminde kullanılması isteğidir. Ahşap malzemeden üretilen gusülhaneler, pişmiş toprak künk sistemi ile su tahliyesinin sağlanması için yapının dış beden duvarına bitişik olarak konumlandırılmıştır (Şekil 4.54). Gusülhanenin hemen bitişiğinde aynı hizada yüklük, sedir ve sergen gibi ahşap elemanlar yer almaktadır. Günümüzde özgün işlevini yitirmiş olan gusülhaneler, çoğu zaman yerlerinden sökülerek depo alanı veya dolap olarak kullanılmaktadır.

Şekil 4.54: Gusülhanelerden Örnekler (Çeliker, 2019)

Sedirler, gündüz oturma gece yatma eylemlerinin gerçekleştirildiği yatay ahşap elemanlardır. Yerden belirli bir seviyede yükseltilerek oluşturulan ve altları depolama alanı olarak kullanılan sedirler genellikle evin her odasında bulunmaktadır. Günümüzde hala kullanılmakla beraber özgün yerlerinden sökülmüş olanlar ile de karşılaşmaktadır.

Yüklük ve dolaplar, geceleri yatak odası olarak kullanılan odalarda yatakların saklandığı ve depolandığı sabit elemanlardır. Ahşap malzemeden üretilen yüklükler banyonun bitişiğinde yer almakla beraber oda içerisinde ayrı bir konumda da bulunabilmektedir. Özgün hallerinde çoğunlukla bir kapak ile kapatılan yüklüklerin, günümüzde kapak ve yan yüzeylerinin sökülerek kullanıldığı görülmektedir. Yüklüklerin yanı sıra depolama amaçlı kullanılan bir diğer eleman ise ahşap malzemeden üretilen sandıklardır. Sandıklarda ise daha küçük ölçekli ev eşyaları muhafaza edilmektedir. Askılık ise odada taş duvarların arasına yatay olarak konulan bir ahşaba çivi çakılıp giysi asılan elemanlardır.

4.3.2 Cephe Özellikleri

Büyükhüsün Köyü geleneksel yerleşiminin cephe tipolojisi; arazinin topografyası, doğal güneş ve manzara açısı, hakim rüzgar yönü, kültürel yaşam ve geleneksel yapı bilgisi doğrultusunda şekillenmektedir. Yerleşimde bulunan geleneksel konutların çoğu, eğimli arazide teraslar yapılarak inşa edilmiştir. Bu durum, aynı yapının farklı kotlardan farklı yüksekliklerde algılanması sonucunu doğurmaktadır (Şekil 4.55). Konutların arazideki yerleşimi, kullanılan malzeme ve yapım tekniği, pencere ve kapı açıklıklarının oluşturduğu doluluk-boşluk düzeni, çatı, saçak ve baca gibi mimari elemanlar genel olarak yerleşimdeki geleneksel cephe biçimlenişini oluşturan başlıca unsurlardır.

Şekil 4.55: Geleneksel Bir Yapının Eğim İle İlişkisi (Çeliker, 2019)

Büyükhüsün Köyü geleneksel yerleşiminin cephe tipolojisinin en karakteristik özelliklerinden birisi yapım tekniğini oluşturan taş malzemenin konut cephelerinde oluşturduğu dokudur (Şekil 4.56). Yapıların sokağa bakan cephelerinde pencere açıklıklarının çok bulunmaması, sokaktan geçerken masif taş duvarların oluşturduğu bir dokunun ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Ayrıca geleneksel yapıların beden duvarlarının dış yüzeyinin sıvanmıyor oluşu da bu dokunun etkisini artırmaktadır. Aynı zamanda yapılarda kullanılan taş ile avlu duvarlarında ve yol dokusunda kullanılan taşın aynı özellikte oluşu yerleşime görsel bir süreklilik ve bütünlük katmaktadır.

Şekil 4.56: Bir Cephe Silüeti (Çeliker, 2019)

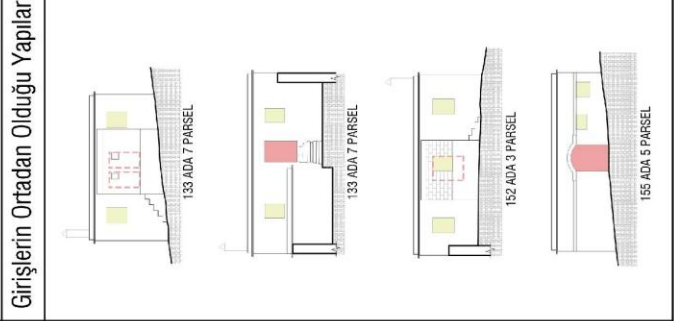
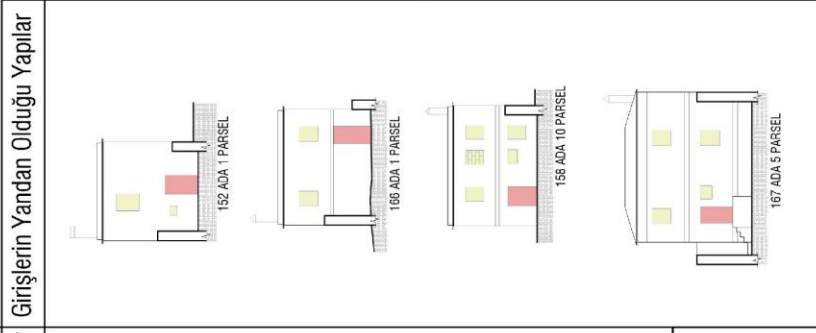
Cephelerde bulunan pencere ve kapı açıklıkları, geleneksel yapım tekniği olan yığma taş yapım tekniğinin el verdiği oranlarda oluşturulmuştur. Pencere boşluklarının oluşturulmasında temel amaç konutun içine doğal ışık almaktır. Dolayısıyla konutların cephe düzenlerinde plan tipolojisinin aksine bir simetriden bahsetmek oldukça güçtür. Geleneksel konutlarda simetrik cephe düzeni daha çok manzaraya yönelen, hayat içine bakan ön cephelerde görülmektedir. Bu sebeple bu cephelerin plan işlevlerini daha çok yansıttığı söylenebilir. Bununla birlikte hakim rüzgar yönü olan kuzey yönüne bakan cephelerde çoğu zaman pencere boşluğu bulunmamaktadır.

Aynı zamanda sokağa bakan cephelerde de pencere boşlukları daha çok üst katlarda görülmektedir.

Yerleşimin cephe düzeninde tespit edilen bir diğer unsur ise, kimi yapılarda balkon mekanına referans veren ahşap taşıyıcılar ve balkon kapısı boşluklarıdır (Şekil 4.57). Yerleşimde yapılan alan çalışmasında balkonu bulunan geleneksel bir konuta rastlanamamakla birlikte, kimi yapıların üst katlarından geçilen teras eklemlenmeleri görülmektedir.

Şekil 4.57: Balkon İzleri (Çeliker, 2019)

TEK KATLI YAPILAR	İKİ KATLI YAPILAR	
Girişlerin Ortadan Olduğu Yapılar 	Girişlerin Yandan Olduğu Yapılar 	Girişlerin Ortadan Olduğu Yapılar

Şekil 4.58: Geleneksel Konutlarda Cephe Tiplojisi

Büyükhüsün Köyü’nde konutlarda görülen pencerelerin özgün açıklıklarının büyük ölçüde korunmuş olduğu söylenebilir. Geleneksel konutlarda en yaygın görülen pencere çeşidi dikdörtgen formlarda, metal malzemedan üretilmiş ince kesitli, kanatlı pencere çeşididir (Şekil 4.59). Pencere oranları çoğunlukla birbirine benzer olan yerleşimde, pencereler düz atkılı olduğu gibi nadir de olsa kemerli pencere şekillerine de rastlanmaktadır.

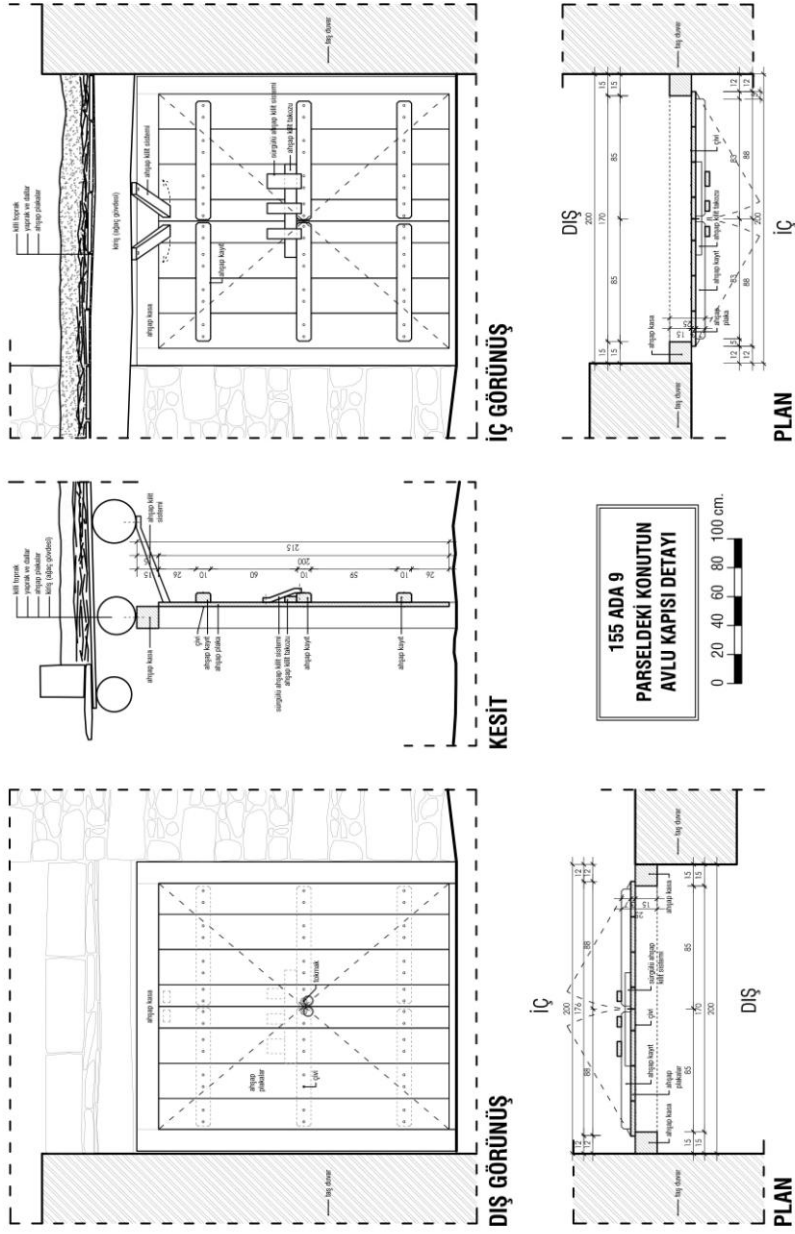

Şekil 4.59: Pencerelerden Örnekler (Çeliker, 2019)

Yerleşimde konutlara girişler hayat içinden sağlandığı için sokaktan geçerken algılanan kapılar hayatlara giriş kapılarıdır (Şekil 4.60). Bu kapılar genellikle hayat içerisinde gerçekleşen hayvan bakımı, tarımsal üretim gibi günlük faaliyetlerin ihtiyaçlarına cevap verecek boyutlarda, yüksek avlu duvarları ile doğru orantılı olarak büyük ve geniş ölçekli kapılardır. Genellikle ahşap malzemedan üretilen sokak kapıları, çift kanatlı ve düz atkılıdır. Geleneksel konutların çoğunda görülen ahşap kapılar kimi yapılarda değiştirilerek metal malzemedan üretilen kapılara dönüştürülmüştür. Daha ileri dönemde inşa edilen yapılarda ise daha küçük ölçekli metal kapılar görülmektedir.

Şekil 4.60: Sokak Kapılarından Örnekler (Çeliker, 2019)

Şekil 4.61: Geleneksel Avlu Kapısı Detayı

Konutlardaki kapı boşluklarının oranları da pencere boşlukları gibi benzerlik göstermektedir. Hayattan konutlara girişin sağlandığı dış kapılar genellikle çift kanatlı, düz atkılı ahşap kapılardır (Şekil 4.62). Bazı yapılarda tek kanatlı kapılar da görülmektedir.

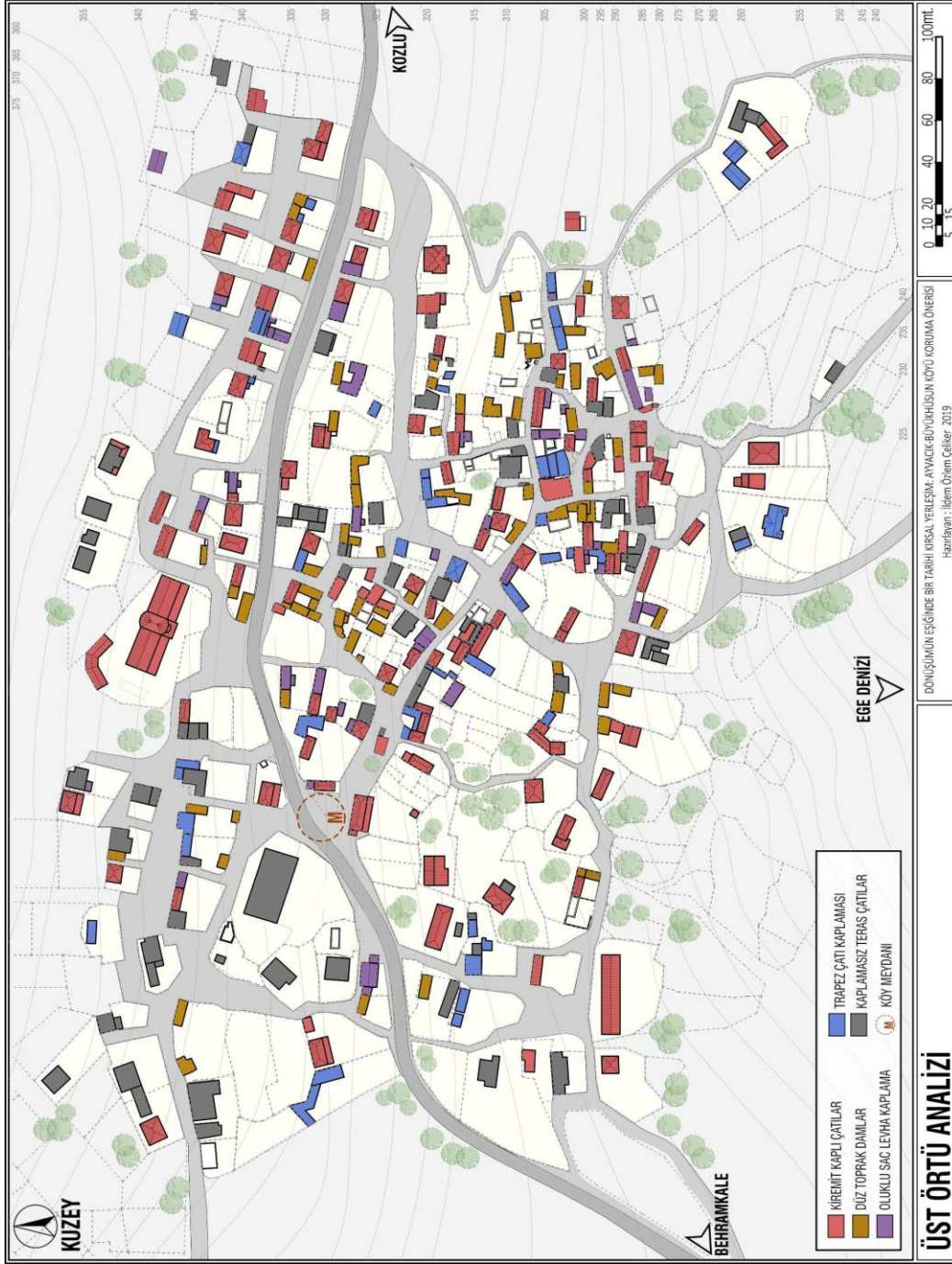

Şekil 4.62: Dış Kapılardan Örnekler (Çeliker, 2019)

Çatılar ve saçaklar, cephe tipolojisini etkileyen önemli unsurlardır. Yerleşimde bulunan geleneksel konutlarda çatı biçimlenişleri çoğunlukla ahşap konstrüksiyonlu kırma ya da düz toprak dam şeklindedir (Şekil 4.63). Ek olarak nadir de olsa beşik çatılı yapılara rastlanılmaktadır. Düz toprak damlı yapılar ağırlıklı olarak ahır, depo gibi ek işlevli yapılarda görülse de kimi konut yapılarının da toprak damlı olduğu tespit edilmiştir (Şekil 4.65). Bu durum, özgün halinde düz toprak damlı olan yapıların zaman içinde kırma çatılı sisteme dönüştürüldüğüne işaret etmektedir. Günümüzde düz toprak damlar yaz aylarında köy sakinlerince çeşitli meyve ve sebzelerin kurutulduğu alanlar olarak kullanılmaktadır. Çatılarda görülen en yaygın kiremit türü alaturka tipi kiremittir. Bunun yanı sıra yer yer marsilya tipi kiremit kaplı çatı örtüleri ile de karşılaşmaktadır (Şekil 4.64).

Şekil 4.63: Çatı Biçimlenişleri ve Üst Örtü Malzemeleri (Çeliker, 2019)

Şekil 4.64: Üst Örtü Malzemesi Analizi

Rüzgar gücünün oldukça etkili olduğu yerleşimde yapı saçaklarının oldukça dar, hatta saçaksız oldukları söylenebilir. Bununla birlikte kırma çatılı yapılarda ve toprak damlı yapılarda görülen saçak çeşitleri kendi içlerinde farklılık göstermektedir. Düz toprak damlı yapılarda saçaklar, ince kesitli taşların yapının beden duvarlarından yaklaşık 15-20 cm dışarı taşacak şekilde yan yana yerleştirilmesiyle oluşturulmaktadır. Toprak damların üzerlerinin herhangi bir kaplama malzemesi ile kapatılmadığı için düzenli olarak sıkıştırılarak bakım ve onarımlarının yapılması gerekmektedir. Toprak damların düzeltilme ve sıkıştırılma işlemi ‘loğ taşı’ adı

verilen silindir taşlar ile yapılmaktadır (Şekil 4.67). Ayrıca çatıda biriken suyun tahliyesi için de toprak malzemedan üretilen silindir biçimli çörtenler bulunmaktadır (Şekil 4.67). Kırma çatılı yapılarda ise ‘kirpi tipi’ olarak adlandırılan, iki ya da üç sıra tuğlanın düz veya çapraz olarak üst üste gelecek şekilde yerleştirilmesiyle oluşturulan saçaklar görülmektedir (Şekil 4.66).

Şekil 4.65: Düz Toprak Damlı Geleneksel Bir Yapı ve Üzerindeki Loğ Taşı
(Çeliker, 2019)

Şekil 4.66: Kırma Çatılı Yapılarda Saçak Biçimlenişleri (Çeliker, 2019)

Şekil 4.67: Loğ Taşı (solda) ve Çörtenler (sağda) (Çeliker, 2019)

Yerleşimde en yaygın görülen baca tipi, tuğlalar ile örülmüş olanlardır. Bunun dışında çoğu bacanın beton malzemeden inşa edilen yeni bacalar ile değiştirildiği gözlenmiştir. Ayrıca geleneksel yapım tekniği olan yığma taş yapım tekniği ile örülen bacalar da bulunmaktadır. Yerleşimde bacalar sıvalı ve sıvasız olarak iki şekilde görülmektedir. Bacaların üst kısımları birbirleri ile karşılıklı ve açılı olarak konulmuş tuğlalar ile kısmi olarak kapatılmıştır (Şekil 4.68).

Şekil 4.68: Bacalardan Örnekler (Çeliker, 2019)

4.4 Yapım Tekniği ve Malzeme Özellikleri

Büyükhüsün Köyü geleneksel kırsal mimarisi, bölgenin iklim, topografya, jeolojik yapı gibi coğrafi özellikleri çerçevesinde oluşmuştur. Geleneksel yapılar bölgede kolaylıkla ulaşılan taş, ahşap ve toprak gibi malzemeler kullanılarak inşa edilmiş ve detay çözümleri bu malzemelerin sunduğu imkanlar doğrultusunda şekillenmiştir.

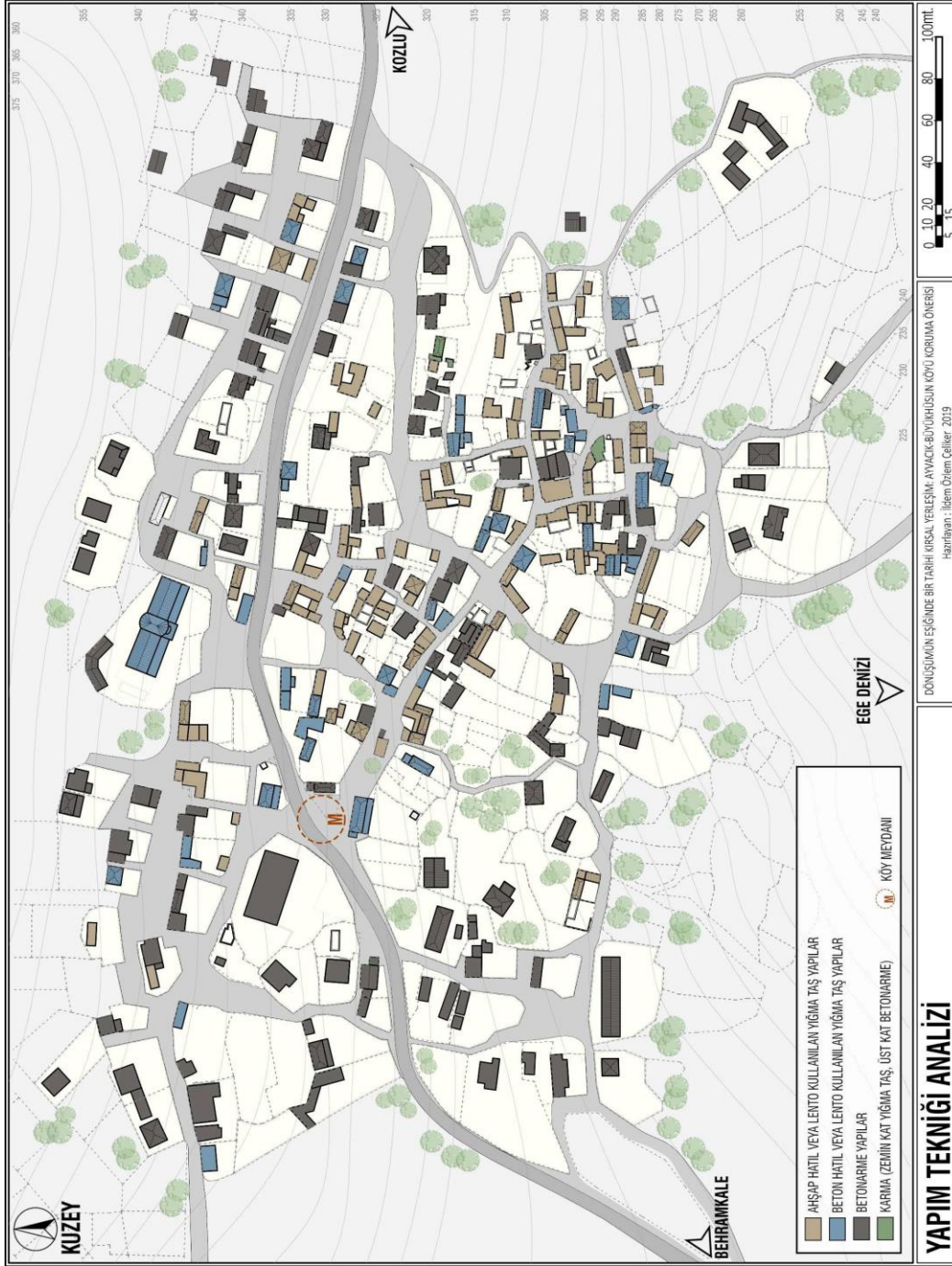
Yerleşimde bulunan geleneksel yapıların beden duvarları, yığma taş yapım tekniği ile inşa edildiği, merdiven, döşemeler, çatı konstrüksiyonu gibi elemanların ise ahşap konstrüksiyon ile inşa edildiği görülmektedir. Ayrıca yerleşimin 1 dönemine tarihlendirilen geleneksel yapılarda lento ve hatıl gibi yapı elemanları ahşap iken 2. Döneme tarihlendirilen yapılarda bu elemanların betonarme ile inşa edildiği görülmektedir (Şekil 4.69).

Geleneksel doku dışında kalan çağdaş yapılarda ise betonarmenin yapı elemanı olarak değil, doğrudan strüktürde kullanıldığı görülmektedir. Yerleşimde bulunan 147 adet geleneksel yapının 103 adedi ahşap, 44 adedi ise betonarme yapı elemanlarının kullanıldığı yığma taş duvarlı yapılardan oluşmaktadır (Çizelge 4.1).

Geleneksel yapılarda kullanılan başlıca malzeme olan taşların genellikle volkanik kökenli olduğu bilinmekle birlikte Arıklı ve Nusratlı köylerindeki taş ocaklarından temin edilen yöresel taşların da kullanıldığı tespit edilmiştir (Alyakut, 2018: s.78). Köy sakinlerinden edinilen bilgiye göre yerleşimde baskın olan yığma taş yapım tekniğinin geçmişte Midilli Adası'ndan gelen yapı ustalarınca uygulandığı ve bu yapı bilgisinin sürdürülerek günümüzde de devam ettirildiği ifade edilmiştir. Yapı bilgisinin ve ustalığının sürdürülmüş olması, yerleşimdeki yapıların benzer oran, detay ve tekniklere sahip olması sonucunu doğurmuştur.

Çizelge 4.1: Yapım Tekniğine Göre Yapı Adetleri

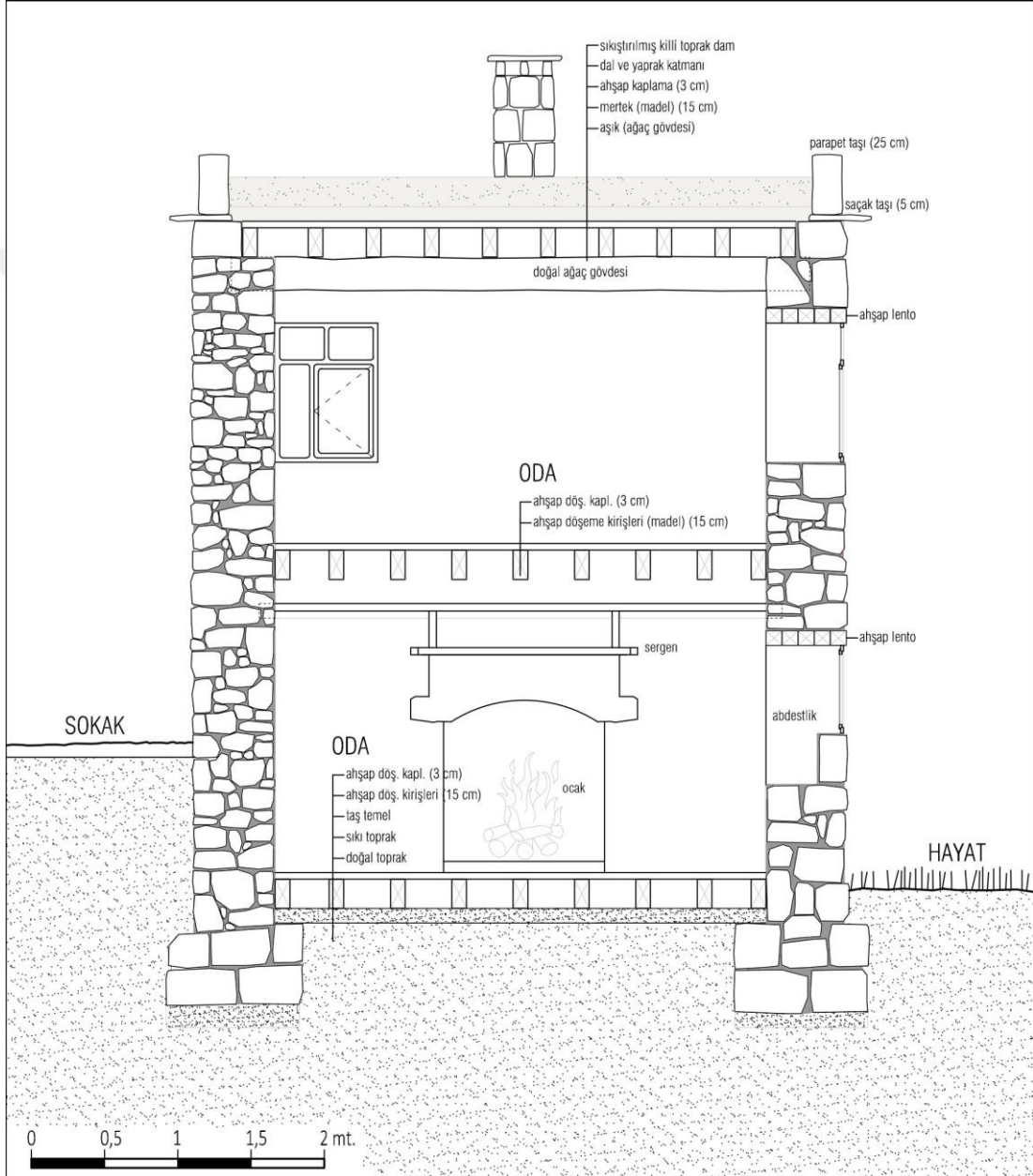
	GELENEKSEL YAPILAR				ÇAĞDAŞ YAPILAR	TOPLAM
		Ahşap Yapı Elemanlarının Kullanıldığı	Betonarme Yapı Elemanlarının Kullanıldığı	Toplam		
ADET	Adet	103	44	147	123	271
	Oran	%70	%30			
ORAN	%54				%46	%100

Şekil 4.69: Yapım Tekniği Analizi

Yapıların beden duvarları yaklaşık 40-50 cm kalınlığında yığma taş yapım sistemi ile oluşturulmuştur. Ocakların bulunduğu duvarlarda bu kalınlık yaklaşık 70 cm e ulaşmaktadır. Köşelerde düzgün biçimli kesme taşlar kullanılırken arada kalan duvarlarda iki farklı taş biçimlenişi görülmektedir. Bunlar farklı boyut ve biçimlerde moloz taş şeklinde olan kaba yonu taşlar ve dikdörtgen biçimli bir yüzeyi işlenmiş kesme taşlardır. Kaba yonu taşların kullanıldığı yapılarda beden duvarlarının dokusu daha karışık ve düzensiz iken, kesme taşlar ile inşa edilen duvarlarda daha sıralı ve düzenli bir görüntü oluşmaktadır. Taşları bir arada tutan harç, killi toprak, su ve kuru

otlardan oluşan toprak harçtır. Beden duvarlarının dış yüzeyleri sıvasız halde iken, iç yüzeyleri kırıklı çamur sıva ile sıvanmıştır. Taş beden duvarları belli kotlarda ahşap hatıllar ile çevrelenerek desteklenmiştir. Kimi yapılarda pencere boşlukları ahşap hatıllar ile hizalanarak hatılların lento görevi görmesi sağlanmıştır. Geç tarihli geleneksel yapılarda ise lento ve hatılların ahşap yerine beton malzemeden üretildiği görülmektedir (Şekil 4.71).

Şekil 4.70: Geleneksel Bir Yapının Kesiti

Şekil 4.71: Ahşap ve Beton Hatıllı Yapılardan Örnekler (Çeliker, 2019)

Bölücü iç duvarlar, beden duvarlarının aksine hımış yapım tekniği ile oluşturulmuşlardır (Şekil 4.72). Ahşap dikmeler arasına kerpiç veya moloz taş malzeme doldurularak oluşturulan iç duvarların kalınlıkları, ahşap malzemenin el verdiği ölçülerde yaklaşık 15-20 cm arasında değişmektedir. İç duvarlarda kullanılan ahşap dikmeler ve bu dikmeleri bağlayan ahşap çaprazlar, işlenmemiş ince boyutlu ağaç gövdelerinden oluşmaktadır. Ahşap konstrüksiyonlu iç duvarlar kırılgan çamur sıva ile sıvanmıştır.

Şekil 4.72: Bölücü İç Duvarların Yapım Tekniği (Çeliker, 2019)

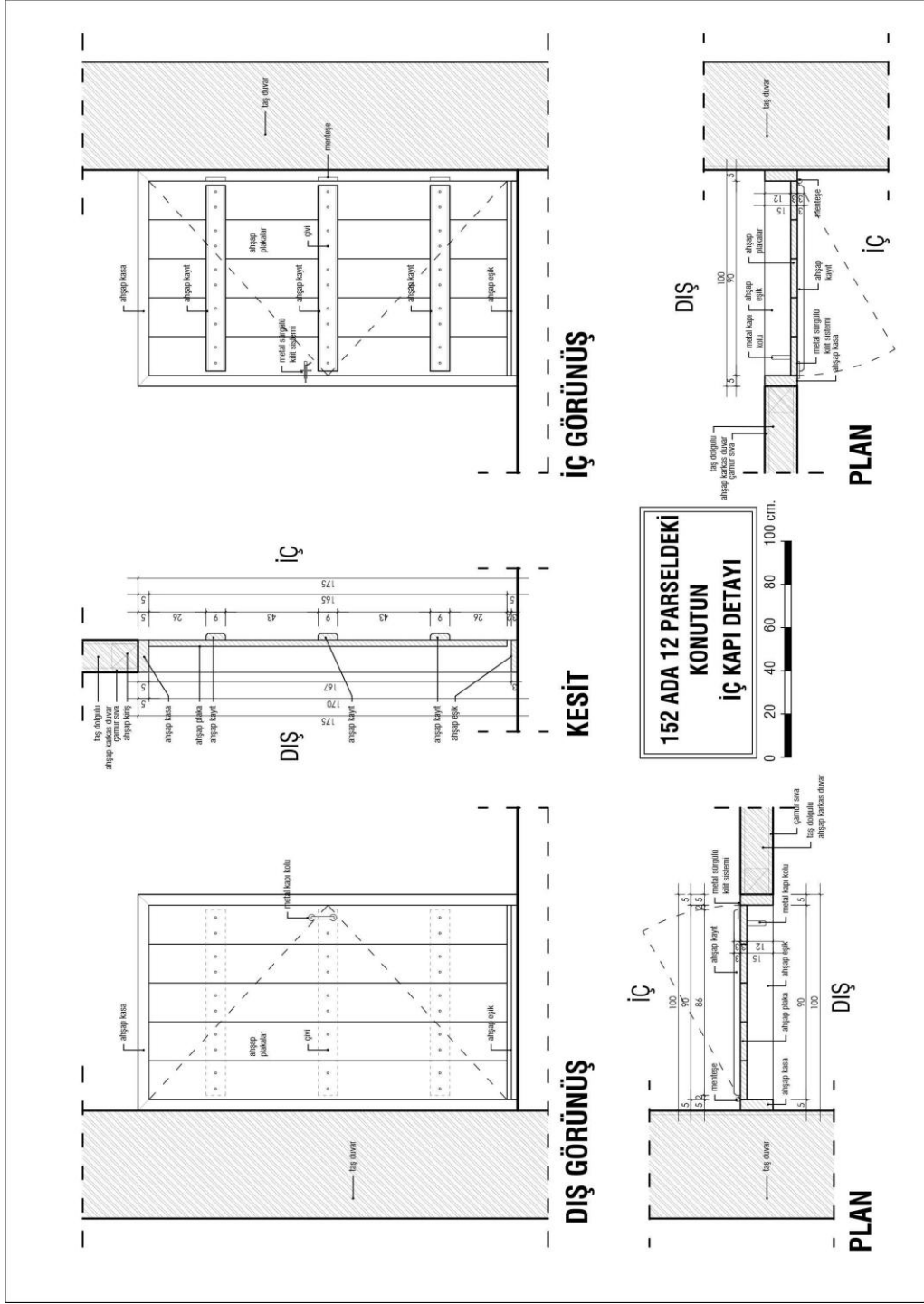
Pencere ve kapı boşlukları yığma taş yapım tekniğinin el verdiği oranlarda genellikle düz atkılı biçimde oluşturulmuştur. Nadir de olsa kemerli pencere ve kapı boşluklarına rastlanmaktadır. Erken dönemli geleneksel yapılarda pencere ve kapı boşlukları ahşap lentolar ile desteklenirken, sonraki yıllarda ahşap yerine beton lentoların kullanıldığı gözlenmiştir. Zaman içinde ahşap pencere doğramalarının metal doğramalar ile değiştirildiği tespit edilmiştir. Yerleşimdeki çoğu yapıda benzer özellikler gösteren metal pencereler, genellikle bir veya iki kanatlı, düşey ve yatay düzlemde çeşitli bölmelere ayrılmış, ince kesitli doğramalardır. Camın

doğramaya bağlanması macun ile sağlanmıştır. Metal doğramaların dışında nadir de olsa kanatlı ahşap pencerelere de rastlanmaktadır.

Pencerelerde olduğu gibi avlu ve ev giriş kapıları da zaman içinde değişikliğe uğradığından özgün karakterlerini tespit etmek oldukça güçtür. Bununla birlikte ev girişlerinin sokak kapılarına göre daha fazla değiştiğini söylemek mümkündür. Avlulara girişleri sağlayan özgün sokak kapıları ahşap malzemeden üretilen çift kanatlı, çakma kapılardır. Kapı kanatlarını oluşturan ahşap parçaların arka yüzeyde yatay kuşaklara çakılmasıyla oluşturulan sokak kapıları, metal bir kilit aksamı ile kilitlenmektedir (Şekil 4.74). Birbirleri ile benzerlik gösteren iç kapılar da aynı teknikle oluşturulmuş tek kanatlı ahşap kapılardır. Boyutları yaklaşık olarak 70/180(h) cm olan çakma iç kapıların genellikle değişmeden kullanıldığı veya değiştirilse bile aynı teknik kullanılarak oluşturulduğu tespit edilmiştir (Şekil 4.73).

Şekil 4.73: İç Kapılardan Örnekler (Çeliker, 2019)

Şekil 4.74: Geleneksel İç Kapı Detayı

Konutlarda zemine oturan döşemeler genellikle ahşaptır (Şekil 4.75). Bunun yanı sıra zemin katlarının depo olarak kullanıldığı yapılarda, zemin kat döşemelerinin sıkıştırılmış toprak şeklinde bırakıldığı görülmektedir. Kimi yapılarda zaman içinde gerçekleştirilen onarımlarda özgün zemin kat döşemelerinin beton dökülerek değiştirildiği tespit edilmiştir.

Şekil 4.75: Ahşap Döşeme Kaplaması (Çeliker, 2019)

İki katlı yapılarda katlar arasında yer alan döşemeler, ahşap dikmelere sabitlenen ahşap kirişler ve bu kirişlere çakılan yaklaşık 20-25 cm genişliğindeki ahşaplarla kaplanmıştır. Yöre sakinlerinin ‘madel’ adını verdiği ahşap kirişler, yaklaşık 10/15 cm boyutlarında dikdörtgen kesitlidir. Ahşap kirişler, bir taraftan taş beden duvarlarına diğer taraftan da bölücü duvarların üzerine oturtularak taşınmaktadır (Şekil 4.76). Kimi zaman ahşap döşemeyi desteklemek amacıyla odanın ortasında da ahşap bir dikmenin yer aldığı görülmektedir. Yapılarda çatı döşemesi de aynı sistem ile oluşturulmuştur. Ek olarak çatı konstrüksiyonunda döşeme kirişlerine zıt yönde yerleştirilen ve aşık görevi gören kalın kesitli ahşap kirişler yer almaktadır. Kimi yapılarda bu ahşap kirişlerin doğal ağaç gövdesinden oluşturulduğu tespit edilmiştir (Şekil 4.77). Zemin kat ve üst kat tavanlarında döşeme kirişlerini kapatacak ayrıca bir kaplama bulunmamaktadır (Şekil 4.76-4.77).

Şekil 4.76: İki Kat Arasında Bulunan Döşeme Kirişleri (Madel) (Çeliker, 2019)

Şekil 4.77: Çatı Konstrüksiyonunu Oluşturan Döşeme Kirişleri (Çeliker, 2019)

Yapıların çatı konstrüksiyonları incelendiğinde ahşap kırma çatıların yoğunlukta olduğu görülmektedir. Bununla birlikte düz toprak damlı yapıların sayısı da oldukça fazladır. Toprak damlar ağırlıklı olarak ek işlevlere sahip yapılarda görülse de özgünlüğünü büyük ölçüde koruyan geleneksel konutlarda da düz toprak damlara rastlanılmaktadır.

Köy sakinlerince ‘çorak’ adı verilen toprak örtülü düz damlar, yapının beden duvarlarına konulan ahşap kirişlerin üzerinin yine ahşap plakalar ile kapatılması, ardından sırasıyla dallar ve yapraklar konularak en son üzerinin bitki yetiştirmeyen killi toprak ile kaplanmasıyla oluşturulmaktadır. Düz toprak damlı yapılarda saçaklar, kalınlıkları yaklaşık 5 cm olan taşların, beden duvarından 15-20 cm dışarı taşacak şekilde yan yana yerleştirilmesiyle oluşturulmaktadır. Bu taşların üzerilerine yaklaşık 25 cm yüksekliğinde kesme taşlar konularak hem taşların sabitlenmesi sağlanmakta hem de toprağın dağılmasını engelleyen bir parapet oluşturulmaktadır (Şekil 4.78). Kimi konut yapılarında saçak veya parapet taşlarının beton malzeme ile değiştirildiği tespit edilmiştir.

Şekil 4.78: Düz Damlı Yapılarda Saçak Biçimlenişleri (Çeliker, 2019)

Yerleşimde, düz damlı yapıların dışında, basit kırma çatılı yapılara da oldukça sık rastlanılmaktadır. Ahşap malzeme ile kurulan kırma çatı konstrüksiyonlarının yapılara tarihte geçirdiği bir onarım sonucu eklendiği anlaşılmaktadır. Kocabıçak (2017: s.326) da, yakın coğrafyada yer alan benzer konut yapılarında yapmış olduğu araştırma sonucu özgün düz toprak damların bir dönemde kırma çatıya dönüştürüldüğünü aktarmaktadır.

Oturtma çatı olarak inşa edilen ve eğimleri yaklaşık %30-35 arasında değişen kırma çatılar, beden duvarlarını çevreleyen ahşap kirişler üzerine ahşap aşıklar ve aşıkların üzerine de çatı eğimi ve yönüne göre mertekler dizilerek oluşturulmuştur (Şekil 4.79). Kimi yapılarda çatı konstrüksiyonunda kullanılan aşıkların kalın kesitli doğal ağaç gövdelerinden oluştuğu da tespit edilmiştir. Tavan arasının çoğunlukla kullanılmadığı kırma çatılı yapılarda tavanlar, ahşap plakalar ile kapatılmıştır. Bazı yapılarda çatı konstrüksiyonu ahşap yastıklar yerinde beton hatıllara oturtularak taşınmaktadır.

Şekil 4.79: Ahşap Kırma Çatı Konstrüksiyonu (Çeliker, 2019)

Dar saçaklar, çatı hizasından dışarıya taşan tuğla, taş ya da betondan saçak silmesi yapılarak oluşturulmuştur. Tuğla malzeme kullanılarak inşa edilen saçaklarda bir veya iki sıra tuğlanın üst üste veya yan yana dizilmesiyle oluşturulan kirpi tipi saçaklar ağırlıktadır (Şekil 4.80).

Şekil 4.80: Kıрма Çatılarda Saçak Biçimlenişleri ve Kirpi Tipi Saçaklar (Çeliker, 2019)

Geleneksel yapılarda ahşap malzeme, döşeme, merdiven veya çatıda olduğu gibi strüktürel kullanım dışında pencere ve kapı doğramaları, tavan ve döşeme kaplamaları, merdiven korkulukları, sergen, sedir, banyo ve yüklüklerde kullanılmıştır. Metal malzeme kullanımı ise pencere doğramaları, demir parmaklıklar ve kapı tokmakları dışında herhangi bir ögede yer almamaktadır.

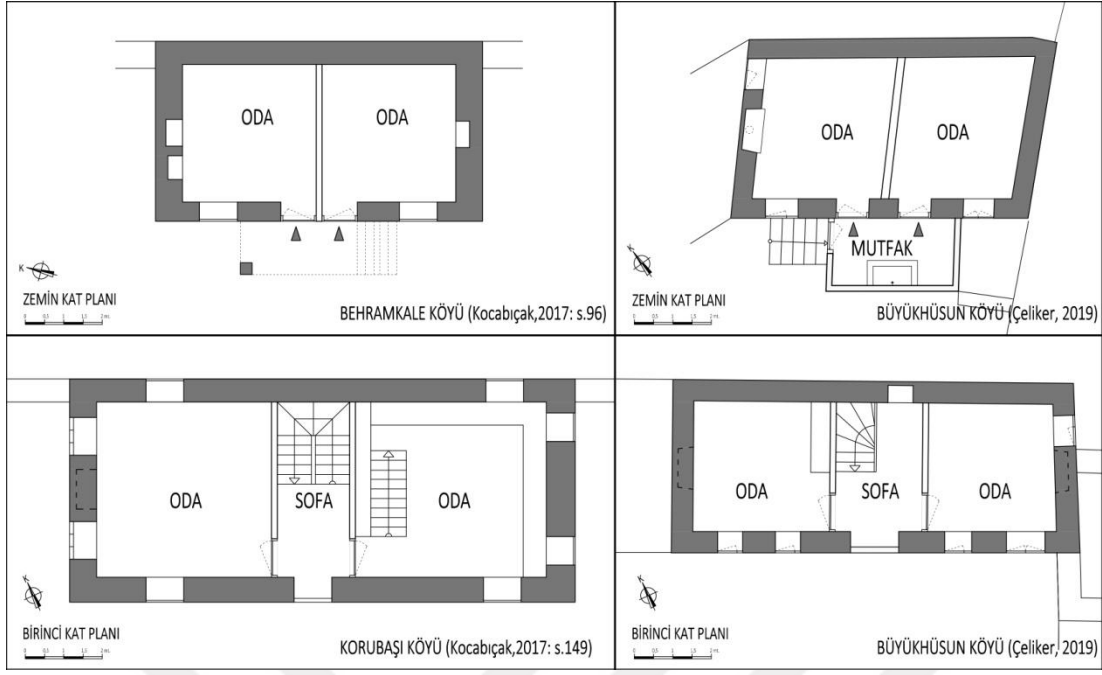
Oldukça basit ve sade bir karaktere sahip olan geleneksel yapılardaki bu yalınlık, bezemelerde de kendisini göstermektedir. Yapıların iç mekanlarında, merdiven, döşeme, duvar veya diğer mimari elemanlarda bezeme unsuru oluşturabilecek tavan kaplaması, ahşap işçiliği veya kalemişlerine rastlanmamıştır. Bununla birlikte kimi yapılarda bulunan pencere söveleri veya saçak silmeleri, dış cephede yer alan bezeme öğelerine dahil edilebilir.

4.5 Analojik Karşılaştırma

Antik çağlardan beri iskan gören Ayvacık, pek çok yapılaşma katmanını bünyesinde barındırmakta ve günümüzdeki kırsal yerleşimler ve geleneksel konutlar bu katmanların izlerini taşımaktadır. Troya konutlarının ahşap kirişler üzerine sırasıyla ağaç dalları, bitkisel malzemeler ve toprak örtülerek düz dam tekniğindeki mimari kurgusunun günümüz kırsal mimari geleneği ile olan benzerliği dikkat çekicidir (Gümüş ve Polatoğlu, 2020: s.597).

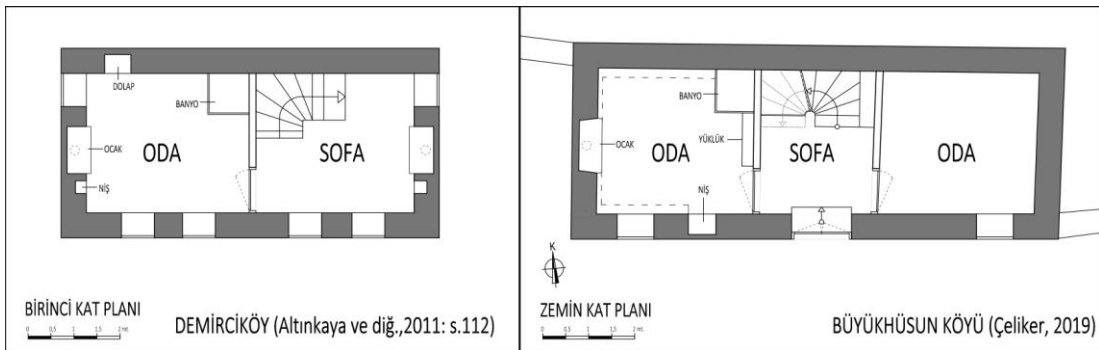
Ayvacık kırsal yerleşimlerinde coğrafi veriler, tarihsel gelişim, sosyo-kültürel ve ekonomik özellikler ile yapı ustalıkları ve teknolojisindeki benzerlikler yerleşimlerde benzer bir geleneksel mimari kimliğin oluşmasını sağlamıştır. Bu doğrultuda Büyükhüsün Köyü ile çevre yerleşimlerdeki geleneksel mimari incelendiğinde ortak bir karakterden bahsetmek mümkündür. Hiyari (2004: s.2), B2 Evi raporunda bölgedeki geleneksel mimarinin, mübadeleye kadar bölgede yaşayan Rumların etkileriyle ortaya çıktığını vurgulamıştır. Büyükhüsün Köyü sakinlerinden edinilen bilgiye göre de bölgedeki ilk yapıların Midilli Adası'ndan gelen yapı ustalarınca inşa edildiği, daha sonra bu bilginin Türk ustalarca da sürdürüldüğü aktarılmıştır. Kocacıçak, Ayvacık kırsalında hakim olan mimari doku ile en çok benzerlik gösteren yakın yerleşmelerin Midilli Adası, Gökçeada ve İzmir Foça'da görüldüğünü ifade etmiştir (2017: s.336-351).

Ekonomik faaliyetlere göre kollara ayrılan Ayvacık Köylerinin yerleşim düzenleri ve mimari kimlikleri de kendi içlerinde benzerlikler göstermektedir (Kocacıçak, 2017: s.333). Bu doğrultuda özellikle geleneksel konutların plan ve cephe tipolojileri, malzeme kullanımı, yapım tekniği büyük benzerlik göstermektedir. Kocacıçak (2017: s.60), Kıran Kolu Köyleri mimari dokusu kapsamında yaptığı çalışmada yapıların yüksek duvarlı avlular içinde, yığma taş yapım sistemi ile inşa edilen yalın bir mimari karaktere sahip, bir veya iki katlı yapılar olduklarını ifade etmiştir. Kıran Kolu Köylerindeki evlerin plan ve cephe tipolojisinin Büyükhüsün Köyü'ndeki karakter ile benzerliği dikkat çekicidir (Şekil 4.81). Büyükhüsün Köyü geleneksel konutlarında yer alan fırın, ahır, odunluk, bahçe gibi ek yapılar ile Kıran Kolu Köylerinde de karşılaşılmaktadır. Ek olarak zaman içinde avlu içerisine inşa edilen ikinci konutlara bu köylerde de rastlanmaktadır (Kocacıçak,2017: s.63).

Şekil 4.81: Kıran Kolu Köyleri ile Büyükhüsün Köyü’nden Benzer Plan Tipine Sahip Konutlar

Plan tipolojilerine ek olarak plan elemanları da yakın kırsal yerleşimlerde ortaktır. Bu açıdan yakın coğrafyadaki geleneksel yerleşimlerin plan elemanlarına bakıldığında Büyükhüsün Köyü’nde olduğu gibi ocak, sergen, niş, banyo, dolap, yüklük gibi elemanları görmek mümkündür (Şekil 4.82). Özellikle odalar içinde yer alan ocakların ölçü ve biçimlenişlerine kadar büyük benzerlik göstermesi dikkat çekicidir (Şekil 4.83).

Şekil 4.82: Demirciköy ve Büyükhüsün Köyü Evlerinin Ortak Plan Elemanları

BADEMLİ KÖYÜ (Kocabıçak, 2017: s.252)

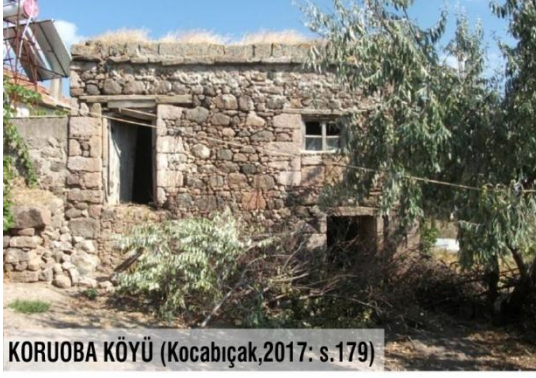
KORUBAŞI KÖYÜ (Kocabıçak, 2017: s.131)

BÜYÜKHÜSÜN KÖYÜ (Çeliker, 2019)

Şekil 4.83: Civar Yerleşimlerdeki Ocaklardan Görünüşler

Bölgenin geneline hakim olan geleneksel yapım tekniği yığma taş yapım tekniğidir. Dolayısıyla civar yerleşimlerde Büyükhüsün konut mimarisi ile benzer oran ve özelliklerde konut yapıları ile karşılaşmaktadır. Yakın çevredeki yapılar da yığma taş yapım teknolojisinin sınırları doğrultusunda biçimlenmiştir. Bu durum, Büyükhüsün ve çevre köylerde ortak bir cephe tipolojisi oluşturmuştur (Şekil 4.84). Ayrıca özgün olan düz toprak damların zaman içinde basit kırma çatılar ile değiştirildiği, konut yapılarının genellikle kırma çatılı olup ek donanıma sahip diğer yapıların düz toprak dam şeklinde bırakıldığı da ortak olan bir diğer özelliktir (Kocabıçak, 2017: s.73).

Şekil 4.84: Cephe Tipolojilerindeki Benzerlikler

4.6 Geleneksel Dokuya Eklemlenen Çağdaş Yapılar

Bölgede son yıllarda artan kırsal turizm ve tersine göç etkisi ile kırsal yerleşimler odak haline gelmiş ve bu alanlardaki inşa faaliyetleri hızlanmıştır. Bu doğrultuda civar yerleşimlerde olduğu gibi Büyükhüsün Köyü'nde de geleneksel mimari dokuya eklemlenen yakın tarihli çağdaş yapıların fazlalığı dikkat çekmektedir. Son yıllarda gelişen mahallelerde daha sık görülen çağdaş yapılar, köy sakinlerinin eski yapılarını kullanmak istemeyip aynı veya yakın bir parselde yeni bir yapı inşa etmesi veya yerli olmayan insanların köyde dönemlik olarak konaklama istekleri ile ortaya çıkmışlardır. Kat adetleri açısından geleneksel doku ile uyumlu olan bu yapıların; yapım tekniği, kontur-gabari, plan ve cephe düzenleri gibi konularda geleneksel mimariden ayrıştığı görülmektedir. Çağdaş yapıların farklı mimari kaygı ve anlayışlar ile görülmesi bu yapıların geleneksel yapılara kıyasla yerleşimde daha çeşitli biçimlerde görülmesi sonucunu doğurmuştur.

Yerleşimin geleneksel dokusunda bulunan, değişen aile yapısı doğrultusunda aynı parselde geleneksel bir ikinci yapı eklenmesi anlayışı, ileri tarihlerde bu ikinci yapının çağdaş strüktürler ile inşa edilmesi sonucunu doğurmuştur (Şekil 4.85). Yerli halk tarafından inşa edilen bu çağdaş konutların büyük bir çoğunluğunun doku ile uyum kaygısı taşımadığı, ihtiyaca yönelik olarak ve ekonomik açıdan uygun olacak şekilde inşa edildiği söylenebilir. Kat adetleri geleneksel doku ile uyum gösteren bu yapılar, çoğunlukla betonarme yapım sistemi ile inşa edilmekle beraber az sayıda da olsa geleneksel yığma taş yapım sistemi ile inşa edilen örnekleri de bulunmaktadır. Özellikle son yıllarda yerli halk arasında artış gösteren koruma bilinci, doku ile uyum yaratması kaygısı ile mümkün olduğunca geleneksel yapım tekniklerinin uygulanmaya çalışılmasına neden olmuştur. Bunun dışında çoğu geleneksel yapının bitişiğinde veya üst katında niteliksiz eklere rastlamak mümkündür (Şekil 4.86). Geleneksel yapılarda ise son yıllarda özellikle tuğla, beton, briket gibi bir dönem kolaylıkla ulaşılabilen çağdaş malzemeler kullanılarak gerçekleştirilen onarımların sayısı dikkate değerdir.

Şekil 4.85: Aynı Parselde İnşa Edilen Geleneksel ve Çağdaş Yapılar (Çeliker, 2019)

Şekil 4.86: Geleneksel Yapılara Eklenen Çağdaş Strüktürler (Çeliker, 2019)

Yerleşimde yerli halk tarafından inşa edilen çağdaş yapıların dışında son yıllarda tersine göç ile bölgeye yerleşen kişiler tarafından inşa edilen çok sayıda çağdaş yapı bulunmaktadır (Şekil 4.87). Geleneksel yapı adalarında da yer yer görülmekle birlikte genellikle yeni gelişen mahallerlerde yoğunlaşan ve çoğunluğu dönemlik konut işlevi gören bu yapılar arasında bölgede artan turizm faaliyetlerine bağlı olarak gelişen ticari işlevli yapılar da bulunmaktadır.

Şekil 4.87: Geleneksel Yapı Dizgisine Eklemlenen Bir Çağdaş Yapı (Çeliker, 2019)

Yerleşimde bulunan çağdaş yapıların büyük bir çoğunluğunun bir şekilde doku ile uyum kaygısı taşıdığı söylenebilir. Bu yapıların büyük çoğunluğunun kat yükseklerinin geleneksel doku ile uyumlu olduğu gözlenmekle birlikte, giderek artan sayıda yeni yapının kırsal peyzaja eklenmesi geleneksel dokudaki özgün ritm ve dengenin yitirilmesi riskini barındırmaktadır. Söz konusu yeni yapıların taşıyıcı sistemlerinde baskın olarak tercih edilen betonarme yapım sisteminin sağladığı olanaklarla cephelerde kullanılan geniş açıklıklar ya da yapı oturum alanlarında geniş kapalı kullanım alanlarının inşası geleneksel dokudan bağımsız bir çevre kompozisyonunu ortaya çıkarmıştır (Şekil 4.79).

Şekil 4.88: Çağdaş Yapılardan Örnekler (Çeliker, 2019)

Yerleşimde betonarme stüktür ile inşa edilip, cepheleri doğal taşla kaplanan çağdaş yapıların fazlalığı dikkat çekmektedir. Geleneksel dokuya uyum kaygısı ile tercih edilen bu malzeme kullanımı oldukça yaygındır (Şekil 4.89). Bu yapılarda benimsenen ve geleneksel mimariyi yalnızca cephe kaplaması düzeyinde taklit etmeye indirgeyen bir tasarım anlayışının çevre ile uyum konusundaki başarısı tartışmalıdır. Taş kaplanan cephelere sahip ya da gerekli mimarlık, mühendislik hizmeti alınmadan inşa edilmiş yapıların dışında geleneksel mimari ile taklit yoluyla bir diyalog kurmaya çalışmayan nitelikli özgün tasarımların sayısının da azımsanmayacak düzeyde olduğu tespit edilmiştir (Şekil 4.90).

Şekil 4.89: Taş Kaplama Yapılan İnşa Halindeki Bir Çağdaş Yapı (Çeliker, 2019)

Şekil 4.90: Çağdaş Yapılardan Örnekler (Çeliker, 2019)

Yerleşimde son yıllarda gelişen mahallelerde yoğunlaşmakla beraber geleneksel doku içinde de yer yer görülen çağdaş yapıların doku ile uyum kaygısı taşımayanları olduğu kadar bulundukları yerin farkında olup tarihi yerleşim ve peyzajla saygılı bir ilişki kurma kaygısı taşıyan örnekler de bulunmaktadır . Öyle ki Büyükhüsün Köyü, dokusuna eklenen bu nitelikli çağdaş yapılar ile bilinmektedir. Bu yapıların en bilinenleri Han Tümertekin tarafından aynı yıllarda inşa edilen B2 ve SM evleridir. Tümertekin'in söylemlerinden, her iki evin de salt biçimsel kaygılar taşımadığını aynı zamanda bulunduğu yer ile iletişim kurma kaygısı taşıdığı anlaşılmaktadır (Aycı, 2008: s.64).

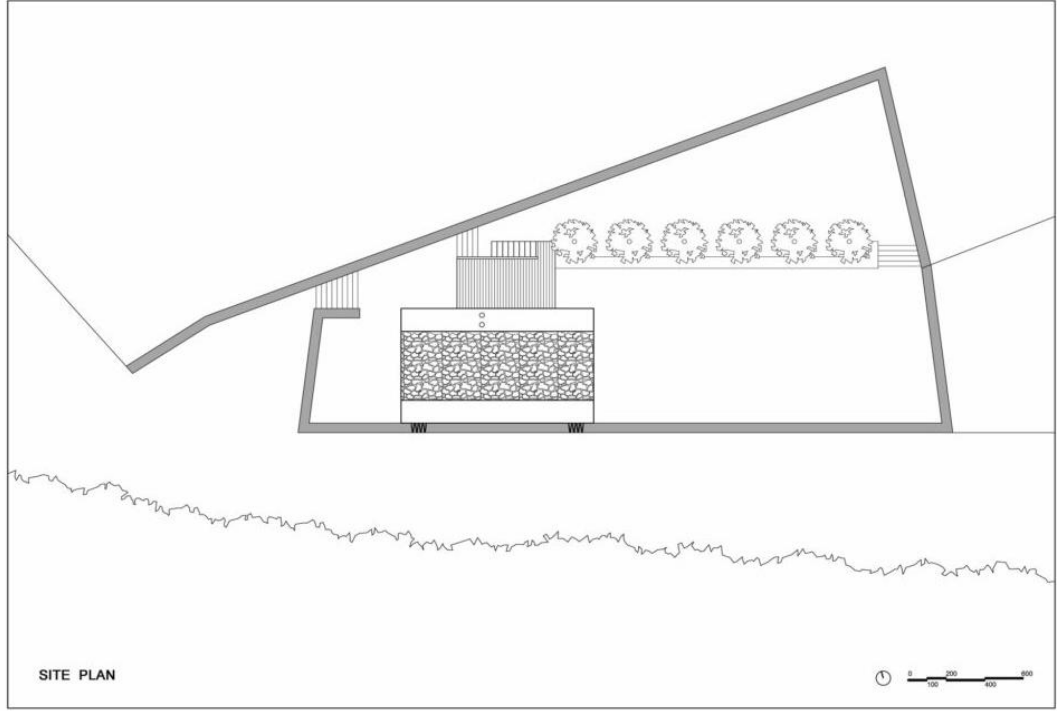

Şekil 4.91: B2 Evi (Çeliker, 2019)

Yerleşimdeki geleneksel yapılar ile uyumlu olarak kübik formlarda inşa edilen B2 Evi, işverenin yoğun iş temposundan uzaklaşarak bir tür dinlence alanı olarak kullanacağı, geleneksel kırsal yaşam yerine kentte gerçekleştirdiği eylemleri devam ettireceği dönemlik bir ev olarak tasarlanmıştır (Şekil 4.91). Geleneksel kırsal dokuda modern yapı örneklerinin başarılı bir temsilcisi olarak görülen B2 Evi ile Han Tümertekin, 2007 yılında Ağa Han Mimarlık Ödülü⁴’nü almıştır. Ayrıca

⁴ Ağa Han Mimarlık Ödülü: Ağa Han Geliştirme Ağı tarafından 1977 yılından beri her üç yılda bir, İslam kültürünü başarıyla yorumlayan çağdaş tasarım, sosyal konut, toplumsal gelişim, restorasyon, yeniden kullanım ve bölgesel koruma projelerini kapsayan mimarlık ürünlerine verilen ödül (URL-10).

bulunduğu yer ile olan ilişkisi, yerel malzeme ve teknik kullanımı, geleneksel doku ile uyumu, manzara ve topografya ile kurduğu ilişki ve yapının mimarlık eğitimine olan katkısı göz önüne alınarak ve Ağa Han Ödülü'ne de layık görüldüğünden ÇKTVKK'nin 27.03.2017 gün ve 3663 sayılı kararı ile koruma altına alınmıştır.

Şekil 4.92: B2 Evi Vaziyet Planı (URL-12)

Bölgenin coğrafi özelliklerine bağlı olarak geleneksel yerleşim dokusunda görülen manzaraya yönelme, eğimli arazide teraslamalar oluşturarak yerleşme gibi temel unsurlara B2 Evi'nin parseldeki konumlanışında da dikkat edildiği görülmektedir (Şekil 4.92). Buna bağlı olarak yapının güneydoğu cephesi tamamen şeffan iken, hakim rüzgar yönünde kalan diğer cepheler oldukça kapalıdır. Yapının dönemlik kullanılacak olması ve modern işlevlerin devam ettirilecek olması, sade bir plan tipolojisini oluştururken, katlar arası düşey sirkülasyonun sağlandığı merdivenin alışılmışın dışında olarak yapının dışına alınması, yapının sağır cephelerinin ve arka bahçesinin de kullanılabilir olmasını sağlayan bir tasarım anlayışını getirmiştir (Şekil 4.93).

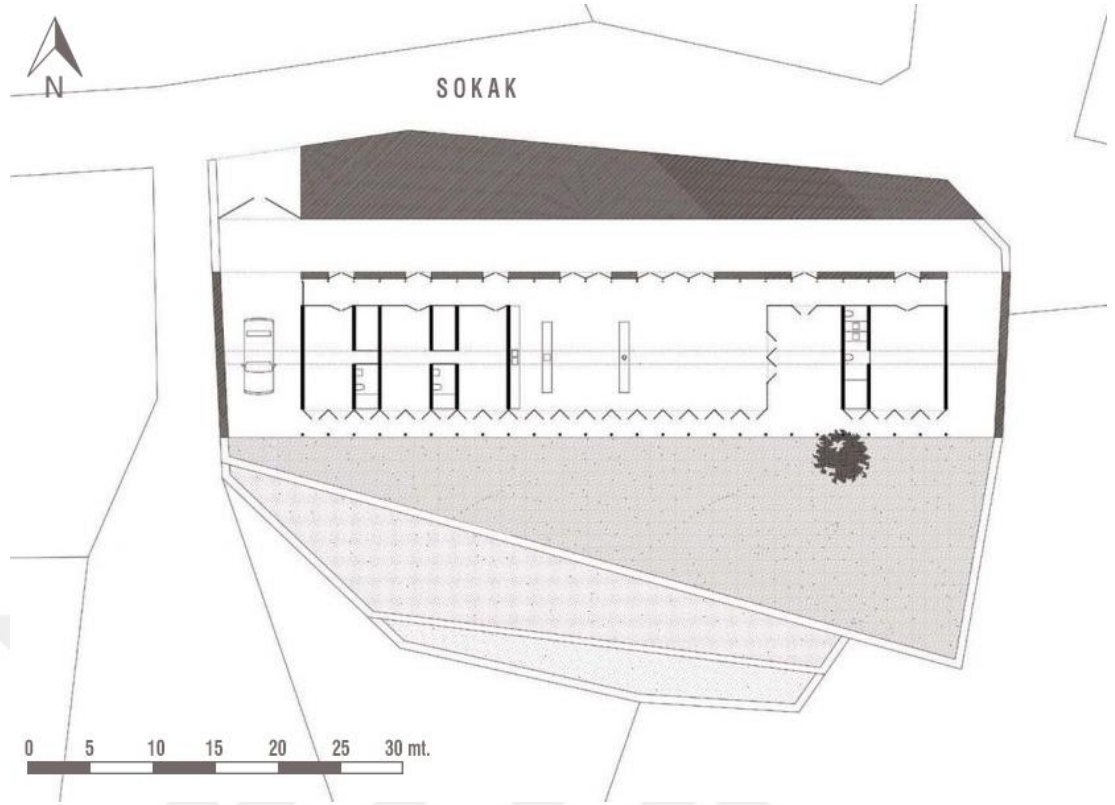
Betonarme strüktürden oluşan B2 Evi'nde dikkat çeken bir diğer özellik, betonarme perdeler arasında kullanılan yerel taş malzemedir. Bu malzemenin kullanım kararı ve inşasının bölgedeki yerel ustalarca yapılması, yapının yer ile kurduğu bağlamı

güçlendiren bir başka unsur olmuştur. Ayrıca, yapının bulunduğu arsa topografyaya göre alçakta kaldığından, yapının ilk görülen cephesi olarak çatı önem kazanmış ve tasarımcı, sıradan bir teras çatı tasarlamak yerine duvarlardaki geleneksel taş malzeme ve çağdaş betonarme strüktür bir aradalığını çatıda da devam ettirerek çatının beşinci cephe olarak algılanmasını sağlamıştır.

Şekil 4.93: B2 Evi'nden Görünüşler (URL-12)

SM Evi ise işverenin endüstri yapılarına olan ilgisi doğrultusunda bölgede bulunan zeytinyağı fabrikaları baz alınarak dikdörtgen biçimde tasarlanan bir haftasonu evidir. B2 evi gibi köyün sınırında yer alan yapı, sırtını yerleşime dönüp manzaraya yönelecek şekilde konumlandırılmıştır . Bu doğrultuda B2 evinde olduğu gibi bu yapının da manzaraya yönelen cepheleri şeffaf, hakim rüzgar yönünde kalan cepheleri ise olabildiğince sağırdır (Şekil 4.94). Bu özelliği ile geleneksel dokunun karakteristik yerleşim biçimini yakalayan SM Evi'nin, araziye teraslamalar yaparak konumlandırılması geleneksel doku ile uyum sağlayan bir başka özelliği olmuştur. Ek olarak, yapının taşıyıcı çelik strüktür düzeninin arazi içinde yer alan bir ağaca göre biçimlendirilmesi, bu yapıda da bölgenin coğrafi özelliklerinin tasarımı biçimlendirdiğinin açık bir göstergesidir.

Şekil 4.94: SM Evi Kat Planı (URL-13)

SM Evi'nin plan kurgusu, B2 Evi'ne kıyasla daha kalabalık bir aile yapısının yaşam şekline göre düzenlenmiştir. Ek olarak yerleşimin genel karakteristiğini oluşturan yerel taş malzeme SM Evi'nde beden duvarları ve çatıda çelik strüktür ile bir arada kullanılmış, böylelikle yerleşim ile bir bütünlük sağlanmıştır. SM Evi'nde dikkat çeken bir diğer unsur, arsa duvarı ve beden duvarı arasında kalan alanın, bir karşılaşma alanı olarak kullanımı ve biçiminin Büyükhüsün Köyü geleneksel sokak dokusu ile olan benzerliğidir (Şekil 4.95).

Şekil 4.95: SM Evi’nden Görünüşler (URL-12)

B2 ve SM Evleri’nin yerleşime kattığı değerlere ek olarak ileri tarihlerde inşa edilen kimi çağdaş yapıların da benzer kaygı ve mimari anlayışlar doğrultusunda inşa edildiği düşünülmektedir. Betonarme ve çelik gibi modern malzeme ve teknolojilerin kullanıldığı bu yapılarda; geleneksel yerleşim biçimi ile ölçek, cephe düzeni ve kütle kompozisyonları açısından gözetilen uyum ve yerel malzeme kullanımı gibi tasarım kararları, yerleşimin mimari değerini zenginleştirmektedir.

Söz konusu nitelikli çağdaş yapılardan biri, yerleşimin son yıllarda gelişen mahallelerinde inşa edilen, 126 Ada 229 parselde yer alan yapıdır (Şekil 4.96). 2009-2013 yılları arasında inşa edilen ve dönemlik olarak kullanılan yapı; köy yerleşiminin en doğusunda, çağdaş yapıların yoğunlaştığı, geleneksel yapılaşma alanının dışında kalmaktadır. Yapı parselinin geleneksel dokudan farklı olarak alçak bir bahçe duvarı ile çevrelendiği görülmektedir.

Betonarme yapım tekniği ile inşa edilen yapı, iki katlıdır. Yapının yüksekliği ve sahip olduğu kübik formu ile geleneksel dokuya uyum gösterdiği görülmektedir. Yapının manzaraya yönelen ön cephesinde, ikinci kattan ulaşılan ve çelik strüktür ile inşa edilen bir teras görülmektedir. Söz konusu teras mekanı, geleneksel konutların cephe ve plan tipolojilerinde görülen balkon mekanı ile benzerlik taşımaktadır.

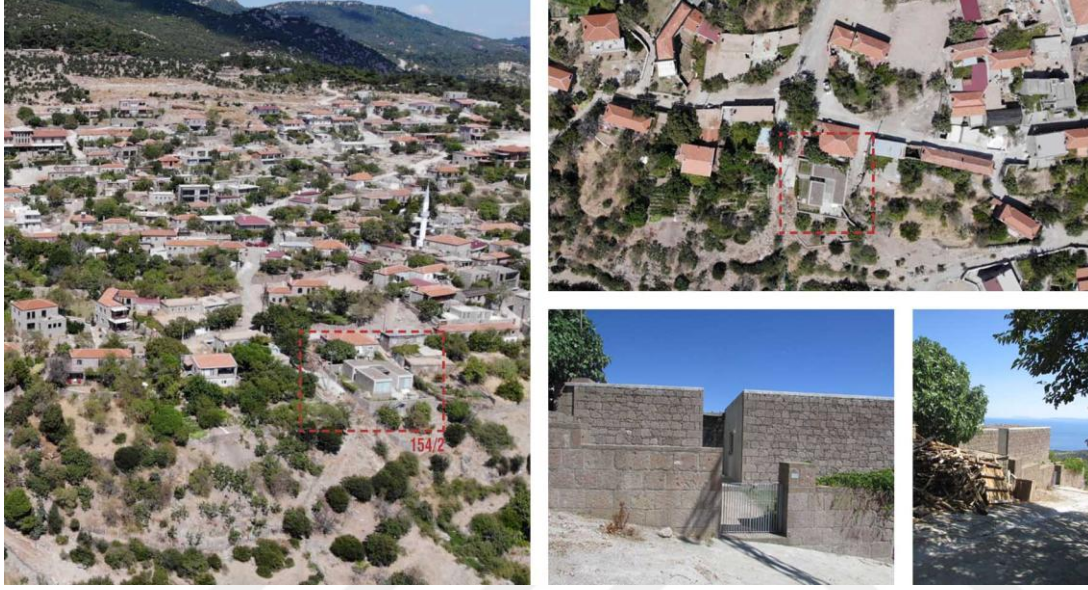

Şekil 4.96: 126 Ada 229 Parselde Yer Alan Çağdaş Yapı (Çeliker, 2019)

Yerleşimde bulunan nitelikli çağdaş yapılardan bir diğeri, 154 Ada 2 Parselde yer alan yapıdır (Şekil 4.97). Geleneksel yapılaşma alanının dışında bir parselde konumlanan yapının bitişiğindeki parselde, yerleşimin 2. Dönemi'nde inşa edilen, tek katlı geleneksel bir yapı bulunmaktadır. 2002-2009 yılları arasında betonarme yapım sistemi ile inşa edilmiştir..

Tek katlı olarak inşa edilen yapının plan tipolojisine bakıldığında; birbirinden bağımsız iki adet kütle ve aralarında kalan L biçimli açık koridordan oluştuğu görülmektedir. Söz konusu koridorun parsel girişinde kalan bölümü hasır bir üst örtü ile kapatılmış, böylelikle yapı girişinin vurgulanmasının yanı sıra kütlelerin birbirine entegre edilmesi sağlanmıştır. Ayrıca söz konusu hasır örtü, koridorlar üzerinde gölgelik bir alan oluşturmaktadır. Yapının kapalı alanlarını oluşturan kütleler ise geleneksel yapılarda görülen dikdörtgen formlara sahiptir. Kütlelerin parçalı bir şekilde olması, geleneksel yapıların plan özellikleri ile de uyum sağlamaktadır. Yapının manzaraya yönelen cephelerinde geniş açıklıklar görülürken, sokağa bakan cephelerinde sağır duvarlar dikkat çekmektedir. Söz konusu duvarlarda çoğu çağdaş

yapıda görülen doğal taş cephe kaplaması uygulanmıştır. Koridora bakan yüzeylerde ise bu kaplamanın tercih edilmediği görülmektedir. Ayrıca yapı, arazide geleneksel yapılarda olduğu gibi topografyaya uyum sağlayarak teraslamalar üzerinde konumlandırılmıştır. Yapı oturumu haricinde kalan kotlar, bahçe olarak kullanılmaktadır. Ek olarak, teras çatı şeklinde tasarlanan çatıda kullanılan yerel taşlardan oluşan örtü, dikkat çekmektedir.

Şekil 4.97: 154 Ada 2 Parselde Yer Alan Çağdaş Yapı (Çeliker, 2019)

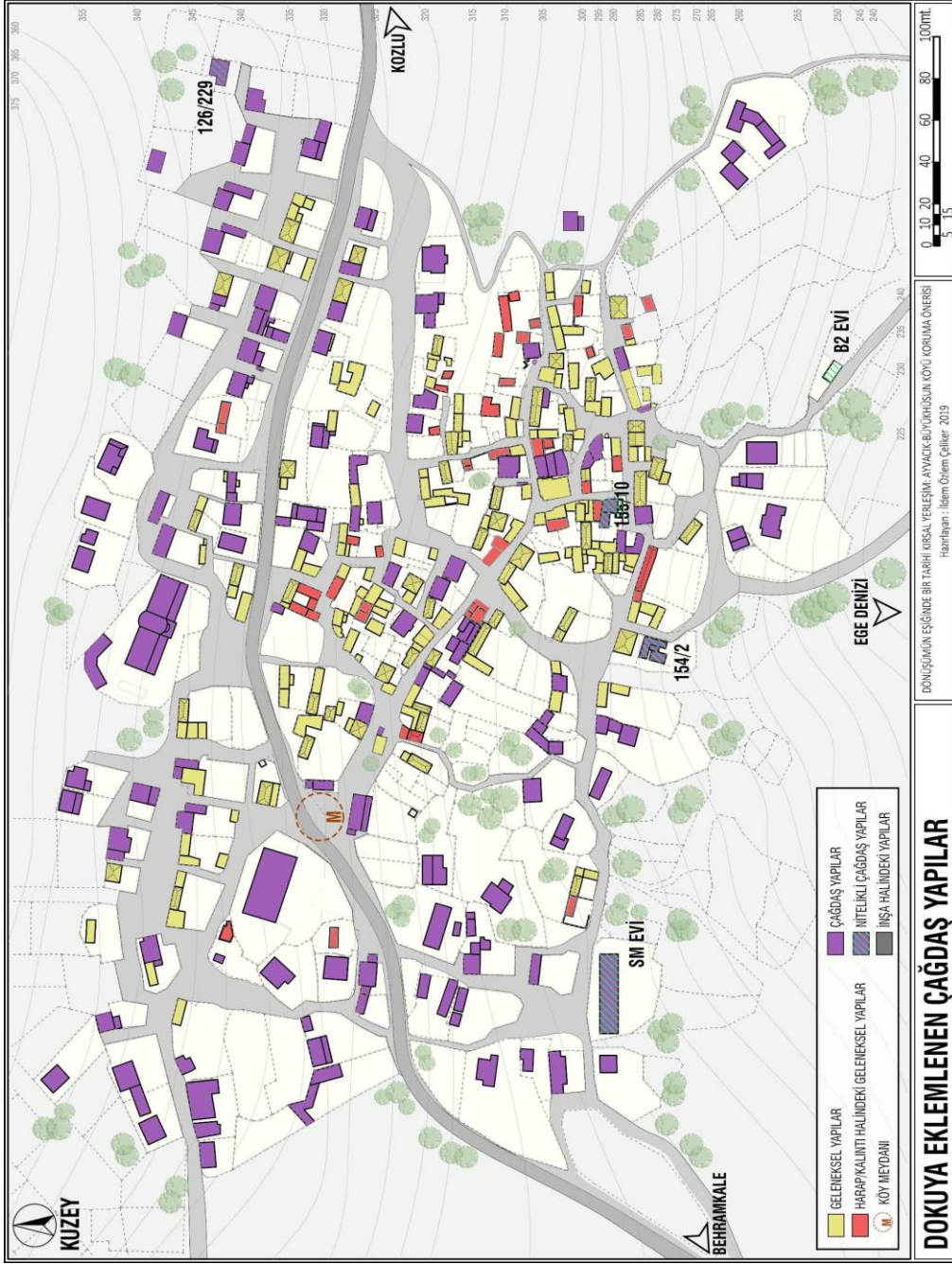
Söz konusu çağdaş yapılardan bir diğeri, incelenen örneklerin aksine geleneksel yapılaşmanın yoğun olarak görüldüğü 155 Ada 10 Parselde yer alan yapıdır (Şekil 4.98). Geleneksel yapı dizgisine 2009-2013 yılları arasında eklenilen yapı, betonarme yapım sistemi ile iki katlı olarak inşa edilmiştir. Arazideki eğimden dolayı farklı kotlardan farklı kat adedine sahipmiş gibi görülmektedir. Bununla birlikte tasarımdaki kübik kütle biçimlenişi ve yüksekliği, geleneksel yapıların oluşturduğu silüet ile uyum göstermektedir.

Yapıya giriş, sağ yan cepheden sokağa açılan ve birkaç basamak ile yükseltile giriş terasından sağlanmaktadır. Sokağa bakan cephelerde sağır yüzeyler tercih edilirken manzaraya yönelen cephede geniş açıklıklar bulunmaktadır. Yüzeyler doğal taş ile kaplanmıştır. Teras çatı ile sonlanan yapının yarı açık mekanlarının yarı geçirgen hasır bir malzeme ile örtüldüğü tespit edilmiştir.

Şekil 4.98: 155 Ada 10 Parselde Yer Alan Çağdaş Yapı (Çeliker, 2019)

Sonuç olarak; incelenen yapıların hepsinin, bulundukları yerdeki geleneksel dokunun yerleşim özellikleri, sokak dokusu, cephe biçimlenişi, topografya ve manzara ile olan ilişkileri, yerel malzeme ve geleneksel yapım tekniklerini anlayıp, bu verileri çağın getirdiği modern işlev ve yapım teknikleri ile harmanlayarak bir adım öteye taşıma çabası içinde oldukları söylenebilir. Tasarımcılar, geleneksel yerleşimden edindikleri deneyimleri eserlerine yansıtmış, yerelin imkanlarını değerlendirip modern yaşam şeklini bu imkanlar doğrultusunda kurgulayarak yapılarını tasarlamıştır. Dolayısıyla tasarımların başlangıç noktası yerelden gelen veriler olmuştur. Bu perspektiften bakıldığında bu eserler, yerele kattığı artı değerlere ek olarak ülke genelinde kırsal alanda modern yapı anlayışına olumlu katkı sunması nedeniyle önemlidir.

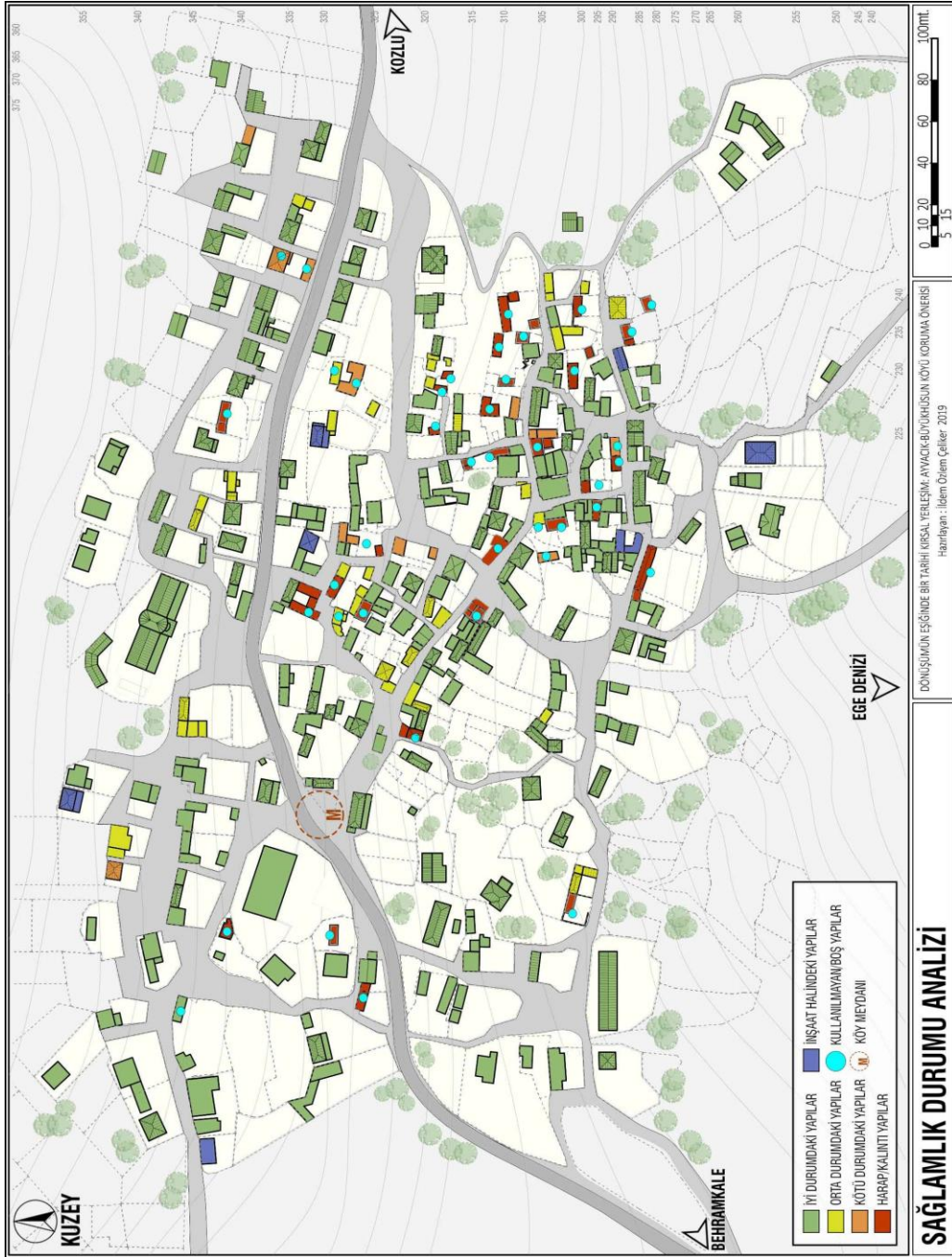
Şekil 4.99: Dokuya Eklemlen ÇAĞDAŞ Yapılar

5. DÖNÜŞMEKTE OLAN BÜYÜKHÜSUN KÖYÜ TARİHİ KIRSAL YERLEŞİMİ VE KORUMA SORUNLARI

Tarihi kırsal yerleşimler, bünyelerinde barındırdıkları kırsal mimarlık mirası, kültürel peyzaj alanları, somut ve somut olmayan miras değerleri ile bir bütün olarak geçmiş kırsal yaşam kültürünü günümüze ulaştıran, korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması gereken önemli miras alanlarıdır (Eres, 2016: s.8-9). Türkiye’de kırsal yerleşimler, önce 1950’li yıllarda görülen iç ve dış göç hareketleri ile nüfusunu kaybetme ve yok olma tehlikesi ile, ardından 1980’li yıllardan sonra kırsal alanlara artan talep ile beraber var olan sosyal ve fiziksel dokusunu kaybetme sorunları ile karşı karşıya kalmışlardır.

Özellikle kıyı turizminin artması ile odak haline gelen Ege ve Akdeniz kırsalı kentleşme baskısı altında kaldığından, sosyal ve fiziksel dokunun yıllar içindeki değişimi açıkça izlenebilmektedir. Kırsal alanlara yönelen göç hareketi yok olmaya yüz tutmuş kırsal mimarlık mirası için avantaj olabileceği gibi bu hareketlerin kontrolsüz yönelimi özellikle tarihi kırsal yerleşimlerin sahip oldukları kültürel ve doğal miras değerlerini tahrip etmekte ve kırsal alanlar yeni yapılaşma baskısı altında dönüşmektedir (Başaran Uysal, 2017: s.36).

Büyükhusun Köyü, 2000’li yıllarla birlikte kentlerde yaşayan insanların bölgeye olan ilgisi nedeni ile ülke genelinde yaygın şekilde gözlenen insansızlaşma sorununun diğer kırsal yerleşimlere kıyasla daha az hissedildiği bir yerleşim gibi görünse de, köyde terk edilmeye ve dolayısıyla bakımsızlığa bağlı olarak harap hale gelmiş çok sayıda geleneksel yapı bulunmaktadır (Şekil 5.1). Yerleşimde, 221 adet yapının taşıyıcı sisteminin iyi, 34’ünün orta, 15’inin kötü durumda olup henüz yıkılmamış, 36’sının ise harap durumda veya kalıntı düzeyinde oldukları tespit edilmiştir. Taşıyıcı sistemi harap durumda olan yapıların tamamı boş yapılar iken; orta, iyi ve kötü durumdaki yapıların da yaklaşık 15 tanesinin çeşitli nedenler ile kullanılmadığı görülmüştür. Bununla birlikte özgünlük ve bütünlük değerini büyük ölçüde koruyan yerleşimin tarihi kırsal peyzajı üzerinde yükselen çok sayıdaki yeni yapı, fiziksel çevre açısından kontrolsüz bir dönüşüme yol açmaktadır. Öte yandan tersine göçle buraya yerleşen nüfusun sosyal dokuda yarattığı değişimin eğer planlı bir şekilde yönetilmezse bir kırsal soylulaştırma sürecine doğru evrilmeye başlayacağı düşünülmektedir.

Şekil 5.1: Sağamlık Durumu Analizi

5.1 Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunlar

1950’li yıllardan itibaren tarımda modernleşme, toprak bütünlüğünün bölünmesi, sürekli ve etkili olamayan tarım politikaları, kırsal üretimin azalması, işsizlik, kentlerden gelen işgücü talebi ve eğitim, sağlık, ulaşım gibi hizmetlere erişim zorluğu sebebi ile yoksullaşma gibi unsurlar, kırsal alanlarda yaşayan insanları bulundukları yeri terk etmeye yönlendirmiştir. Artan bu göç hareketi kırsal ekonominin temeli olan tarımda verimliliğin ve üretimin azalmasını daha fazla

tetikleyerek geleneksel üretici aile kimliğinin dağılmasını hızlandırmıştır (Suiçmez, 2019: s.50).

Ahunbay (2017: s.50), tarihi yerleşmelerin nüfusunu kaybetmesi ile birlikte gelen mimarlık mirasının yok olmasının temel sebebinin çoğunlukla sosyo-ekonomik imkansızlıklar olduğunu ifade etmektedir. Dolayısı ile Türkiye'nin hemen her kırsal alanında görülen ekonomik sorunların Büyükhüsün Köyü'nde de etkili olduğu söylenebilir. Yerli halkın ekonomik nedenlere bağlı olarak yerleşimi terk etmesi, başta konut yapıları olmak üzere çoğu geleneksel yapının bakımsız kalarak harap hale gelmesine yol açmıştır (Şekil 5.2).

Şekil 5.2: Harap Durumdaki Geleneksel Yapılar (Çeliker, 2019)

Büyükhüsün Köyü'nün de yerel nüfusunu kaybetmesindeki temel etkenin geleneksel geçim kaynaklarındaki azalma olduğu göz önüne alındığında, yerleşimde konutlara ek olarak geleneksel üretim ile ilgili yapıların da işlevsiz kalarak yok olması söz konusudur. Son yıllarda köy halkının zeytin ve zeytinyağı üretiminden yeterli gelir sağlayamaması nedeniyle bu ekonomik faaliyeti sürdürmemesinin, zemin katlarında zeytin depolanan kimi geleneksel yapıların kullanılmaması ve sahil kesiminde yer alan geleneksel zeytinyağı fabrikasının harap hale gelmesi gibi mimari miras

üzerinde doğrudan olumsuz etkileri görülmektedir. Zeytin tarımına ek olarak bir diğer önemli geçim kaynağı olan hayvancılığın da büyük oranda sürdürülmemesi; mandıra, ahır gibi yapıların işlevsiz kalması ve zaman içerisinde yıkılmasına yol açmaktadır. Dolayısı ile ekonomik sebeplere bağlı olarak geleneksel üretim çeşitlerinin yok olması, bu işlevler ile ilişkili geleneksel yapıların kaybını da beraberinde getirmektedir.

Ek olarak; yukarıda bahsedilen nedenlere bağlı olarak özellikle genç ve çocuk nüfusunda yaşanan azalma sonucunda yerleşimde genellikle yaşlı nüfusun ikamet etmeyi sürdürdüğü görülmektedir. Ayrıca çocuk nüfusunun yeterli sayıda olmadığı gerekçesiyle taşınmalı eğitim kararı alınan köydeki iki okul da işlevsiz kalmıştır.

5.2 Demografik Yapıdaki Değişim ve Kırsal Soylulaştırma Kavramı

Büyükhüsün Köyü, Türkiye'deki hemen her kırsal yerleşimin gelişim sürecinde görülen nüfus hareketlerinden etkilenmekle birlikte son yıllarda önemli bir nüfus artışına konu olmaktadır. Özellikle yaz aylarında görülen nüfus artışının temel sebebi, bölgede artan turizm faaliyetleri ile doğru orantılı olarak turistlerin ilgisi ve tersine göç hareketinin getirdiği büyük kentlerde yaşayan toplulukların bölgeye yerleşmeye başlamasıdır. Dolayısı ile çoğu kırsal yerleşimde görülen insansızlaşma, günümüzde yerleşimde hissedilmemektedir.

Bölgede artan turizm faaliyetleri, Büyükhüsün Köyü'nde henüz Assos veya Adatepe örneklerinde olduğu gibi yoğun olmamakla birlikte turizme yönelik otel, kafe, konaklama birimleri gibi işlevlerin çoğalması, turizmin etkisini artırdığına işaret etmektedir. Bu doğrultuda; yerleşimde turizm faaliyetlerine yönelik işlevlerin yoğunlaşması, daha fazla turisti bölgeye çekmekte, buna bağlı olarak da turistik faaliyetler tekrar artmakta ve bu iki durum birbirini sürekli tetikleyerek ilerlemektedir. Dolayısı ile turizm, bölgenin demografik yapısına ek olarak sosyal, kültürel ve ekonomik karakterini etkileyen bir unsur olarak da ortaya çıkmaktadır. Ek olarak kentli nüfusun geleneksel bir yapı satın alıp onararak veya yeni bir yapı inşa ederek dönemlik olarak yerleşmesi, özgün sosyal ve demografik yapıyı değiştiren bir diğer unsurdur. Yıllar içinde artan kentli nüfus, her ne kadar dönemlik olarak gelse de zamanla yerleşimde baskın hale gelmeye başlamakta ve bu durum kırsal soylulaştırma tehditini doğurmaktadır. Günümüzde kırsal soylulaştırma baskısı altındaki diğer kırsal yerleşimlere kıyasla Büyükhüsün Köyü'nün henüz sosyal ve

fiziksel yapısının tamamen değişmediği görülse de, yerleşimin kırsal soylulaştırma sürecinin başlangıcında olduğu söylenebilir.

5.2.1 Yerel Halkın Göç Etmesi, İnsansızlaşma ve Yeni Kırsal Nüfusun İskanı Süreci

Büyükhüsün Köyü, 1950’li yıllarda tüm ülkede etkili olan ekonomik nedenler kaynaklı göç hareketleri sonucunda yerel nüfusunu yitirme sürecine girmiştir. İzmir, Çanakkale, Balıkesir gibi yerleşime yakın olan ve hizmet alanlarının yoğun olduğu büyükşehirler, köyden ayrılan yerli halk için öncelikli tercih sebebi olmuştur. Ayrıca yerleşimin, 1970’li yıllarda sahil kesiminde turizme bağlı iş olanaklarının yoğunlaştığı Küçükkuyu’ya da yakın bir konumda bulunması, bu alanlara göç eden yerli halka yerleşimi sık sık ziyaret etme fırsatı vermiş ve yerleşimle bağının tamamen kopmasını engellemiştir. Öyle ki, yerleşimdeki yapıların inşa tarihleri dikkate alındığında, 1950’li yıllara tarihlenen çok sayıda geleneksel yapı bulunduğu tespit edilmiştir. Yine de yerleşimdeki harap yapı ve kalıntıların oranı, geleneksel yapı dizgisinde yıkılarak yok olan yapılara ait boş alanlar, köyün terk edilme süreçleri hakkında önemli bilgi vermektedir.

Kırsal alanlarda yerel halkın göç etmesinin insan ve doğa kaynaklı pek çok sebebi olabileceği gibi tüm dünyada ortak olarak görülebilecek temel sebebin ekonomik sorunlara bağlı nüfus hareketleri olduğu söylenebilir. Bu doğrultuda; 18. yüzyılda Avrupa’da başlayan Sanayi Devrimi ile birlikte teknolojinin gelişmesi, üretimde makineleşme ve modernizasyon, kırsal alanlardaki üretim faaliyetlerini etkileyerek bu alanlardan büyük kentlere göçleri tetiklemiş ve kırsal alanların nüfusunu kaybetme sürecine girmelerine yol açmıştır. Temel geçim kaynağı tarım sektörüne dayanan kırsal alanlarda, tarımın sanayileşmesi ile birlikte geleneksel tarım faaliyetlerinin azalması, tarımdan elde edilen gelirin düşmesine ve işsizliğe yol açmış, sonuç olarak ortaya çıkan bu ekonomik nedenler kırsal alanlarda yaşayan insanları fabrikaların yoğun olduğu kentsel alanlara göçe zorlamış ve kırsal alanlar hızla terk edilip yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır.

Nüfusunu kaybetmiş tarihi kırsal yerleşimlerin yeniden canlandırılmasına yönelik öne sürülen girişimlerden birisi olarak ortaya çıkan yeniden iskan süreci, bölgeyi terk etmiş yerli halkın geri gelmesi ve yeni yerleşimcilerin iskanı olarak iki şekilde gerçekleşmektedir (Güler, 2018: s.119). Yeniden iskan ya da tersine göç, kırsal

yaşamın geleneksel karakterinin sürdürülmesine katkı sağlayabileceği gibi kırsalın kente özgü beğenilerle yeni bir kimliğe büründürülmesine de yol açabilmektedir.

Son yıllarda kırsal alana yönelik artan turizm faaliyetlerinin de etkisiyle kent nüfusunun yoğun ilgisini çeken kırsal alanlar, kentlerin kaotik havasından uzak, sakin bir yaşam alanı arayan insanların tersine göçüne tanık olmaktadır. Kırsal alanlara sırası ile turistik, dönemlik ve kalıcı olarak yerleşen kentli nüfus, kimi zaman geleneksel bir yapı satın alıp onararak kimi zaman ise yeni bir yapı inşa ederek kırsal alana yerleşmektedir. Kırsal alanlar ise geleneksel yaşam biçimleri doğrultusunda şekillendiğinden çoğu zaman kentlilerin alışkın oldukları beğeni ve konfor düzeyini karşılayamamaktadır. Bu doğrultuda çoğu kırsal alan kentli nüfusun istekleri doğrultusunda dönüşmekte ve kimi zaman bu dönüşümler harap yapılar için avantaj olurken kimi zaman da yerleşim, sahip olduğu miras değerlerini yitirmektedir. Kentli nüfusun mülkiyet değişikliği yolu ile kırsal alanda artış göstermesi, homojen bir yapıda olan kırsal alanlarda sosyo-kültürel ve ekonomik açıdan ayrışmalara ve zaman zaman sosyal gerilimlere yol açmaktadır. Değişen sosyal yapı, fiziksel mekanı da değiştirmekte ve yerli nüfusun uzun vadede kendi yaşam çevrelerini terk etmelerine yol açmaktadır.

5.2.2 Kırsal Soylulaştırma Kavramı ve Tarihsel Arka Planı

İlk olarak 1964 yılında İngiliz sosyolog Ruth Glass tarafından yüksek gelirli toplulukların Londra'nın çöküntü mahallerlerinde alt gelir grubuna sahip ve işçi sınıfı ile yer değiştirmesi sürecinde yaşanan sosyal ve fiziksel yapıdaki dönüşümü açıklamak için ortaya atılan “soylulaştırma” kavramı, 1970’li ve 1980’li yıllarda daha çok kentsel alanlardaki dönüşümü açıklamak üzere ‘sosyo-ekonomik statü farklarına sahip insan gruplarının yer değiştirmesi ve bu yer değiştirmeye bağlı olarak bölgelerin sosyal, kültürel, ekonomik ve mekansal yapısındaki değişimleri tanımlamak için kullanılmaya başlanmıştır (Yenigül, 2016: s.61). 80’li yıllara gelindiğinde ise Neil Smith, soylulaştırma eylemlerinin Ruth Glass’ın belirttiği temellere dayanarak çeşitlenmeye başladığını ve kuramsal çerçevenin de bu doğrultuda genişletilmesi düşüncesini ortaya atmıştır (Sönmez, 2014: s.43). Kavramsal tartışmalar günümüzde de sürerken, her ülkenin, her şehrin ve her mahallenin soylulaştırma konusunda kendine özgü farklılıklara sahip olduğu ve kavramın dinamik bir süreci tariflediği ifade edilmektedir.

Soylulaştırma ile kast edilmek istenenler farklı ideolojiler tarafından farklı algılanmıştır. Kavramı; Marksist felsefe, “işçi sınıfının aleyhine bir biçimde yerinden edildiği, orta-üst gelir grubu ile işçi sınıfı arasındaki bir sınıf mücadelesi”, liberal ve hümanist ideoloji, “tüketim tercihlerine bağlı olarak orta ve üst gelir grubunun alt gelir grubu ile yer değiştirmesi”, pragmatist görüş ise “bölgelerin fiziksel ve sosyolojik olarak modernleşmesi” olarak tanımlamıştır (Kılıç, 2020: s.12). Sonuç olarak, Ruth Glass’ın tanımı ‘klasik soylulaştırma’ adını almış ve soylulaştırma, genel olarak bu tanıma temellenerek çeşitlenen bir durum olarak günümüzde de geçerliliğini sürdürmektedir.

Soylulaştırma sürecinin; yeni sermaye yatırımı, yüksek gelirli insan topluluklarının bölgeye yerleşmesi, fiziksel dokuda değişim ve yerel halkın doğrudan veya dolaylı bir şekilde yerinden edilmesi gibi aşamalarla gerçekleştiği ifade edilmektedir (Davidson ve Lees, 2010: s.398). Dünyanın içinde bulunduğu sürekli yeni yatırım alanları arayışında olan, rant ve rekabet odaklı kapitalist sistem, her geçen gün kentler üzerinde de etkili olmakta ve kentsel mekanlar üzerindeki baskısını artırmaktadır. Gerçekleştirilen yatırım ve dönüşüm faaliyetleri genellikle ‘lüks’ olarak nitelendirilebilecek, orta ve yüksek gelir grubuna sahip toplulukların beğenilerine hitap eden projeler şeklinde uygulanmaktadır. Dolayısı ile hedef kitlesi yüksek gelir grubuna sahip kişiler olan projeler, planlanan alanlarda yaşayan dar gelirli toplulukları sosyal olarak tehdit etmekte ve beraberinde soylulaştırma kavramını getirmektedir. Sonuç olarak soylulaştırma, bir yer değişirme ve nüfus hareketinden çok sermaye ve rant hareketi olarak ortaya çıkmaktadır (Başaran Uysal, 2017: s.36). Sönmez (2014: s.52), soylulaştırma türleri arasında aktörlerde, üretilen yapılı çevrede, sermayenin mekanda konumlanışı ve sosyal dinamiklerde farklılıklar görölse de, alanda sermayenin yeni yatırımı, yüksek gelirli grupların alana yerleşmesi sonucu sosyal ‘iyileşme’ görölmesi, yapılı çevrenin hızlı değişimi, düşük gelirli yerel grupların ise doğrudan veya dolaylı yoldan alanı terk etmesi gibi ortak özellikler olduğunu ve yerinden edilmenin soylulaştırma sürecinin tamamlayıcı bir ögesi olduğunu, hatta çoğu zaman soylulaştırmanın, yöntemi mülksüzleştirme ve yoksunlaştırmaya dayanan bir yönetim biçimi olduğunu ifade etmiştir. Sonuç olarak; günümüzde çeşitlenen biçimleriyle soylulaştırma, klasik soylulaştırmaya göre daha büyük ölçeklerde, etkileri kent merkezlerinden kent çeperlerine, civardaki kentlere ve kırsal alanlara yayılan bir süreç olup, sosyal, ekonomik ve mekansal bir yeniden inşa

sürecini ifade eden ve kaçınılmaz olarak beraberinde yerinden etme politikasını doğuran bir yönetim şeklidir (Sönmez, 2014: s.52).

1960 ve 1970’li yıllarda İngiltere, Avrupa, Kuzey Amerika ve Avustralya’daki bazı kırsal bölgelerde görülen demografik değişim ve nüfus artışı, kentsel alanlardan yoğun göçün bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Kırsal alanlardaki bu nüfus değişimi, “kırsal yeniden nüfuslandırma (rural repopulation), “kırsal kalkınma” (rural development), “kırsal dönüşüm” (rural regeneration) ve “kırsal rönesans” (rural renaissance) gibi kavramlar ile açıklanmaya çalışılmıştır. Kentli nüfusun kırsal alanlara yerleşmesi ile başlayan ve kırsal kentleşmesi olarak değerlendirilen söz konusu durum günümüzde ‘Tersine Göç’ şeklinde de anılmaktadır.

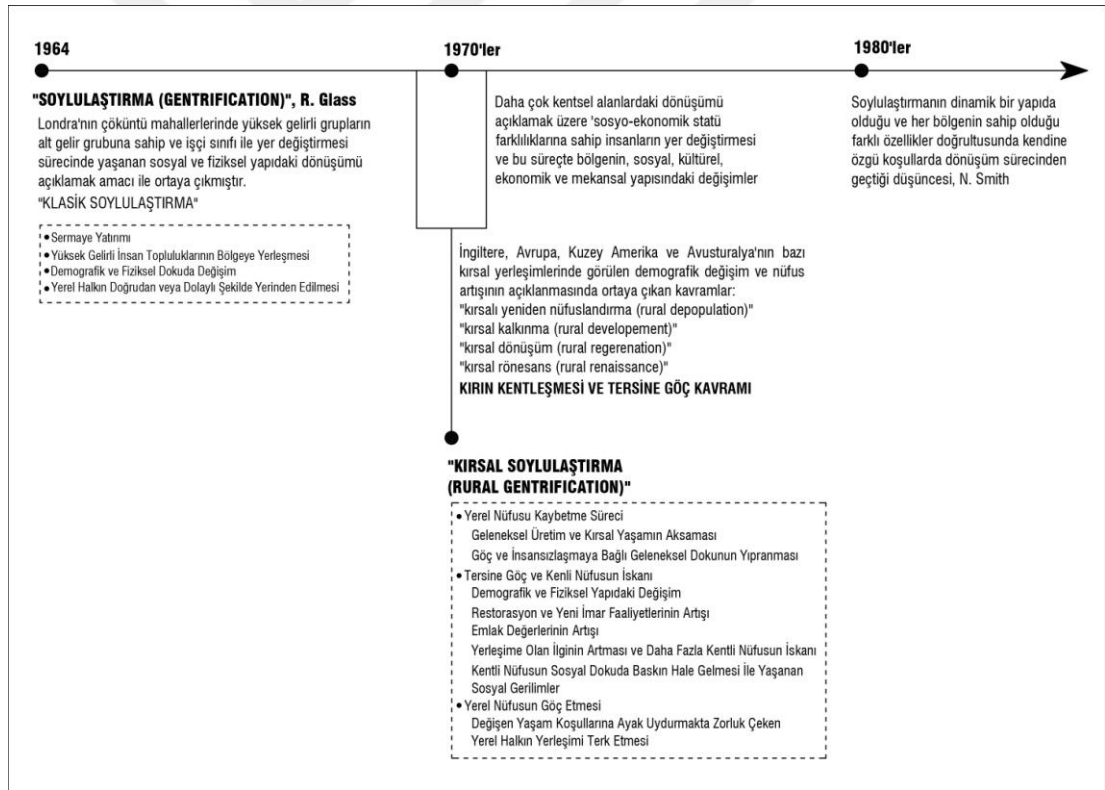
Kentten kırsal yerleşimin farklı sebepleri olabileceği gibi başlıca motivasyonun kentin kaotik ve stresli yaşamından uzaklaşma isteği, kırsalın ekonomik olarak daha ulaşılabilir olması, doğal ve mimari mirasın çekiciliği olarak sıralandırılabilir. Kimi yerleşimlerde turizm veya sanayi yatırımları ile iş olanaklarının artması da göçe sebep olan bir başka unsurdur. Tersine göç alan kırsal alanlarda; nüfusun büyümesi ve sosyal açıdan değişmesi ile birlikte mevcut konut stokunun artmasına ek olarak kırsal peyzajın da etkilendiği görülmektedir (Yeniğül, 2016: s.62). Kırsal alanlarda gözlenen bu dönüşüm süreci, soylulaştırmanın sınıfsal boyutuna dikkat çeken ‘kırsal soylulaştırma’ (rural gentrification) kavramını ortaya çıkarmıştır.

1980’li yıllarda dikkat çekilen kırsal soylulaştırma, yüksek gelirli kentli grupların, çeşitli nedenlere bağlı olarak kırsal alanlara yönelip bu alanlarda sırasıyla turistik ziyaret, dönemlik konaklama ve kalıcı olarak yerleşmeleri ile birlikte zamanla baskın hale gelerek kırsal alanları sosyo-kültürel ve ekonomik ile fiziksel yönden dönüştürmesini ifade etmektedir. Kentsel soylulaştırma ile arasında önemli farklılıklar bulunmamakla beraber sermaye yatırımı, mülkiyet değişikliği ve yerinden etme gibi ortak özelliklere sahiptir.

Genel olarak tarımsal üretimin yavaşlamasına bağlı olarak kırsal alanlarda görülen nüfus kaybı nedeniyle bu alanlarda boş kalan ve işlevini kaybeden yapılar ve tarım alanları, kentin kaotik yapısından uzaklaşma, erken emeklilik, doğa ile iç içe olma amacıyla olan kentli nüfus tarafından daha rahat elde edilebilmekte ve sonuç olarak kırsal alanlar hızla mülkiyet değiştirmektedir. Mülkiyet değişikliğine bağlı olarak değişen nüfus yapısı, sosyo-kültürel ve ekonomik farklılıkları da beraberinde

getirmektedir. Bu farklılıklar ile doğru orantılı olarak kırsal alana sonradan yerleşen nüfus, kentte sahip olduğu yaşam biçimi ve konfor alanlarını da kırsal taşımakta ve bu doğrultuda yapısal çevrede baskın hale gelerek kırsal alanın çehresini değiştirmektedir. Özellikle yeni inşaatlar ve restorasyon çalışmaları ile birlikte emlak değerleri artış göstermekte, artan emlak değerlerine bağlı olarak daha fazla yüksek gelirli grup bölgeye yerleşmekte, buna bağlı olarak artan yaşam giderlerini karşılamakta zorlanan yerel halkın bölgenin değişen sosyal ve fiziksel yapısına ayak uyduramayarak zaman içinde yerinden ayrılması kaçınılmaz hale gelmektedir.

Sonuç olarak kırsal soylulaştırma, miras değeri taşıyan kırsal peyzajların fiziksel tahribatına yol açtığı kadar topluluklar arasında sosyo-kültürel ve ekonomik ayrışmalara neden olup yerli halkın uzun vadede yerinden edilmesine, kırsal mekanın işlev ve statü değiştirmesine ve sonuçta kente özgü yaşam alışkanlıklarının sürdüğü köy görünümlü yapay alanlar oluşmasına neden olmaktadır.

Şekil 5.3: Kırsal Soylulaştırma Kavramının Tarihsel Gelişim Süreci

5.2.2.1 Kırsal Soylulaştırmanın Büyükhüsün Köyü'ndeki Yansımaları

Assos Antik Kenti'nin 1970'li yıllardan itibaren uluslararası düzeyde tanınan turistik alanı olması ile birlikte Edremit Körfezi'nin sahip olduğu doğal ve kültürel değerler dikkat çekmeye başlamıştır (Başaran Uysal, 2014: s.767). Öncelikle sahil şeridinde başlayan küçük konaklama birimleri ve kamp alanları şeklinde başlayan turizm, 1980'li yıllara gelindiğinde yazlık konutlardan oluşan yerleşimlere dönüşmüştür. 1990'lı yıllarda turizm, devlet eli ile desteklenmiş ve Kültür ve Turizm Bakanlığı 1991 yılında Küçükkuyu ile Kadirga Koyu'nu "Turizm Merkezi" ilan etmiştir. Bölgenin odak olması, bazı koruma kararlarının alınmasını sağlamış olsa da hızla artan turizm yatırımları kıyı şeridindeki yazlık konut yerleşimlerini artırmış ve günümüzde bu alanlar genişleyerek kentsel bir alana dönüşmüştür. Aynı zamanda bu alanlarda artan iş olanakları civar yerleşimlerden göç almasına yol açmış, genişleyen yerleşim alanı ise tarım alanlarının imara açılması sorununu beraberinde getirmiştir (Başaran Uysal, 2014: s.767).

Günümüzde Büyükhüsün Köyü'nün karşı karşıya kaldığı kırsal soylulaştırma tehditinin bir tetikleyicisi de bölgede kontrolsüz artan ve yönetim planlaması yeterli olmayan turizm faaliyetleri ve tersine göç hareketleri olduğu söylenebilir. Yerleşimde görülen fiziksel kimliğin değişimine ek olarak, son yıllarda bölgeye yerleşen kentli nüfusun sosyal ve demografik yapıyı da değiştirmeye başladığı görülmektedir. Ögdül (2019: s.41-43), kırsal alanlarda tarımın tek işlev olmaktan çıkması ve kırsal alanların tüketime dayalı sanayi, turizm gibi yeni işlevler kazanmasının kimi yerleşimlerde eşitsizliklere ve gerilimlere yol açtığını ifade etmektedir. Bu doğrultuda son yıllarda bölgedeki turizm faaliyetlerinin hız kazanması Büyükhüsün'u da etkilemiş ve bölgeye olan talep ile doğru orantılı olarak sonradan köye yerleşen insan sayısı büyük oranda artmıştır. Başaran Uysal ve Sakarya (2017: s.110), B2 Evi'nin inşasından sonra tanınırlığı artan Büyükhüsün Köyü'nün Adatepe Köyü'nden sonra kentli nüfusun yerleşmek için en çok tercih ettiği köy olduğunu ifade etmişlerdir. Bu durum mevcut turizm faaliyetlerini daha da yoğunlaştırmış, bölgeye olan yatırımların hedef kitlesini değiştirmiştir. Son yıllarda bölgeye yönelik artan turistik ilginin, köy sakinleri tarafından da yeni bir geçim kaynağı olarak görülmeye başlandığı izlenmektedir. Öyle ki; Büyükhüsün sakinleri özellikle yaz aylarında kimi yapıları kiralamaya ve köyde dönemlik kullanılan kimi yapıların kullanılmadığı süreler boyunca belirli bir ücret karşılığında bakımını üstlenmeye

başlamışlardır. Söz konusu ilginin artışına bağlı olarak otel, pansiyon gibi dönemlik konaklama birimleri, kafe ve restoran gibi turizme yönelik yeni yapılar da köyün dokusuna eklenmiştir.

Yerel halk ile turistler ve bölgeye sonradan yerleşen sakinler arasındaki belirgin sosyo-kültürel ve ekonomik farklar, aynı yerde birbirinden bağımsız iki farklı insan topluluğunun yaşamasını ve buna bağlı sosyal eşitsizlikleri gün yüzüne çıkarmıştır. Öte yandan mevsimlik kullanıma bağlı olarak yaz ve kış aylarında yerleşimde önemli bir nüfus farkı oluşmaktadır. Dönemlik kullanılan yapıların her geçen gün çoğalması yerleşimin özgün dokusu üzerinde ciddi bir tehdit oluşturmaktadır. Yerleşimde, toplam 271 adet yapının yaklaşık 100 adedi kentli nüfusun sahip olduğu çağdaş yapılardan oluşmaktadır.

Bölgede değişen sosyo ekonomik yapı, yeni imar faaliyetleri ve turizme yönelik yatırımlar, yerleşimlerin emlak değerlerinin de kısa zamanda büyük oranda artması sonucunu doğurmuştur. Bu doğrultuda sosyal eşitsizliklere bağlı olarak geleneksel bir eve sahip olan yerel halk, evlerini satma eğilimi göstermektedir. Çoğu köy sakininin bu şekilde geleneksel evlerini satıp yerleşimden göç ettiği, veya birden fazla eve sahip kişilerin kendi yaşadıkları ev dışında bütün evlerini satışa çıkardığı gözlenmiştir. Ayvacık Belediyesi'nden edinilen resmi emlak rayiç bedellerinin 2000'li yılların başından günümüze dramatik bir şekilde ortalama 30-40 kat artmış olması yerleşimdeki sosyo-kültürel ve demografik değişimi kanıtlar niteliktedir (Çizelge 5.1). Alan çalışması sırasında durumun resmi istatistiklerin çok ötesinde son 20 yılda yaklaşık 100 kata varan artışlar seviyesinde olduğu gözlemlenmiştir.

Çizelge 5.3 : Büyükhüsün Köyü Emlak Rayiç Bedellerinin Değişimi (Ayvacık Belediyesi)

	ACIGÖL	HARMAN KAYA	KARGILITAŞ (KARGILI DERE)	KUŞKONMAZ	SAZAK	YALI	KÖYİÇİ	NAMAZGAH
1998	5.00	2.50	2.50	4.00	3.00	3.00	1.50	3.00
1999	.00	4.45	4.45	7.11	5.33	5.33	2.67	5.33
2000	11.21	5.60	5.60	8.96	6.72	6.72	3.37	6.75
2001	14.60	7.30	7.30	11.70	8.75	8.75	4.40	8.75
2002	20.00	10.00	10.00	15.00	15.00	15.00	10.00	15.00
2003	25.90	12.95	12.95	19.43	19.43	19.43	12.95	19.43
2004	29.59	14.80	14.80	22.19	22.19	22.19	14.80	22.19
2005	31.25	15.56	15.56	23.44	23.44	23.44	15.56	23.44
2006	17.81	25.56	25.56	33.44	33.44	33.44	25.56	33.44
2007	19.19	27.27	27.27	35.35	35.35	35.35	27.27	35.35
2008	19.88	28.25	28.25	36.62	36.62	36.62	28.25	36.62
2009	21.07	29.95	29.95	38.82	38.82	38.82	29.95	38.82
2010	17.81	25.56	25.56	41.25	33.44	33.44	25.56	33.44
2011	18.49	26.54	26.54	42.83	34.72	34.72	26.54	34.72
2012	20.39	29.26	29.26	47.23	38.29	38.29	29.26	38.29
2013	21.98	31.55	31.55	50.91	41.27	41.27	31.55	41.27
2014	32.00	42.00	42.00	62.00	52.00	52.00	42.00	52.00
2015	33.62	44.12	44.12	65.13	54.63	54.63	44.12	54.63
2016	35.00	46.00	46.00	67.00	57.00	57.00	46.00	57.00
2017	36.34	47.76	47.76	69.57	59.18	59.18	47.76	59.18
2018	54.51	71.64	71.64	104.35	88.77	88.77	71.64	88.77
2019	61.00	80.17	80.17	116.76	99.33	99.33	80.17	99.33
2020	67.89	89.22	89.22	129.94	110.55	110.55	89.22	110.55
2021	70.98	93.28	93.28	135.85	115.58	115.58	93.28	115.58

Sonuç olarak kırsal soylulaştırma sürecinin başlangıç aşamalarının gözlemlendiği Büyükhüsün Köyü’nde henüz sosyal ve fiziksel doku geri dönülmez bir şekilde değişmemekle birlikte, soylulaştırma tehdidine yönelik herhangi bir önlem alınmadığı takdirde sürecin yakın zamanda tamamlanacağı öngörülebilir bir durumdur.

5.2.2.2 Dünyada ve Türkiye’de Kırsal Soylulaştırmadan Etkilenen Tarihi Kırsal Yerleşimler

Kırsal soylulaştırma sürecinin, ülkeler ya da ülkelerin kendi içindeki bölgeleri arasında çeşitli farklılıkla göstermekle birlikte dünyadaki pek çok coğrafyayı etkileyen güncel bir sorun olduğu söylenebilir. Hızlı nüfus artışına bağlı olarak kentlerin genişleyerek kent çeperlerine ve yakınlardaki kırsal alanlara doğru yayılmasının yanı sıra kent nüfusunun kalabalıktan uzak sakin bir yaşam geçirme isteği ile kırsal alanlara yerleşme ve bu çevrelerdeki mimarlık mirasını değerlendirme eğilimi, özellikle kentlere yakın kırsal alanlar başta olmak üzere pek çok kırsal alanın tersine göçe ve ardından soylulaştırma sürecine girmesine yol açmaktadır. Bu doğrultuda; dünyadaki pek çok coğrafyada gözlenen kırsal soylulaştırma sürecinin yansımalarını anlayabilmek ve Büyükhüsün’da yaşanan süreçle benzerliklerini ve farklılıklarını ortaya koyabilmek için İspanya, ABD ve İngiltere’den birer yerleşim incelenmiştir. Örneklem için çok sayıdaki yerleşim arasında gerçekleştirilen seçimde, Büyükhüsün Köyü ile benzer olarak turizmin ve tersine göçün kırsal soylulaştırmada tetikleyici rol oynadığı ve kentli nüfusun fiziksel ve sosyal dokuda sebep olduğu değişimlerin benzerlik gösterdiği alanlar seçilmiştir. Yurt dışından örneklerin yanı sıra Türkiye’den Büyükhüsün’a yakın konumda bulunan ve yaşanmakta olan soylulaşma sürecinin daha erken tarihlerden itibaren başladığı görülen Ayvacık’a bağlı Behramkale, Adatepe ve Yeşilyurt kırsal yerleşimleri de bu kapsamda irdelenmiştir.

İspanya, Santiago Millas

Santiago Millas, İspanya’nın Maragatería Bölgesi’nde yer alan, 18. ve 19. yüzyılın başlarına kadar hayvancılık ve yük taşımacılığı ile zenginleşen kişilerin (Maragato Mule-drivers) yaşadığı ve bölgede yaygın bir şekilde görülen ‘Maragato’ tipi olarak adlandırılan geleneksel mimarinin de yoğun bir şekilde gözlendiği kırsal bir yerleşimdir. Galicia’dan Madrid’e bölgede yetişen ürünlerin taşımacılığını yaparak geçimini sağlayan yerel halk, 19. yüzyıl ortalarında demir yolu ağının gelişmesine bağlı olarak geçim kaynaklarını kaybetmiş ve yerleşimi terk etmeye başlamışlardır (Alonso González, 2016: s.6). 1990’ların başında ise işsizlik sebebi ile yerleşimi terk eden pek çok kişinin evleri onaracak gerekli birikimi sağlayıp emekliliklerini geçirmek için çürümeye yüz tutmuş köye geri dönmesi söz konusu olmuştur (Alonso González, 2016: s.6). Genellikle esnaf ve zanaatkarlardan oluşan yerli insanların bu

geri dönüş hareketine bağlı olarak yerleşimin, yerel yönetim tarafından 1999 yılında ‘Kültürel İlgi Alanı’ olarak ilan edilmesi ile sonuçlanmış bu durum da kentli nüfusun bölgeye olan ilgisini artırarak alana yerleşmeye başlamalarına neden olmuştur (Alonso González, 2016: s.6). Bununla birlikte sadece yaz aylarını yerleşimde geçirmeye başlayan kentli nüfus ile yerli nüfus arasında özellikle yapı ve çevre ve geleneksel yapılara olan müdahaleler konusunda görüş ayrılıkları ortaya çıkmıştır. Özellikle yılın her ayını bölgede geçiren yerli nüfusun yapılarını kış koşullarına göre metal, tuğla veya plastik malzemeler ile onarma eğilimi, yerleşimin geleneksel dokusu ile özgünlüğünü bozduğu gerekçesiyle kentli nüfus tarafından tepki çekmiştir (Alonso González, 2016: s.6). Yerli nüfusa kıyasla politik olarak daha aktif olan kentli nüfus, bölge için miras turizmine dayalı bir koruma ve yönetim biçimi oluşturulması amacı ile yerel yönetimi ve ekonomik aktörleri etkilemeye çalışmışlardır. İdareler üzerinde oluşan bu baskılar sonucu 2003 yılında kentli nüfusun taleplerine yönelik olarak “Museum of Maragato Mule-drivers” adı altında yeni kentsel düzenlemeleri içeren bir program devlet eli ile desteklenmiş ve 2009 yılında ise bölgeye sonradan yerleşen kişiler kendi aralarında “Association of Friends of Santiago Millas, ASM” derneğini kurarak örgütlenmiş ve yerleşimde yapılacak uygulamalarda söz sahibi olmuşlardır (Alonso González, 2016: s.7). Yapıların restorasyonunda da finansal kaynak oluşturan ASM üyeleri, pek çok geleneksel yapıyı ‘özgün haline çevirmek’ düşüncesi altında kendilerince özgün olduğunu düşündükleri çeşitli yapı elemanları ve objeler ile eklemleyerek modern yaşam biçimi, istek ve konforlara göre değiştirmiştir. Ek olarak; ‘Maragato’ tipi mimariyi yansıttığı düşüncesi ile pek çok yeni yapı inşası da söz konusu olmuştur. Geleneksel mimariyi biçimsel olarak taklit etmekten öteye geçemeyen yeni yapılara, modern yaşamın istekleri doğrultusunda garaj gibi geleneksel mimaride hiç bulunmayan donatılar eklenmiştir. Alonso González, gerçek özgünlüğün ne olduğu kaygısı taşımayan ASM üyelerinin, bu müdahaleleri sadece estetik kaygılarla gerçekleştirdiğini ifade etmektedir (Alonso González, 2016: s.8).

Yapı ölçeğinde kalmayıp yerleşimin geleneksel peyzajında da değişikliklere sebep olan ASM üyelerinin sembolik müdahaleleri, yerleşimde kalıcı bir turizm faktörünü etkinleştirmiştir. Özellikle yerleşimin turistik olarak öne çıkarılması, yoğun turist akınına uğramasına bağlı olarak yerli nüfus üzerindeki baskıyı artırmıştır (Alonso González, 2016: s.10). Turistlerin ilgisinin artması ve yapıların modern müdahaleler

ile restore edilmesi, emlak fiyatlarında artışı tetiklemiş ve kimi yerli halkın bölgede artan turistik faaliyetlerden rahatsız olarak yerleşimi terk etmesi sonucu doğmuştur. Tüm bu özellikleri ile kırsal soylulaştırmaya konu olan Santiago Millas, günümüzde 50-60 kişinin sürekli yaşadığı bir yerleşimdir (Alonso González, 2016: s.6; Şekil 5.4).

Şekil 5.4: Santiago Millas'tan Görünüşler

Amerika Birleşik Devletleri, Teton County

Kırsal soylulaştırmaya konu olan bir diğer örnek; Amerika Birleşik Devletleri'nin Idaho eyaletinde yer alan, Büyük Teton Dağları'nın eteklerine konumlanmış küçük bir kasaba olan Teton County'dir. 1990'lı yıllara kadar az bir nüfusa sahip ve izole bir yaşamın sürdüğü Teton County'nin son yıllarda turizm etkisi ile neredeyse iki

katına çıkan nüfusu, yerleşimdeki kırsal soylulaştırma sürecini tetikleyen temel unsur olmuştur (Yagley ve diğ, 2005: s.25).

Yüksek rakımlı ve yaşam koşullarının zor olduğu bir coğrafyada yer aldığından tarih boyunca Amerikan yerlileri tarafından bir buluşma alanı olarak kullanıldığı bilinen Teton County'nin resmi kuruluş tarihi 1915'tir (Yagley ve diğ, 2005: s.26). Kurulduğu tarihlerden 1930'lu yıllara kadar tarımsal üretimin artması ile yaklaşık on kat artan nüfusta, 1940-1970 yılları arasında tarımsal üretimin azalması ile ciddi bir düşüş yaşanmıştır. 1990'lı yıllara gelindiğinde ise yakın coğrafyada artan turizm faaliyetlerine bağlı olarak hizmet sektöründe çalışan kişilerin uygun bütçeli olması sebebi ile bölgeye yerleşmeleri ile hizmet sektörünün artması, azalan geleneksel tarım üretiminin tamamen durmasına ve yerleşimin sosyal dokusunun değişmesine yol açmıştır (Yagley ve diğ, 2005: s.27). 2000'li yılların başında ise yerleşimin, sahip olduğu doğal güzellikler ve sakin yaşantısı, çok yakınında bulunan ve dünyanın en ünlü kayak merkezi ile tatil bölgelerinden birisi olan Jackson Hole'a gelen turistlerin ilgisini çekmeye başlamış ve yerleşimin demografik yapısı yerliler, hizmet sektörü çalışanları ve turistler olarak üç farklı grubu içerecek şekilde değişim göstermiştir (Yagley ve diğ, 2005: s.29). Yerleşimi ziyaret eden yüksek gelirli turistlerin yerleşimden ev satın alma veya yeni bir konut inşa etme eğilimleri ise kırsal peyzaj öğelerini oluşturan tarım alanlarını yok etmeye başlamakla beraber, geleneksel yerleşim dokusunda da baskın hale gelmiş, yeni konut politikaları yönetim tarafından yüksek gelirli kişilere yönelik olarak geliştirilmeye başlanmıştır. Ayrıca söz konusu yeni konutların genellikle daha geniş ölçekli ve lüks olmaları, emlak değerlerinin ve vergilerin artmasına sebep olmuş, dolayısı ile yerli halk ve hatta hizmet sektöründe çalışan kimi insanlar bu yüksek fiyatlara ayak uydurmakta güçlük çekmeye başlamışlardır (Yagley ve diğ, 2005: s.31).

Günümüzde ise geleneksel karakterine dair unsurları büyük ölçüde kaybetmiş olmakla beraber kırsal yaşamın az da olsa devam ettiği yerleşim, turizm faaliyetleri gün geçtikçe artan ve konut inşasına yönelik imar faaliyetleri yönetim tarafından desteklenen önemli bir turistik merkez olarak bilinmektedir (Yagley ve diğ, 2005: s.34; Şekil 5.5).

Şekil 5.5: Teton County'den Görünüşler

İngiltere, Grindleford

Nüfus yapısındaki değişime bağlı olarak kırsal soylulaştırmanın görüldüğü bir diğer yerleşim, İngiltere'de Sheffield'in yaklaşık 2 km güneyinde bulunan ve geçmişi 13. yüzyıla kadar uzanan Grindleford Köyü'dür. Grindleford Köyü'nde nüfus değişikliği ile tetiklenen kırsal soylulaştırmanın izleri, 1970'li yıllarda başlamakla beraber 1980'li yıllarda artış göstermiştir.

19. yüzyıla kadar geleneksel yerleşim dokusunun yanı sıra tarım alanları, yel değirmenleri ve taş ocaklarının oluşturduğu bir peyzaj alanına sahip olan Grindleford, 1893 yılında demiryolu ağının gelişmesine bağlı olarak ulusal ulaşım ağının bir parçası haline gelerek, büyük şehirlerde yaşayan insanların artan bir

şekilde ilgisine konu olmuştur (Iizuka, 2015: s.25). Zaman içerisinde bu ilginin, özellikle demiryolu ile erişimin kolaylaştığı Manchester ve Sheffield kentlerindeki yüksek gelirli kişilerin buraya kalıcı olarak yerleşmesine doğru evrildiği bilinmektedir. Öte yandan; erişilebilirliğin artması ile yerleşimde endüstri ve iş olanakları da gelişmiş, bu durum da nüfus artışını tetiklemiştir (Iizuka, 2015: s.31). Yerli halkın işçi sınıfından ve yaşlı kişilerden oluştuğu Grindleford, yaşanan bu nüfus değişimi ile daha çok beyaz yakalı, çocuksuz genç aileler tarafından tercih edilmeye başlanan bir yerleşim haline gelmiştir (Iizuka, 2015: s.26). Yeni gelen bu nüfus, sahip oldukları maddi imkanlar doğrultusunda pek çok görkemli yapı inşa etmiştir. Demografik yapıda yaşanan bu değişim, Gridleford'un kırsal soylulaştırma sürecini başlatan ilk nüfus hareketi olmuştur.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra ise, Sheffield'de sanayi sektörünün gerilemesi ve yerleşimde de tarımsal üretimin azalmasına bağlı olarak Sheffield'de yaşayan zengin sanayicilerin ekonomik olarak daha uygun gördükleri ve daha sağlıklı yaşam koşulları sunan bölgeye konut satın alarak veya yeni konutlar inşa ederek yerleşmeye başlaması eğilimi artarak devam etmiştir (Iizuka, 2015: s.46). 1960'lı yıllarda yerleşimin yaşadığı bu ikinci nüfus değişiminin, birinci değişime kıyasla daha etkili olduğu ve bu süreçle birlikte yerleşimin sosyal ve fiziksel dokusunun neredeyse tamamen değiştiği bir sürece girdiği söylenebilir. Bu nüfus değişimi ile bölgeye yerleşen kentli nüfus, Viktorya Dönemi'ni temsil eden ve onarıma ihtiyaç duymayan görkemli konutları tercih etmekle birlikte pek çok ahır yapısını dönüştürmüş ve önemli sayıda yapıya kış bahçeleri ve teras gibi yeni ekler inşa edilmiştir (Iizuka, 2015: s.43). Buna ek olarak işçi sınıfından oluşan yerli halkın büyük bir çoğunluğunun yerleşimi terk ettiği ve yüksek gelirli kent nüfusunun baskın hale gelerek yerleşimin sosyal dokusunu değiştirdiği görülmektedir. Bununla birlikte, yerleşimin geleneksel geçim kaynağı olan tarımsal üretimin tamamen terk edilerek, hizmet sektörüne kayması, kırsal soylulaştırmanın sosyo-ekonomik ilişkiler üzerindeki diğer etkileridir (Iizuka, 2015: s.59). 1980'li yıllara gelindiğinde ise değişim süreci sonlanmış ve sonuç olarak yerli işçi sınıfı yerinden edilerek, bölgeye tamamen yüksek gelirli kişilerin yerleşmesi sonucu doğmuştur. 1990'lı yıllarda ise bu değişimin hızının nispeten azaldığı görülse de hizmet sektörünün ekonomideki baskınlığı daha belirgin hale gelmiştir (Iizuka, 2015: s.47). Yerleşimdeki gelir düzeyinin artması, yerleşime daha yüksek gelirli insanların taşınmasına yol açarak

soylulaşma süreci tamamlanmıştır. Günümüzde yerleşim; spor alanları, kültürel ve sanatsal aktiviteleri, rekreasyon alanları, mağaza, restoran ve otelleriyle doğa ve kültür turizmi yapan kişiler tarafından sıklıkla tercih edilen bir alandır (şekil 5.6).

şekil 5.6: Grindleford’dan Görünüşler

Kırsal soylulaştırmanın, dünyada olduğu kadar Türkiye’de de kırsal alanların özgün sosyal ve fiziksel yapısını dönüştüren bir tehdit olduğu bilinmektedir. Türkiye’nin nüfusunu kaybeden kimi yerleşimlerinde görülen kırsal soylulaştırma tehditi Kuzey Ege’de bulunan kırsal yerleşimleri, özellikle 1970 ve 1980 yılları arasında artan turizm faaliyetlerine ve bölgenin yazlık konut alanı potansiyeline bağlı olarak önemli ölçüde etkilemiştir. Günümüzde Kuzey Ege’de kırsal soylulaştırmanın yoğun olarak görüldüğü kırsal alanların en bilinenleri Behramkale, Adatepe ve Yeşilyurt Kyleridir.

Çanakkale, Ayvacık, Behramkale Köyü

Assos Antik Kenti'nin bulunduğu tepenin eteklerinde, antik kent ile iç içe konumlanmış Behramkale Köyü, 1970'li yıllarda bölgede artan yazlık konut edinme eğilimine bağlı olarak kentli nüfusun yerleşimden konut satın alarak veya yeni konut inşa ederek yerleşmeye başlaması ile odak haline gelmiştir. 1980'li yıllarda ise yazlık konut inşasına ek olarak, bölgenin turizm potansiyeli doğrultusunda moteller, kafe veya hediyelik eşya dükkanı gibi turizm işletmeleri açılmaya başlamıştır. Başlarda küçük ölçeklerde başlayan turizm, zamanla temel ekonomik faaliyet halini almıştır. 1991 yılında Küçükkuyu ve Behramkale'de bulunan Kadirga Koyu'nun, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından "Turizm Merkezi" ilan edilmesi, bölgedeki turizm faaliyetlerinin yoğunlaşmasına yol açmıştır. Yerleşimde etkisini gösteren kırsal soylulaştırma tehdidi ise, tüm bu nedenler üzerinde gelişerek 2000'li yıllarda belirgin hale gelmiştir.

Yerleşime dışarıdan gelen kentli nüfus, çoğu örnekte olduğu gibi yüksek gelir ve eğitim seviyesine sahip, kentin kalabalık ve stresli ortamından uzaklaşma isteği duyan, erken emekli olup emeklilik yıllarını sakin bir ortamda geçirmek isteyen ve mevsimlik ikamet eğiliminde olan kişilerden oluşmaktadır (Kılıç, 2020: s.49). Kentli nüfusun bölgeye yerleşmesi ile geleneksel konutlar el değiştirmeye ve restorasyon sürecine girmeye başlamıştır. El değiştiren yapılar arasında konut olarak kullanılanlar kadar otel, kafe, dükkan, seramik, cam atölyesi gibi turizme yönelik işlevlendirilen yapıların oranı da dikkat çekici şekilde artmıştır. Kentli nüfusun ekonomik imkanları olmayan yerli halkın onarım yapamadığı geleneksel yapıları restore etmesi, yapıların gayrimenkul değerlerinin büyük oranda artmasına sebep olmuştur. Yapılı çevrede görülen bu iyileşme süreci ve turizme bağlı gelişen iş olanakları, daha fazla kentliyi bölgeye çekmiştir. Öyle ki, günümüzde turizm tekelinin el değiştirdiği ve kentli nüfusun turizm sektöründe baskın rol oynadığı görülmektedir.

1980'li yıllarda kentli nüfusun yoğun iskanı sonrası demografik yapıda görülmeye başlanan değişim, Assos Antik Kenti'nin 1982 yılında 1. Derece Arkeolojik Sit Alanı ilan edilmesi ile farklı bir boyuta geçerek yerli halkın tamamı olmasa da büyük bir çoğunluğunun yerinden edilme süreci ile sonlanmıştır. Assos için alınan koruma kararının ardından yerli halk, karşılaştığı yasal prosedürler doğrultusunda evlerini onarmada güçlükler yaşamış ve geleneksel konutlarını zaten yerleşime ilgi duyan

kentli nüfusa satarak Sit Alanı dışında kalan ve günümüzde Aşağı Mahalle olarak bilinen alana kendi ekonomik durumları doğrultusunda çoğunlukla betonarme bir ev inşa ederek yerleşmeye başlamışlardır. Dolayısıyla klasik soylulaştırmanın temel prensiplerinden birisi olan mülkiyet değişiminin, bu koruma kararı ile hız kazanması söz konusu olmuştur (Kılıç, 2020: s.37). Tarımsal faaliyetlerin azalması ile temel geçim kaynaklarını büyük oranda kaybeden yerli halk için ise bu durumun bir açıdan yeni bir gelir kaynağı olduğu söylenebilir.

Günümüzde Behramkale Köyü demografik yapısı; yerli halk, bölgeye kalıcı olarak yerleşen kentli nüfus ve geçici olarak gelen turistler olmak üzere üç farklı grubu barındırmaktadır. Yerli halk ve bölgeye yerleşen kentli nüfusun yeni geçim kaynağı olan turizm ile öne çıkan Behramkale Köyü, sahip olduğu arkeolojik, doğal ve mimarlık mirası ile turistlerin yoğun olarak ziyaret ettiği önemli bir tarihi kırsal yerleşimdir (Şekil 5.7).

Şekil 5.7: Behramkale Köyü’nden Görünüşler (Çeliker, 2019)

Çanakkale, Ayvacık, Adatepe Köyü

Bölgede kentli nüfusun göç hareketlerinden etkilenererek kırsal soylulaştırma tehditi yaşayan bir başka yerleşim ise Adatepe Köyü'dür. Adatepe'de görülen dönüşüm süreci, 1970'li yıllarda bölgede etkili olan turizm ve göç hareketlerine bağlı olarak başlamış ve 2000'li yıllarda nitelik değiştirerek süper-soylulaştırma⁵ süreci ile devam etmiştir.

Kaz Dağları'nın eteklerine konumlanmış geleneksel taş mimarisi ve sahip olduğu doğal ve arkeolojik değerler ile dikkat çeken tarihi bir yerleşim olan Adatepe'de görülen ilk nüfus değişimi; 1980'li yılların ortasında sanatçı, yazar ve akademisyenlerden oluşan bir grup kentlinin yerleşimde bulunan geleneksel Rum evlerini satın alıp yerleşimde dönemlik olarak konaklaması ile başlamıştır. Adatepe Köyü'nün bu ilk kentli nüfus tarafından tercih edilmesinin sebepleri arasında yerleşimin, kıyı kesimlerde artan turizm faaliyetlerinin getirdiği kalabalıktan uzak, ancak hizmet olanaklarına sahip Küçükkuyu Beldesi'ne de yakın bir konumda olması ve geleneksel mimarlık mirasının etkili olduğu söylenebilir. Başaran Uysal ve Sakarya (2012: s.5), yerleşime gelen bu ilk grubun köyün kırsal mirasının korunması konusunda duyarlı olduklarını ve yerel halk ile samimi bir ilişki kurarak işbirliği içinde olduklarını ifade etmiştir. Yerleşimde çekilen filmlerin de etkisiyle tanınırlığı giderek artan Adatepe Köyü, yöresel mimarlık mirası dikkate alınarak, 1992 yılında "Kentsel Sit Alanı" ilan edilerek koruma altına alınmıştır.

Koruma kararının ardından, Behramkale Köyü'nde görüldüğü gibi geleneksel yapılar hızla el değiştirmeye başlamıştır. Geleneksel evlerin onarım ve restorasyon süreçleri, bürokratik işlemlere bağlanmış ve yerli halkın karşılayamacağı ekonomik boyutlara ulaşmıştır. Bu durum, yerli halkın geleneksel evlerini bölgeye gelen kentli nüfusa satarak yerleşimi terk etmelerini hızlandırmıştır. Ayrıca koruma kararı, bölgeye olan ilginin daha da artmasına sebep olmuş ve daha fazla kentli nüfus ile turizm yatırımcılarını yerleşime çekmiştir. Yerleşime konut satın alarak yerleşen kentli nüfus, genellikle dönemlik olarak kullanacakları yapıları kendi ihtiyaçları doğrultusunda hızla dönüştürmeye başlamıştır. Geleneksel yapıların plan kurguları, modern ihtiyaçları karşılamaya yönelik olmadığından pek çok geleneksel yapının

⁵ Süper-soylulaştırma: Lees'in (2003: s.2487) ortaya attığı, halihazırda soylulaştırmaya maruz kalmış bir alanın orta ve üst gelir seviyesine sahip kişilerce daha pahalı ve daha özelleşmiş bir şekilde yeniden soylulaştırma sürecine girmesini ifade eden bir kavramdır.

plan tipolojisi değiştirilmiş, mutfak ve tuvalet gibi ıslak hacim ihtiyaçları yapının içine alınmış ve bahçede yer alan ahır, odunluk gibi yardımcı yapılar konutlara dönüşmeye başlamıştır.

1990'lı yıllara kadar devam eden süreç, yerleşime turizm sektörünün girmesi ile farklı bir boyuta taşınmıştır. 1997 yılında geçmişte okul olarak kullanılan Hünnap Han, butik otele dönüştürülmüş, 2001 yılında Adatepe'ye yerleşen bir girişimci Küçükkuşu'da eski bir zeytinyağı fabrikasını restore ederek müzeye dönüştürmüş ve kendi ürettiği ürünleri "Adatepe" adı ile markalaştırarak satışa sunmuş ve aynı yıl köyün terk edilmiş ilkokulu olan Taşmektep'te Aristo'nun Assos'ta kurduğu felsefe okuluna gönderme yapılarak felsefe söyleşileri düzenlenmeye başlanmıştır. Tüm bu gelişmeler, bir yandan işlevini kaybetmiş geleneksel yapıların onarımı ve yeniden işlevlendirilmesi anlamı taşıırken bir yandan da turizm etkisi ile başlayan soylulaştırma sürecinin yansımaları niteliğindedir. Bu süreçte yerleşimdeki turizm işletmeleri artmaya devam etmiş, geleneksel yapılar sadece konut değil turistik bir işletme açmak amacı ile de onarım görmeye başlamıştır.

Geleneksel yapıların mülkiyet değişikliği 2000'li yıllara gelindiğinde ciddi bir artış yakalamış, geleneksel konutlar bir yatırım aracına dönüşerek ikinci ve üçüncü kez el değiştirmeye başlanmıştır. Bu süreçte Adatepe'deki gayrimenkul değerleri yalnızca yerli halk için değil orta gelirli kentli nüfus için bile ulaşılmaz derecede yükselmiştir (Başaran Uysal, 2017: s.38). Adatepe'den erken yıllarda mülk satın almış kentli nüfusun bir kısmı, mülklerini satarak civar yerleşimlere taşınmıştır (Başaran Uysal ve Sakarya, 2018: s.114). Ek olarak Adatepe'deki gayrimenkulünü satıp civar yerleşimlerden iki ya da üç tane yapı satın alan ve bunu geçim kaynağı haline dönüştüren kişiler artmıştır. Alyakut (2018: s.107), alanda yaptığı çalışmada bazı yapı sahiplerinin yaşadıkları evden memnun olmalarına rağmen yerleşimin bir turizm odağı haline gelmesi ve emlak değerlerinin yükselmesi sebebi ile yaşadıkları konutu satmak istediklerini ifade etmiştir. Bununla birlikte yerleşimdeki emlak piyasası kentli nüfus arasında ilerlemiş, orantısız artan emlak değerleri sonucunda yerli halkın yerleşimden mülk edinmesi imkansız duruma gelmiş ve yerleşimin, yerli nüfusunu kaybetmesi devam etmiştir.

Sonuç olarak; Adatepe'de görülen tüm bu nüfus değişimleri, gayrimenkul değerlerinde görülen artış ve yerli halkın yerleşimde barınamayıp terk etme süreci klasik soylulaştırmanın temel özelliklerini taşımaktadır. Tarımsal üretimin azalması

ile geleneksel geçim kaynaklarını kaybeden yerli halkın, bu doğrultuda işlevsiz kalan geleneksel yapılarını kentli nüfusa satması, kentli nüfusun iskanı süreçlerinde yerleşimin özgün fiziksel ve demografik yapısında görülen önemli değişimler, kırsal peyzaj değerlerinin yok olması sonucunu doğurmuştur. Günümüzde ise Adatepe, yerel nüfusunu ve geleneksel kırsal yaşantısını büyük oranda kaybetmiş köy görünümlü bir turistik alan niteliğindedir (Şekil 5.8).

Şekil 5.8: Adatepe Köyü'nden Görünüşler

Çanakkale, Ayvacık, Yeşilyurt Köyü

Bölgede kırsal soylulaştırma süreçlerini yaşayan bir başka yerleşim ise Yeşilyurt Köyü'dür. Adatepe ve Behramkale Köyü ile eş zamanlı ve benzer yönde bir dönüşüm sürecinden geçen Yeşilyurt Köyü'nün bir koruma statüsü bulunmamaktadır.

1980'li yıllarda tersine göç ile bölgeye yerleşen kentli nüfus, tarımsal üretimin azalması ile geleneksel geçim kaynaklarını kaybeden ve bu doğrultuda yerleşimi terk etme eğiliminde olan yerli halkın geleneksel yapılarını dönemlik olarak kullanmak amacı ile satın alarak köye yerleşmeye başlamışlardır. Yerleşimin doğal özellikleri, geleneksel mimarisi ve hizmet alanlarına yakın konumda yer alması, çoğu yerleşimde olduğu gibi Yeşilyurt Köyü'ne yerleşen gelir düzeyi ve eğitim seviyesi yüksek kentli nüfus için avantaj olarak görülmüştür. Bununla birlikte Yeşilyurt Köyü'ndeki gayrimenkul değişim hızı, Adatepe kadar hızlı gerçekleşmemiştir. Bunun bir nedeni yerli halkın Adatepe Köyü'ndeki turizm faaliyetlerine bağlı

mülkiyet değerlerinin artışını yakından takip etmeleri olduğu kadar, köyün engebeli arazisinin “manzaralı bir ev” için çok da uygun olmaması olarak da sayılabilir.

1990’lı yıllara gelindiğinde, bölgede artan turizm etkisi Yeşilyurt Köyü’nde de kendini göstermeye başlamış, köyde turizm odaklı kafe, butik otel, restoran, dükkan, atölye gibi işletmelerin sayısında hızlı bir artış görülmüştür. Bu doğrultuda köyün tanınırlığı daha da artmış ve daha fazla kentliyi yerleşime çekmiştir. Turizm sektörünün tetiklediği göç hareketleri doğrultusunda demografik yapı ile birlikte yerleşimin fiziksel yapısı da değişmiş, çoğu turizm işletmeleri köyün dışında yeni yapı şeklinde gelişmiştir. Turizm faaliyetleri Adatepe’de olduğu gibi yoğun olarak kentli nüfus tarafından yürütülüyor olsa da yerli halkın da pansiyonculuk ve küçük işletmecilik yaptığı, dolayısı ile turizmden gelir elde edebildiği görülmektedir. Bununla ilişkili olarak Yeşilyurt Köyü, nüfus değişimleri sürecinde erken tarihlerde yerli nüfusunu en fazla kaybeden yerleşimken günümüzde Adatepe Köyü’ne kıyasla daha fazla yerli hane sayısına sahiptir (Başaran Uysal ve Sakarya, 2012: s.9).

Kentli nüfusun yerleşime gelmesi ile civar yerleşimlerde görülen yapı ve çevre ölçeğinde görülen fiziksel değişimler Yeşilyurt Köyü’ndeki geleneksel yapılarda da görülmeye başlanmıştır. Bu doğrultuda pek çok yardımcı yapının konuta dönüştürülmesi, ıslak hacimlerin yapıların içine alınması gibi onarımlar görülmektedir. Buna ek olarak; kentli nüfusun geleneksel dokuda pek çok niteliksiz yapı inşa etmesi ve yapılaşmanın köy çeperlerine doğru yayılması da söz konusu olmuştur.

Günümüzde ise yerli nüfusunu tamamen kaybetmememiş olan Yeşilyurt Köyü, turistik işletmeleri ve geleneksel mimarlık mirası ile tanınan tarihi bir kırsal yerleşim olma özelliğindedir (Şekil 5.9).

Şekil 5.9: Yeşilyurt Köyü’nden Görünüşler (Çeliker, 2019)

Sonuç olarak; kırsal soylulaştırma sürecinden önemli ölçüde etkilenen Behramkale, Adatepe ve Yeşilyurt Köyleri’nin eş zamanlarda, bölgede değişen dinamikler doğrultusunda dönüşüm süreçlerine girdikleri söylenebilir. Söz konusu bu üç yerleşim için; geleneksel tarımsal üretimin azalması ile yerli halkın yeterli gelir elde edememesine bağlı olarak yerleşimi terk etmesinin yanı sıra turizm ve koruma kararlarının da kırsal soylulaştırmada tetikleyici bir unsur taşıdığı görülmektedir. Kırsal soylulaştırmanın temel özelliklerinin çoğunu bünyesinde barındıran ve ortak süreçlerden geçen bu üç yerleşim, günümüzde kırsal yaşamın ve yerli nüfusun büyük ölçüde yitirildiği turistik alan özelliği taşıyan yerleşimlere dönüşmüştür.

İncelenen örneklerin tamamında kırsal soylulaştırmanın benzer süreçlerde ilerlediği görülmektedir. Çeşitli nedenlere bağlı olarak yerel nüfusunu büyük ölçüde kaybeden bu yerleşimlerde, son yıllarda kentli nüfusun iskanı ile fiziksel ve sosyal yapının dönüşümü söz konusudur. Kentli nüfusun iskanı, geleneksel yapıların restorasyon sürecini başlatmış ve söz konusu restorasyon uygulamaları, yerel özellikler taşıyan geleneksel konutları kentli nüfusun modern yaşam koşullarını karşılayacak şekilde dönüştürmüştür. Bunun sonucunda geleneksel mimari, modern işlevler ile eklemlenerek özgün dokusunu kaybetmesi tehlikesi yaşamıştır. Ayrıca müdahaleler,

sadece yapı ölçeğinde değil yerleşim ölçeğinde de yeni imar alanları olarak kendini göstermekte ve geleneksel kırsal peyzajı tehdit etmektedir. Tüm bu uygulamalar yerleşimdeki emlak değerlerinin hızla artmasına neden olarak dolaylı şekilde geleneksel yapıların ancak daha varlıklı kentli nüfus tarafından ulaşılabilir olmasını sağlamış ve var olan nüfusa ek olarak daha yüksek gelir grubuna sahip toplulukları söz konusu yerleşimlere çekmiştir. Bu durum, yerli nüfusun artan emlak değerleri ve değişen sosyal yapıya ayak uyduramayıp yerleşimleri terk etmeleri ile sonuçlanmıştır. Ek olarak; turizm gibi geleneksel olmayan faaliyetlerin baskın ve tek geçim kaynağı haline gelerek kırsal soylulaştırmada tetikleyici rol oynaması da söz konusu yerleşimlerin tamamında görülen ortak bir özelliktir.

Tüm bu bilgiler ışığında incelenen örneklerdeki dönüşüm sürecinin Büyükhüsün Köyü'nün günümüzde içinde bulunduğu süreç ile ortak bir çerçevesi olduğu söylenebilir. Örneklem için seçilen alanlar ile Büyükhüsün Köyü'nün geçirmekte olduğu süreç arasındaki benzerlikler aşağıdaki tabloda verilmiştir (Şekil 5.10). Bu bağlamda tüm örneklerde görüldüğü gibi Büyükhüsün'da da, kentli nüfusun yerleşime gelmesi ile geleneksel yapıların onarımı ve ikincil yapılara bağlı olarak yeni imar faaliyetlerinin arttığı görülmektedir. Ayrıca örnek yerleşimlerde olduğu gibi Büyükhüsün'da henüz baskın olmamakla birlikte turizm faaliyetlerinin arttığı görülmektedir. Dolayısı ile Büyükhüsün'un içinde bulunduğu dönüşüm sürecinin uygun koşullar çerçevesinde yönlendirilmediği takdirde örnek yerleşimlerdeki gibi yerele özgü değerlerini kaybedeceği öngörülebilir bir durumdur.

	Santiago Millas	Teton County	Grindleford	Behramkale	Adatepe	Yeşilyurt	Büyükhüsün
Çeşitli Nedenler İle Yerel Nüfusu Kaybetme Süreci	■	■	■	■	■	■	■
Kentli Nüfusun İskanı	■	■	■	■	■	■	■
Kentli Nüfusun Fiziksel Dokuyu Dönüştürme Süreci	■	■	■	■	■	■	■
Restorasyon ve Yeni İmar Faaliyetlerinin Artışı	■	■	■	■	■	■	■
Kentli Nüfusun Sosyal Yapıda Baskın Hale Gelmesi	■	■	■	■	■	■	■
Turizm Faaliyetlerinde Görülen Artış ve Turizmin Baskın Hale Gelmesi	■	■	■	■	■	■	■
Koruma Kararı	—	—	—	■	■		
Emlak Değerlerinin Artması	■	■	■	■	■	■	■
Yerli Nüfusun Yerleşimi Terk Etmesi	■	■	■	■	■	■	■
■ YOĞUN ■ ORTA ■ AZ							

Şekil 5.10: Örnek Yerleşimler ile Büyükhüsün Köyü'nün Dönüşüm Süreci Karşılaştırması

5.3 Yapılı Çevreye İlişkin Sorunlar

Son yıllarda büyük kentlerden bölgeye yönelen nüfus hareketleri, sosyal ve demografik yapıda olduğu kadar fiziksel dokuda da çeşitli değişikliklere yol açmıştır. Kentte yaşayan insanların alışkın oldukları yaşam biçimlerini ve konforu kırsal alana taşıma eğilimleri ve geleneksel ekonomik faaliyetlerin azalması ile hizmet sektörünün yeni bir geçim kaynağı olarak gelişmesi, bölgede yer alan diğer kırsal yerleşimlerde olduğu gibi Büyükhüsün Köyü'nde de son yıllarda etkisini artırmakta ve henüz özgünlüğünü ve bütünlüğünü büyük ölçüde koruyan yerleşimin fiziksel dokusunu tehdit eden unsurlar olarak yapıلی çevrede izlerini göstermektedir. Büyükhüsün tarihi yerleşiminde yapılı çevreye ilişkin sorunlar arasında 2000'li yıllar öncesine kadar daha şiddetli gözlenen nüfus kaybının yarattığı bakımsızlık ve köhneme ile bu tarihlerden itibaren yeni nüfusun iskanı dolayısıyla gerçekleştirilen yeni imar faaliyetlerinin yarattığı etkiler başı çekmektedir (Şekil 5.11). Bu kapsamda Büyükhüsün Köyü yapılı çevresine ilişkin sorunlar, kültürel peyzaj değerlerine ve mimarlık mirasına yönelik olarak yerleşim ve yapı ölçeğinde olmak üzere iki grupta ele alınmıştır.

Şekil 5.11: Harap Durumdaki Geleneksel Bir Yapı ile Yanındaki Çağdaş Yapı
(Çeliker, 2019)

5.3.1 Yerleşim Ölçeğinde Sorunlar

Büyükhüsün tarihi yerleşiminde görülen sorunların büyük bir çoğunluğu, yerleşimin gelişim sürecinde maruz kaldığı müdahaleler ve insansız kalma dönemi ile ardından yeni nüfusun yerleşme süreci sonucunda ortaya çıkmıştır. Kimi yerleşimlere kıyasla yerleşimin özgünlüğünü ve bütünlüğünü bir ölçüde koruduğu görülse de içinde bulunduğu dönüşüm süreci, yerleşimin geleneksel dokusunu tehdit etmenin eşiğindedir.

Köyde kimi örnekleri geleneksel bir yapı yıkılarak elde edilen alanlarda kimileri ise zeytinliklerde ya da meyve bahçelerinde üretilen çağdaş yapıların sayısının giderek artmasının kırsal peyzaj üzerinde yarattığı baskı, yerleşim ölçeğindeki sorunların başında gelmektedir. Geleneksel dokuya eklenen bu yapıların az sayıdaki örnekte çevreleriyle kurdukları uyumlu ilişki ve özgün tasarım dili ile geleneksel katmana katkı yapacak nitelikleri gözlenmekle birlikte birçoğunun bu başarıyı yakalayamadığı ve niteliksiz yapı sayısının giderek arttığı tespit edilmiştir. Çağdaş betonarme yapıların büyük bir kısmında geleneksele öykünen ve onu taklit eden taş kaplamalı

yüzeylerin varlığı, var olan fiziki çevrenin olumsuz anlamda dönüşmesini daha da artırmaktadır.

Çağdaş yapılarda kullanılan tasarım dilindeki veya malzeme tercihlerindeki başarısızlık kırsal peyzajın ahengini zedeleyecek bir dönüşüm riskini barındırmaktadır (Şekil 5.12). Köyün fiziki dokusunun korunabilmesi ve geleceği açısından değişimin kaçınılmaz olduğu kabul edilmekle birlikte geleneksel dokuya eklenen çağdaş tasarımların peyzajla kurduğu ilişkinin olumlu ya da olumsuz olması değişimin yönünü tayin edecektir.

Şekil 5.12: Peyzaj ile Uyumsuz Otel Yapısı (Çeliker, 2019)

Yerleşimde görülen önemli sorunlardan birisi de zaman içinde değişen ekonomik faaliyetlere bağlı olarak özellikle tarım ve hayvancılıkla ilgili geleneksel yapıların günümüzde işlev değişikliğine uğramış veya kullanılmıyor olmasıdır. Sahil kıyısında bulunan zeytinyağı fabrikasının harap halde olması, yerleşimde bulunan mandıranın kullanılmıyor olması, hayvancılık ile ilgili ahır gibi yapıların harap halde bulunması, her iki okul yapısının da özgün işlevinde olmaması bu durumun sonuçlarındandır. Turizme bağlı olarak gelişen hizmet sektörünün köyün yeni geçim kaynaklarından biri haline gelmesi ile köydeki otel, pansiyon, kafe gibi yapıların sayısının her geçen gün kontrolsüz bir şekilde artması, kırsal yaşam biçiminin tamamen terk edilmesi ve kırsal ekonominin yalnızca bu sektöre yönelmesi riskini barındırmaktadır. Diğer yandan kullanıcıları tarafından terk edilmiş çok sayıda geleneksel yapının bakımsızlığa bağlı olarak giderek köhnediği görülmektedir.

Son yıllarda bölgeye artan taleple birlikte geleneksel yapılarda onarım ve restorasyon uygulamaları artmış olsa da yeni yapı inşa etme eğilimi baskındır. Yerleşimde, bir yandan geleneksel bir yapı bakımsızlığa bağlı olarak yitirilirken diğer yandan kimi örneklerde doğrudan kendi parselinde kimilerinin ise hemen yanı başında niteliksiz bir çağdaş yapının inşa edilmesi sıklıkla karşılaşılan bir manzardır (Şekil 5.13). Bu durum bir tezat oluşturarak korunması gereken geleneksel dokunun zamanla yok olup yerini yeni yapılara bırakmasına, mevcut geleneksel yapı stokunun etkin kullanılmamasına ve kontrolsüz bir fiziksel gelişime yol açmaktadır. Ayrıca yeni inşa alanlarının gösterdiği, kuzeyde meralara, güneyde ise zeytinliklere yönelen ilerleme, günümüzde kırsal peyzaj değerlerini oluşturan mera ve zeytinlik alanlarını tehdit etmektedir.

Şekil 5.13: Harap Durumdaki Geleneksel Bir Yapı ile Çağdaş Bir Yapı (Çeliker, 2019)

Yerleşimin dikkat çeken bir diğer sorunu, köyün ilk dönemlerine referans veren özgün alanlarında özgün taş kaplı dar bir sokak ağı görülürken, daha ileri tarihlerde oluşan mahallelerde geniş sokaklar ve niteliksiz parke taş veya beton kaplamaların yer almasıdır. Genel olarak özgün yol dokusunun korunduğu ve yapılan niteliksiz kaplamaların büyük bir alanı kapsamadığı görülse de bu uygulamanın yerleşimin

özgün karakterine ve fiziksel bütünlüğüne tehdit oluşturduğu söylenebilir (Şekil 5.14).

Şekil 5.14: Niteliksiz Yol Kaplamaları (Çeliker, 2019)

Bölgede son yıllarda artış gösteren doğal kaynakların aşırı tüketimine dayalı ve çevre koşullarını olumsuz etkileyecek çok sayıda maden arama faaliyetlerinin ve/ya enerji santralleri gibi projelerin gündemde olduğu bilinmektedir. Özellikle 2019 yılında bir madencilik şirketinin Kaz Dağları'nın doğal mirası üzerinde yaptığı büyük tahribatlar, ülke çapında tepki çekmiştir.

Bu projeler arasında Büyükhüsün Köyü'ne yaklaşık 2 km uzaklıkta yapılması planlanan ve köy ile birlikte civar kırsal yerleşimler ile arkeolojik ve doğal miras alanlarını da olumsuz yönde etkileyecek jeotermal enerji santrali (JES) projesi de bulunmaktadır. Yerel ve ulusal basından edinilen bilgilere göre yaşam çevrelerine vereceği zararlar dolayısıyla Büyükhüsün, Sazlı, Kozlu, Behramkale ve Kayalar Köyleri sakinleri ve Kazdağı Doğal ve Kültürel Varlıkları Koruma Derneği, Ege ve Marmara Çevre Belediyeler Birliği, Gülpınar Sürdürülebilir Yaşam Derneği gibi Sivil Toplum Kuruluşları'nın, söz konusu projenin gerçekleştirilmesine itiraz ederek bir mücadele sürecini başlattığı bilinmektedir (URL-14).

Projenin gerçekleştirileceği alanın Büyükhüsün'da bulunan dolmenlere ve Assos ile Lamponia Antik Kenti'ne olan mesafesinin çok yakın olmasının yanı sıra neden olacağı olumsuz çevre koşullarının geri dönülmez doğal tahribatlara yol açacağı ve bu tahribatlardan civar yerleşimlerde yaşayan insanların büyük ölçüde zarar göreceği öngörülmektedir.

5.3.2 Yapı Ölçeğinde Sorunlar

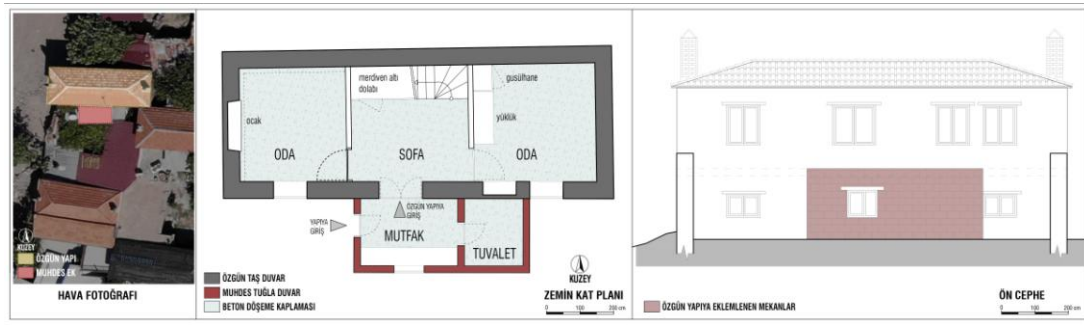
Kırsal alanda değişen toplumsal dinamikler aile yapısını da değiştirmekte ve dolayısı ile yerleşimde bulunan yapılar bu duruma paralel olarak değişime uğramaktadır. Büyükhüsün geleneksel yerleşiminde geleneksel yapılarının özgün plan ve cephe kurgusunu tehdit eden en önemli etken, ailelerin değişen ihtiyaçları doğrultusunda özgün yapıya uyguladığı müdahalelerdir. Bu müdahalelerin, özellikle 1980 sonrası gelişen ekonomi ile birlikte çağdaş yapı malzemelerinin kolay ulaşılabilir olmasına bağlı olarak biriket, beton gibi yapı malzemeler kullanılarak gerçekleştirildiği görülmektedir (Şekil 5.15). Dolayısı ile bu niteliksiz eklerin özgün yapıda bozulmalara yol açması ve geleneksel mimari karakterin değişmesi söz konusudur.

Şekil 5.15: Geleneksel Bir Yapı ve Dönem Ekleri (Çeliker, 2019)

Özgün plan kurgusunda hela bulunmaması, gusülhane ve sofadaki servis alanlarının yetersiz kalması gibi nedenlerle yapının içine veya dışında bitişik olarak tuvalet,

banyo, mutfak gibi ıslak hacim mekanlarının eklenmesi en sık görülen müdahaleler arasındadır (Şekil 5.16). Ek olarak özgün hali toprak veya ahşap olan zemin kat döşemelerine çimento esaslı şap dökülmesi de neredeyse her geleneksel yapıda görülen bir uygulamadır. Ayrıca özgün cephe kurgusunda tespit edilen balkonlar çoğu yapıda kaldırılmış veya niteliksiz bir yapım tekniği ve malzemesi ile boyutları değiştirilerek yeniden inşa edilmiştir. Bu müdahaleye bağlı olarak balkon kapıları da pencereye dönüştürülmüş veya tamamen kapatılmıştır. Bu müdahaleler özgün plan ve cephe tipolojisini büyük ölçüde değiştirmekte ve geleneksel mimari karakterin kaybına yol açmaktadır.

Şekil 5.16: Geleneksel Bir Yapı ve Değişen Plan Kurgusu (Çeliker, 2019)

Özgün açıklıkları büyük ölçüde korunsa da doğramaların malzemelerinin değiştirilmesi cepheleri etkileyen bir diğer müdahaledir. Yerleşimde hemen her yapıda görülen bu uygulama, geleneksel kapı-pencere karakteri ve detay bilgisinin yok olmasına neden olmuştur. Özgün malzemesi ahşap olan doğramaların önceleri metal kullanılarak değiştirildiği, daha yakın tarihli onarımlarda ise bu malzemenin yerini PVC'ye bıraktığı tespit edilmiştir. Aynı şekilde kimi yapılarda görülen saçak veya parapet taşlarının beton malzeme ile ve özgün toprak çötenlerin PVC malzeme ile değiştirilmesi de niteliksiz müdahaleler arasındadır.

Özgün halinin düz toprak damlı olduğu bilinen geleneksel yapıların bir dönem periyodik bakım gerektirmeyecek ahşap konstrüksiyonlu ve alaturka kiremit kaplı kırma çatılarla değiştirildiği bilinmektedir. Bu doğrultuda kimi yapılarda alaturka kiremitlerin marsilya tipi kiremitler ile değiştirildiği, daha yakın tarihli onarımlarda ise kimi yapıların çatı örtüsünün tamamen trapez, oluklu sac levha gibi niteliksiz malzemeler ile değiştirildiği tespit edilmiştir.

Plan ve cephe tipolojisinin dışında geleneksel plan elemanları da ihtiyaçlar doğrultusunda kullanılmadığından zamanla yok olmakta veya işlev değişikliğine

uğramaktadır. Özellikle odalarda yer alan ve geleneksel konutların genel karakteristiğini oluşturan önemli bir plan elemanı olan ocakların kapatıldığı tespit edilmiştir. Ocaklara ek olarak yeni mutfak ekinde sonra abdestliklerin kapatıldığı ve kandıra elemanlarının da söküldüğü yapılar bulunmaktadır. Diğer plan elemanlarına göre sökülmesi daha kolay olan sedir, sergen, yüklük gibi ahşap elemanlar ise çoğu yapıda artık bulunmamaktadır. Gusülhane alanları ise işlev değişikliğine uğrayarak dolap olarak kullanılmaktadır.

5.4 Yasal Sorunlar

Tarihi kırsal yerleşimler, sahip oldukları somut ve somut olmayan miras değerleri ile bütüncül olarak titizlikle korunması gereken önemli kültür miraslarıdır. Dolayısı ile kırsal yerleşimleri kapsayan yasal düzeyde nitelikli ve kapsamlı koruma yasalarının bulunması, bu alanların yok olmalarının önüne geçebilecek en öncelikli koşuldur. Ancak günümüzde yürürlükte olan 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nda kırsal alanlara yönelik “kırsal sit” ve “ kültürel peyzaj” tanımları yer almamaktadır (Güler, 2019: s.39). Bu durum, tarihi kırsal alanların sahip oldukları mimari miras ve kültürel peyzaj değerlerinin yok olmasını doğrudan etkilemektedir. Yasal düzlemde bu tanımların yer almaması, tarihi kırsal yerleşimlerin ‘kentsel sit’ olarak korumaya alınması ve bu alanlar için ‘koruma amaçlı imar planları’nın hazırlanması sonucunu doğurmakta ve kentsel alanların sahip oldukları dinamikler temelinde oluşturulan bu planlar, çok bileşenli tarihi kırsal alanlar için yetersiz kalmaktadır.

Eres (2008: s.303), Türkiye’de kırsal mimarlık mirasının korunmasına yönelik 1989 tarihinde onaylanan Avrupa Mimari Mirasının Korunması Sözleşmesi ve 2003 yılında onaylanan Avrupa Peyzaj Sözleşmesi (2000) ‘nin önemli katkıları olduğunu belirtmekle beraber uygulama süreçlerinin yavaş ilerlediğini ve bu durumun kırsal mirasın korunmasını zorlaştırdığını ifade etmiştir. Ek olarak günümüzde kırsal alanlara yönelik akademik ve bilimsel çalışmalar hız kazanmış, bu doğrultuda “Türkiye Kırsal Mimarlık Mirası” önemli gelişmeler göstermiştir. Özellikle TÜBA’nın Türkiye Kültür Envanteri Projesi kapsamında kırsal mimariyi belgeleme ve envanter hazırlama yöntemi geliştirmiş olması, bu yapıların saptanarak kültür mirası niteliği kazandırılmasında büyük rol oynamaktadır (Eres, 2020: s.519).

Kırsal yerleşimlerde planlama ve yönetim sürecinde ortaya çıkan bir diğer sorun ise yerel halkın planlama, karar alma ve uygulama süreçlerine katılımı sorunudur. Günümüzde bazı değişikliklere uğramış olsa da genel çerçevesini hala korumakta olan ve yürürlüğe girdiği 1924 yılı döneminin kırsal ihtiyaç ve gerekliliklerine göre hazırlanan Köy Kanunu, yerel halkın katılımı ile ilgili unsurlar barındırmakla beraber bu konuların hiçbir zaman tam anlamı ile uygulanmadığı görülmüştür (Duru, 2013: s.3). Ek olarak yerel halkın katılımı konusu İl Özel İdaresi Kanunu (2005)'nda da ele alınmakla beraber katılım konusunun yalnızca halkın bilgilendirilmesi aşamasında kaldığı ve halkı karar alma sürecine dahil etmediği görülmektedir (Başaran Uysal, 2014: s.764). Bu doğrultuda yerli halkın söz hakkının kısıtlanması, toplumsal adaletsizlik ve eşitsizliklere yol açmakta ve kendi yaşam alanlarında yerel nüfusun etkisini zayıflatmaktadır.

Büyükhüsün Köyü, özgünlük ve bütünlüğünü büyük ölçüde korumakla birlikte sosyolojik ve fiziksel bir dönüşüm sürecinden geçmektedir. Bu sürecin köyün miras değerlerini olumsuz yönde etkilemeyecek şekilde yönetilmesi, yasal düzeyde bir koruma eyleminin gerçekleşmesi ile mümkündür. Ancak yerleşim, herhangi bir koruma statüsünde olmadığından yeni yapılaşmaya yönelik yaptırımsal bir önlem alınmamış ve yeni yapılaşma bölgeye yerleşen yeni nüfusun sorumluluğuna bırakılmıştır. Bu durum ise geleneksel mimariyi ve kırsal peyzaj alanlarını geri dönüşü olmayacak bir şekilde hızla dönüşmesine yol açmaktadır. Ek olarak, bölgeye artan talep doğrultusunda gayrimenkul değerlerinde görülen orantısız artışın yasal düzeyde düzenlenmemesi, yüksek gelirli kişilerin bölgeye yerleşmesini hızlandırmakta ve bölgedeki sosyal eşitsizliğin artmasına sebep olmaktadır.

Yerleşim ölçeği dışında yapıların da gerekli belgeleme çalışmaları sonucunda tekil tescil kararlarının olmaması, mülk sahiplerini niteliksiz onarımlara itmekte ve yapıların mimari değerleri bu uygulamalar ile bozulmakta ve pencere-kapı detayları gibi özgün mimari detaylar hızla yok olmaktadır. Ayrıca tescil kararının olmaması, yerli halkın yapılarını onarmak için Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından kültür varlıklarının korunmasına yönelik uygulama ve proje aşamalarında sağlanan hibe ve kredi gibi mali desteklerden faydalanamamasına yol açmaktadır.

Yerleşimi tehdit eden bir diğer unsur, turizm faaliyetlerinin kontrolsüz bir şekilde yerleşimde baskın hale gelmesi ve yerleşim için gerekli turizm planlamasının bulunmamasıdır. Turizmin, kontrolsüz yöneliminin tarihi yerleşimler için önemli bir

sorun teşkil ettiği yakın coğrafyada bulunan örneklerden de anlaşılacağı gibi açıkça görülmektedir. Bu doğrultuda Büyükhüsün Köyü'nde henüz yoğunlaşmayan turizm etkisinin geleneksel mirası olumsuz yönde etkilemeyecek şekilde planlanması gerekmektedir. Ancak son zamanlarda turizme yönelik işletmelerdeki artış ve yerleşimin kırsal peyzaj alanlarının otel gibi turizme yönelik faaliyetler için imara açılması gibi eylemler Büyükhüsün Köyü'nün kültürel mirasını tehdit etmektedir.

6. KORUMA ÖNERİLERİ

Kendine özgü pek çok değişkeni bünyesinde barındıran kırsal alanlarda etkin koruma; mimarlık, mühendislik, planlama, sosyoloji, çevre gibi pek çok uzmanlık alanının kollektif çalışması ile mümkündür. Son yıllarda artan turizm faaliyetleri eğer planlı ve sorumlu bir şekilde yönetilebilirse nüfusunu kaybeden tarihi kırsal yerleşimlerin miras değerlerinin ve sosyal yaşamının korunmasında ve sürdürülebilirliğinde önemli bir seçenek olarak görülebilir.

Büyükhüsün Köyü'nün korunması, yerel halkın yerleşimi terk etmesine yol açan tehditlerin önlenmesi ve içinde bulunduğu dönüşüm sürecinin yerleşimin miras değerlerini gözeterek bütüncül bir şekilde yönetilmesi ile sağlanabilir. Bu doğrultuda yerleşim için geliştirilen koruma önerileri; yerleşimin peyzaj değerleri ile geleneksel sosyal yaşamının korunması temeline dayanarak, bir önceki bölümde sosyo-kültürel ve ekonomik, demografik yapıdaki değişim ve kırsal soylulaştırma, yapılı çevrede görülen ve yasal sorunlar şeklinde gruplandırılan konuların çözümüne yönelik olarak geliştirilmiştir.

6.1 Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunların Çözümüne Yönelik Öneriler

Kırsal yerleşimlerin bakımsızlığa bağlı yok olma tehlikesinin öncelikli nedenlerinden biri ekonomik sorunlara bağlı olarak yerel nüfusun göç etmesidir. Dolayısı ile ekonomik sorunların giderilmesi ve yerel nüfusun refahı, pek çok kırsal yerleşimin insansızlaşma tehlikesini büyük ölçüde ortadan kaldıracaktır.

Büyükhüsün Köyü, günümüzde geleneksel geçim kaynağı olan tarım ve hayvancılık faaliyetlerinin büyük ölçüde azaldığı bir yerleşimdir. Tarımsal istihdamın azalması ile yerel nüfusunu kaybeden yerleşimde, harap halde olan çok sayıda yapı bulunmaktadır. Büyük bir çoğunluğu konutlardan oluşan harap yapılar arasında geleneksel üretim ve hayvancılık ile ilgili zeytinyağı işlikleri veya ahır gibi yardımcı yapılar da bulunmaktadır. Ek olarak, avlu içerisinde konut yapılarının kullanılıyor olmasına rağmen depo veya ahırların işlevsiz kalıp harap hale gelmesi de sıklıkla rastlanılan bir durumdur. Dolayısı ile tarımsal üretim ve hayvancılığın yeniden canlandırılması, geleneksel yapıların yok olmasının önüne geçebileceği gibi yerel halkın da yerleşimi terk etmesini uzun vadede engelleyecek bir yaklaşımdır.

Özer, 2020 yılında yaptığı çalışmada Büyükhüsün Köyü'ndeki zeytin üretim alanlarının yaklaşık %7 olduğunu ifade etmiştir (s:79). Bununla birlikte Ayvacık köyleri içinde meyve vermeyen ağaç oranının en yüksek olduğu yerleşim de yaklaşık %8 ile Büyükhüsün Köyü'dür (Özer, 2020: s.82). Zeytin ağaçlarında görülen verimsizliğin giderilmesi ve zeytin üretim alanlarının artırılmasının istihdamı güçlendirerek yerli halkı tarımsal üretime teşvik edeceği düşünülmektedir. Ayrıca günümüzde yerleşimin zeytinlik alanlara ve meralara doğru yayılımı, geleneksel üretim alanlarını tehdit etmektedir. Dolayısı ile bu yayılımın önlenmesi, zeytinlik ve meraların tahribatını engelleyecek ve tarımsal üretimi destekleyecektir.

Ekonomik sorunların çözümüne yönelik bir diğer öneri, yerleşimin sahil kesiminde bulunan ve harap halde olan zeytinyağı fabrikasının restorasyonudur. Söz konusu fabrikanın kapsamlı onarımı ile özgün işlevinde yeniden kullanılması, ekonomik faaliyetlere katkı sağlayacağı gibi yok olmakta olan önemli bir yapının yaşatılmasında ve kırsal miras değerlerinin aktarılmasında önemli rol oynayacaktır.

Tarım sektöründe gerçekleşecek olan olumlu uygulamalar ile günümüzde oldukça az olan zeytincilik faaliyetleri ile ilgilenen hane sayısında artış olacağı öngörülebilir bir durumdur. Bu ilerlemenin, genç nüfusun dış göç hareketini engelleyebileceği ve yerleşimden ayrılan yerli halkın da geri dönüşünü teşvik edebileceği düşünülmektedir. Zeytin vb. yerel ürünlerin kurulacak bir kooperatif aracılığıyla Ayvacık pazarında ve ilçe merkezinde yerel yönetim tarafından sağlanacak bir dükkanda satılabilmesinin köy halkının gelirlerini artıracacağı düşünülmektedir. Bu kapsamda sağlayacağı ekonomik canlılığın yanı sıra sosyal dayanışmayı ve aidiyeti de artıracığı düşüncesiyle bölgenin somut olmayan kültürel mirasının da bir parçası olan ve unutulmaya yüz tutmuş panayır geleneğinin tekrar canlandırılması önerilmektedir.

Ekonomik sorunların çözümüne dair son yıllarda bölgede artan turizm sektöründen de fayda sağlanabilir. Yerleşimin kırsal peyzaj değerleri ve sosyal dokusu gözetilerek doğru bir planlama ile yönetildiği takdirde turizmin, yerli halkın ekonomik kalkınmasına destek olabileceği ve göçü engelleyebileceği öngörülmektedir. Uluslararası Kültürel Turizm Tüzüğü'nde kültür mirasının ekonomik değerlerini saptayıp kaynak yaratabilecek bir sektör olarak ifade edilen turizmin, yerli halkın yaşam koşullarını iyileştirmesi ve kültürel, doğal mirasın korunması ve

sürdürülebilirliği için açılımlar sağlaması gerektiği ifade edilmektedir (ICOMOS, 1999).

Günümüzde yerleşimde baskın olmamakla birlikte turizm ile ilgili faaliyetlerin artmaya başladığı bilinmektedir. Yaz aylarında kimi aileler, ikinci konutlarını konaklama birimi olarak ziyaretçilere kiralayarak turizm sektöründen gelir elde edebiliyor olsa da turizm işletmeleri çoğunlukla yerli olmayan nüfus tarafından idare edilmektedir. Dolayısıyla yerli nüfusun büyük bir çoğunluğu gelişen turizm sektöründen yeterince faydalanamamaktadır. Bu doğrultuda; yerleşimde aile pansiyonculuğunun geliştirilmesi, geleneksel yapıların bakımsız kalmalarını önleyecek ve yerli halkın turizm sektöründen gelir elde etmesini sağlayacak bir uygulama olacaktır. Ayrıca yerli halk, kendi ürettikleri yöresel ürünleri de ziyaretçilere sunma fırsatı bulacağından geleneksel üretimin de sürdürülebilirliği sağlanacaktır.

Aile pansiyonculuğunun gelişmesinin bir diğer olumlu etkisi de, konaklama birimi doğrultusunda gerçekleştirilen yeni imar alanlarının azalması ve yerleşimin peyzaj alanlarının korunması yönünde olacaktır. Konaklama birimleri geleneksel yapılarda çözüldüğü takdirde, otel gibi çoğunlukla büyük ölçekler gerektiren yapıların inşasının önüne geçilecek ve çoğu geleneksel yapı bakımsız kalıp yok olmaktan kurtarılacaktır.

6.2 Demografik Yapıdaki Değişim ve Kırsal Soylulaştırma Tehditlerine Yönelik Öneriler

Son yıllarda kentli nüfusun tersine göçü ile yalnızca fiziki çevresinde değil demografik ve sosyal yapısında da ciddi dönüşümlerin gerçekleştiği Büyükşehirin Köyü'nde yaşanan sürecin control altına alınarak yönetilmesi büyük önem taşımaktadır. Kentli nüfusun yoğun ilgisi ve yerel halkın çeşitli sebepler ile yerleşimden ayrılması, özgün demografik yapıyı olumsuz yönde etkilemekte ve kırsal soylulaştırma sürecini hızlandırmaktadır. Günümüzde henüz baskın bir konumda olmasa da kentli nüfusun artışının ileride sosyal gerilimleri de tetikleyebileceği düşünülmektedir. Dolayısı ile dönüşüm sürecinde yerleşimin demografik yapısını korumaya yönelik geliştirilen önlemler ile kentli nüfusun iskanının kontrollü bir şekilde yönlendirilmesi, kırsal soylulaştırmanın olumsuz etkilerinin önüne geçecektir.

Soylulaştırma konusu dünyada ve ülkemizde, tanımlanmaya ve araştırılmaya başlandığı tarihlerden günümüze kadar sürekli çeşitlenerek gelişmiş ve sonuç olarak sistematik bir kamu politikası haline gelmiştir (Sönmez, 2014: s.44). 1960'lı yıllarda görülen ilk soylulaştırma hareketleri, üst gelirli kentli nüfusun yer değiştirme hareketi olarak ifade edilse de günümüzde, devletin girişimci rolü üstlendiği ve yasal politikalar ile desteklenen planlı bir yönetim biçimi halini almıştır. Bununla birlikte kırsal alanlara yönelen akademik çalışmalarda ve kalkınma projelerinde, kırsal ekonominin azalması, yerel nüfusun göçü ve kentli nüfusun iskanının getirdiği sosyolojik ve mekansal sorunlar ele alınmaya başlanmıştır. Bu bağlamda ülkeler bir yandan, ulusal ve yerel ölçekte geliştirdiği politikalar ile kırsal kalkınmayı hedeflerken diğer yandan kırsal alanların önemli bir sorunu olan kırsal soylulaştırmanın olumsuz etkilerini önlemeye çalışmışlardır.

Söz konusu politikalardan birisi Amerika Birleşik Devletleri Kentucky Eyaleti'nde yer alan Lexington'da geliştirilmiştir. Amerika'da kırsal alanlarda yapılan çalışmalarda çoğu yerleşimin kentli nüfusun iskanı ile kırsal soylulaştırma sürecine girdiği görülmektedir (Payne, 2019: s. 737). Kırsal soylulaştırma, yerleşimlerde emlak değerinin orantısız artışı ve yeni konutların inşası şeklinde kendisini göstermektedir. Söz konusu faaliyetler beraberinde tarım arazilerinin ve geleneksel üretimin azalması sorununu getirmektedir. Sonuç olarak; geçim kaynaklarının azaldığı yerleşimlerdeki yerel halk, artan emlak değerlerini karşılayamadıkları için uzun vadede yerleşimi terk etmek zorunda kalmaktadır. Lexington, kırsal soylulaştırmanın bu tür etkilerinin yoğun olarak görüldüğü bir yerleşimdir. Tüm bu sorunlar yerel yönetimi, bölgeye özgü yasal bir prosedür geliştirerek sorunları önlemeye yönlendirmiştir. Bu doğrultuda Lexington'da yaşayan düşük gelirli ve yüksek gelirli nüfusların aynı emlak vergilerine tabii tutulması durumu yasal düzeyde değiştirilerek düşük gelirli grubun mülkünü satın yerleşimi terk etmesi önlenmeye çalışılmıştır (Payne, 2019: s. 737). Ayrıca yerel yönetim yerleşim için, federal hükümet tarafından 'bağlayıcı nitelikte' olan bir koruma irtifakı geliştirmiştir. Söz konusu irtifaka göre; arazi sahipleri anlaşmada belirtilen süre dahilinde sahip oldukları arazilerde habitat, açık alan, manzara veya diğer ekolojik kaynak değerlerini korumayı ve restore etmeyi kabul etmesinin karşılığında hibe ve vergi kredisi teşvikleri alacaktır (Payne, 2019: s. 737). Bu doğrultuda yapılan irtifaklar; arazi sahiplerine mülklerini satın yerleşimi terk etmeleri ile ekonomik destek olarak

yerleşimde kalmaları arasında seçenek sunmaktadır. Payne (2019: s.738), söz konusu uygulamaların kırsal soylulaştırmayı tam olarak önleyecek nitelikte olmasa da yerleşimde görülen olumsuz etkilerin büyük ölçekte azalacağını ifade etmektedir.

Soylulaştırma sürecinde görülen demografik yapının değişimini engellemeye yönelik bir uygulama da İstanbul'da 2001 yılında gerçekleştirilen 'Fener-Balat Sıhhileştirme Projesi' kapsamında geliştirilmiştir. AB ve UNESCO destekleri ile yürütülen projenin kapsamı, yerel halkın katılımı ve sosyal dokunun korunması temelinde bölgenin donatı ve altyapı eksikliklerini gidererek önemli bir kültür mirası olan bölgenin koruma ve sürdürülebilirliğini sağlamaktır. Temel ilkeleri sakinlerin yaşam düzeyini yükseltmek, yapıların sağlamlaştırılması ve kültür mirası yapıların tescil süreci ile restorasyonunu gerçekleştirmek, altyapı sorunlarını çözmek ve eğitime yönelik yeni girişimler oluşturmak olan projeye Fatih Belediyesi de önemli katkılar sunmuştur. Bölgedeki kültür mirası yapılar, Fatih Belediyesi temsilcilerinin de aralarında olduğu bir teknik ekip tarafından envanterlenmiş ve restorasyon süreçleri başlatılmıştır. Söz konusu yapılarda kapsamlı restorasyon uygulamalarının gerçekleştirilmesi için bu yapılarda yaşayan sakinlerin onayı gerektiğinden Fatih Belediyesi bu aileleri restorasyona teşvik edecek bir sözleşme seçeneği sunmuştur. Bu sözleşme uyarınca Fatih Belediyesi, restorasyonların AB fonlarından gelen destekler doğrultusunda gerçekleştirileceğini ve yapı sahiplerinden herhangi bir maddi talepte bulunulmayacağını belirtmiştir. Buna karşılık yapı sahiplerinin de beş yıl süreyle evlerini satmama, restorasyon projesine aykırı müdahalede bulunmama ve kiracı varsa kira bedelini orantısız artırmama koşullarını kabul etmesi gerekmektedir. Söz konusu sözleşme hem bölgedeki emlak değerlerinin orantısız artışını kontrol altına almak hem de yerli halkın terkini önleyerek sosyal dokunun korunmasını sağlamak konusunda önemli bir uygulamadır. Akın (2015: s.42), proje kapsamında sıhhileştirilecek bölgenin tamamen orada yaşayanların hizmetine sunulacak olması ve projenin sakinlerin temel gereksinimlerini karşılamaya yönelik geliştirilmesinin, ilk defa bir yenileme bölgesini sadece turizm odaklı olma durumundan çıkararak korumanın bütüncül bir perspektifte kendi kullanıcısı ile gerçekleşmesi açısından önem taşıdığını ifade etmektedir. Her ne kadar 2007 yılında bölge için geliştirilen kentsel dönüşüm projesi kapsamında yapılan tüm çalışmalar tamamen farklı bir boyuta geçmiş olsa da AB destekli ilk projenin sosyal dokuyu gözettiğinden

soylulaştırmanın olumsuz etkilerini büyük oranda engelleyen yaklaşımlar içerdiği söylenebilir.

Büyükhüsün Köyü'nde kentli nüfusun iskanı geleneksel yapıların el değiştirmesi veya yeni imar faaliyetleri yolu ile gerçekleşmektedir. Son yıllarda artan emlak değerleri yerel halkın, geleneksel yapıları bir gelir kaynağı olarak görmesi sonucunu doğurarak mülkiyet değişikliğini hızlandırmaktadır. Dolayısı ile mülkiyet değişikliğinin önlenmesi amacıyla Fener-Balat örneğinde olduğu gibi yerli halkın belirli bir süre kadar geleneksel yapılarını satışa çıkarmasının yasal boyutta önlenmesi önerilmektedir. Ek olarak, yerli halkın mülkiyetinde olup da çeşitli sebeplerle kullanılmayan geleneksel konutların da koruma kararının ardından Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın sağlayacağı maddi destekler ile onarılıp yerel halkın faydalanacağı doğrultuda yeniden işlevlendirilmesi düşünülebilir.

Yerel halkın refahının arttırılması ve yeni gelenler ile sosyal uyumun sağlanmasının, kırsal soylulaştırmanın olumsuz etkilerini azaltacağı düşünülmektedir. Bu doğrultuda yerleşimde yerel halk başta olmak üzere her kesimin yerleşim ile ilgili öngörü ve endişelerinin ifade edebileceği demokratik platformlar oluşturulması, sosyal uyuma katkı sağlayacak ve yerel yönetimleri sorunların çözümü için politikalar geliştirmeye teşvik edecektir. Yerleşimde bulunan kentli nüfusun politik olarak aktif olması, doğal alanların korunması, altyapı geliştirilmesi, geleneksel mimarinin korunması konusunda avantaj olarak görülebilir. Büyükhüsün'daki yerli halkın da söz konusu konularda korumaya eğilimli olduğu göz önüne alındığında yerleşimdeki karar süreçlerinin olumlu yönde ilerleyebileceği düşünülmektedir. Dolayısı ile sakinlerin katılımının sağlandığı organizasyonlar başlatılması ve periyodik olarak devam ettirilmesi yerleşimin gelişimi için önemli bir adım olacaktır.

Söz konusu önerilerin, ekonomik sorunların çözümüne yönelik geliştirilen yapıcı öneriler ile desteklendiğinde kırsal soylulaştırmanın olumsuz etkilerini uzun vadede engelleyebileceği düşünülmektedir.

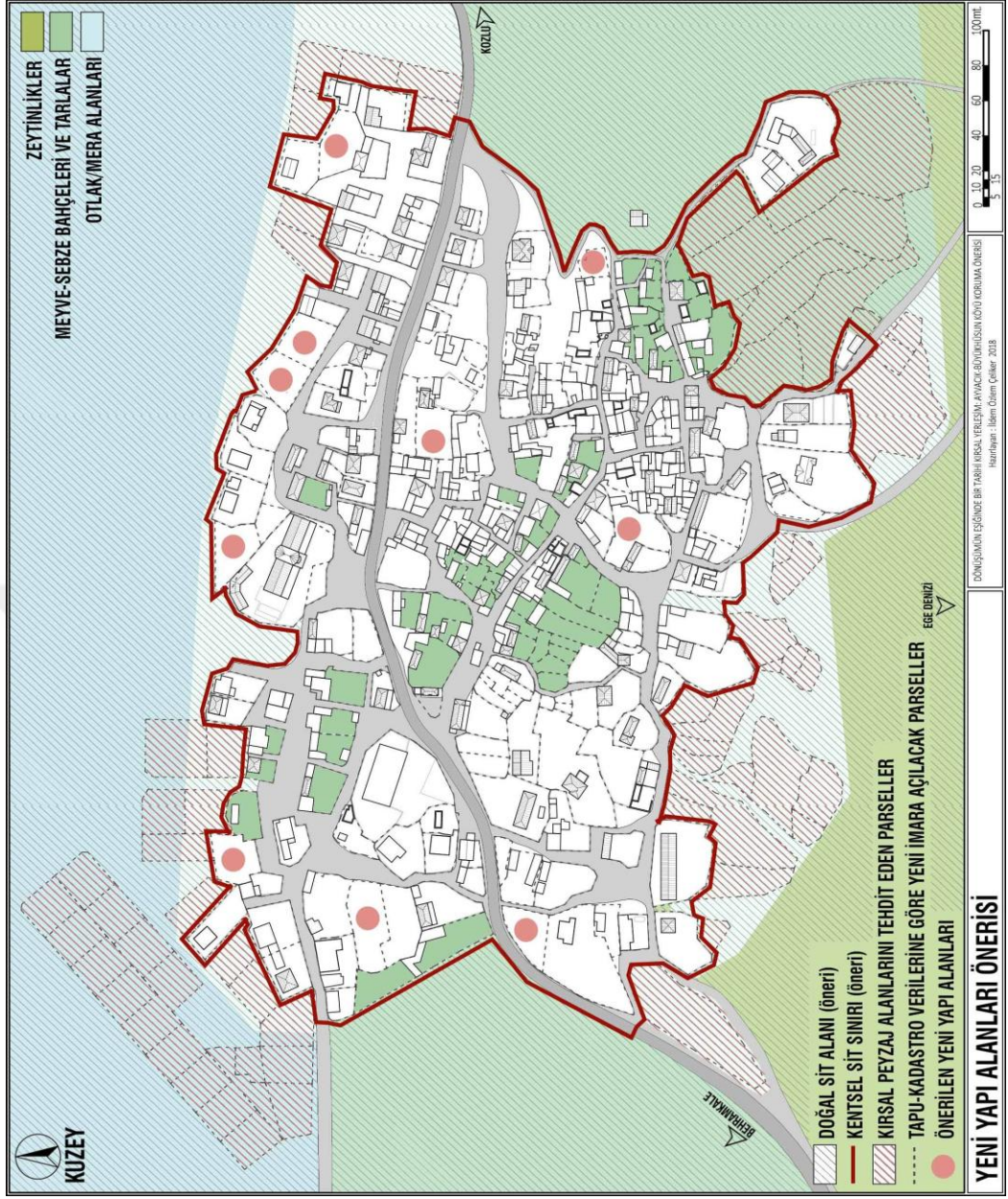
6.3 Yapılı Çevreye Yönelik Öneriler

Büyükhüsün Köyü'nün yapılı çevresinde görülen sorunları gidermek, yerleşimin kültürel peyzaj değerleri ile sosyal dokusunun sürdürülebilirliğinin bir diğer unsurudur. Yerleşimin yapılı çevresinde görülen sorunların büyük bir çoğunluğunun son yıllarda artan kentli nüfusun iskanı doğrultusunda gerçekleştiği göz önüne alındığında kontrolsüz yeni yapılaşmanın sınırlandırılması gerektiği açıktır. Bununla birlikte yerleşimin 2000 yılına dek gözlenen yerel nüfusu kaybetme süreci ile geleneksel yapıların bakımsız kalıp harap hale gelmesi de yapılı çevreyi olumsuz yönde etkileyen bir diğer etmendir.

Bu bilgiler doğrultusunda yapılı çevrenin korunmasına yönelik öneriler yerleşim ve yapı ölçeğinde olmak üzere iki grupta geliştirilmiştir

6.3.1 Yerleşim Ölçeğinde Öneriler

Son yıllarda Büyükhüsün Köyü'nde kentli nüfusun iskanı doğrultusunda dönemlik olarak kullanılan konutların hızla arttığı bilinmektedir. Yeni konut alanları genellikle yerleşimin çeperlerinde yoğunlaşmakta ve kırsal peyzaj alanlarına doğru ilerleme göstermektedir. Yerleşim ölçeğindeki sorunların başında gelen yeni imar faaliyetlerinin kontrolsüz şekilde artışının engellenmesi ve sınırlandırılması için kırsal peyzajın niteliklerini bozmayacak tarım yapmaya elverişsiz atıl durumdaki noktalarda potansiyel yapılaşma alanları önerilmiştir. Yeni yapı alanları belirlenirken yerleşimde boş olan parsellere öncelik verilmekle birlikte çağdaş yapıların yoğunlaştığı yerleşimin çeperlerinde kalan yapı adaları için de öneriler getirilmiştir. Bu doğrultuda yerleşimde 10 adet parsel yeni yapılaşma için önerilmiştir (Şekil 6.1).

Şekil 6.1: Yeni Yapı Alanları Önerisi

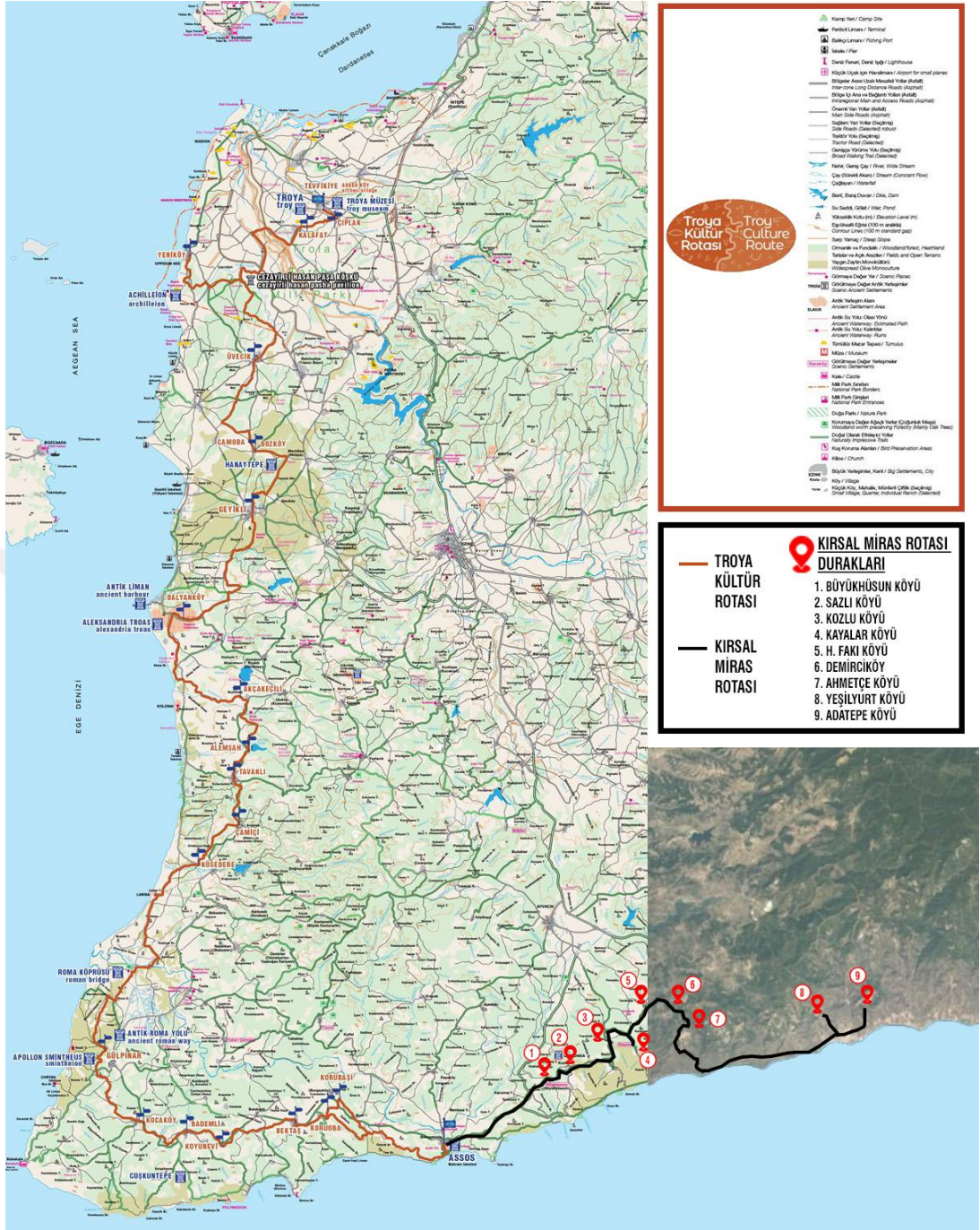
Ayvacak Tapu ve Kadastro Müdürlüğü'nden edinilen harita incelendiğinde; yerleşim için yeni parsel alanlarının düzenlendiği görülmektedir. Söz konusu düzenlemenin yerleşimin kırsal peyzaj alanlarını oluşturan mera ve zeytinliklere doğru yönlendirilmiş olması hem bu alanların imara açılarak tahrip edilmesini hem de yerleşimde yeni yapı sayısının baskın hale gelerek geleneksel dokunun özgünlük ve bütünlüğünün bozulması anlamına gelmektedir. Bu doğrultuda mevcut durumda yapılaşmaya açılması öngörülmüş parsellerden kırsal peyzajı tehdit eder nitelikte olan parsellerde yapılaşma kararının iptal edilmesi önerilmektedir. Bu noktada yoğun bir imar faaliyetine yol açmayacak çok sınırlı sayıda yeni yapının inşa edilebileceği uygun alanlar belirlenmiştir (Şekil 6.1).

Yerleşimde inşa edilecek yeni yapıların ise yerleşimdeki çağdaş yapılarda gözlenen niteliksiz uygulamalardan kaçınarak ve kırsal peyzaj değerleri gözetilerek inşa edilmesi dikkat edilmesi gereken bir başka konudur. Yeni yapıların, bulunduğu yerin farkında olup yerelden elde edilen verilerin modern yapım teknolojileri ile yorumlanarak inşa edilmesi, yerleşimin sahip olduğu geleneksel ve çağdaş mimarlık mirasına olumlu bir katkı sağlayacaktır.

Yerleşimde yeni gelişen mahallelerde özgün yol dokusu ile uyumsuz yeni parke taş sokak kaplamalarının sökülüp bölgede geleneksel dokuda sıklıkla kullanılan taş malzeme ile kaplanması önerilmiştir.

Behramkale Köyü; Troya Kültür Rotasının son durağıdır. Toplam uzunluğu yaklaşık 120 kilometre olan rota, Truva Antik Kenti'nden başlayıp bölgede bulunan antik kentler ve yollar, tarihi yerleşimler, doğal alanlar, anıtsal yapılar ve kırsal yerleşimleri kapsayarak Behramkale Köyü'ndeki Antik Liman'da son bulmaktadır (URL-19, Şekil 6.2). Bölgenin antikitede önemli bir yeri olması ve çoğu kırsal yerleşimin bir arkeolojik değer taşıması göz önüne alındığında, Troya Kültür Rotası'nın tarihi kırsal yerleşimleri de kapsadığı ve bir bakıma kırsal miras rotasına da elverişli olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda; Troya Kültür Rotası'na eklenen ve Behramkale Köyü'nden başlayıp Büyükhüsün ve Yeşilyurt Köyleri'ni kapsayarak Adatepe Köyü'nde son bulan bir kırsal miras rotası önerilmiştir. Söz konusu rota, Büyükhüsün Köyü'nün turizm açısından gelişerek kültürel değerlerinin sürdürülebilirliğine destek olacaktır. Ayrıca Büyükhüsün Köyü'nde bulunan dolmenlerin ve Adatepe'de yer alan Zeus Altarı'nın da Troya Kültürel Rotası'nın arkeolojik duraklarına katkı yapacağı düşünülmektedir. Önerilen rota güzergahının geçtiği Kozlu Köyü'nde bulunan Lamponia Antik Kenti de söz konusu arkeolojik değerlerle rotayı zenginleştirecek bir başka önemli yerleşimdir.

Önerilen Kırsal Miras Rotası, ICOMOS'un 2008 yılında yayınladığı 'Kültürel Rotalar Tüzüğü'nde belirtildiği gibi kültürel mirasın sürdürülebilirliğini ve gelişimini destekleyecek şekilde düzenlenmiştir. Bu açıdan bölgenin yerel mimari kimliğinin, peyzaj karakterinin ve geleneksel kırsal yaşamının aktarılmasında ve korunmasında önemli rol oynayacaktır (Şekil 6.2-3).

Şekil 6.2: Troya Kültür Rotası (URL-19) ve Eklemlenen Kırsal Miras Rotası Önerisi

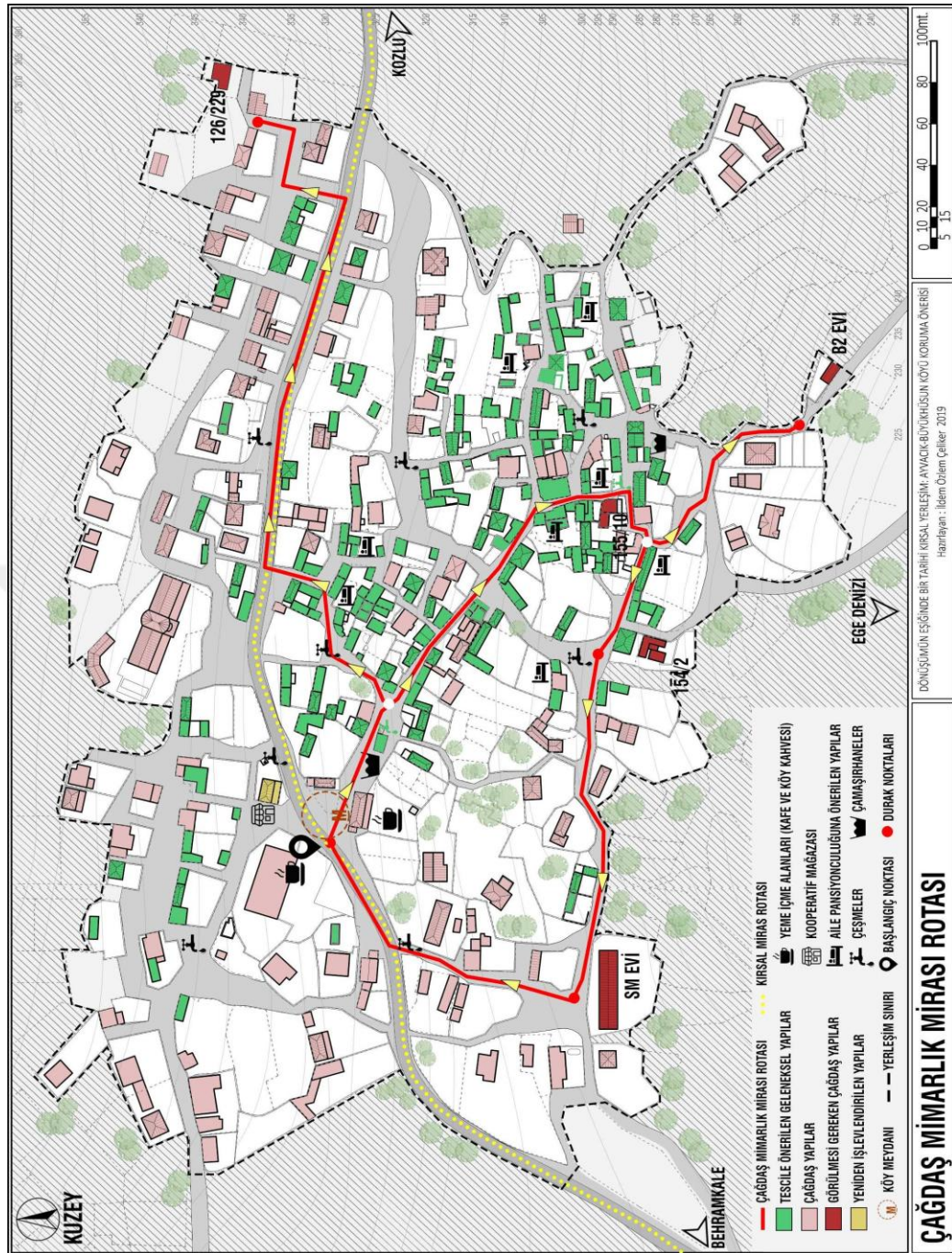

Şekil 6.3: Kırşal Miras Rotası Önerisi

Yerleşime gelen ziyaretçilerin konaklama isteklerini karşılamak amacı ile geleneksel yapıların bazılarının yerel halk tarafından işletilen pansiyonlara dönüştürülmesi önerilmiştir. Pansiyon olarak önerilen yapılar için, yerleşimde harap durumda olan yapılara öncelik verilmiş, böylelikle geleneksel yapıların restorasyonunun sağlanması da hedeflenmiştir. Ayrıca söz konusu pansiyon yapıları belirlenirken konaklama ihtiyacının gerektirdiği ıslak hacimlerin karşılandığı ve gerekli altyapının yapıya zarar vermeden entegre edilebileceği yapılar olma gerekliliği göz önünde bulundurulmuştur. Bu bilgiler ışığında; yerleşimde 8 adet yapı aile pansiyonculuğu için önerilmiştir (Şekil 6.4).

Pansiyonların dışında, köy meydanında yer alan ve günümüzde işlevini kaybetmiş olan mandıra yapısının da yerel halkın tarafından oluşturulan kooperatif ürünlerinin satıldığı bir mağazaya dönüştürülerek yerel ekonomiye katkı sağlaması, öneriler arasındadır.

Günümüzde yerleşimin çağdaş mimarlık mirasını görmek için bağımsız olarak veya üniversitelerin ilgili fakültelerinin gezi turları düzenlendiği bilinmektedir. Özellikle B2 ve SM evleri ilgili pek çok kişiyi yerleşime çeken çağdaş mimarlık yapılarıdır. Bu doğrultuda; yerleşimin geleneksel kırsal mimarlık mirası ve dokuya eklemlenen çağdaş yapılarını ziyaret edebileceği ayrı bir gezi güzergahı 'Çağdaş Mimarlık Mirası Rotası' adı ile önerilmiştir. Söz konusu güzergahın, yerleşimde devam eden kırsal yaşamı engellemeyecek şekilde kurgulanmasına dikkat edilmiş ve ziyaretçilerin geleneksel ile modern bir arada deneyimleyebilecekleri bir güzergah oluşturulmaya çalışılmıştır (Şekil 6.4).

Yerleşimde turistik işlevler minimum düzeyde tutularak kitle turizminin önüne geçilmeye çalışılmış ve yerleşimin kırsal peyzaj değerleri ön plana çıkarılmıştır. Ayrıca yerel halkın, gelişen turizm sektöründen fayda sağlaması öncelikli hedefler arasındadır. Ziyaretçiler için ise, yerleşimin turistik bir merkezden ziyade kırsal yaşamın devam ettiği, kültürel peyzaj değerlerinin korunduğu ve geleneksel ile modern mimarlık mirası bir arada olan bir tarihi yerleşim olduğu algısı oluşturulması hedeflenmiştir.

Yerleşim, birinci derece deprem bölgesinde yer almaktadır. Civar kırsal yerleşimlerde bulunan geleneksel yapıların gerçekleşen bir deprem sonucunda büyük hasarlar aldığı, kimi zaman da yıkılarak harap hale geldiği bilinmektedir (Kahraman ve diğ., 2017: s.391). Depremlerin kırsal yaşamı kesintiye uğratması ve yerli halkın göç etmesi gibi sonuçları olabileceği düşüncesiyle yerleşimde gerçekleştirilecek restorasyonlarda ve yeni yapılarda gerekli mühendislik hizmetlerinin sağlanması ve risk tespitinin yapılması hayati önemdedir.

6.3.2 Yapı Ölçeğinde Öneriler

Geleneksel yapıların harap hale gelerek yok olmalarının bir sebebi terk ve insansız kalmaya bağlı gerekli bakım ve onarımların yapılamamasıdır (Ahunbay, 2019: s.93). ICOMOS Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü (1999) de geleneksel mimarinin korunmasında toplum desteği, katılımı, sürekli bakımı ve kullanımına dikkat çekmektedir. Büyükhüsün Köyü'nde de strüktürel olarak kötü durumda olan yapıların kullanılmayan yapılar olduğu göz önüne alındığında, yapıların korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanmasının sürekli kullanım ve bakım ile doğrudan ilişkili olduğu söylenebilir. Bu doğrultuda yerleşimde özgün işlevini kaybeden ve strüktürel olarak kötü durumda olan yapıların tamamen yitirilmeden onarılıp özgün işlevinde yeniden kullanılması büyük bir önem taşımaktadır. Aynı şekilde strüktürel olarak iyi ve orta durumdaki yapılar için de yapı özelinde yapılan tespit çalışmaları doğrultusunda bakım veya basit onarımlar önerilmektedir.

Geleneksel konutlarda en sık görülen müdahale, özgün halinde konutun dışında yer alan ıslak hacimlerin yapının içine alınması veya yapıya eklemlenmesidir. İhtiyaç doğrultusunda yapılan bu müdahaleler yapının özgün plan kurgusunun bozulmasına yol açmakla birlikte çoğu zaman niteliksiz uygulamaları da beraberinde getirmektedir. Dolayısı ile bu müdahalelerin mümkün olduğunca hayat içerisinde yer alan yardımcı yapılarda veya yapının özgün plan ve cephe kurgusunu tehdit etmeyecek şekilde nitelikli ekler ile inşa edilmesi gerekmektedir. Yerleşim ölçeğinde getirilen aile pansiyonculuğu önerisi için belirlenen yapılarda ise, ıslak hacimlerin yapının uygun bir odasında veya avlu içinde bir ek yapıda çözülmesi öneriler arasındadır.

ICOMOS'un 1999 tarihli 'Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü' uyarınca geleneksel yapılardaki değişimin bütünü karakteri, biçimi ve yapı malzemeleri ile uyumlu

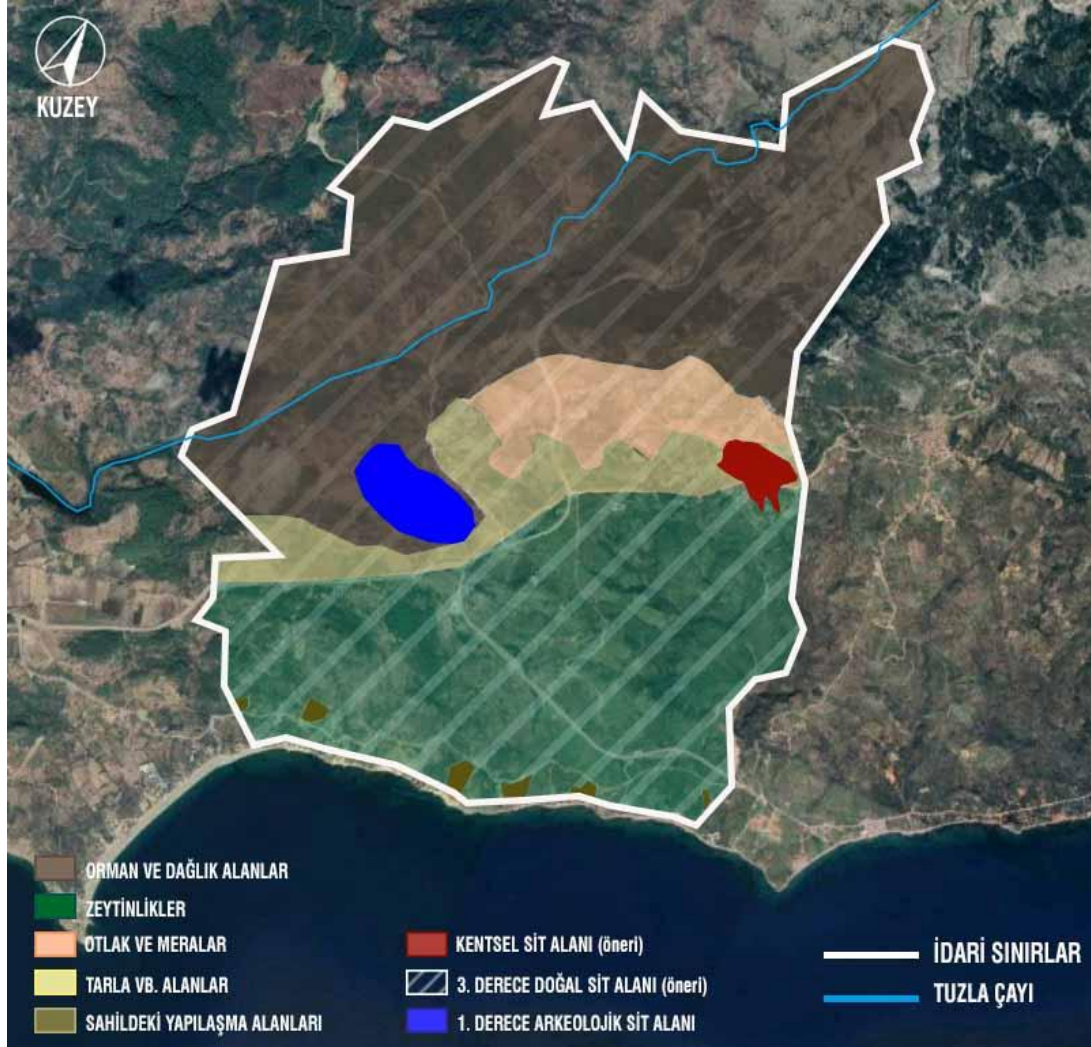
olacak şekilde yapılması gerektiği ifade edilmektedir. Ek olarak; yerleşimde yapılacak onarımlar için geleneksel malzeme teminatının sağlanması ve kullanıcıları geleneksel malzeme kullanımına yönlendirecek teşviklerin de yerel yönetimlerce sağlanması öneriler arasındadır.

Eres (2016: s.10), geleneksel yapıların harap hale gelmesindeki sebepleri insanların bu yapılarda yaşamak istememelerine, yerli halkın kırsal alanı korumaya değer görmemelerine ve koruma bilincinin yeterince gelişmemesine bağlamaktadır. ICOMOS ‘Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü’ ile ‘Kültürel Turizm Tüzüğü’ yerel halkın eğitiminin ve karar alma süreçlerine katılımının önemine vurgu yapmaktadır. Bu durum düşünüldüğünde, Büyükhüsün Köyü, niteliksiz betonarme yapıların baskısı altında olsa da köy sakinlerinin yerleşimin genel dokusunu koruma düşüncesinde oldukları söylenebilir. Köy sakinleri ile yapılan görüşmelerde, bir dönem geleneksel taş yol dokusunun değiştirilme çabasına karşı çıkmaları ve yaşadıkları geleneksel evlerden ve köyün genel durumundan memnun oldukları, yeni yapılan betonarme ve modern yapıları ise beğenmedikleri bilgileri edinilmiştir. Yerel halkın koruma konusundaki ilgisi temel alınarak yerleşimin kültürel peyzaj değerleri ile geleneksel mimarlık mirasının korunması düzeyinde eğitici programlar geliştirilmesi köy sakinlerini korumaya teşvik edecek bir uygulamadır. Bu doğrultuda; Çanakkale Belediyesi bünyesinde var olan KUDEB’in yerel ölçekte daha aktif olmasının, koruma uygulamalarında karar alım süreçlerini hızlandıracağı, restorasyon uygulamalarını denetleyeceği ve yerel halka onarımlar konusunda destek vererek geleneksel yapıların sürekli bakımına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

6.4 Yasal Sorunlara Yönelik Öneriler

Ülkemizde, kırsal mirasın korunması kapsamında ‘kırsal sit’ tanımı yer almadığından çoğu kırsal yerleşimin ‘kentsel sit’ olarak koruma altına alındığı bilinmektedir. Oysa ki, kırsal yerleşimler kendilerine özgü pek çok dinamiği bünyelerinde barındıran, kültürel ve mekansal olarak bütüncül bir şekilde kültürel peyzaj kavramı ile ele alınması ve yönetilmesi gereken alanlardır. Nitelikli ve sürdürülebilir bir koruma eylemi için öncelikli olarak yasal mevzuatta ilgili tanım, ilke ve hedeflerin belirlenmesi gerekliliği vurgulanmakla birlikte mevcut yasaların sunduğu olanaklar doğrultusunda Büyükhüsün Köyü tarihi yerleşim alanının ‘Kentsel Sit’ olarak koruma altına alınması önerilmiştir. Bununla birlikte, yerleşimin idari sınırları içinde

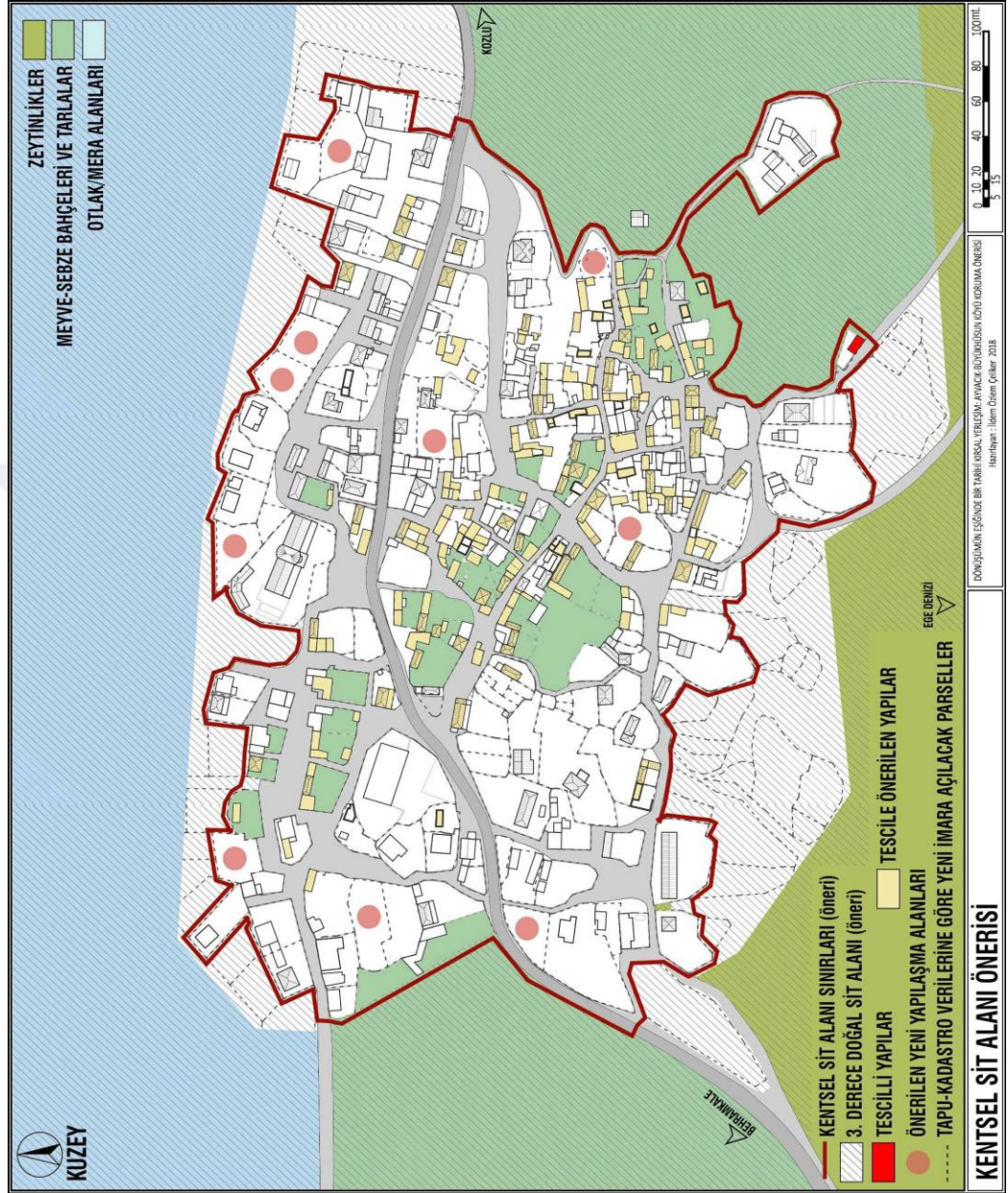
kalan ve zeytinlik, dağlık ve mera alanlarını kapsayan bölgenin de tampon bölge olarak değerlendirilip 3. Derece Doğal Sit statüsünde koruma altına alınmasının yerinde olacağı düşünülmektedir. Öneri koruma bölgesinin, günümüzde Küçükkuyu ve Behramkale arasında kalan doğal sit alanına eklemelenmesi yerinde olacaktır.

Şekil 6.5: Büyükhüsün Köyü Sit Alanları Haritası

Alan ölçeğinde önerilen koruma kararı dışında yerleşimde bulunan geleneksel yapılar için de tekil olarak tescil kararı önerisi getirilmiştir. Bu bağlamda alan çalışması esnasında tespit edilen ve kültür varlığı değeri taşıdığı düşünülen yardımcı yapılarıyla birlikte 117 adet konut, bir adet cami ve iki adet çamaşırhane ve iki adet çeşme yapısı olmak üzere toplam 122 adet geleneksel yapı, tescile önerilmiştir (Şekil 6.6). Tescile önerilen her bir yapı için Türkiye’de halihazırda kullanılan Avrupa Konseyi Envanter Fişi düzenlenmiştir (Ek.B). Tescil işlemlerinin gerçekleştirilmesi yapılardaki niteliksiz onarımları engelleyecek ve yapı kullanıcılarının Kültür

Bakanlığı tarafından sağlanan hibe ve kredi şeklindeki desteklerinden faydalanmalarını sağlayacaktır.

Şekil 6.6: Büyükhüsün Köyü Kentsel Sit Alanı Sınırları Önerisi ve Tescile Önerilen Yapılar

Koruma kararlarının yakın coğrafyada bulunan çoğu yerleşim için kırsal soylulaştırmayı tetikleyen bir unsur olduğu görülmekle birlikte, sit ilanının ardından koruma amaçlı imar planlarının zaman kaybetmeden yapılması, yerleşimin korunmasında önemli rol oynayacaktır. Bu doğrultuda söz konusu imar planlarının alan yönetimi mantığı ile yerleşimin içinde bulunduğu dönüşüm süreci ve kırsal soylulaştırma tehditi göz önüne alınarak hazırlanması ve alan yönetiminin bu doğrultuda yapılması dikkat edilmesi gereken bir husustur. Ek olarak; kırsal soylulaştırma tehditi ile karşı karşıya olan yerleşim için geliştirilecek yönetim

planının, içinde bulunduğu dönüşüm süreci göz önüne alınarak kentli nüfusun iskanı, geleneksel konutların el değıştirmesi ve yerli halkın yerleşimi terk etmesini engelleyecek ek yönetmelikler ile desteklenmesi gerekmektedir.

Koruma önerilerinin dışında, kırsal yerleşimler için kaçak yapılaşma konusu da yasal düzeyde değinilmesi gereken önemli bir noktadır. Son yıllarda özellikle Ege ve Akdeniz kırsalına artan tersine göç hareketleri, bu alanların yazlık olarak kullanılmasına ve ikincil konutların inşasının hızlanmasına yol açmıştır. Bölgeye olan yoğun ilgi ile inşa faaliyetlerinde görülen artış, beraberinde kaçak yapılaşmayı da getirerek kırsal yerleşimlerin peyzaj alanlarını etkilemektedir. Ayrıca kaçak yapıların çeşitli imar düzenlemeleri ile yasal hale getirilmesi, inşa faaliyetlerinin artmasına neden olan ve geleneksel mimari bütünlüğün bozulmasına yol açan olumsuz kararlardır. Bu doğrultuda; söz konusu imar hareketlerinin önüne geçilerek, tarihi kırsal yerleşimlerin kırsal peyzaj değerleri ve mimarlık mirasının korunmasının sağlanması ve kentleşme baskısının önlenmesi gerekmektedir.

7. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Tarihi kırsal yerleşimler, geçmiş yıllardan süregelen doğa ve insanın karşılıklı etkileşiminin ortak bir ürünü olarak ortaya çıkmış ve yerele özgü somut ve somut olmayan pek çok değeri bünyesinde barındıran önemli miras alanlarıdır. Yapılı ve doğal çevreye ek olarak insanın yere kattığı sosyal değerlerin biraradalığı, söz konusu yerleşimlerin kültürel kimliğini oluşturan başlıca unsurlardır. Dolayısı ile miras değerlerini günden güne kaybeden tarihi kırsal yerleşimlerin korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması, koruma bilincinin geliştirilmesi ve yerleşimlerin sahip olduğu tüm değerler ile bütüncül bir perspektifte ele alınması ile sağlanabilir.

Büyükhüsün Köyü, tarih öncesi dönemlerden günümüze kadar farklı kültürlerle sahip insan topluluklarının kesintisiz iskanına sahne olan önemli bir coğrafyada yer almaktadır. Yerleşimin bulunduğu bölgenin doğu ve batı kültürleri arasında bir geçiş alanı olması ve sahip olduğu coğrafi avantajlar, çok sayıda farklı kültürün bölgeyi yaşam alanı olarak seçmesini ve bu alanda birbirleriyle etkileşime geçmesini sağlamıştır. Dolayısı günümüzde kırsal yerleşimlerin bir arkeolojik, doğal veya tarihi değer taşıması sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Bunun yanı sıra söz konusu kültürlerle ait gelenek ve göreneklerin veya geçmiş yaşantıya ait referansların günümüzde de izlerini sürdürmesi büyük bir önem taşımaktadır. Ayrıca iklim ve topografya özellikleri ile bağlantılı olarak gelişen ve geçmişten günümüze önemli geçim kaynaklarından biri olan zeytincilik ve zeytinyağı üretimi bölgenin kimliğini oluşturan bir başka ögedir.

Kaz Dağları'nın eteklerine konumlanan Büyükhüsün Köyü'nün yerleşim dokusu incelendiğinde; coğrafi özellikler ile kültürel, sosyal ve ekonomik altyapının, mimarlık geleneği üzerindeki etkilerini görebilmek mümkündür. Yerleşim alanının konumu ve biçimlenişi coğrafi özellikler ve geleneksel ekonomik faaliyetler ile doğrudan ilişkilidir. Yerleşimdeki geleneksel yapılar, hakim rüzgar yönüne sırtını dönerek Ege Denizi'ne doğru yönelmiştir. Engeli ve eğimli arazide yapılar, topografya ile doğal bir uyum yakalayacak şekilde teraslamalar yapılarak yerleşmiştir. Bu durum, bölgede kolay ulaşılabilir yerel taş ve ahşap malzeme ile inşa edilen yapıların birbirlerinin doğal hava ve ışık akışını engellemeyecek şekilde konumlanması sonucunu doğurmuştur. Yapıların yüksek duvarlara sahip avlular içinde yer almaları ve sokaklara bakan cephelerde pencere boşluklarının tercih

edilmemesi ise sosyal dokunun mahremiyet algısı ile ilişkilidir. Aynı zamanda söz konusu avlularda süren faaliyetler geleneksel kırsal ve sosyal yaşama dair önemli referanslar taşımaktadır.

Geleneksel mimarlık mirası, geçmiş kırsal yaşamın bir yansıması olarak geleneksel yaşam ve üretim ile ilgili yapı ve yapı gruplarından oluşmaktadır. Bu doğrultuda konutlar, kırsal yaşamın ihtiyaçlarına yönelik ahır, fırın, odunluk, zeytin deposu gibi yardımcı yapılar, çamaşırhaneler, çeşmeler, eğitim ve üretim yapıları ile cami, yerleşimde görülen geleneksel yapı türleridir. Bununla birlikte son yıllarda artan çağdaş mimarlık örnekleri de geleneksel dokuya eklemlenerek yerleşim dokusunun önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Söz konusu çağdaş mimarlık ürünleri arasında geleneksel doku ile uyumlu yapıların sayısı itibarıyla Büyükhüsün Köyü, ülkemizdeki pek çok kırsal yerleşimden ayrılmaktadır.

Dünyadaki ve ülkemizdeki kırsal yerleşimlerin çeşitli nedenlere bağlı olarak yaygın bir şekilde insansızlaşma sorunu ile karşı karşıya kaldığı bilinmekle birlikte az sayıdaki kırsal yerleşimlerin son yıllarda kentlerde yaşayan orta-yüksek gelir grubundaki insanların tersine göçüne konu olduğu görülmektedir. Demografik yapıdaki bu değişim, kuşkusuz özgün fiziksel ve sosyal dokuda da bir değişim baskısı yaratmaktadır. Kırsal soylulaştırma sürecinin de ilk adımı olan kentli nüfusun yoğun iskanı, kırsal yerleşimlerin geleneksel peyzajı, yerleşim özellikleri ve mimarisi ile sosyal yapısı üzerinde olumsuz etkilere yol açarak kimi zaman geri dönüşü olmayan tahribatlara neden olmaktadır. Geleneksel üretimin azaldığı kırsal yerleşimlere turizm sektörünün kontrolsüz yönlendirilmesi, kırsal soylulaştırmayı tetikleyen bir başka unsurdur. Büyükhüsün Köyü'nde, bölgede 1970'li yıllardan itibaren etkili olmaya başlayan turizm faktörünü henüz baskın olmadığı görülmekle birlikte turizme yönelik konaklama birimleri veya yeme-içme işlevlerinin artmaya başladığı görülmektedir. Salt turizm yatırımlarına odaklanan bir kalkınma anlayışının özellikle nüfusunu kaybetmiş ve dönüşüm süreci karşısında savunmasız olan tarihi kırsal yerleşimlerin özgün fiziksel ve sosyal dokusunda önemli tahribatlara yol açtığı bilinmektedir. Dolayısı ile kırsal yerleşimlerin korunması ve yerel halkın refahının sağlanmasında turizmin yalnızca bir destek aracı olarak algılanması gerekmekte ve yerel halkın ekonomik kalkınmasının, yerele özgü değerlerin sürdürülebilmesi ve geleneksel üretim faaliyetlerinin desteklenmesi ile sağlanabilir olduğu unutulmamalıdır.

Kırsal yerleşimler ve kırsal mirasın korunması konusu son yıllarda dünyada ve ülkemizde önemli çalışmalar ile desteklenerek gelişim gösteren bir konudur. Kırsal yerleşimlerin sahip olduğu dinamiklerin kentsel alanlardan farklı oluşu, kırsal yerleşimler için alternatif koruma yöntemlerinin geliştirilmesi sonucunu doğurmuştur. Bu doğrultuda UNESCO, 2019 yılını ‘Kırsal Peyzaj Mirası (Rural Landscape Heritage)’ olarak belirleyerek kırsal mirasın farkındalığını destekleyen bir adım atmıştır. Ülkemizde de kırsal alanlar özelinde yapılan bilimsel çalışmalar bu farkındalığın artmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Dönüşüm sürecinin başlangıcında olan Büyükhüsün tarihi yerleşimini ele alan bu tez çalışması, miras değerlerini günden güne yitiren ve yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalan bir kırsal yerleşimin, içinde bulunduğu dönüşüm süreci ile birlikte geçirdiği evrelere ve söz konusu dönüşümün olumlu bir şekilde yönlendirilmesine odaklanarak, yerleşimin sahip olduğu miras değerlerinin farkındalığını, korunmasını ve sürdürülebilirliğinin sağlanmasını amaçlamaktadır. Çalışma, özgünlük ve bütünlüğünü büyük ölçüde koruyan Büyükhüsün Köyü’nün kültürel peyzaj değerleri ile mimari kimliğinin sahip olduğu özellikleri ortaya koyarak günümüzde karşı karşıya kaldığı ve gelecekte yaşayacağı öngörülen sosyal ve fiziksel sorunları irdelemiştir. Bu doğrultuda tespit edilen sorunlara kültürel mirasın korunmasının bir insanı hakları konusu olduğu göz ardı edilmeden, yerel halkın sosyal değerleri ön planda tutularak ve koruma eyleminin disiplinler arası bir çalışma olduğu göz önüne alınarak geliştirilen öneriler ile çözüm yolları sunulmuştur. Yerleşim için geliştirilen öneriler, yerleşimin kentleşme baskısı altında son derece hassas bir alan olduğunun farkında olarak mevcut koruma mevzuatı temelinde nasıl iyileştirilebileceği, korunabileceği ve geleceğe aktarılarak sürdürülebilirliğinin sağlanabileceği yönünde somut ve uygulanabilir öneriler sunmaktadır.

KAYNAKLAR

- Ahunbay, Z.** (2017). Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon, YEM Yayınları, İstanbul.
- Ahunbay, Z.** (2019). Kültür Mirasını Koruma İlke ve Teknikleri, YEM Yayınları, İstanbul.
- Abay, A. ve Şimşek, A.** (2008). "Ayvacık İlçesinin Sosyal ve Ekonomik Değerleri", Ayvacık Değerleri Sempozyumu, 25-31 Ağustos 2008, Çanakkale.
- Akın, N.** (2015). "Haliç'te Bir Rehabilitasyon Alanı: Balat", Neoliberal Kent Politikaları ve Fener-Balat-Ayvansaray-Bir Koruma Mücadelesinin Öyküsü, 17-42, Zeynep Ahunbay, İclal Dinçer, Çiğdem Şahin (Editörler) Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul.
- Alonso González, P.** (2016). "Heritage and Rural Gentrification in Spain: The Case of Santiago Millas". *International Journal of Heritage Studies*, Cilt 23, Sayı 2, 125-140.
- Altınkaya, E. P., Tekin, Ç. Ve Eren, Ö.** (2011). "Kırsal Yerleşim Bölgelerinde Sürdürülebilirlik: Çanakkale Bölgesi Ayvacık İlçesi Adatepe ve Demirciköy". *Politeknik Dergisi*, Cilt 14, Sayı 2, 109-113.
- Alyakut, E.** (2018). *Çanakkale İli Ayvacık İlçesi Adatepe Köyünde Tarihi Çevre Koruma Çalışması*. (Yüksek Lisans Tezi), Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Arı, Y. ve Soykan, A.** (2006). Kazdağı Milli Parkı'nda Kültürel Ekoloji ve Doğa Koruma. *Türk Coğrafya Dergisi*, 44, 11-32.
- Arslan, N.** (2008). "Assos Kazıları: 1881-2007", Ayvacık Değerleri Sempozyumu, 25-31 Ağustos 2008, Çanakkale.
- Aslan, R.** (2020). Homeros'un İzinden Troya ve Troas Bölgesi: İmparatorlar, Seyyahlar, Tüccarlar ve Arkeologlar. *Suyun ve Rüzgarın Şehri: Çanakkale (1. Baskı)*, 15-29, İletişim Yayınları, İstanbul.
- Ayıcı, H.** (2008). *Yerelin İçerisindeki Evrenseli Aramak: 'Eleştirel Bölgeselcilik'in Öne Çıkan Kavramları Aracılığıyla Han Tümertkin'in B2 ve SM Evlerine Bir Bakış*. (Yüksek Lisans Tezi), Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ayvacık ve Yaşam**, (2006). Ayvacık Belediye Başkanlığı, Ayvacık Belediyesi Yayınları, Çanakkale.
- Başaran Uysal, A.** (2014). Yeni Gelenler ve Kırsalda Yönetim Krizi. 8 Kasım Dünya Şehircilik Günü 41. Kolokyum, 757-776.
- Başaran Uysal, A.** (2017). Kırsalda Koruma ve Soylulaştırma İkilemi. *Ege Mimarlık*, 36-39.

- Başaran Uysal, A. ve Sakarya, İ.** (2012). Kırsal Soylulaştırma ve Turizmin Kırsal Yerleşimlere Etkileri: Adatepe ve Yeşilyurt Köyleri. *8 Kasım Dünya Şehircilik Günü 36. Kolokyum*.
- Başaran Uysal, A. ve Sakarya, İ.** (2017). Rural Gentrification in The North Aegean Countryside (Turkey). *International Journal of Architecture and Planning (ICONARP)*, Volume 6, Issue , 99-125.
- Böhlendorf-Arslan, B.** (2008). Çanakkale İli, Bayramiç, Ezine ve Ayvacık İlçelerindeki Bizans Dönemi Yerleşmeler. *Türk Arkeoloji ve Etnografya Dergisi, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı*, 8, 1-14.
- Böhlendorf-Arslan, B.** (2008). "Bizans Dönemi'nde Ayvacık Yöresi", Ayvacık Değerleri Sempozyumu, 25-31 Ağustos 2008, Çanakkale.
- Bülent, E.** (2012). Ayvacık Halıları. *Aşklar, Savaşlar, Kahramanlar ve Çanakkale, 1.Baskı*, 327-337., Yapı Kredi Yayınları, İstanbul.
- Candar, U.** (2012). *Buluntular Işığında Troas Bölgesi Kolonizasyonu*. (Lisans Tezi), Ege Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İzmir.
- Çalık, M.** (2010). *Troas Bölgesi'ndeki Yunan ve Roma Tiyatroları*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Çapan, S.** (2018). *Ayvacık Yarımadası Üst Kabuk Yapısının Yerel Deprem Tomografisi İle Araştırılması*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
- Çavuşoğlu, İ.** (2015). *Kültürel Coğrafya Açısından Bir İnceleme: Çanakkale İlinde Geleneksel Köy Hayatları*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Davidson, M. ve Lees, L.** (2010). New-Build Gentrification: Its Histories, Trajectories, and Critical Geographies. *Population Space and Place*, 16, 395-411.
- Durmaz, U.** (2016). *Güney Marmara Panayırları*. (Doktora Tezi), Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Duru, B.** (2013). Demokratik, Ekolojik Yerel Yönetimlere Ulaşmada Köyler ve Köy Kanunu'nun Taşıdığı Olanaklar. *Birikim Dergisi*, 296, 55-63.
- Erhat, A.** (2007). Mitoloji Sözlüğü, Remzi Kitabevi, İstanbul.
- Eres, Z.** (2008). *Türkiye'de Planlı Kırsal Yerleşmelerin Tarihsel Gelişimi ve Erken Cumhuriyet Dönemi Planlı Kırsal Mimarisinin Korunması Sorunu*. (Doktora Tezi), İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Eres, Z.** (2016). Türkiye'de Geleneksel Köy Mimarisini Koruma Olasılıkları. *Ege Mimarlık*, 8-13.
- Eres, Z.** (2020). *Türkiye'de Geleneksel Köy Mimarisi Araştırmalarının Gelişimi: Çağdaşlaşma Bağlamında Gelenekselin Öğrenilmesi*. Prof. Dr. Zeynep Ahunbay'a Armağan, Anıt ve Sitleri Araştırma, Belgeleme, Koruma Yazıları, TMMOB Mimarlar ODası İstanbul Büyükkent Şubesi, 501-522

- Ersoy, A. ve Gürler, B.** (1994). Antik Çağ Batı Anadolu'sunda Konut. *Ege Mimarlık*, 2, 36-40.
- Gadanaz, A. ve Orhan, M.** (2008). "Kazdağı: Balıkesir, Bergama ve Ayvacık Halılarının Etkileşimi", Ayvacık Değerleri Sempozyumu, 25-31 Ağustos 2008, Çanakkale.
- Güler, A. C.** (2018). *Gökçeada'nın Kültürel Peyzaj Değerlerinin Belirlenmesi Ve Korunmasına Yönelik İlkeler*. (Doktora Tezi), İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Güler, A. C.** (2019). "Tarihi Kır sal Peyzaj Kavramının Getirdiği Yeni Açılımlar", Mimarİst, Dört Aylık Mimarlık Kültürü Dergisi, 66, 30-39.
- Güler, K.** (2016). *Türkiye'de Nüfusunu Yitiren Kırsal Yerleşimlerin Korunması İçin Bir Yönetim Önerisi: Ödemiş-Lübbey Köyü Örneği*. (Doktora Tezi), İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Gümüş, İ. ve Polatoğlu, Ç.** (2020). "Kuzey Ege Konut Mimarisinde Eleştirel Bölgeselcilik Okuması: Antik Troya, Geleneksel Ayvacık Konutları ve SM Evi Analizleri", Megaron, 4, 590-605.
- Harmandar, Ş.** (2000). *Ayvacık ve Ezine'de Yörük Folklorü Saha Çalışması*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Hiyari, Sahel-al.** (2004). *B2 House.*, 2004 on Site Review Report, The Aga Khan Award For Architecture.
- Yagley, J., George, L., Moore, C. and Pinder, J.** (2005). *They Paved Paradise... Gentrification In Rural Communities*. Housing Assistance Council (HAC) Report, Amerika Birleşik Devletleri.
- ICOMOS-IFLA** (2017). *Principles Concerning Rural Landscapes as Heritage*
- ICOMOS** (1999). *Uluslararası Kültürel Turizm Tüzüğü*
- ICOMOS** (1999). *Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü*
- ICOMOS** (2008). *Kültürel Rotalar Tüzüğü*
- Iizuka, R.** (2015). *Comparative Research of Rural Gentrification in Derbyshire Dales, England*. (Doctoral Dissertation), Tokyo Metropolitan University, School of Urban Environmental Sciences, Tokyo.
- Kahraman, S. Ö., Çalışkan, V., Körpe, R., Aslan, A.** (2017). "Geçmişten Günümüze Ayvacık Çevresindeki Depremler ve Kırsal Alanlar Üzerindeki Etkileri", Türk Coğrafya Kurumu, 75. Yıl Uluslararası Kongresi, Ankara.
- Kapukaya, Z.** (2018). İlyada Destanı'nda İda (Kazdağı). *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi*, Cilt 19, Sayı 41, 103-116.
- Kayacan Ağırgöl, Y.** (2008). *Biga Yarımadası Çanakkale İl Sınırları İçerisindeki Sulak Alanların İnsan ve Çevre Etkileşimi Bakımından Değerlendirilmesi*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.

- Kılıç, S.** (2020). *La Gentrification Rurale:Le Cas D'Assos, Çanakkale*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kıpçak, R.** (2005). *Balıkesir İli Coğrafyası*. Balıkesir Ekspres Gazetesi Yayınları, Balıkesir.
- Kocabıçak, E.** (2017). *Ayvacık'a Bağlı Köylerde Yöresel Konut Analizi*. (Doktora Tezi), Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Körpe, R. ve Yavuz, M. F.** (2012). Pers Hakimiyetinde Troas Bölgesi'ne Yapılan Göçler. *Çanakkale araştırmaları Türk Yıllığı Dergisi, Çanakkale'ye Özel Göç Sayısı*, 13 , 31-42.
- Lees, L.** (2003). Super-Gentrification: The Case of Brooklyn Heights, New York City. *Urban Studies*, Vol 40, No 12, 2487-2509.
- Madran, E. ve Uysal, Z. Ç.** (2009). *Korumada Yeni Tanımlar Yeni Kavramlar-Kültürel Peyzaj*. TMMOB Mimarlar Odası Kültürel Mirasın Korunması Komitesi. Özdi Basımevi, Ankara.
- Öğdül, H.** (2019). “Kırsal Alanların Değişimi ve Kırsal Planlama Çerçevesinde Bir Değerlendirme”, *Mimarİst, Dört Aylık Mimarlık Kültürü Dergisi*, 66, 41-49.
- Öngen, M.** (2008). “Alternatif Turizm Kaynakları: Yeşilyurt Köyü Örneği”, *Küçükkuyu Değerleri Sempozyumu*, 30 Ağustos 2008, Küçükkuyu.
- Özarar, N.** (2008). “Bir Zamanlar Küçükkuyu”, *Küçükkuyu Değerleri Sempozyumu*, 30 Ağustos 2008, Küçükkuyu.
- Özdemir, A.** (2008). “Tarih Öncesi Dönemlerde Ayvacık”, *Ayvacık Değerleri Sempozyumu*, 25-31 Ağustos 2008, Çanakkale.
- Özer, M.** (2020). *Ayvacık İlçesi'nde (Çanakkale) Zeytin Tarımı*. (Yüksek Lisans Tezi), Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Özhan, T.** (2004). *Yazılı Kaynaklar Işığında Troas Bölgesi* (Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Özhan, T. ve Yaman, H.** (2008). “Küçükkuyu'nun Unutulan Arkeolojik Değeri:Lamponia”, *Küçükkuyu Değerleri Sempozyumu*, 30 Ağustos 2008, Küçükkuyu.
- Öztura, E.** (2010). *Truva Tarihi Milli Parkı, Kazdağı Milli Parkı ve Spil Dağı Milli Parkı Ziyaretçilerinin Türkiye'de “Milli Park” Kavramı Ve Eğitimi Üzerine Görüşleri* (Yüksek Lisans Tezi), Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir.
- Payne, M.** (2019). *When Nowhere Becomes Somewhere: Gentrification In Rural Communities and How Proactive Community Planning And A Progressive Property Valuation System Can Stem The Tide*. *Kentucky Law Journal*, Vol 107, Issue 4 727-743.
- Poyraz, M.** (2013). *Ekolojik Risk Değerlendirmesi Açısından Kazdağı Milli Parkı*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.

- Rehber Ayvacık**, (2016). Ümit Yaşar Gözüm ve diğ., Çanakkale Valiliği, Çanakkale.
- Serdaroğlu, Ü.** (2005). *Behramkale Assos*. Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.
- Sezer, D. S.** (2016). *Antik Çağda İda Dağı: Antik Kaynaklar Işığında Tarihsel-Kültürel Bir Değerlendirme*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Sönmez, B.** (2014). Soylulaştırmanın Yeni Biçimleriyle Yerinden Edilmeyi Yeniden Düşünmek. *Planlama Dergisi*, 24(1), 42-53.
- Sözen, M.** (2012). “*Anadolu’da Kırsal Mimarlık*”, Bursa Büyükşehir Belediyesi-Tarihi Kentler Birliği- Çekül Vakfı, Uluslararası Kırsal Yaşa Kırsal Mimari Sempozyumu.
- Suiçmez, B. R.** (2019). “*Kalmayan Köylü ve Yok Olan Küçük Çiftçi ile Ülkemizde Tarımsal Üretim Artırılarak Kırsal Kalkınma Başarılabilir mi?*”, Mimarİst, Dört Aylık Mimarlık Kültürü Dergisi, 66, 50-62.
- Tombul, M.** (2015). *Çanakkale Kültür Envanteri Arkeolojik Yerleşim Alanları ve Sanat Tarihi Yapıları*, T.C. Çanakkale Valiliği, İstanbul.
- Uyanık, A.** (2020). Çanakkale Tahtacı Türkmenleri. *Suyun ve Rüzgarın Şehri: Çanakkale (1. Baskı, 91-101)*, İletişim Yayınları, İstanbul.
- Uysal, Z.** (2005). İlyada Destanı’nda İda (Kazdağı). *Sanat Tarihi Dergisi, Sayı XIV-1*, 309-329.
- Yallagöz, T. D.** (2010). *Alternatif Bir Turizm Çeşidi Olarak Kırsal Turizm: Çanakkale Bölgesi Ayvacık Yöresi Uygulaması*. (Yüksek Lisans Tezi), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Yenigül, S. B.** (2016). “*Kırsal Soylulaştırma: Soylulaştırma Sürecinin Kırsaldaki Yansımaları*”, Mimarlık Dergisi, 391, 61-65.
- Yurt Ansiklopedisi**, (1981). İl İl Dünyu Bugünü Yarını, Cilt III, Anadolu Yayıncılık, İstanbul.
- Yüceşahin, M. M.** (1997). *Edremit İlçesi (Balıkesir) Coğrafyası*. (Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Yüksel, O. ve Ekinci, H.** (2008). “*Ayvacık İlçesi Arazi Kaynaklarının Değerlendirilmesi*”, Ayvacık Değerleri Sempozyumu, 25-31 Ağustos 2008, Çanakkale.

URL-1 <<http://kazdagi.tabiat.gov.tr/>>, erişim tarihi 13.01.2021.

URL-2 <<https://www.wwf.org.tr/>>, erişim tarihi 13.01.2021.

URL-3 <<https://www.obanettr.org/>>, erişim tarihi 13.01.2021.

URL-4 <<https://tr.wikipedia.org/>>, erişim tarihi 13.01.2021.

URL-5 <<https://dosder.org.tr/>>, erişim tarihi 13.01.2021.

URL-6 <<https://canakkale.com/>>, erişim tarihi 26.01.2021.

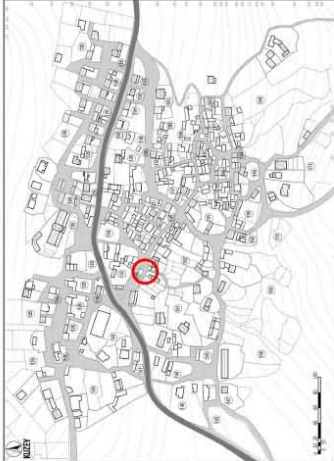
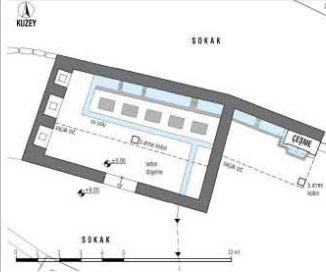
URL-7 <<https://www.assosrehberim.com./>>>, erişim tarihi 26.01.2021.

- URL-8** < <https://www.kucukkuyu.com./>>, erişim tarihi 26.01.2021.
- URL-9** < <https://www.canakkaletravel.com./>>, erişim tarihi 14.02.2021.
- URL-10** < <https://www.mimarlar.com/>>, erişim tarihi 27.02.2021.
- URL-11** < <https://tr.wikipedia.org/>>, erişim tarihi 27.02.2021.
- URL-12** < <https://www.arkiv.com/>>, erişim tarihi 01.05.2021.
- URL-13** < <https://www.arkitera.com/>>, erişim tarihi 01.05.2021.
- URL-14** < <http://soyrural.es/>>, erişim tarihi 05.05.2021.
- URL-15** < <http://www.tetoncountywy.gov/>>, erişim tarihi 05.05.2021.
- URL-16** < <https://www.derbyshire-peakdistrict.co.uk/>>, erişim tarihi 05.05.2021.
- URL-17** < <https://www.grindleford.com/>>, erişim tarihi 05.05.2021.
- URL-18** < <https://www.canakkaleolay.com/>>, erişim tarihi 01.05.2021.
- URL-19** < <https://www.troyculturerroute.com/tr/>>, erişim tarihi 14.05.2021.

EK B: Büyükhüsün Köyü'nde Tescile Önerilen Yapılar

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 1	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 168		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: VAR. (TARİH KİTABELERİ)		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ, ASMA KATI BULUNAN CAMİ YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: İYİ	RUTUBET DURUMU: AZ	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe):		ZEMİN KAT PLANI ve ASMA KAT PLANI :			
		FOTOĞRAF (iç mekan):					
GÖZLEMLER: YAPI TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. İÇ MEKANDA YER ALAN ASMA KATIN YAPIM SİSTEMİ AHŞAP KARKASTIR. MİNARE VE ABDESTHANE BÖLÜMÜ İLERİ BİR TARİHTE YAPIYA EKLENMİŞTİR. SÖZ KONUSU EKLER DIŞINDA PLAN ŞEMASI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. CEPHELERDE PENCERE BOŞLUKLARI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUMAKTADIR. İÇ MEKANLARDA DUVARLARA SIVA VE BOYA UYGULAMASI YAPILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: KÖY TÜZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: MUFTULUK			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE BOŞLUKLARININ KORUNDUĞU ANCAK DOĞRAMA MALZEMELERİNİN PVC İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. GİRİŞ KAPISI ÖZGÜN AHŞAP KAPIDIR. İÇ MEKANDA BULUNAN MİNBER VE VAAZ KÜRSÜSÜ ÖZGÜNDÜR. YAPININ GİRİŞİNE ABDESTHANE EKLENMİŞTİR. ABDESTHANE BÖLÜMÜNÜN ÜST KATINDA KÖY ODASI OLARAK KULLANILAN BİR MEKAN BULUNMAKTADIR. ASMA KATTAN BU MEKANA ERİŞİM, TAŞ DUVARDA AÇILAN BİR KAPI BOŞLUĞU İLE SAĞLANMAKTADIR. KÖY ODASINDAN SOKAĞA BETONARME BASAMAKLAR İLE ULAŞILMAKTADIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY İKİNCİ YARISINA AİT CAMİ YAPISI, YERLEŞİMİN GELİŞİMİNDE 1. DÖNEM (....1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :				KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		SIVASIZ YIĞMA TAŞ		ÖZGÜN KULLANIM : CAMİ			
BEZEME:		CEPHELERDE KAT SİLMELERİ VE PENCERE SÖVELERİ BULUNMAKTADIR. İÇ MEKANDA İSE AHŞAP KORKULUKLARDA VE DİKMELERDE BEZEME ÜNSURLARI GÖRÜLMEKTEDİR. TAVAN VE DUVARLARDAN KALEM İŞLERİ BULUNMAKTADIR.		BUGÜNKÜ KULLANIM: CAMİ			
İÇ YAPI ELEMANI:		CAMİDE AHŞAP KARKAS SİSTEM İLE İNŞA EDİLEN BİR ASMA KAT BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		DIŞ DUVARLARI KARGİR(YIĞMA TAŞ- TUĞLA) VE AHŞAP KARKAS, İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1 (EK OLARAK ASMA KAT VARDIR)		MALZEME: TAŞ -AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				NO			
EKLER:				TARİH			
RAPOR:				TASNİF			
FOTOĞRAF :				GRUP			
RÖLÖVE :				NOT			
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTABE:							
VAKFIYE:							

Ek. B.1: 168 Ada 1 Parselde Yer Alan Cami Yapısına Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA KURUMU EVRANCI		ANIT		ENVANTER NO: 3	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:159		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20. YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI , YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ		TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ		CEPHE DURUMU: İYİ		ORTU DURUMU: İYİ	
				İÇ YAPI DURUMU: İYİ		BEZEME DURUMU: İYİ	
						RUTUBET DURUMU: ÇOK	
VAZİYET PLANI :				FOTOĞRAF (ön cephe):		ZEMİN KAT PLANI	
							
				FOTOĞRAF (iç mekan):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ BEDEN DUVARLARI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YARI AÇIK BİR MEKAN OLAN YAPININ ÇATISI AHŞAP KARKAS İLE İNŞA EDİLEN KİREMIT ÖRTÜLÜ TEK EĞİMLİ ÇATIDIR. YAPININ SU İHTİYACI BİTİŞİĞİNDE YER ALAN ÇEŞME İLE SAĞLANMAKTAADIR. ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUYAN YAPI ATIL DURUMDADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: KÖY TÜZEL MÜLKİYETİ				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: KAMU			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ÇATISI ONARILMIŞTIR. SÖZ KONUSU ONARIM ESNASINDA ÇATININ TAŞIYICISININ SAĞLANMASI İÇİN BETONARME BİR KOLON EKLENMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY İKİNCİ YARISI, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		İSITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		YAPININ PLANI, ÇAMAŞIR HAVUZLARI, OTURMA ALANLARI, SU KANALLARI VE SUYUN ISITILMASINDA KULLANILAN ÜÇ ADET OCAKTAN OLUŞMAKTADIR.		KANALİZASYON :		ELEKTRİK :	
CEPHE:		YAPININ GÖRÜNEN TÜM CEPHELERİ SIVASIZDIR. CEPHELERDE YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ GÖRÜLMEKTEDİR. YARI AÇIK BİR MEKAN OLAN YAPININ ÇATISI AHŞAP, TEK EĞİMLİ ÇATIDIR.		ÖZGUN KULLANIM : ÇAMAŞIRHANE			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:				ÖNERİLEN KULLANIM:			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ DÖŞEMESİNDE, HAVUZLARDA, OTURA VE YIKAMA ALANLARINDA VE SU KANALLARINDA BETON MALZEME KULLANILMIŞTIR. OCAKLARIN BULUNDUĞU ALAN ZEMİN KOTUNDAN 10 CM YÜKSELTİLMİŞTİR. HER OCAĞIN KENDİ BACASI BULUNMAKTAADIR. YAPININ ÇATISI TEK YÖNE EĞİMLİ AHŞAP KARKAS İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÜST ÖRTÜSÜ MARSILYA KİREMIT İLE KAPLANMIŞTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-BETON- AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:		NO	
				FOTOĞRAF :		TARİH	
				RÖLÖVE :		TASNİF	
				RESTORASYON PROJESİ:		GRUP	
				HARİTA:		NOT	
				KİTABE:			
VAKFIYE:							

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 4	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:166		PARSEL:3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 1959		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: VAR. (TARİH KİTABESİ)		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI , BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: İYİ	RUTUBET DURUMU: ÇOK	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe):		ZEMİN KAT PLANI			
GÖZLEMLER: YAPI BETONARME YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ ÇEŞME YAPISIDIR. YAPIM TARİHİNE GÖRE YERLEŞİMİN İKİNCİ DÖNEMİNİ KARŞILAMAKTADIR (1950-1980).							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: KAMU				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: KAMU			
YAPILAN ONARIMLAR:							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY İKİNCİ YARISI, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ :		SU : VAR	
PLAN :	YAPIDA AKAN SUYUN TOPLANDIĞI ÜÇ ADET HAVUZ BULUNMAKTADIR.			KANALİZASYON :		ELEKTRİK :	
CEPHE:	YAPININ GÖRÜNEN TÜM CEPHELERİ SIVALIDIR. ÖN CEPHESİNDE KEMERLİ, İÇE DOĞRU GİREN BİR BÖLÜM BULUNMAKTADIR. TARİH KİTABESİNİN BULUNDUĞU ALAN DA AYNI ŞEKİLDE GİRİNTİLİDİR. 15 CM SAÇAĞI VE SİLME'Sİ VARDIR.			ÖZGÜN KULLANIM : ÇEŞME			
BEZEME:	SİLME			BUGÜNKÜ KULLANIM: ÇEŞME			
İÇ YAPI ELEMANI:				ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	BETONARME YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI:	MALZEME: BETON		YAPIM TEKNİĞİ: BETONARME		TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. O., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.4: 166 Ada 3 Parselde Yer Alan Çeşme Yapısına Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 5	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:164		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU-20. YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI , YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: İYİ	RUTUBET DURUMU: İYİ	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe):		FOTOĞRAF (iç mekan):			
GÖZLEMLER: YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YARI AÇIK BİR MEKAN OLAN YAPININ ÇATISI AHŞAP KARKAS İLE İNŞA EDİLEN KİREMİT ÖRTÜLÜ TEK EĞİMLİ ÇATIDIR. ÖZGÜNLÜĞÜNÜ KORUYAN YAPI ATIL DURUMDADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: KAMU				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: KAMU			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ÇATISI ONARILMIŞTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YÜZYIL SONU 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ PLANI, ÇAMAŞIR HAVUZLARI, OTURMA ALANLARI, SU KANALLARI VE SUYUN ISITILMASINDA KULLANILAN ÜÇ ADET OCAKTAN OLUŞMAKTADIR.			KANALİZASYON :		ELEKTRİK :	
CEPHE:	YAPININ GÖRÜNEN TÜM CEPHELERİ SIVASIZDIR. CEPHELERDE YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ GÖRÜLMEKTEDİR. YARI AÇIK BİR MEKAN OLAN YAPININ ÇATISI AHŞAP, TEK EĞİMLİ ÇATIDIR.			ÖZGÜN KULLANIM : ÇAMAŞIRHANE			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:				ÖNERİLEN KULLANIM:			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ DÖŞEMESİNDE, HAVUZLARDA, OTURMA VE YIKAMA ALANLARINDA VE SU KANALLARINDA BETON MALZEME KULLANILMIŞTIR. OCAKLARIN BULUNDUĞU ALAN ZEMİN KOTUNDAN 10 CM YÜKSELTİLMİŞTİR. HER OCAĞIN KENDİ BACASI BULUNMAKTADIR. YAPININ ÇATISI TEK YÖNE EĞİMLİ AHŞAP KARKAS İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. TAŞIYICILIĞI AHŞAP BİR DİKME İLE SAĞLANMAKTADIR. ÜST ÖRTÜSÜ ALATURKA KİREMİT İLE KAPLANMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-BETON-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				RAPOR:		NO	
				FOTOĞRAF :		TARİH	
				RÖLÖVE :		TASNIF	
				RESTORASYON PROJESİ:		GRUP	
				HARİTA:		NOT	

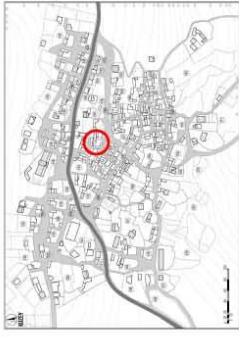
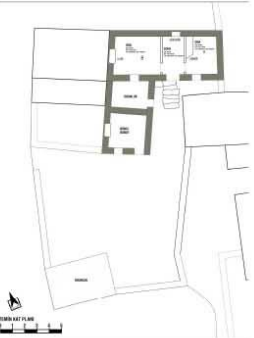
Ek. B.5: 164 Ada 1 Parselde Yer Alan Çamaşırhane Yapısına Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 6	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:133		PARSEL:6	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (sağ cephe):			KAT PLANLARI :		
		FOTOĞRAF (iç mekan):					
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜNLÜĞÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE BULUNAN GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET HELA, BİR ADET AHİR VE İKİ ADET FIRIN VE EKİLİ BAHÇE İLE YERLEŞİMİN ÖZGÜN KONUT ORGANİZASYONUNUN BİR TEMSİLCİSİDİR. HAYATTA YER ALAN HELA VE AHİR GÜNÜMÜZDE KULLANILMAMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ ZEMİN KATINDAKİ MAHALLERE 70'Lİ YILLARDA BETON DÖKÜLDÜĞÜ TESPİT EDİLMİŞTİR. AYRICA HAYAT DÖŞEMESİNİN BİR KISMINA DA BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. ÖZGÜN HALİNDE HAYATTA YER ALAN HELA, BİR ONARIMDA YAPININ İÇ MEKANINA ALINARAK ÖZGÜN PLAN ŞEMASININ BOZULDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. AYRICA ZEMİN KATTA SAĞDA YER ALAN ODA ZAMAN İÇİNDE MUTFAK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI , YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (....-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ ORTA SOFA VE İKİ YANINDA ODALARDAN OLUŞMAKTA DİR. ZEMİN VE BİRİNCİ KATIN PLAN TİPOLOJİLERİ AYNI DİR. ZEMİN KATTA SOLDA BULUNAN ODADA OCAK, SERGEN VE GÜSÜLHANE YER ALMAKTA DİR. SAĞDA BULUNAN ODA İSE BİR BÖLÜMÜNE TUVALET EKLENEREK İSLAK HACİMLERE AYRILMIŞTIR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. BUNUNLA BİRLİKTE ÜST KATTA BALKONA REFERANS VEREN BİR BOŞLUK GÖRÜLMÜKTEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	YAPIDA AHŞAP MERDİVEN, MERDİVEN ALTI DOLAP, SERGEN, KANDIRA, ABDESTLİK, GÜSÜLHANE VE YÜKLÜK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTA DİR			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+ YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARINI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTA DİR. İKİ KAT ARASINDA KALAN DÖŞEME KONSTRÜKSİYONUNDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KIRIŞLAMELER GÖRÜLMÜKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF:			
				RÖLÖVE:			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.6: 133 Ada 6 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:133	PARSEL:7		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI			
		KİTABE: YOK	VAKFIYE:YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: - RUTUBET DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (sağ cephe ve hayat elemanları):		KAT PLANLARI :	
FOTOĞRAF (iç mekan):					
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ BÜYÜK ORANDA KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE BULUNAN GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET ODUNLUK, HELA, AHIR VE FIRIN İLE YERLEŞİMİN ÖZGÜN KONUT ORGANİZASYONUNUN BİR TEMSİLCİSİDİR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ GİRİŞ KISMINA MUTFAK OLARAK KULLANILAN BİR MEKAN EKLENMİŞTİR. HAYAT DÖŞEMESİNİN BİR KISMINA BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. SOLDA BULUNAN ODADA ÖZGÜN PLANDA BULUNAN GÜSÜLHANE ELEMANININ BİR TARİHTE SÖKÜLDÜĞÜ ÖĞRENİLMİŞTİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI , YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ SONRADAN EKLENEN MUTFAK MAHALİNDEN GİRİLEN YANYANA KONUMLANDIRILMIŞ İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTA DİR. PLAN TİPOLOJİSİNDE SOFA BULUNMAMAKTADIR. ODALARDA BULUNAN DÖŞEMELER AHŞAP MALZEME KULLANILMIŞTIR. SOL TARAFTAKİ ODADA OCAK BULUNMAKTA DİR. SONRADAN EKLENEN MUTFAK KISMINDA BETON DÖŞEME GÖRÜLMÜKTEDİR. SOLDA BULUNAN ODADA OCAK, SERGEN, YÜKLÜK VE SEDİR YER ALMAKTA DİR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPIYA SONRADAN EKLENEN MUTFAK MAHALİNİN İŞE İÇ VE DIŞ DUVARLARINDA SIVA UYGULAMASI YAPILMIŞTIR. SÖZ KONUSU MAHALİN ÇATISINDA SAC LEVHA GÖRÜLMÜKTEDİR. ÖZGÜN YAPININ ÇATISI DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDE DİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+ YARDIMCI YAPILAR		
BEZEME:	YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL		
İÇ YAPI ELEMANI:	SERGEN, SEDİR, YÜKLÜK, ASKILIK, OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTA DİR.		ÖNERİLEN KULLANIM:AİLE PANSİYONCULUĞU		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İŞE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTA DİR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMÜKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TARİH:		
DEĞİŞİMLER:			TAPU KAYDI:		
YAYIN DİZİNİ:			UYGULAMA PLANI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			KURUL KARARLARI:		
EKLER:			NO		
RAPOR:			TARİH		
FOTOĞRAF :			TASNIF		
RÖLÖVE :			GRUP		
RESTORASYON PROJESİ:			NOT		
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFIYE:					

Ek. B.7: 133 Ada 7 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 8	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:135		PARSEL:4	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: KÖTÜ-HARAP	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe ve hayat elemanları):			KAT PLANLARI :		
							
		FOTOĞRAF (iç mekan):					
							
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE BULUNAN GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET ODUNLUK, BİR ADET DEPO VE İKİNCİ KONUT İLE İLE YERLEŞİMİN ÖZGÜN KONUT ORGANİZASYONUNUN BİR TEMSİLCİSİDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI , YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ ORTADA BİR SOFA VE İKİ YANINDA BULUNAN ODALARDAN OLUŞMAKTADIR. ODALARDA BULUNAN DÖŞEMELERDE AHŞAP MALZEME KULLANILMIŞTIR. SOFADA ABDESTLİK VE SERGEN, SOL TARAFTAKİ ODADA OCAK VE GUSÜLHANE BULUNMAKTADIR. YAPININ BİTİŞİĞİNE İNŞA EDİLEN İKİNCİ GELENEKSEL KONUT EKİ HARAP HALDEDİR VE OCAK ELEMİNİ GÖRÜLMEKTEDİR. ODUNLUK VE DEPO MEKANINA GİRİLEMEMİŞTİR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ ÇATISI DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	SERGEN, SEDİR, YUKLUK, ASKILIK, GUSÜLHANE, OCAK GIBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. DÖŞEMELER AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				ROLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.8: 135 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 9	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 152		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe):		KAT PLANLARI :			
		FOTOĞRAF (iç mekan):					
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE AVLU DUVARINA EKLEMLENMİŞ GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET OCAK BULUNMAKTADIR. ZEMİN KAT ZEYTİN DEPOSU İŞLEVİNDEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. KİMİ DOĞRAMALAR İŞE SÖKÜLMÜŞTÜR. PLAN ELEMANLARININ ÇOĞU YİTİRİLMİŞTİR. ZEYTİN DEPOSUNDA SEDİR VE GELENEKSEL ÜRETİMDE KULLANILAN ARAÇ-GEREÇLER BULUNMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNÜN ÜZERİ SAC LEVHA İLE KAPATILMIŞTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN :				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
YAPININ ZEMİN KATI SOFA VE ZEYTİN DEPOSU MAHALLERİNDEN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. BİRİNCİ KATTA SOFADAN GEÇİLEN İKİ ADET ODA BULUNMAKTADIR. SOFA, ODALARA GÖRE YANDA KONULANMIŞTIR. ZEMİN KAT DÖŞEMELERİ TOPRAK, BİRİNCİ KAT DÖŞEMELERİ AHŞAPTIR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT VE ZEYTİN DEPOSU			
CEPHE: YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ ÇATISI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
BEZEME: YOK				ÖNERİLEN KULLANIM: İLE PANSİYONCULUĞU			
İÇ YAPI ELEMANI: MERDİVEN, ABDESTHANE, KANDIRA, SERGEN VE OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTADIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER TARİH: 23.05.2021			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İŞE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMÜKTEDİR. DÖŞEMELER AHŞAPTIR.				KONTROL EDEN: TARİH:			
ANALİTİK BİLGİLER:				TAPU KAYDI:			
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ - AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		UYGULAMA PLANI:	
DEĞİŞİMLER:				KURUL KARARLARI:			
YAYIN DİZİNİ:				EKLER:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvack-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.9: 152 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 10	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAĞKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 152		PARSEL: 9	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :			
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ BÜYÜK ÖLÇÜDE KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE AHIR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. PLAN ELEMENLARININ ÇOĞU YİTİRİLMİŞTİR. ZEMİN KATTA BULUNAN BİR ODA MUTFAK VE TUVALETE DÖNÜŞTÜRÜLMÜŞTÜR. YAPIYA GİRİŞİN SAĞLANDIĞI GİRİŞ TERASI BETON MALZEME İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR EKTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ ORTADA YER ALAN SOFANIN YANLARINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ ÇATISI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM : KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, MERDİVEN ALTI DEPO, ABDESTLİK, SERGEN VE OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMENLARI YER ALMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BOLUCU İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMÜKTEDİR. DÖŞEMELER AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
EKLER:							
RAPOR:							
FOTOĞRAF :							
ROLÖVE :							
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTABE:							
VAKFIYE:							

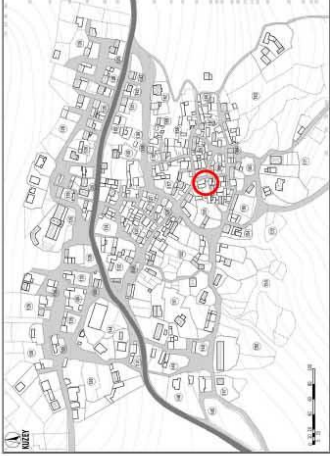
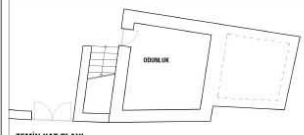
Ek. B.10: 152 Ada 9 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 11	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 152		PARSEL: 10	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :			KAT PLANLARI :		
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ ORTADA YER ALAN SOFANIN YANLARINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AĞAÇ BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALİ, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ ÇATISI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, MERDİVEN ALTI DEPO, ABDESTLİK, KANDIRA, SERGEN VE OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AĞAÇ KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AĞAÇ KIRIŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. DÖŞEMELER AĞAÇTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ - AĞAÇ	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

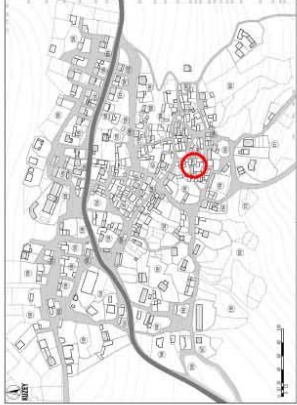
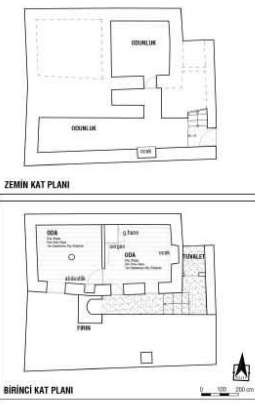
Ek. B.11: 152 Ada 10 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 12	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 152		PARSEL: 12	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :			
		FOTOĞRAF (iç mekan) :					
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİKLERİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET FIRIN VE AVLU DUVARINA EKLEMLENMİŞ BİR ADET OCAK BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ HAYAT BÖLÜMÜNÜN DÖŞEMESİ BETON MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP SOFANIN YANINA KONUMLANMIŞ BİR ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. BUNUNLA BİRLİKTE KAPATILMIŞ PENCERE AÇIKLIKLARI DA BULUNMAKTADIR. YAPININ ÇATISI DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, ABDESTLİK, SERGEN VE OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA VE İÇ DÖŞEMEDE AHŞAP KIRIŞLEMELER GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ ZEMİN KATININ DÖŞEMESİ BETONDUR. BUNUNLA BİRLİKTE YAPIDA KULLANILAN HATIL DA BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				ROLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

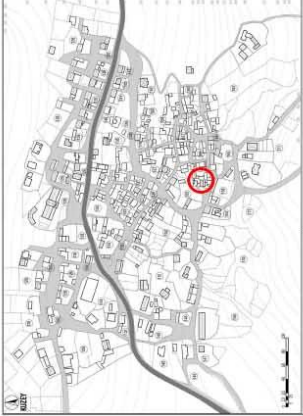
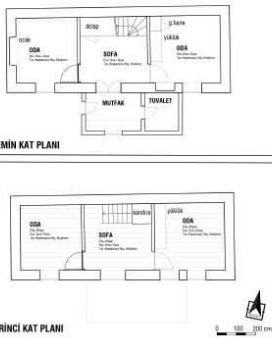
Ek. B.12: 152 Ada 12 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 13	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 155		PARSEL: 8	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :			
							
		FOTOĞRAF (iç mekan) :					
							
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİKLERİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET AHİR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ HAYAT BÖLÜMÜNÜN DÖŞEMESİ BETON MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		YAPININ ZEMİN KATI ODUNLUK OLARAK İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR. BİRİNCİ KATA ULAŞIM DIŞARIDAN BETON BASAMAKLAR İLE SAĞLANMAKTADIR. BİRİNCİ KATIN PLANI SOFA VE İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ ÇATISI DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:		YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:		SERGEN, NİŞ, SEDİR, YÜKLÜK VE OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: ÂLE PANSİYONCULUĞU			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. ODUNLUK MAHALİNİN DÖŞEMESİ TOPRAKTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ - AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

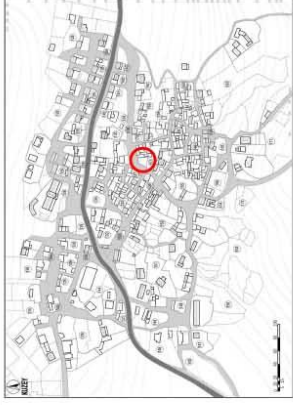
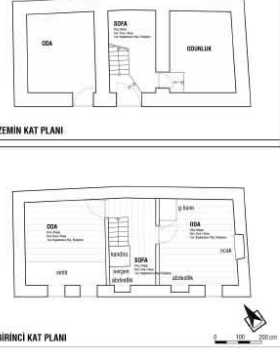
Ek. B.13: 155 Ada 8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 14	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 155		PARSEL: 9	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: ORTA	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :			
							
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ BÜYÜK ORANDA KORUMAKTADIR. YAPININ ZEMİN KATINDAKİ MAHALLER ODUNLUK VEYA AHIR OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN MAHALLERDEN OLUŞMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE GELENEKSEL AVLU DUVARINA EKLEMLENEN BİR ADET OCAK YER ALMAKTADIR. KONUTUN GİRİŞİNDE İŞE GELENEKSEL BİR TAŞ FIRIN BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ HAYAT BÖLÜMÜNDEN KONUTA GEÇERKEN BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞ MERDİVEN, TUVALET VE DÖŞEME EKLERİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER:			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ: VAR		SU: VAR	
PLAN:	YAPININ ZEMİN KATI ODUNLUK OLARAK İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR. BİRİNCİ KATA ULAŞIM DIŞARIDAN BETON BASAMAKLAR İLE SAĞLANMAKTADIR. BİRİNCİ KATTA YAPIYA GİRİLEN BİR SUNDURMA EKLEMLENMİŞTİR. BİRİNCİ KATIN PLANI, YANYANA KONUMLANDIRILMIŞ İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR.			KANALİZASYON: VAR		ELEKTRİK: VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ ÇATISI DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	SERGEN, SEDİR, GUSÜLHANE VE OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İŞE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KIRIŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. ODUNLUK MAHALİNİN DÖŞEMESİ TOPRAKTIR. YAPIYA SONRADAN EKLEMLENEN SUNDURMA, BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Buyukhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF:			
				RÖLÖVE:			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.14: 155 Ada 9 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 15
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 155	PARSEL: 17		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KITABE: YOK	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :	
					
		FOTOĞRAF (iç mekan) :			
					
GÖZLEMLER: ZEMİN KATTA YAPININ GİRİŞİNE MUTFAK VE TUVALET OLARAK İŞLEVLENDİRİLEN BİR MEKAN HARİCİNDE YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE GELENEKSEL TEKNİKLERİ İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET FIRIN, BİR ADET AHIR, BİR ADET ODUNLUK BULUNMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ GİRİŞİNE ISLAK HACİMLERİ KAPSAYAN BİR EK İNŞA EDİLMİŞTİR. ZEMİN KAT DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP SOFANIN YANINA KONUMLANMIŞ İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ ÇATISI KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR		
BEZEME:	YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR		
İÇ YAPI ELEMANI:	SERGEN, SEDİR, GUSÜLHANE, ABDESTLİK VE OCAK GİBİ GELENEKSEL YAPI ELEMANLARI YER ALMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE, HATIL VE LENTOLAR İSE BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KIRIŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. ODUNLUK YAPIYA SONRADAN EKLEMLenen KISIM, BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			EKLER:		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KITABE:		
			VAKFIYE:		

Ek. B.15: 155 Ada 17 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 16	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 157		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :			
							
		FOTOĞRAF (iç mekan) :					
							
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ BÜYÜK ORANDA KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE AVLU DUVARINA EKLEMLENEN BİR ADET OCAK YER ALMAKTADIR. YAPININ ZEMİN KATINDA BULUNAN BİR MAHAL DEPO, DİĞER MAHAL İSE ODA ŞEKLİNDEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. HAYAT MEKANININ VE ZEMİN KATIN DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. YAPININ ÖZGÜN HALİNDE GÖRÜLEN TOPRAK DAMIN ÜZERİ TEK EĞİMLİ BİR ÇATI KONSTRÜKSİYONU İLE KAPATILMIŞTIR. BAZI PENCERE BOŞLUKLARI KAPATILMIŞ VEYA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN MAHALLERDEN OLUŞMAKTADIR. ZEMİN KATTA SOFANIN SAĞINDA KALAN ODA ODUNLUK İŞLEVİNDE VE GEÇİŞİ SOFADAN SAĞLANMAKTADIR. SOL TARAFTA KALAN MEKAN İSE ODA OLARAK KULLANILIP GİRİŞİ HAYATTAN SAĞLANMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALİ, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARI KORUNAN PENCERELERİN YANINDA KAPATILAN PENCERELER DE BULUNMAKTADIR. YAPININ ÇATISINDA ÖZGÜN DÜZ TOPRAK DAMIN ÜZERİNE KONUMLANDIRILAN TEK EĞİMLİ SAC MALZEME İLE KAPLI BİR ÇATI KONSTRÜKSİYONU GÖRÜLMEKTEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:		YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		SERGEN, SEDİR, GUSÜLHANE, ABDESTLİK, KANDIRA VE OCAK BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ – AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. O., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
EKLER:							
RAPOR:							
FOTOĞRAF :							
RÖLÖVE :							
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTABE:							
VAKFIYE:							

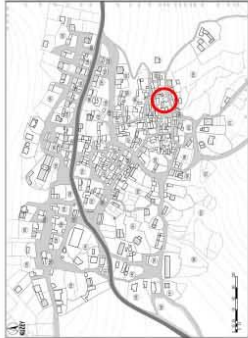
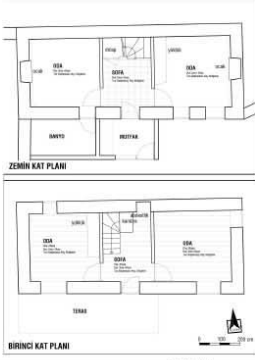
Ek. B.16: 157 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 17
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 157	PARSEL: 8		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI			
		KITABE: YOK	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :	
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ BÜYÜK ORANDA KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE AVLU DUVARINA EKLEMLenen GELENEKSEL TEK KATLI BİR YAPI YER ALMAKTADIR. YAPININ ÜST KATINDA BALKON KAPISI BULUNMAKLA BERABER BALKON YER ALMAMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET		BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. HAYAT MEKANININ VE ZEMİN KATIN DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. YAPININ BALKON KISMI YIKILMIŞTIR. BALKON KAPISI BULUNMAKTADIR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADA OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI ÖZGÜN ORANLARINI KORUMAKTADIR. YAPININ ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	SERGEN, SEDİR, GUSÜLHANE, ABDESTLİK, KANDIRA, YUKLÜK VE OCAK BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ – AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:		KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:			
		RAPOR:			
		FOTOĞRAF :			
		RÖLÖVE :			
		RESTORASYON PROJESİ:			
		HARİTA:			
		KITABE:			
		VAKFIYE:			

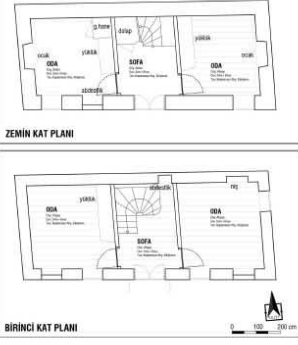
Ek. B.17: 157 Ada 8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 18	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:158		PARSEL:10	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 1951		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: 1951 ve Y.AYDIN YADIKAR 1949 (BALKON KAPISININ ÜZERİNDE)		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :			
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. PARSEL SINIRLARINI BELİRLEYEN AVLU DUVARLARI VE HAYAT İÇİNDEKİ YARDIMCI YAPILAR BÜYÜK ORANDA YIKILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ZEMİN KAT DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20. YÜZYIL ORTASI, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ :	SU : VAR		
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. YAPININ BALKON KAPISI BULUNMAKLA BERABERE BALKON KONSTRÜKSİYONU YOK OLMUŞTUR.			KANALİZASYON :	ELEKTRİK :VAR		
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI ÖZGÜN ORANLARINI KORUMAKTADIR. YAPININ ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. BALKON KONSTRÜKSİYONU YIKILMIŞTIR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, KORKULUK, DOLAP, SERGEN, SEDİR, GÜŞÜLHANE, ABDESTLİK, KANDIRA VE OCAK BULUNMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIGMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BOLUCU İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KIRIŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. LENTOLARDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR:	TARİH:		
				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER			23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:	TARİH:		
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ – AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIGMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.18: 158 Ada 10 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 19
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKE: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 161	PARSEL: 2		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 1951	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KİTABE: 1951 (YAPIM TARİHİNİ GÖSTEREN TAŞ)	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF :		KAT PLANLARI :	
					
		FOTOĞRAF (avlu duvarı ve giriş kapısı):			
					
GÖZLEMLER: YAPI, GİRİŞİNE EKLENEN MUTFAK VE BANYO HACİMLERİ HARİCİ ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. ÖZGÜN YAPININ BİTİŞİĞİNE MUHDES BETONARME BİR YARDIMCI YAPI EKLENMİŞTİR. AVLU İÇİNDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİKLERİ İLE İNŞA EDİLMİŞ İKİNCİ BİR EV, BİR AHIR VE FIRIN YER ALMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. ZEMİN KAT DÖŞEMELERİNE BETON DOKULMUŞTUR. YAPININ GİRİŞ KISMINA ISLAK HACİMLERİ KAPSAYAN NİTELİKSİZ BİR EK İNŞA EDİLMİŞTİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:					
TARİHSEL ÖNEM:	20. YÜZYIL ORTASI, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		TEKNİK BİLGİLER :		
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. ZEMİN KATTA BULUNAN ODALARIN İKİSİNDE DE OCAK BULUNMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. YAPININ BALKON KAPISI BULUNMAKLA BERABER BALKON KONSTRÜKSİYONU YOK OLMUŞTUR. ÜST KATTA ISLAK HACİMLERİN BULUNDUĞU ALAN TERAS OLARAK KULLANILMAKTADIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI ÖZGÜN ORANLARINI KORUMAKTADIR. YAPININ ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. YARDIMCI YAPILARIN VE İKİNCİ KONUT YAPISININ ÇATISI İSE DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. BALKON KONSTRÜKSİYONU YIKILMIŞTIR.		SU : VAR		
BEZEME:	YOK		KANALİZASYON : VAR		
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, KORKULUK, DOLAP, SERGEN, SEDİR, GUSÜLHANE, ABDESTLİK, KANDIRA VE OCAK BULUNMAKTADIR.		ELEKTRİK : VAR		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMÜKTEDİR. LENTOLARDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR		
ANALİTİK BİLGİLER:			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ – AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
DEĞİŞİMLER:			HAZIRLAYANLAR:		
YAYIN DİZİNİ:			İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			TARİH: 23.05.2021		
EKLER:			KONTROL EDEN:		
RAPOR:			TARİH:		
FOTOĞRAF :			TAPU KAYDI:		
RÖLÖVE :			UYGULAMA PLANI:		
RESTORASYON PROJESİ:			KURUL KARARLARI:		
HARİTA:			NO		
KİTABE:			TARİH		
VAKFIYE:			TASNİF		
			GRUP		
			NOT		

Ek. B.19: 161 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 20
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYYACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 161	PARSEL: 9		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 1944	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KİTÂBE: 1944 (BALKON KAPISI ÜZERİNDEKİ YAPIM TARİHİNİ GÖSTEREN TAŞ)	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: HARAP	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe) :		KAT PLANLARI :	
					
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. AVLU İÇİNDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİKLERİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR YARDIMCI YAPININ KALINTILARI BULUNMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET		BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.					
ZEMİN KATTA SOLDAKİ ODA VE SOFANIN DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. ÜST KATTA BULUNAN PENCERELERİN İKİ TANESİ KAPATILMIŞTIR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20. YÜZYILIN İLK YARISI, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. ZEMİN KATTA BULUNAN ODALARIN İKİSİNDE DE OCAK BULUNMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AŞŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. YAPININ BALKON KAPISI BULUNMAKLA BERABER BALKON KONSTRÜKSİYONU YOK OLMUŞTUR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI ÖZGÜN ORANLARINI KORUMAKTADIR. YAPININ ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. BALKON KONSTRÜKSİYONU YIKILMIŞTIR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL		
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, KORKULUK, DOLAP, SERGEN, GUSÜLHANE, YÜKLÜK, ABDESTLİK VE OCAK BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. LENTOLARDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ – AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:		KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"		NO			
		TARİH			
		TASNİF			
		GRUP			
		NOT			
		FOTOĞRAF :			
		RÖLÖVE :			
		RESTORASYON PROJESİ:			
		HARİTA:			
		KİTÂBE:			
		VAKFIYE:			

Ek. B.20: 161 Ada 9 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 21
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:161	PARSEL:10		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU-20. YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI			
		KİTÂBE:	VAKFIYE:YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU:İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (sokak cephesi) :		KAT PLANLARI :	
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. AVLU İÇİNDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİKLERİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR AHIR BULUNMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.					
ZEMİN KATTA YER ALAN MEKANLARIN DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. ÜST KATTA BULUNAN BALKON KAPISI AÇIKLIĞI PENCEREYE ÇEVİRİLMİŞTİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU- 20. YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. YAPININ BALKON KAPISI AÇIKLIĞI BULUNMAKLA BERABER BALKON KONSTRÜKSİYONU YOK OLMUŞTUR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI ÖZGÜN ORANLARINI KORUMAKTADIR. YAPININ ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, KORKULUK, DOLAP, SERGEN, GUSÜLHANE, YÜKLÜK, ABDESTLİK, NİŞ VE OCAK BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İŞE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. LENTOLARDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ – AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			EKLER:		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

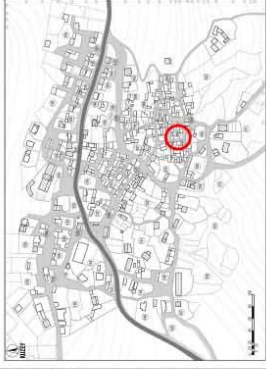
Ek. B.21: 161 Ada 10 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 22	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 163		PARSEL: 5	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 1951		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: 1951 (yapım tarihi işlenen taş)		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA		TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ		CEPHE DURUMU: İYİ		ORTU DURUMU: İYİ	
				İÇ YAPI DURUMU: İYİ		BEZEME DURUMU: -	
						RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı) :		KAT PLANLARI :			
GÖZLEMLER: YAPI, GİRİŞİNE EKLENEN MUTFAK VE BANYO MEKANLARI HARİÇ ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. AVLU İÇİNDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİKLERİ İLE İNŞA EDİLMİŞ ODUNLUK VE AHIR OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ ZEMİN KATINDA GİRİŞ KISMINA BETONARME İLE MUTFAK VE BANYO EKLERİ İNŞA EDİLMİŞTİR. BU ALANIN ÜST KISMI TERAS OLARAK KULLANILMAKTADIR. ZEMİN KATTA YER ALAN MAHALLERİN DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. ÇATI ÖRTÜSÜ SAC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		20. YY. YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNI ÖZELLİKTE OLUP, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. YAPININ BALKON KAPISI AÇIKLIĞI BULUNMAKLA BERABER BALKON KONSTRÜKSİYONU YOK OLMUŞTUR. ZEMİN KATTA ISLAK HACİMLERİN BULUNDUĞU EKLENTİNİN ÜSTÜ TERAS OLARAK KULLANILMAKTADIR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI ÖZGÜN ORANLARINI KORUMAKTADIR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:		YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:		MERDİVEN, KORKULUK, DOLAP, NİŞ, SERGEN, SEDİR, YÜKLÜK, ABDESTLİK VE OCAK BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ – AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
VAKFIYE:							

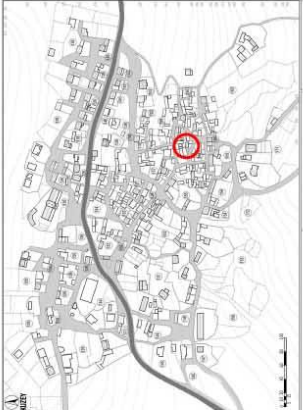
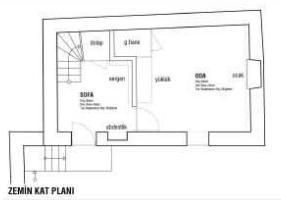
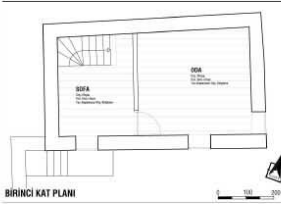
Ek. B.22: 163 Ada 5 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 23	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 163		PARSEL: 6	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 1951		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE:		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (sokak cephesi) :		KAT PLANLARI :			
GOZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. AVLU İÇİNDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİKLERİ İLE İNŞA EDİLMİŞ ODUNLUK VE AHIR OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ZEMİN KATTA YER ALAN SOFA VE SAĞDAKİ ODANIN DÖŞEMELERİNE BETON DÖKÜLMÜŞTÜR. ZEMİN KATTA SOL TARAFTA BULUNAN ODAYA BANYO MEKANI EKLENMİŞTİR. ÇATI ÖRTÜSÜ SAC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YAPIYA BİRİNCİ KATTAN ULAŞILAN BİR TERAS EKLENMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20. YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ, ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KATTA AYNİ ÖZELLİKTE OLUP, SOFANIN YANINA KONUMLANDIRILAN İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AĞAÇ BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. YAPININ BALKON KAPISI AÇIKLIĞI BULUNMAKLA BERABER BALKON KONSTRÜKSİYONU YOK OLMUŞTUR. SÖZ KONUSU BALKON KAPISI YAPIYA EKLENEN TERASA AÇILMAKTADIR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALİ, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI ÖZGÜN ORANLARINI KORUMAKTADIR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, KORKULUK, DOLAP, SERGEN, GUSÜLHANE, YÜKLÜK, ABDESTLİK VE OCAK BULUNMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AĞAÇ KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AĞAÇ KİRİŞLEMELER GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ – AĞAÇ	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAPININ DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.23: 163 Ada 6 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 24	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:166		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: ORTA	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (sokak cephesi ve ön cephe):			KAT PLANLARI :		
							
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE AVLU DUVARINA EKLEMLENMİŞ GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET TUVALET BULUNMAKTADIR. ZEMİN KAT ZEYTİN DEPOSU İŞLEVİNDEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNSA DA KİMİ DOĞRAMALARIN PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. ZEYTİN DEPOSUNDA SEDİR VE GELENEKSEL ÜRETİMDE KULLANILAN ARAÇ-GEREÇLER BULUNMAKTADIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20. YÜZYIL BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	YAPININ ZEMİN KATI SOFA VE ZEYTİN DEPOSU MAHALLERİNDEN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. BİRİNCİ KATTA SOFADAN GEÇİLEN BİR ADET ODA BULUNMAKTADIR. ZEMİN KAT DÖŞEMELERİ TOPRAK, BİRİNCİ KAT DÖŞEMELERİ AHŞAPTIR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
CEPHE:	YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT VE ZEYTİN DEPOSU			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	MERDİVEN, ABDESTLİK, KANDIRA, SERGEN, YUKLÜK, NİŞ, SEDİR VE OCAK BULUNMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. YAPININ HATIL VE LENTOLARINDA AHŞAP MALZEME KULLANILMIŞTIR. YAPI ELEMANLARI, DÖŞEME VE TAVAN KAPLAMALARI AHŞAPTIR. ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KİRİŞLEMELER GÖRÜLMÜKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ - AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.24: 166 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			ANIT		ENVANTER NO: 25			
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ								
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARITA NO:				
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:167		PARSEL:5				
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -				
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK				
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SIVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.										
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ		TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ		CEPHE DURUMU: İYİ		ÖRTÜ DURUMU: İYİ		İÇ YAPI DURUMU: İYİ		
						BEZEME DURUMU: -		RUTUBET DURUMU: -		
VAZİYET PLANI :										
		FOTOĞRAF (avlu kapısı): 			KAT PLANLARI : 					
GÖZLEMLER: YAPI, ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET AHİR BULUNMAKTADIR.										
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET						
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ GİRİŞİNE BETONARMEDE BİR GİRİŞ TERASI EKLENMİŞTİR.										
YAPININ AYRINTILI TANIMI:						TEKNİK BİLGİLER :				
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR		
PLAN :		YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ ZEMİN VE BİRİNCİ KATTA BENZER OLUP, SOFA VE BİR ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. SOFADAN BİRİNCİ KATA AHŞAP BİR MERDİVEN İLE ULAŞILMAKTADIR. ZEMİN KAT DÖŞEMELERİ BETON, BİRİNCİ KAT DÖŞEMELERİ AHŞAPTIR.				KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR		
CEPHE:		YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR				
BEZEME:		YOK				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR				
İÇ YAPI ELEMANI:		MERDİVEN, DOLAP, ABDESTLİK, SERGEN, GUSÜLHANE, YÜKLÜK, VE OCAK BULUNMAKTADIR.				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR				
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. YAPININ HATIL VE LENTOLARINDA BETONARME KULLANILMIŞTIR. YAPI ELEMANLARI, DÖŞEME VE TAVAN KAPLAMLARI AHŞAPTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021		
ANALİTİK BİLGİLER:						KONTROL EDEN:		TARİH:		
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ – AHŞAP- BETON		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:				
DEĞİŞİMLER:						UYGULAMA PLANI:				
YAYIN DİZİNİ:				EKLER:		KURUL KARARLARI:				
Çeliker, İ. Ö., 2021, “Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi”				RAPOR:		NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
				FOTOĞRAF :						
				RÖLÖVE :						
				RESTORASYON PROJESİ:						
				HARİTA:						
				KİTABE:						
				VAKFIYE:						

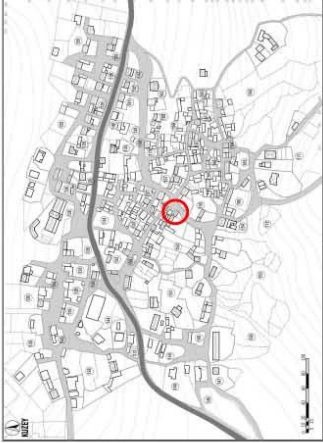
AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 26	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 152		PARSEL: 3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA		TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ		CEPHE DURUMU: İYİ		ORTU DURUMU: İYİ	
				İÇ YAPI DURUMU: İYİ		BEZEME DURUMU: -	
						RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (sokak cephesi):		KAT PLANLARI :			
		FOTOĞRAF (iç mekan):		ZEMİN KAT PLANI			
GÖZLEMLER: YAPI, DÖNEM İÇİNDE ÇEŞİTLİ DEĞİŞİKLİKLERE UĞRAMIŞ OLSA DA ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ BÜYÜK ORANDA KORUMAKTADIR. HAYAT BÖLÜMÜNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ HELA VE ODUNLUK İLE İLERİ DÖNEMLERDE İNŞA EDİLMİŞ BİR ADET AHIR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNSA DA DOĞRAMALARIN METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ GİRİŞİNE NİTELİKSİZ BİR MUTFAK MEKANI İNŞA EDİLMİŞTİR. AYRICA SOFANIN BİR KISMI KAPATILARAK BANYOYA ÇEVİRİLMİŞTİR. YAPI PLAN ELEMENLARINI BÜYÜK ÖLÇÜDE KAYBETMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		YAPIYA GİRİŞ 5 ADET BASAMAK İLE YÜKSELTİLEREK SONRADAN EKLENEN MUTFAK MEKANINDAN SAĞLANMAKTADIR. ÖZGÜN YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ SOFA VE İKİ ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. ODALARA GÖRE SOFANIN KONUMLANIŞI ORTADADIR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:		YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:		SERGEN, SEDİR VE OCAK BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT + YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İSE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. YAPININ HATIL VE LENTOLARINDA BETONARME KULLANILMIŞTIR. YAPI ELEMENLARI, DÖŞEME VE TAVAN KAPLAMALARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ – AHŞAP- BETONARME		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.26: 152 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

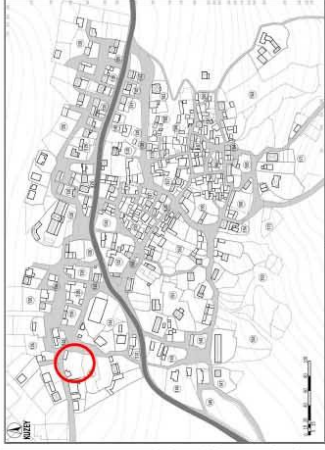
AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 27	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:166		PARSEL:2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
				KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ		TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP		CEPHE DURUMU: ORTA		ÖRTÜ DURUMU: HARAP	
				İÇ YAPI DURUMU: HARAP		BEZEME DURUMU: -	
						RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :				FOTOĞRAF (sokak cephesi):		KAT PLANLARI :	
							
GÖZLEMLER: YAPI, GİRİŞİNE EKLENEN GİRİŞ HOLÜ MEKANİ DIŞINDA ÖZGÜN PLAN VE CEPHE ÖZELLİKLERİNİ KORUMAKTADIR. GELENEKSEL PLAN ELEMENLARININ ÇOĞUNU KAYBETMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARININ KORUNUSU DA DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ GİRİŞİNE NİTELİKSİZ BİR GİRİŞ HOLÜ İNŞA EDİLMİŞTİR. AYRICA							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		19. YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		YAPIYA GİRİŞ 7 ADET BASAMAK İLE YÜKSELTİLEREK ULAŞILAN VE SONRADAN EKLENEN GİRİŞ HOLÜNDEN SAĞLANMAKTADIR. ÖZGÜN YAPININ PLAN TİPOLOJİSİ SOFA VE BİR ADET ODADAN OLUŞMAKTADIR. ODALARA GÖRE SOFANIN KONUMLANIŞI YANDADIR. AYRICA YAPININ ALT KATINDA SOKAK CEPHESİNDEN ULAŞILAN KİSMİ BİR ODUNLUK/DEPO BULUNMAKTADIR		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
CEPHE:		YAPININ İÇ MEKANLARI SIVALI, DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖN CEPHEDE ODUNLUK/DEPO MEKANININ KAPISI YER ALMAKTADIR. YAPININ ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:		YOK		BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:		OCAK VE SERGEN BULUNMAKTADIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BÖLÜCÜ İÇ DUVARLAR İŞE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİNDEN OLUŞMAKTADIR. YAPININ HATIL VE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR. DÖŞEME VE TAVAN KAPLAMLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ – AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihî Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:		NO	
				FOTOĞRAF :		TARİH	
				RÖLÖVE :		TASNİF	
				RESTORASYON PROJESİ:		GRUP	
				HARİTA:		NOT	
				KİTABE:			
VAKFIYE:							

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 28	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 155		PARSEL: 5	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU- 20. YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ORTU DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe ve iç mekan):			KAT PLANLARI :		
GÖZLEMLER: YAPI, GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPI ELEMANLARININ MALZEMESİ AHLAPTIR. ÖZGÜN DOĞRAMALARININ YOK OLDUĞU YAPI, GELENEKSEL SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ÇATISI, SAC MALZEME İLE ÖRTÜLMÜŞTÜR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU- 20. YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. BUNUNLA BİRLİKTE YAPININ PLAN TİPOLOJİSİNİN ORTADA BULUNAN BİR SOFA VE KARŞILIKLI İKİ ODADAN OLUŞTUĞU TESPİT EDİLMİŞTİR.			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ DIŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARININ KORUNDUĞU GÖRÜLMÜŞTÜR. BİRLİKTE DOĞRAMALAR YOK OLMUŞTUR. AHŞAP DOĞRAMA KALINTILARI GÖRÜLMÜŞTÜR. YAPININ ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : -			
BEZEME:	YOK			BUGÜNKÜ KULLANIM: DEPO			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: ÖZGÜN İŞLEVİ			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPININ BEDEN DUVARLARI YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ HATIL VE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ – AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. O., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
EKLER:							
RAPOR:							
FOTOĞRAF :							
RÖLÖVE :							
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTÂBE:							
VAKFIYE:							

Ek. B.28: 155 Ada 5 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 29	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 152		PARSEL: 6-7-8	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-ORTA	CEPHE DURUMU: HARAP-ORTA	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-ORTA	İÇ YAPI DURUMU: HARAP	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (ön cephe):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
		FOTOĞRAF (sağ cephe):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. UÇ ADET BAĞIMSIZ MEKANDAN OLUŞAN YAPININ GEÇMİŞTE KAHVEHANE OLARAK KULLANILDIĞI ÖĞRENİLMİŞTİR. ÖZGÜN PENCERE AÇIKLIKLARINI VE DOĞRAMALARINI KAYBEDEN YAPININ BİR MEKANI HARAP DURUMDADIR. DİĞER MEKANLARI DEPO OLARAK KULLANILMAKTA DİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ DOĞRAMALARININ METAL İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ VE BAZI PENCERE VE KAPI BOŞLUKLARININ DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ GİRİŞİNDE BULUNAN TERASIN DÖŞEMESİ 1949 YILINDA BETON MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	YAPI, UÇ BAĞIMSIZ MEKANDAN OLUŞMAKTA DİR. İKİ MEKANA GİRİŞ ÖN CEPHEDEN BİR TERAS İLE SAĞLANMAKTA DİR. BİR MEKANIN GİRİŞİ İŞE SAĞ CEPHEDEN YOL KOTUNDAN SAĞLANMAKTA DİR.			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ İÇ VE DİŞ MEKANLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. ÖZGÜN PENCERE BİÇİMLERİNİN KEMERLİ OLDUĞU ANLAŞILAN YAPIDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR DA BULUNMAKTA DİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARIN BAZILARININ KORUNDUĞU, BAZILARININ İŞE DEĞİŞTİRİLDİĞİ TESPİT EDİLMİŞTİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KAHVEHANE			
BEZEME:				BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL-DEPO			
İÇ YAPI ELEMANI:				ÖNERİLEN KULLANIM: -			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PENCERELERDE BULUNAN KEMERLERDE HARMAN TUĞLA KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ -TUĞLA	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

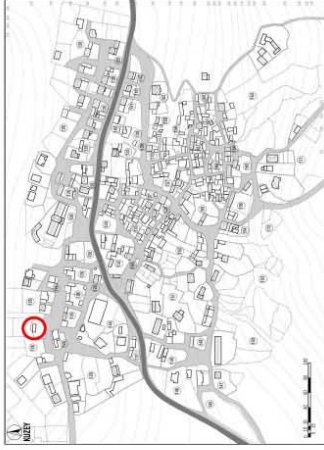
Ek. B.29: 152 Ada 6-7-8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 30	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 184	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YARDIMCI YAPI VEYA KONUT YAPISI OLDUĞU DÜŞÜNÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI DOĞRAMASININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER:			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ: -		SU: -	
PLAN:	-			KANALİZASYON: -		ELEKTRİK: -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI ÖZGÜN DÜZ TOPRAK DAMLI ÇATIDIR.			ÖZGÜN KULLANIM: YARDIMCI YAPI/KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL-DEPO			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: YARDIMCI YAPI/KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF:			
				RÖLÖVE:			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.30: 126 Ada 184 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 31	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:126		PARSEL:188	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTAP: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. İLERLEYEN YILLARDA BİTİŞİĞİNE NİTELİKSİZ BİR BETONARME YAPI İNŞA EDİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		TEKNİK BİLGİLER :			
PLAN :		-		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARIN KORUNMAKTADIR. ÇATISI ÖZGÜN DÜZ TOPRAK DAMLI ÇATIDIR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
BEZEME:		-		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA AHŞAP MALZEME KULLANILMIŞTIR.		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
ANALİTİK BİLGİLER:				HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		UYGULAMA PLANI:			
		RAPOR:		KURUL KARARLARI:			
		FOTOĞRAF :		NO	TARİH	TASNİF	GRUP
		RÖLÖVE :					NOT
		RESTORASYON PROJESİ:					
		HARİTA:					
		KİTAP:					
		VAKFIYE:					

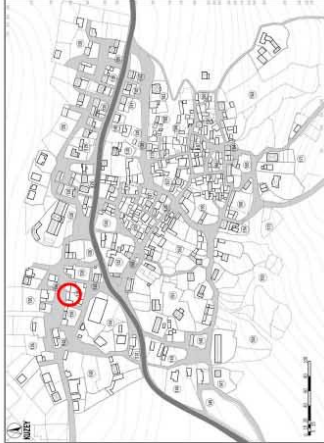
Ek. B.31: 126 Ada 188 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 32	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:126		PARSEL:189	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATI ÖRTÜSÜ, TRAPEZ KAPLAMA İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI DÜZ ÇATIDIR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIGMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				ROLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

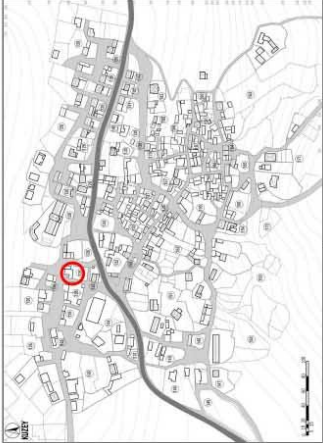
Ek. B.32: 126 Ada 189 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 33	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 191	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN HALİNDE BULUNAN BALKON MEKANININ YOK OLDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN : -				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE KEMERLİ AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ BİRİNCİ KATINDA BALKON KAPISI BULUNMAKLA BİRLİKTE BALKON MEKANI YOKTUR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARIN KORUNMAKTADIR. ÇATISI KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

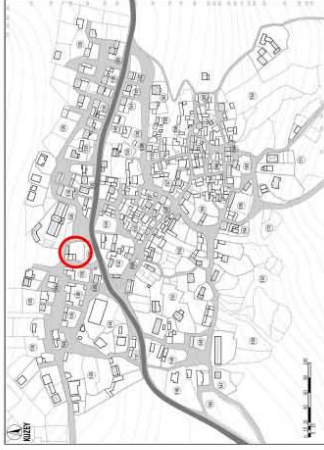
Ek. B.33: 126 Ada 191 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 34	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:126		PARSEL:192	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :			FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):		
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATI PARAPETİNİN BETONARME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ONERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

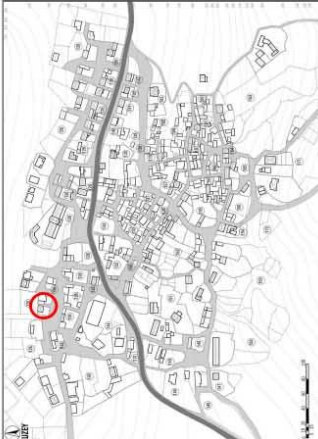
Ek. B.34: 126 Ada 192 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 35	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 197	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATI DÖŞEMESİNİN BETONARME, ÖRTÜSÜNÜN İSE TRAPEZ KAPLAMA İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		TEKNİK BİLGİLER :			
PLAN :		-		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI DÜZ ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
BEZEME:		-		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.		HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

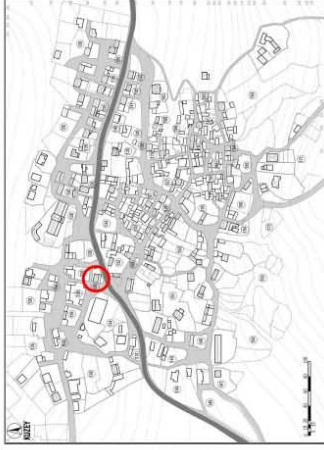
Ek. B.35: 126 Ada 197 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 36	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:126		PARSEL:199	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK			
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ AHIR, ODUNLUK, DEPO OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. BİTİŞİĞİNDE YER ALAN YARDIMCI YAPILARIN ÇATISININ BİR BÖLÜMÜ TRAPEZ KAPLAMA İLE KAPATILMIŞTIR. İLERLEYEN YILLARDA AVLU DUVARININ BİTİŞİĞİNE NİTELİKSİZ BETONARME BİR KÜTLE EKLENLENMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. YARDIMCI YAPILARDA ÖZGÜN DÜZ TOPRAK DAMLAR GÖRÜLMEKTEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

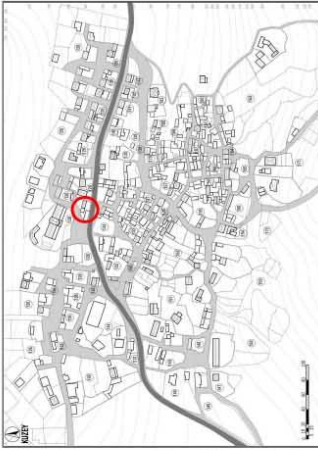
Ek. B.36: 126 Ada 199 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 37	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKE: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 190	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.37: 126 Ada 190 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 38	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 198	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: KÖY TÜZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: KÖY TÜZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. GİRİŞİNDE BETONARME BİR TERAS EKLENTİSİ BULUNMAKTADIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 20.YY				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN :				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : MANDIRA			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: DEPO			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: MAĞAZA			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA BETONARME MALZEME GÖRÜLMEKTEDİR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ- BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				ROLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.38: 126 Ada 198 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 39	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 204	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR. KONUT YAPISI İKİ KATLI İKEN YARDIMCI YAPILAR TEK KATLIDIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK :VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. BİTİŞİĞİNDE BULUNAN YARDIMCI YAPILARDA DÜZ TOPRAK ÇATILAR GÖRÜLMEKTEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA AHŞAP MALZEME KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.39: 126 Ada 204 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 40	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 205	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PARSEL SINIRLARI İÇİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR. KONUT YAPISI İKİ KATLI İKEN YARDIMCI YAPILAR TEK KATLIDIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ BİRİNCİ KATINDA İLERLEYEN YILLARDA İNŞA EDİLEN BETONARME BİR TERAS EKLENTİSİ BULUNMAKTADIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. YARDIMCI YAPILARDA ÖZGÜN DÜZ TOPRAK ÇATILAR GÖRÜLMÜKTEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARME DİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP- BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. O., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

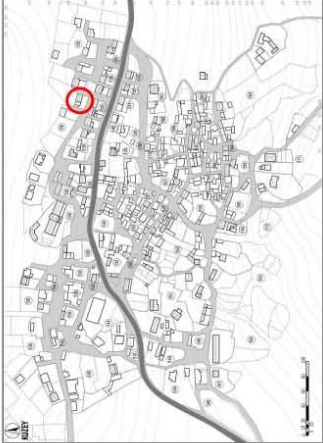
Ek. B.40: 126 Ada 205 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 41	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 208	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN : -				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
VAKFIYE:							

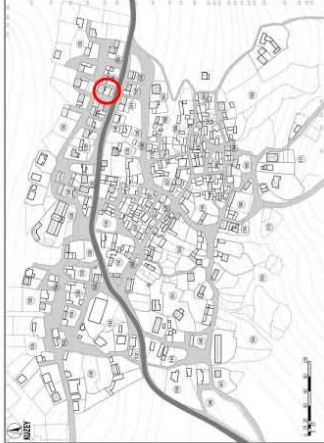
Ek. B.41: 126 Ada 208 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 42	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 213	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. YAPININ BEDEN DUVARLARININ BİR KISMI VE İÇ DUVARLARI İLE ÇATISI TAMAMEN YIKIK HALDEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMLAR YİTİRİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: -							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK :-	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

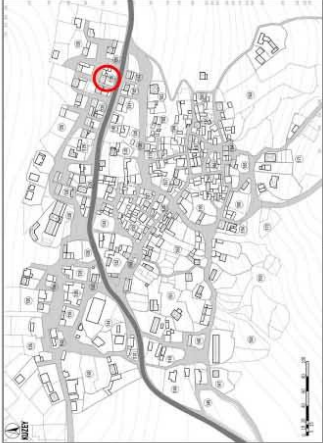
Ek. B.42: 126 Ada 213 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 43	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 217	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI:		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞ EKLER GÖRÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ BİRİNCİ KATINA BETONARME YAPIM SİSTEMİ İLE BİR TERAS EKLENMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER:			
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ: -		SU: -	
PLAN:		-		KANALİZASYON: -		ELEKTRİK: -	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM: KONUT			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARMEDİR.		HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP-BETONARME		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		KONTROL EDEN:	
						TARİH:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		KURUL KARARLARI:			
		RAPOR:		NO	TARİH	TASNİF	GRUP
		FOTOĞRAF:					
		RÖLÖVE:					
		RESTORASYON PROJESİ:					
		HARİTA:					
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

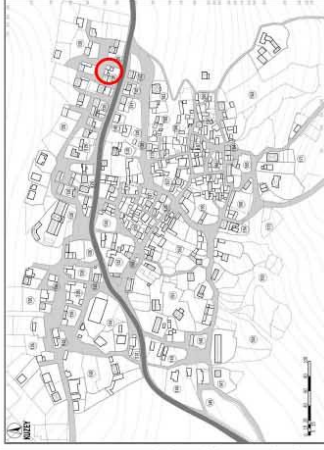
Ek. B.43: 126 Ada 217 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 44	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 220	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PARSEL İÇİNDE GELENEKSEL YIĞMA AŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ, AHIR OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER:			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY , YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ: -		SU: -	
PLAN:	-			KANALİZASYON: -		ELEKTRİK: -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. YARDIMCI YAPININ ÇATISI İSE DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: BOŞ			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-AHŞAP-BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	KONTROL EDEN:		TARİH:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		KURUL KARARLARI:			
		RAPOR:		NO	TARİH	TASNİF	GRUP
		FOTOĞRAF:					
		RÖLÖVE:					
		RESTORASYON PROJESİ:					
		HARİTA:					
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

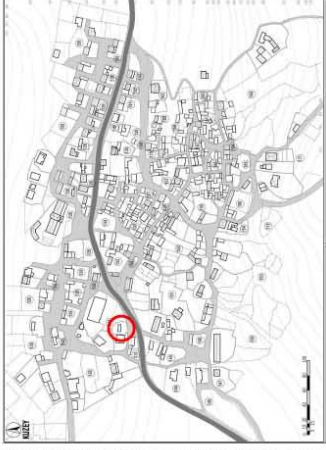
Ek. B.44: 126 Ada 220 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 45	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 126		PARSEL: 221	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY , YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :		-		KANALİZASYON : -		ELEKTRİK :-	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARME DİR.		HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-AHŞAP-BETONARME		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TARİH:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		KURUL KARARLARI:			
		RAPOR:		NO	TARİH	TASNİF	GRUP
		FOTOĞRAF :					NOT
		RÖLÖVE :					
		RESTORASYON PROJESİ:					
		HARİTA:					
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

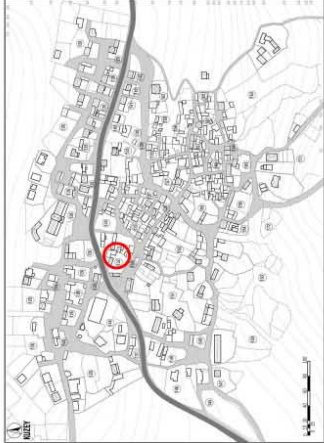
Ek. B.45: 126 Ada 221 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 46	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:126		PARSEL:222	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ORTU DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNE, İLERİ DÖNEMLERDE EKLENEN KÜTLELER GÖRÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK :-	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

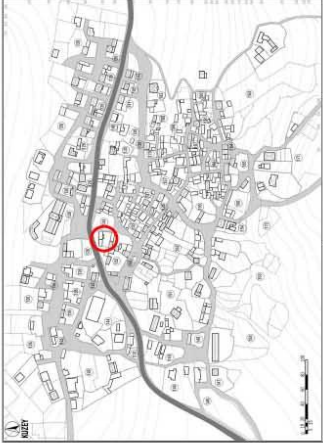
Ek. B.46: 126 Ada 222 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 47	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 144		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BEDEN VE İÇ DUVARLARI İLE ÇATISI TAMAMEN YIKILMIŞTIR. YALNIZCA ÇN CEPHESİNE AİT BEDEN DUVARI KISMİ OLARAK AYAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN GELİŞİMİNDE 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

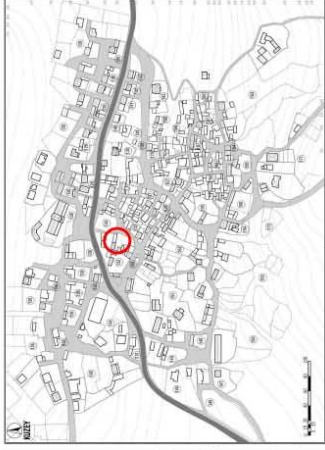
Ek. B.47: 144 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 48	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 132		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ TEK KATLI YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YARDIMCI YAPILARIN ÜST ÖRTÜSÜ TRAPEZ ÇATI KAPLAMASI İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÖN CEPHESİNDE İSE SIVA GÖRÜLMEKTEDİR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. YARDIMCI YAPILARIN BEDEN DUVARLARI SIVASIZDIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. YARDIMCI YAPILARDA DÜZ TOPRAK DAMLI ÇATI BİÇİMLENİŞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÜZERİLERİ TRAPEZ MALZEME İLE KAPATILMIŞTIR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

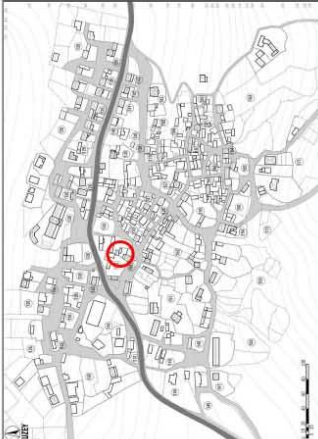
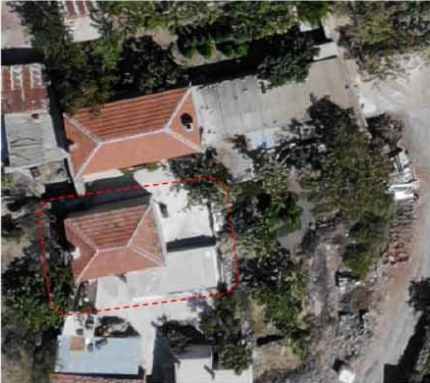
Ek. B.48: 132 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 49	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKE: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 132		PARSEL: 6	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ TEK KATLI YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ GİRİŞ KISMINDA SAÇAK EKLENTİSİ BULUNMAKTADIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : - SU : -			
PLAN : -				KANALİZASYON : - ELEKTRİK : -			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUNMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. YARDIMCI YAPILARDA DÜZ TOPRAK DAMLI ÇATI BİÇİMLENİŞİ GÖRÜLMEKTEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvack-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				NO			
				TARİH			
				TASNIF			
				GRUP			
				NOT			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

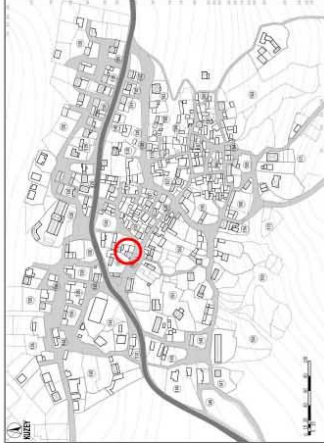
Ek. B.49: 132 Ada 6 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 50	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 132		PARSEL: 5	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE, GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLEN TEK KATLI YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

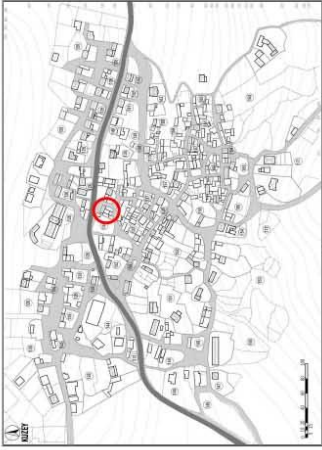
Ek. B.50: 132 Ada 5 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 51	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:132		PARSEL:3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE, GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLEN TEK KATLI YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			TEKNİK BİLGİLER :		
PLAN :		-			ISITMA SİSTEMİ : -		
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			SU : -		
BEZEME:		-			KANALİZASYON : -		
İÇ YAPI ELEMANI:		-			ELEKTRİK :-		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
ANALİTİK BİLGİLER:					BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
DEĞİŞİMLER:					HAZIRLAYANLAR:		
YAYIN DİZİNİ:		Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			TARİH: 23.05.2021		
		EKLER:			KONTROL EDEN:		
		RAPOR:			TARİH:		
		FOTOĞRAF :			TASNİF:		
		RÖLÖVE :			GRUP:		
		RESTORASYON PROJESİ:			NOT:		
		HARİTA:					
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

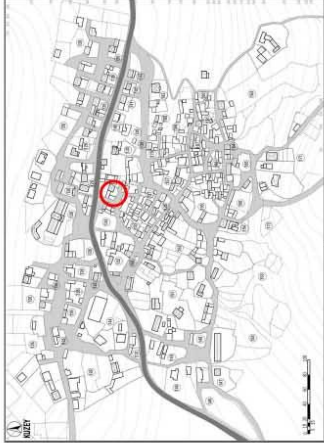
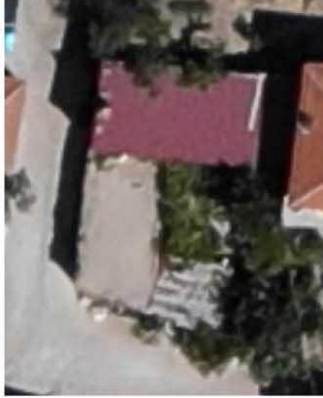
Ek. B.51: 132 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 52	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:132		PARSEL:4	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :		-		KANALİZASYON : -		ELEKTRİK :-	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		KONTROL EDEN:	
						TARİH:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

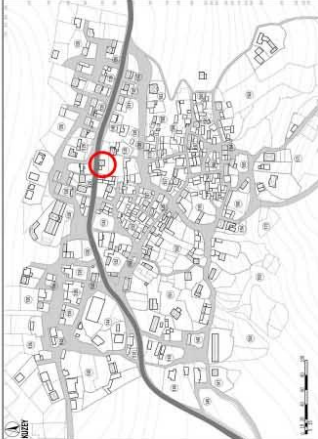
Ek. B.52: 132 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 53	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKE: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 134		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ-HARAP	CEPHE DURUMU: İYİ-HARAP	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE BİR VE İKİ KATLI, GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR. YARDIMCI YAPILAR HARAP HALDEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YARDIMCI YAPILARDA DOĞRAMALARIN BİR KISMI AHŞAPTIR, BİR KISMI İSE YOK OLMUŞTUR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			TEKNİK BİLGİLER :			
PLAN :	-			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. YARDIMCI YAPILARIN ÇATILARI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
BEZEME:	-			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
ANALİTİK BİLGİLER:				HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				UYGULAMA PLANI:			
				KURUL KARARLARI:			
				NO			
				TARİH			
				TASNIF			
				GRUP			
				NOT			
				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

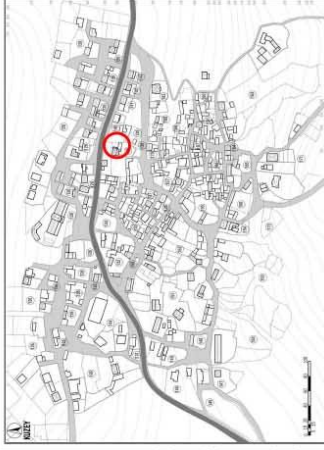
Ek. B.53: 134 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 54	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 135		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE BİR VE İKİ KATLI, GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATIDA TRAPEZ KAPLAMA GÖRÜLMEKTEDİR. YARDIMCI YAPILARDA DOĞRAMALAR AHŞAPTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI BİÇİMLENİŞLERİ, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. O., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
EKLER:							
RAPOR:							
FOTOĞRAF :							
RÖLÖVE :							
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTÂBE:							
VAKFIYE:							

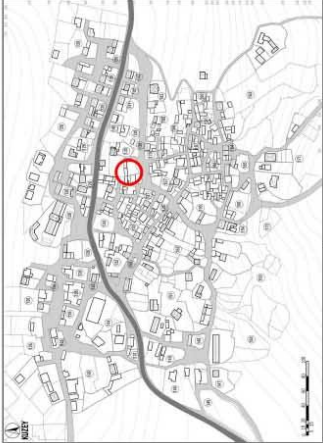
Ek. B.54: 135 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 55	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:135		PARSEL:9	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE BİR KATLI, GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATI BİÇİMLENİŞLERİ, KİREMIT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI VE HATILLAR BETONARMEDİR		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

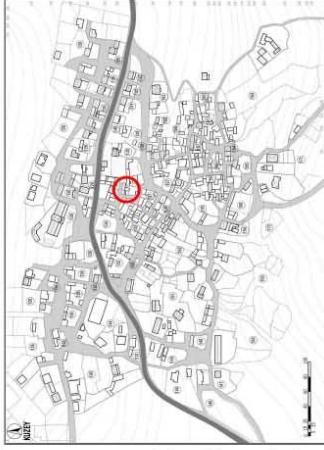
Ek. B.55: 135 Ada 9 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 56
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:135	PARSEL:10		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFIYE:YOK		
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
RUTUBET DURUMU: -					
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE ÇAĞDAŞ BİR YAPI BULUNMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			EKLER:		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTABE:		
			VAKFIYE:		

Ek. B.56: 135 Ada 10 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 57	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 135		PARSEL: 7	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE ÇAĞDAŞ BİR YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			TEKNİK BİLGİLER :		
PLAN :		-			ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR		
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR		
BEZEME:		-			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:		-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
ANALİTİK BİLGİLER:					HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER TARİH: 23.05.2021		
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		KONTROL EDEN: TARİH:	
DEĞİŞİMLER:					TAPU KAYDI:		
YAYIN DİZİNİ:					UYGULAMA PLANI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:			KURUL KARARLARI:		
		RAPOR:			NO		
		FOTOĞRAF :			TARİH		
		RÖLÖVE :			TASNİF		
		RESTORASYON PROJESİ:			GRUP		
		HARİTA:			NOT		
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

Ek. B.57: 135 Ada 7 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

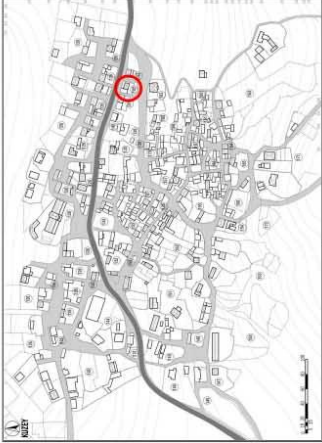
AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 58	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:135		PARSEL:3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. GİRİŞİNDE İGMA TUĞLA YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ ÇAĞDAŞ BİR EK GÖRÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. PENCERELER, AHŞAP KEPENKLER İLE KAPATILMIŞTIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. ÖN CEPHESİNDE ÇAĞDAŞ BİR EK BULUNMAKTA DİR. SÖZ KONUSU EKİN ÜSTÜ TERAS OLARAK İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				ROLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.58: 135 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

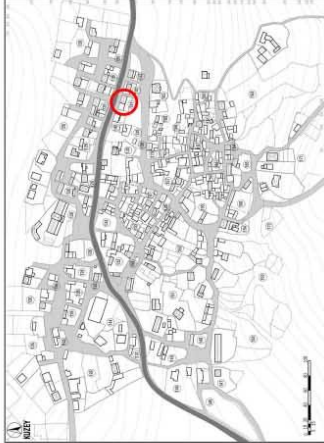
AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVERTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 59			
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ							
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSÜN MH.		HARİTA NO:			
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:138		PARSEL:1			
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -			
				BAŞI					
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK			
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.									
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ		TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ		CEPHE DURUMU: İYİ		ÖRTÜ DURUMU: İYİ			
				İÇ YAPI DURUMU: -		BEZEME DURUMU: -			
						RUTUBET DURUMU: -			
VAZİYET PLANI :				FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
									
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.									
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET					
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN ÇATI ÖRTÜSÜ DE TRAPEZ KAPLAMA İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.									
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :					
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (....1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR			
PLAN :		-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR			
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ ÇATI ŞEKLİNDE DİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT					
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT					
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT					
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021			
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:			
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:					
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:					
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:					
				RAPOR:					
				FOTOĞRAF :					
				RÖLÖVE :					
				RESTORASYON PROJESİ:					
				HARİTA:					
KİTABE:				NO		TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
VAKFIYE:									

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 60	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:139		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. YARDIMCI YAPILARIN ÖZGÜN ÇATI ÖRTÜSÜ, TRAPEZ KAPLAMA İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

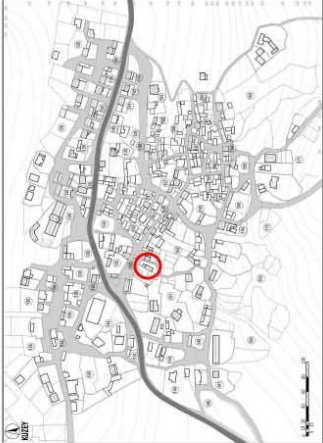
Ek. B.60: 139 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 61	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 141		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE BETONARME YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ ÇAĞDAŞ BİR YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARMEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ- BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvack-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

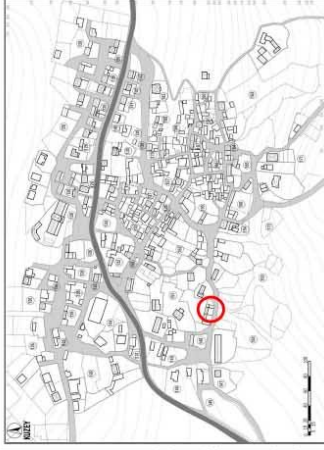
Ek. B.61: 141 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 62	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:142		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE BETONARME YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ ÇAĞDAŞ BİR YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARME DİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ- BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

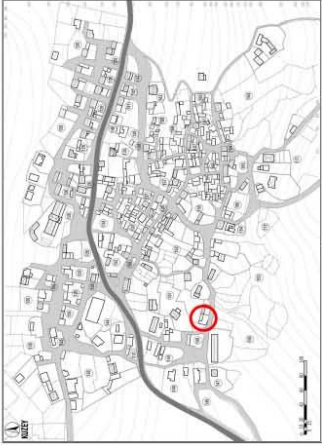
Ek. B.62: 142 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 63	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 151		PARSEL: 8	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE YARDIMCI YAPILAR OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN KÜTELELER YER ALMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ: VAR		SU: VAR	
PLAN:	-			KANALİZASYON: VAR		ELEKTRİK: VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. ÖN CEPHESİNDE BALKON GÖRÜLMEKTEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM: KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:		KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				UYGULAMA PLANI:			
				KURUL KARARLARI:			
				NO		TARİH	
				TASNİF		GRUP	
				NOT			
				FOTOĞRAF:			
				RÖLÖVE:			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

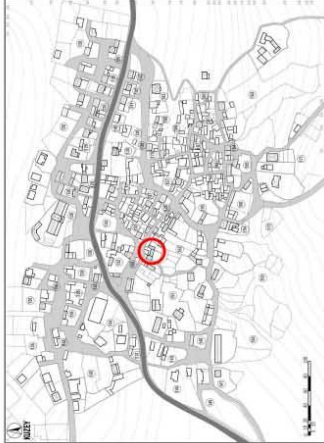
Ek. B.63: 151 Ada 8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 64
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:151	PARSEL:24		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KİTÂBE: YOK	VAKFIYE:YOK		
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
RUTUBET DURUMU: -					
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (avlu duvarı):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ TEK KATLI YARDIMCI YAPILAR YER ALMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"			NO		
			TARİH		
			TASNİF		
			GRUP		
			NOT		
EKLER:			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

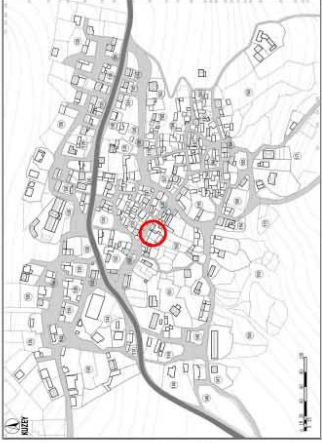
Ek. B.64: 151 Ada 24 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 65	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 151	PARSEL: 25		
ADI: -		YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -	KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.						
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (avlu duvarı):		
						
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BEDEN VE İÇ DUVARLARI İLE ÇATISI TAMAMEN YIKILMIŞTIR. PARSELDE GELENEKSEL YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILARIN KALINTILARI GÖRÜLMEKTEDİR.						
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET		BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET				
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.						
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL		
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:		
				RAPOR:		
				FOTOĞRAF :		
				RÖLÖVE :		
				RESTORASYON PROJESİ:		
				HARİTA:		
				KİTÂBE:		
				VAKFIYE:		

Ek. B.65: 151 Ada 25 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 66	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:152		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (avlu duvarı-ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE GELENEKSEL YIĞMA TAŞ YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞ YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

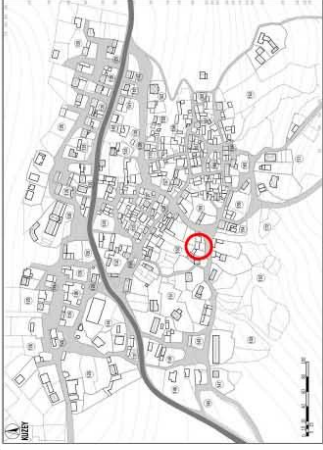
Ek. B.66: 152 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 67
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 152	PARSEL: 2		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI:	KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (avlu duvarı-yardımcı yapılar):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTÜR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:					
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			TEKNİK BİLGİLER :	
PLAN :	-			ISITMA SİSTEMİ : VAR	SU : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTÜR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			KANALİZASYON : VAR	ELEKTRİK : VAR
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPI	
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPI	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER	TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:	TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"			EKLER:		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

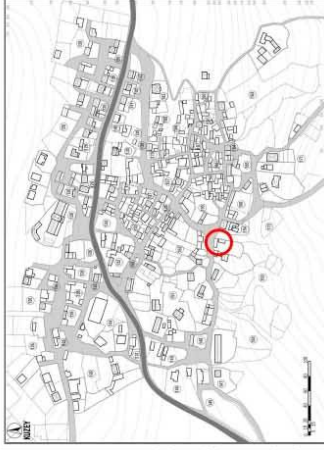
Ek. B.67: 152 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 68
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 152	PARSEL: 3		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KİTÂBE: YOK	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
RUTUBET DURUMU: -					
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (avlu duvarı-yardımcı yapılar):	
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPI		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPI		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPI		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

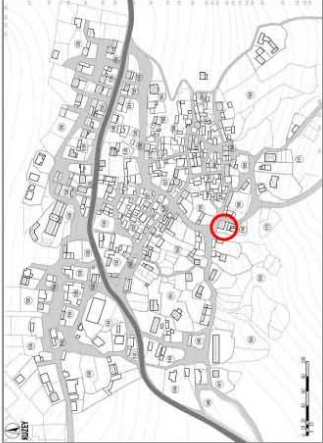
Ek. B.68: 152 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 69	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 152		PARSEL: 13	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN : -				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvack-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

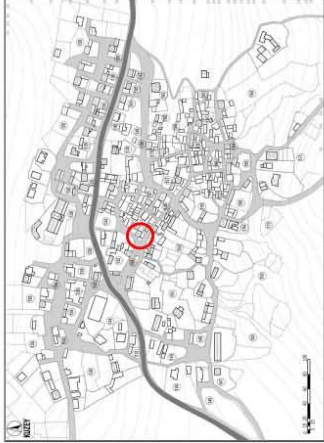
Ek. B.69: 152 Ada 13 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 70	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 153		PARSEL: 8	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :			FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):				
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE YARDIMCI YAPILAR BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

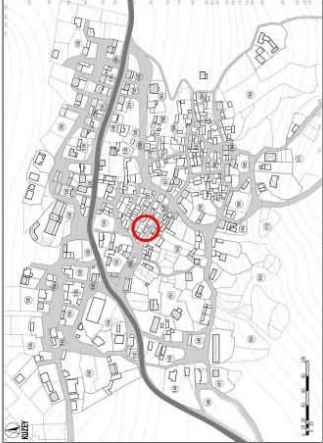
Ek. B.70: 153 Ada 8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 71	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 154		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTAP: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :				FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (avlu duvarı-yardımcı yapılar):	
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARME DİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP-BETONARME		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTAP:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.71: 154 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 72	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 133		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (yardımcı yapı):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. AVLU İÇİNDE TEK KATLI, GELENEKSEL BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARMEDİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 1				MALZEME: TAŞ-AHŞAP-BETONARME		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				UYGULAMA PLANI:			
				KURUL KARARLARI:			
				NO		TARİH	
				TASNİF		GRUP	
				NOT			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

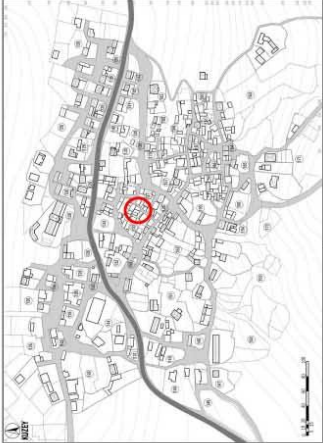
Ek. B.72: 133 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 73	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 133		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

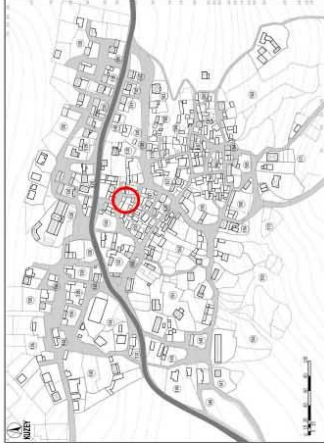
Ek. B.73: 133 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 74	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:133		PARSEL:3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: ORTA	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: KOTÜ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU- 20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. AVLU DUVARINDA GÖRÜLEN GİRİŞ KAPISI ÖZGÜNDÜR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

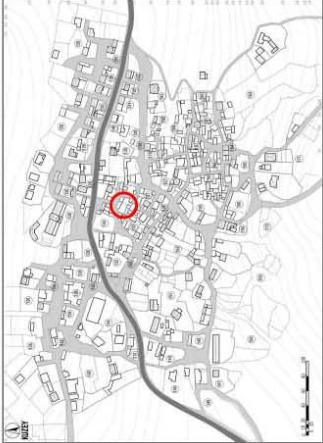
Ek. B.74: 133 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 75	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 133		PARSEL: 10	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: ORTA	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİRİNCİ KATINDA BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞ BİR BALKON BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, BETONARME İLE İNŞA EDİLMİŞ DÜZ ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI BETONARMEDİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP-BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		KONTROL EDEN:		
				TARİH:			
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				EKLER:	NO	TARİH	TASNİF
				RAPOR:			GRUP
				FOTOĞRAF :			NOT
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

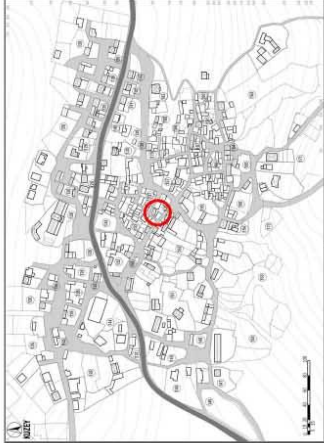
Ek. B.75: 133 Ada 10 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 76	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:133		PARSEL:9	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacak-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

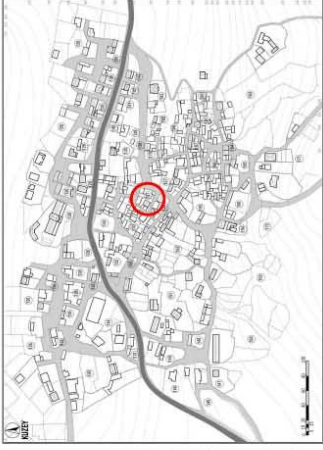
Ek. B.76: 133 Ada 9 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 77	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 133		PARSEL: 8	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP	CEPHE DURUMU: HARAP	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ YOK OLDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPIYA BİR DÖNEM ONARIMINDA BETONARME BİR HATIL EKLENDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:		19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		TEKNİK BİLGİLER :			
PLAN :		-		ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, BEŞİK ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
BEZEME:		-		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AŞAĞIYDIR. YAPININ BİR KOTUNDA BETONARME BİR HATIL BULUNMAKTADIR.		HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		KONTROL EDEN:		TARİH:	
DEĞİŞİMLER:		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		KURUL KARARLARI:			
		RAPOR:		NO			
		FOTOĞRAF :		TARİH			
		RÖLÖVE :		TASNİF			
		RESTORASYON PROJESİ:		GRUP			
		HARİTA:		NOT			
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

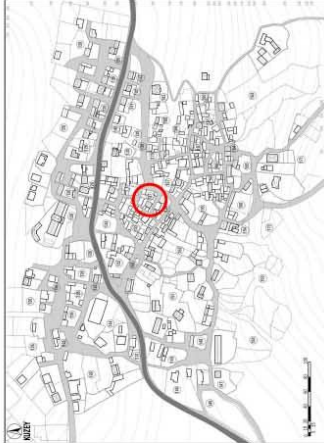
Ek. B.77: 133 Ada 8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 78	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 136		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PARSELDE TEK KATLI GELENEKSEL BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ YOK OLDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. YAPIYA BİR DÖNEM ONARIMINDA BETONARME BİR HATIL EKLENDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE:			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

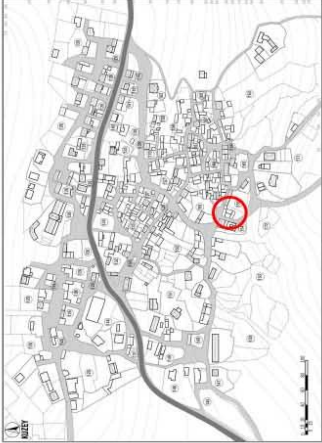
Ek. B.78: 136 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 79	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 137		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI VE DOĞRAMALARI KORUNMAKTADIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				İSİTMA SİSTEMİ : -			
PLAN : -				SU : -			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				KANALİZASYON : -			
BEZEME: -				ELEKTRİK : -			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
ANALİTİK BİLGİLER:				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH: 23.05.2021	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:		TARİH:	
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				UYGULAMA PLANI:			
				KURUL KARARLARI:			
				RAPOR:		NO	
				FOTOĞRAF :		TARİH	
				RÖLÖVE :		TASNİF	
				RESTORASYON PROJESİ:		GRUP	
				HARİTA:		NOT	
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.79: 137 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 80	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:137		PARSEL:4	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PARSELDE TEK KATLI GELENEKSEL BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEMELER İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. ÜZT ÖRTÜSÜ TRAPEZ ÇATI KAPLAMASI İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				ROLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

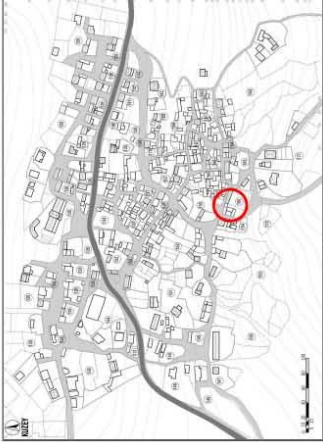
Ek. B.80: 137 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 81	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKE: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:156		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI		KİTABE: YOK	
				VAKFIYE:YOK			
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PARSELDE TEK KATLI GELENEKSEL BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ METAL VE PVC MALZEMELER İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN HALİNDE DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDE OLAN ÇATI, TRAPEZ ÇATI ÖRTÜSÜ İLE KAPATILMIŞTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : - SU : -			
PLAN : -				KANALİZASYON : - ELEKTRİK : -			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. ÜST ÖRTÜSÜ TRAPEZ ÇATI KAPLAMASI İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YARDIMCI YAPININ ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacak-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

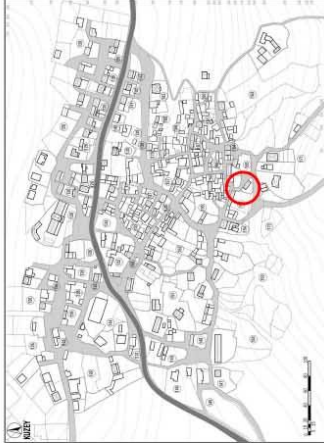
Ek. B.81: 156 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 82	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:156		PARSEL:2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ORTU DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÇATISI BÜYÜK ÖLÇÜDE YOK OLMUŞTUR. BEDEN VE İÇ DUVARLARI DA KISMEN YIKILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ YOK OLDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

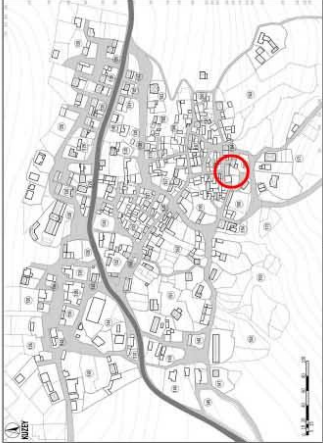
Ek. B.82: 156 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 83	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 156		PARSEL: 6	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BEDEN VE İÇ DUVARLARI BÜYÜK ÖLÇÜDE YIKILMIŞTIR. DOĞRAMALARI YOK OLMUŞTUR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARININ YOK OLDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. BUNUNLA BİRLİKTE ÖZGÜN AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : -			
PLAN :				SU : -			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				KANALİZASYON : -			
BEZEME: -				ELEKTRİK : -			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.				BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
ANALİTİK BİLGİLER:				ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONCULUĞU			
KAT SAYISI: 1				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER			
MALZEME: TAŞ-AHŞAP				TARİH: 23.05.2021			
YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)				KONTROL EDEN: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER			
DEĞİŞİMLER:				TARİH: 23.05.2021			
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				UYGULAMA PLANI:			
EKLER:				KURUL KARARLARI:			
RAPOR:				NO			
FOTOĞRAF :				TARİH			
RÖLÖVE :				TASNİF			
RESTORASYON PROJESİ:				GRUP			
HARİTA:				NOT			
KİTABE:							
VAKFIYE:							

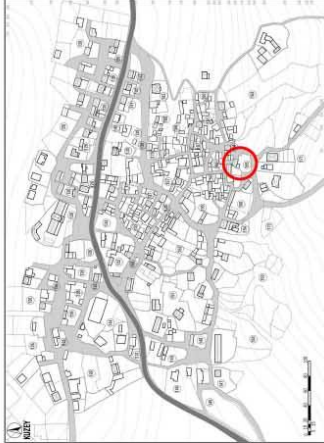
Ek. B.83: 156 Ada 6 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 84	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:156		PARSEL:5	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. PENCERELERE AHŞAP KEPENKLER EKLENMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER:			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ: -		SU: -	
PLAN:	-			KANALİZASYON: -		ELEKTRİK: -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM: KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 2				MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				UYGULAMA PLANI:			
				KURUL KARARLARI:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF:			
				RÖLÖVE:			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

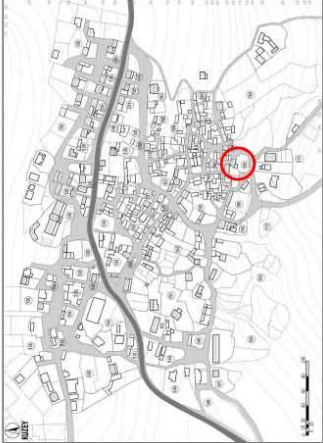
Ek. B.84: 156 Ada 5 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 85	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 165		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sağ yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. PENCERELERE AHŞAP KEPENKLER EKLENMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : -			
PLAN : -				SU : -			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				KANALİZASYON : -			
BEZEME: -				ELEKTRİK : -			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
ANALİTİK BİLGİLER:				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH: 23.05.2021	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:		TARİH:	
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		UYGULAMA PLANI:			
		RAPOR:		KURUL KARARLARI:			
		FOTOĞRAF :		NO	TARİH	TASNİF	GRUP
		RÖLÖVE :					NOT
		RESTORASYON PROJESİ:					
		HARİTA:					
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

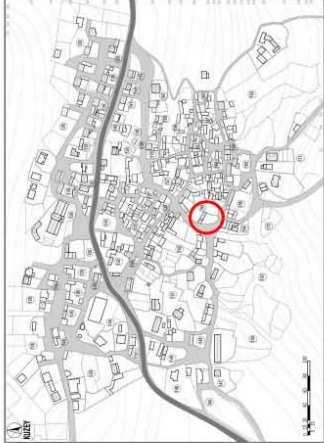
Ek. B.85: 165 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 86
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:165	PARSEL:3		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY	ÜSLUP: -		
		BAŞI			
	YAPAN: -	KİTÂBE: YOK	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
RUTUBET DURUMU: -					
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARI AHŞAPTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacak-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

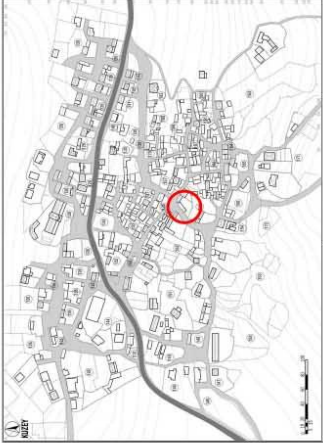
Ek. B.86: 165 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 87	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 164		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN :				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE KEMERLİ AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARINI OLUŞTURAN KEMERLERDE TUĞLA KULLANILMIŞTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP-TUĞLA	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

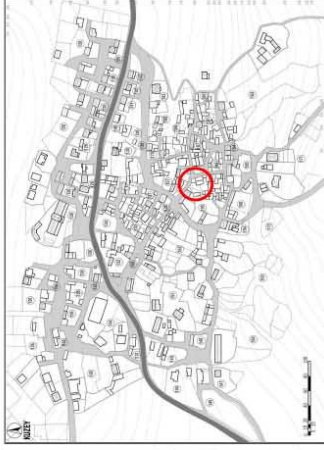
Ek. B.87: 164 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 88	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 155		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :			FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):		
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE YARDIMCI YAPI OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN TEK KATLI BİR EKİ BULUNMAKTADIR. BİR DÖNEMDE KAPSAMLI ONARIMDAN GEÇTİĞİ ANLAŞILMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN YENİLENDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE KEMERLİ VE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ZEMİN KAT PENCERELERİNDE DEMİR KORKULUKLAR, BİRİNCİ KAT PENCERELERİNDE AHŞAP KEPENKLER BULUNMAKTADIR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR. SAÇAKLARDA KİRPİ TİPİ SAÇAKLAR GÖRÜLMEKTEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARINI OLUŞTURAN KEMERLERDE TAŞ KULLANILMIŞTIR. DOĞRAMALARIN MALZEMESİ AHŞAPTIR. DEMİR KORKULUK VE AHŞAP KEPENKLER BULUNMAKTADIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

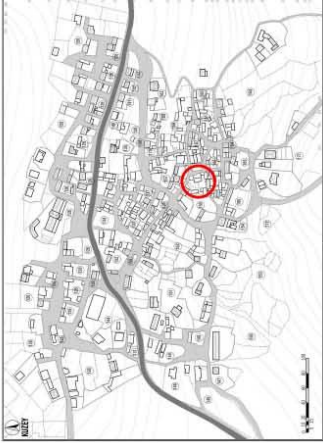
Ek. B.88: 155 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 89	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKE: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 155		PARSEL: 3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE YARDIMCI YAPI OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN TEK KATLI BİR EKİ BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN PVC VE METAL MALZEMELER İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATI, TRAPEZ ÇATI ÖRTÜSÜ İLE KAPLANMIŞTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN : -				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. ÜST ÖRTÜSÜ, TRAPEZ BİR ÇATI KAPLAMASI İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				NO			
				TARİH			
				TASNIF			
				GRUP			
				NOT			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

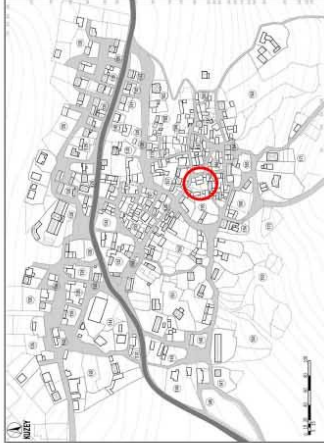
Ek. B.89: 155 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 90	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:155		PARSEL:7	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: KOTÜ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. SAĞ CEPHESİNDE KİMİ PENCERE AÇIKLIKLARININ KAPATILDIĞI GÖRÜLMEKTEDİR.ÇATI, TRAPEZ BİR ÇATI KAPLAMASI İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. KİMİ PENCERE AÇIKLIKLARI KAPATILMIŞTIR. BAZILARINDA AHŞAP KEPENKLER GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN GİRİŞ KAPISI YOK OLMUŞTUR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK :-	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. ÜST ÖRTÜSÜ, TRAPEZ BİR ÇATI KAPLAMASI İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		KONTROL EDEN:		TARİH:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				NO	TARİH	TASNİF	GRUP
EKLER:							
RAPOR:							
FOTOĞRAF :							
RÖLÖVE :							
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTABE:							
VAKFIYE:							

Ek. B.90: 155 Ada 7 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 91	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 155		PARSEL: 8	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÇATI KONSTRÜKSİYONU İLE BEDEN DUVARLARININ BÜYÜK BİR BÖLÜMÜ YIKILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KİMİ ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI GÖRÜLMEKTEDİR. KALAN PENCERE DOĞRAMALARININ METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMESİ DIŞINDA YAPIDA ONARIM GÖRÜLMEMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN : -				KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.91: 155 Ada 8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 92	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:155		PARSEL:16	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :				FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN PENCERE VE KAPI DOĞRAMALARI METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY. YERLEŞİMİN 2.. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA BETONARME KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ- BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ: Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

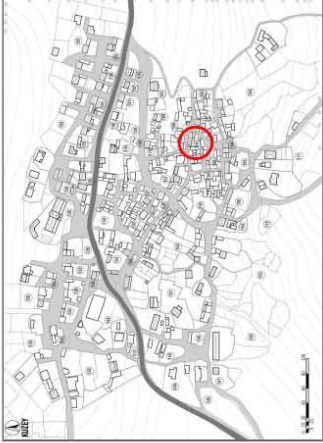
Ek. B.92: 155 Ada 16 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 93	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:166		PARSEL:2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (avlu duvarı):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPSAMLI ONARIM GEÇİRDİĞİ ANLAŞILMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. DOĞRAMALAR ONARILMIŞTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI BEŞİK ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:					
		RAPOR:		NO			
		FOTOĞRAF :		TARİH			
		RÖLÖVE :		TASNİF			
		RESTORASYON PROJESİ:		GRUP			
		HARİTA:		NOT			
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

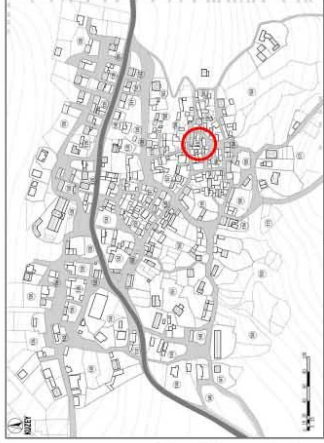
Ek. B.93: 166 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 94	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:166		PARSEL:4	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (yardımcı yapı):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
EKLER:							
RAPOR:							
FOTOĞRAF :							
RÖLÖVE :							
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTABE:							
VAKFIYE:							

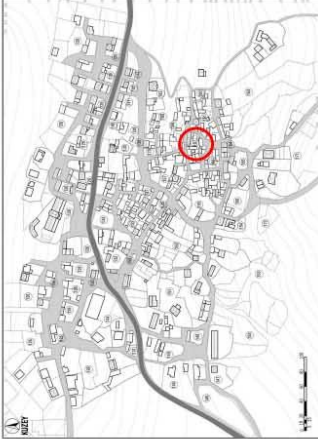
Ek. B.94: 166 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 95	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 167		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÇATI KONSTRUKSIYONU İLE BEDEN DUVARLARININ BÜYÜK BİR BÖLÜMÜ YIKILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KİMİ ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI GÖRÜLMEKTEDİR. YAPIDA ONARIM GÖRÜLMEMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA VE ÇATI KONSTRUKSIYONUNDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

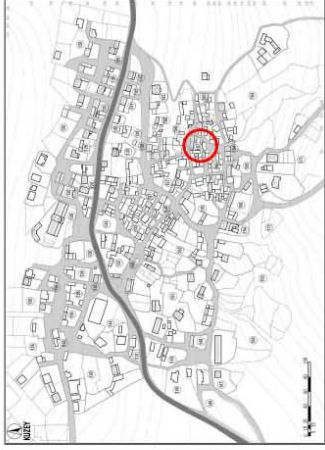
Ek. B.95: 167 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 96	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 167		PARSEL: 2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE YARDIMCI YAPI OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN BİR EK BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARI PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YARDIMCI YAPININ ÜST ÖRTÜSÜ TRAPEZ ÇATI KAPLAMASI İLE KAPLANMIŞTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA BETONARME KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
KİTABE:							
VAKFIYE:							

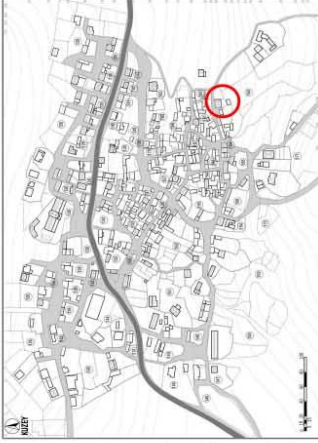
Ek. B.96: 167 Ada 7 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 97
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İLİ: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 167	PARSEL: 3		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :					
		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe-avlü duvan):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PARSEL İÇİNDE YARDIMCI YAPI OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN BİR EK BULUNMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARI PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. AHŞAP AVLU KAPISI ONARILMIŞTIR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		İSİTMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA BETONARME KULLANILMIŞTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ- BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			NO		
			TARİH		
			TASNİF		
			GRUP		
			NOT		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTABE:		
			VAKFIYE:		

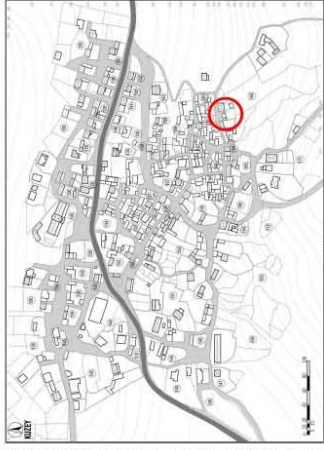
Ek. B.97: 167 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 98	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:167		PARSEL:4	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (yardımcı yapı):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

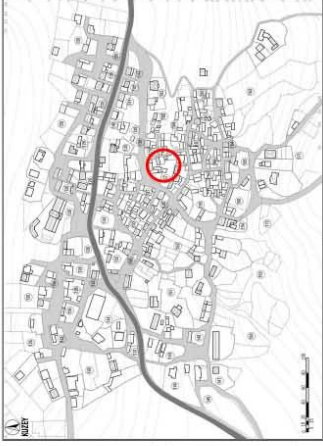
Ek. B.98: 167 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 99
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 163	PARSEL: 7		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI	KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÖZGÜN AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERE LENTOLARINDA AHŞAP KULLANILMIŞTIR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			NO		
			TARİH		
			TASNİF		
			GRUP		
			NOT		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

Ek. B.99: 163 Ada 7 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 100	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:163		PARSEL:8	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF :			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÇATI KONSTRÜKSİYONU İLE İÇ DUVARLARIN TAMAMI, BEDEN DUVARLARININ İSE BÜYÜK BİR BÖLÜMÜ YIKILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: -							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERE VE KAPI AÇIKLIKLARI İLE DOĞRAMALARI YOK OLMUŞTUR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI:				MALZEME: TAŞ		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIGMA TAŞ)	
DEĞİŞİMLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
YAYIN DİZİNİ:				TAPU KAYDI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				UYGULAMA PLANI:			
				KURUL KARARLARI:			
				EKLER:			
				RAPOR:		NO	
				FOTOĞRAF :		TARİH	
				RÖLÖVE :		TASNİF	
				RESTORASYON PROJESİ:		GRUP	
				HARİTA:		NOT	
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

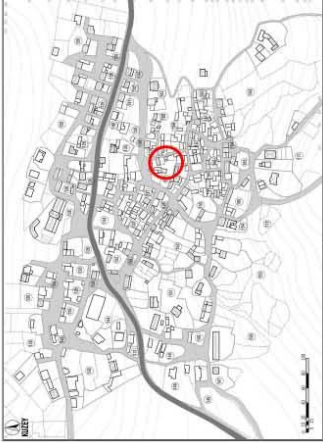
Ek. B.100: 163 Ada 8 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 101	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 157		PARSEL: 3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE YARDIMCI YAPI OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN TEK KATLI BİR EKİ BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERELERDE AHŞAP LENTOLAR KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
EKLER:				TARİH			
RAPOR:				TASNİF			
FOTOĞRAF :				GRUP			
RÖLÖVE :				NOT			
RESTORASYON PROJESİ:							
HARİTA:							
KİTABE:							
VAKFIYE:							

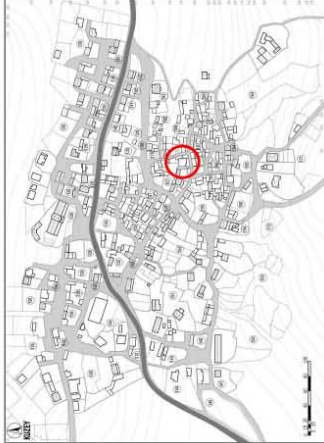
Ek. B.101: 157 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 102	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 157		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :			FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):		
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE YARDIMCI YAPI OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN TEK KATLI BİR EKİ BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMÜKTEDİR. ÇATI ÖRTÜSÜ, TRAPEZ BİR ÇATI KAPLAMASI İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE KEMERLİ VE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. ÇATI ÖRTÜSÜ, TRAPEZ BİR KAPLAMA İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERELERDE AHŞAP LENTOLAR KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

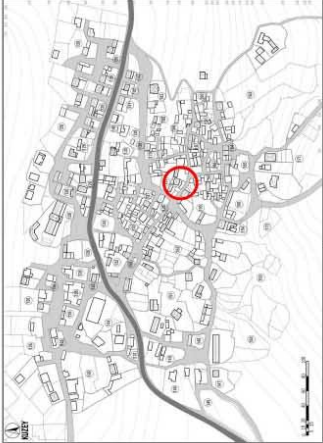
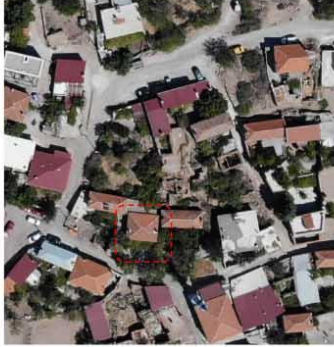
Ek. B.102: 157 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 103	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 157		PARSEL: 4	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		BAŞI			
				KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÇATI STRUKTÜRÜ BÜYÜK ORANDA YIKILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN PVC VE METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN : -				KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELEERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERELEERDE AHŞAP LENTOLAR KULLANILMIŞTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

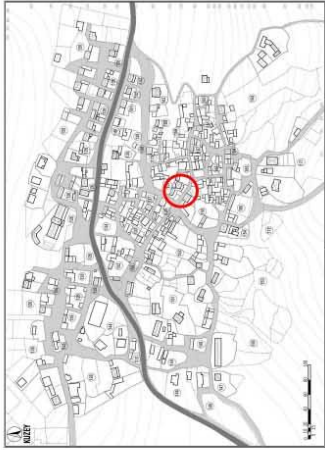
Ek. B.103: 157 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 104	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:157		PARSEL:6	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÇATI STRUKTÜRÜ BÜYÜK ORANDA YIKILMIŞTIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERELERDE AHŞAP LENTOLAR KULLANILMIŞTIR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

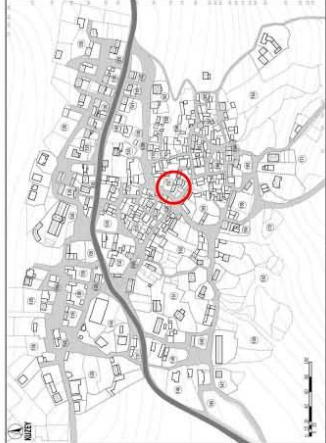
Ek. B.104: 157 Ada 6 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 105	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 157		PARSEL: 9	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARI KORUNMUŞTUR. DOĞRAMALARIN METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLDİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				ISITMA SİSTEMİ : VAR SU : VAR			
PLAN : -				KANALİZASYON : VAR ELEKTRİK : VAR			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. PENCERELERDE DEMİR KORKULUKLAR BULUNMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
BEZEME: -				BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPI VE PENCERELERDE AHŞAP LENTOLAR KULLANILMIŞTIR.				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIGMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

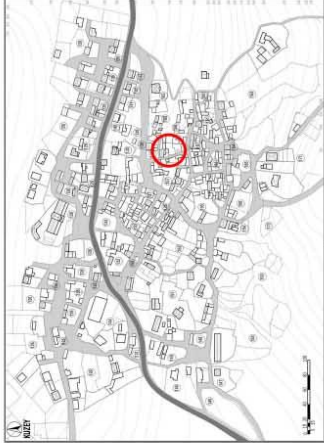
Ek. B.105: 157 Ada 9 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 106	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:157		PARSEL:10	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ORTU DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BEDEN DUVARLARI TAMAMEN YIKILAN YAPIDA BİR DUVARDA OCAK VE NİŞ ELEMANLARI GÖRÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: -							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	OCAK VE NİŞ BULUNMAKTADIR.			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.106: 157 Ada 10 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 107
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 157	PARSEL: 12		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	KİTÂBE: YOK	VAKFIYE: YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
RUTUBET DURUMU: -					
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE TEK KATLI, GELENEKSEL BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN PENCERE VE KAPI DOĞRAMALARI METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YARDIMCI YAPININ ÇATISINA BETON DÖKÜLEREK TERAS OLARAK İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA BETONARME GÖRÜLMEKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ- BETONARME	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"			NO		
			TARİH		
			TASNİF		
			GRUP		
			NOT		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

Ek. B.107: 157 Ada 12 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

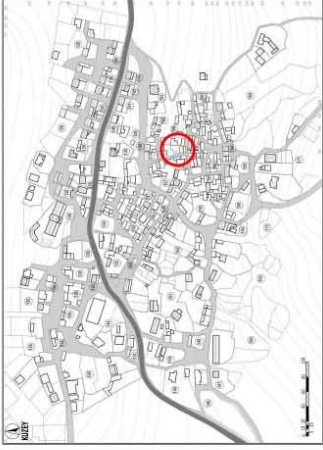
AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 108	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 158		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIGMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNDE TEK KATLI, GELENEKSEL BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN PENCERE VE KAPI DOĞRAMALARI METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :		-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT+YARDIMCI YAPILAR			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA BETONARME GÖRÜLMEKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ- BETONARME		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIGMA TAŞ)		KONTROL EDEN:	
						TARİH:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. O., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.108: 158 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 109	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:			
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:158	PARSEL:3			
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI				
		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE:YOK		
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.						
KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	CEPHE DURUMU: HARAP-KALINTI	ÖRTÜ DURUMU: HARAP-KALINTI	İÇ YAPI DURUMU: HARAP-KALINTI	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):		
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.						
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET		BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET				
YAPILAN ONARIMLAR: PENCERE VE KAPI DOĞRAMALARININ YOK OLDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATI ÖRTÜSÜ, TRAPEZ ÇATI KAPLAMASIYLA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.						
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ: -		SU: -
PLAN :	-			KANALİZASYON: -		ELEKTRİK: -
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI		
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI		
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:		
				RAPOR:		
				FOTOĞRAF :		
				RÖLÖVE :		
				RESTORASYON PROJESİ:		
				HARİTA:		
				KİTÂBE:		
				VAKFIYE:		

Ek. B.109: 158 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

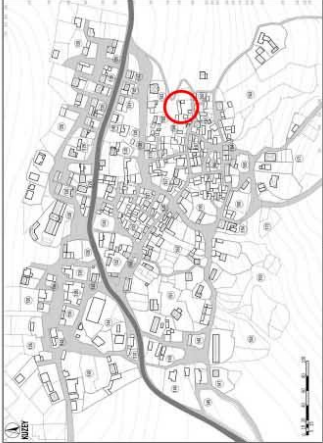
Ek. B.110: 158 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 111	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 158		PARSEL: 6	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU-20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPSAMLI ONARIMDAN GEÇTİĞİ ANLAŞILMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAP MALZEME İLE YENİLENMİŞTİR. PENCERELERE AHŞAP KEPENK VE SAÇAK EKLENMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:							
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			TEKNİK BİLGİLER :			
PLAN :	-			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, TERAS ÇATI ŞEKLİNDEDİR. ÖN CEPHESİNDE BİRİNCİ KATTAN ULAŞILAN BALKON MEKANI GÖRÜLMEKTEDİR.			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
BEZEME:	-			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
ANALİTİK BİLGİLER:		KAT SAYISI: 2		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)	
DEĞİŞİMLER:				HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
YAYIN DİZİNİ:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				TAPU KAYDI:			
				UYGULAMA PLANI:			
				KURUL KARARLARI:			
				EKLER:			
				RAPOR:		NO	
				FOTOĞRAF :		TARİH	
				RÖLÖVE :		TASNIF	
				RESTORASYON PROJESİ:		GRUP	
				HARİTA:		NOT	
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

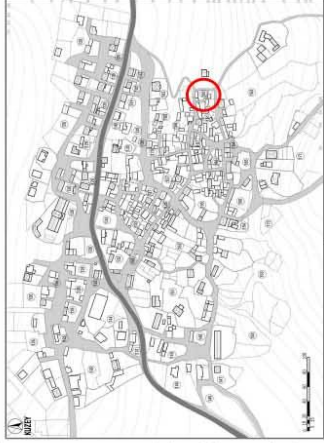
Ek. B.111: 158 Ada 6 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 112	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 158		PARSEL: 7	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU-20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: KÖTÜ	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. AVLU GİRİŞ KAPILARI ÖZGÜNDÜR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR:							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	KONTROL EDEN:		TARİH:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				KURUL KARARLARI:			
				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTÂBE:			
				VAKFIYE:			

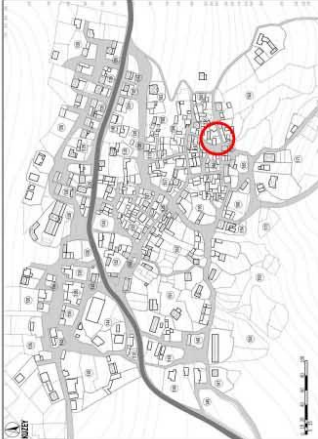
Ek. B.112: 158 Ada 7 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 113	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 158		PARSEL: 13	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU-20.YY BAŞI		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: KÖTÜ	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):					
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR:							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM: 19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.				İSİTMA SİSTEMİ : -			
PLAN : -				SU : -			
CEPHE: YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.				KANALİZASYON : -			
BEZEME: -				ELEKTRİK : -			
İÇ YAPI ELEMANI: -				ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ: YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.				BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
ANALİTİK BİLGİLER:				ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER	
DEĞİŞİMLER:		YAYIN DİZİNİ:		KONTROL EDEN:		TARİH: 23.05.2021	
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhüsün Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		TAPU KAYDI:		TARİH:	
		RAPOR:		UYGULAMA PLANI:		KURUL KARARLARI:	
		FOTOĞRAF :		NO		TARİH	
		RÖLÖVE :		TASNİF		GRUP	
		RESTORASYON PROJESİ:		NOT			
		HARİTA:					
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

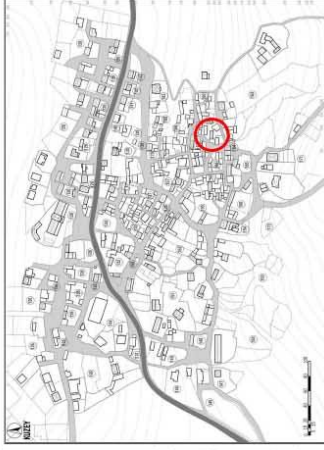
Ek. B.113: 158 Ada 13 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 114	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İLİ: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 160		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19. YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. PARSELDE TEK KATLI GELENEKSEL BİR YARDIMCI YAPI BULUNMAKTADIR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ÇATI ÖRTÜSÜ, TRAPEZ ÇATI KAPLAMASI İLE KAPATILMIŞTIR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19. YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. KAPILARDA DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				NO			
				TARİH			
				TASNİF			
				GRUP			
				NOT			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

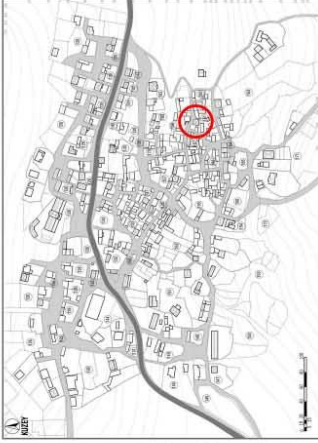
Ek. B.114: 160 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 115	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHUSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA: 161		PARSEL: 1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 20.YY		ÜSLUP: -	
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ÇATI KONSTRÜKSİYONU BETONARMEDİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:		20.YY, YERLEŞİMİN 2. DÖNEM (1950-1980) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ: VAR		SU: VAR	
PLAN:		-		KANALİZASYON: VAR		ELEKTRİK: VAR	
CEPHE:		YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. KAPILARDA VE PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TERAS ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM: KONUT			
BEZEME:		-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONU			
İÇ YAPI ELEMANI:		-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:		YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA BETONARME GÖRÜLMEKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR:		TARİH:	
ANALİTİK BİLGİLER:				İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		23.05.2021	
KAT SAYISI: 1		MALZEME: TAŞ-AHŞAP		YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)		KONTROL EDEN:	
DEĞİŞİMLER:				TAPU KAYDI:			
YAYIN DİZİNİ:				UYGULAMA PLANI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"		EKLER:		KURUL KARARLARI:			
		RAPOR:		NO		TARİH	
		FOTOĞRAF:		TASNİF		GRUP	
		RÖLÖVE:		NOT			
		RESTORASYON PROJESİ:					
		HARİTA:					
		KİTABE:					
		VAKFIYE:					

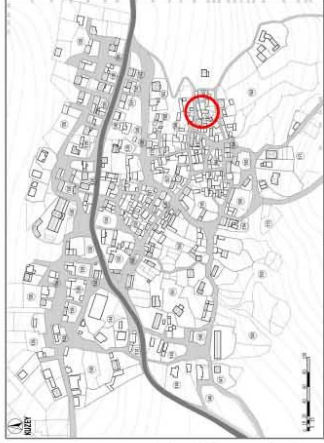
Ek. B.115: 161 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 116	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:161		PARSEL:3	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :			FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):		
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. KAPILARDA VE PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT/YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT/YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

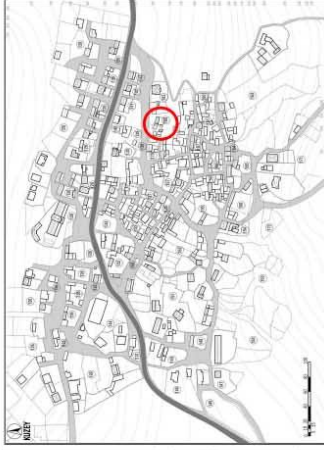
Ek. B.116: 161 Ada 3 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 117
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:161	PARSEL:4		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI	KİTÂBE: YOK		VAKFIYE:YOK
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. KAPSAMLI ONARIMDAN GEÇTİĞİ ANLAŞILMAKTADIR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMÜKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR YENİLENMİŞTİR. PENCERE VE KAPILARDA AHŞAP DOĞRAMALAR GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPININ AVLU GİRİŞİNE SAÇAK EKLENMİŞTİR. YAPININ BİRİNCİ KATINDA TERAS MEKANI BULUNMAKTADIR. TERAS MEKANININ ÜZERİ AHŞAP KONSTRÜKSİYONDAN OLUŞAN BİR ÜST ÖRTÜ İLE KAPATILMIŞTIR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. KAPILARDA VE PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMÜKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGİR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP GÖRÜLMÜKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGİR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			EKLER:		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

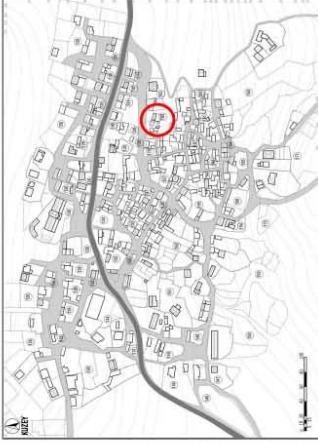
Ek. B.117: 161 Ada 4 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 118
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İLİ: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA:161	PARSEL:7		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY	ÜSLUP: -		
		BAŞI			
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFIYE:YOK		
GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
RUTUBET DURUMU: -					
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, İKİ KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YENİLENMİŞTİR. ÇATI, TRAPEZ ÇATI ÖRTÜSÜ İLE KAPLANMIŞTIR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:			TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (....-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.		ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR
PLAN :	-		KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. KAPILARDA VE PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR. TRAPEZ ÇATI ÖRTÜSÜ İLE KAPLANMIŞTIR.		ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	-		BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-		ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.		HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			NO		
EKLER:			TARİH		
RAPOR:			TASNİF		
FOTOĞRAF :			GRUP		
RÖLÖVE :			NOT		
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFIYE:					

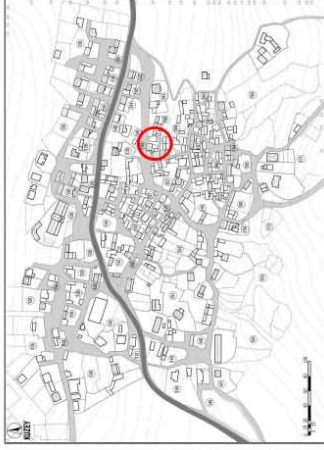
Ek. B.118: 161 Ada 7 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 120	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYVACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:169		PARSEL:1	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE: YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ORTU DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (arka cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR. ÖZGÜN DOĞRAMALAR METAL VE PVC MALZEME İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. BİTİŞİĞİNE BETONARME YAPIM SİSTEMİ İLE BİR EK İNŞA EDİLMİŞTİR.							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : VAR		SU : VAR	
PLAN :	-			KANALİZASYON : VAR		ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. KAPILARDA VE PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, KİREMİT KAPLI KIRMA ÇATI ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : KONUT			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacic-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.120: 169 Ada 1 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 121
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				
İL: ÇANAKKALE	İLÇESİ: AYVACIK	MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.	HARİTA NO:		
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 169	PARSEL: 2		
ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY	ÜSLUP: -		
	YAPAN: -	BAŞI	KİTÂBE: YOK		VAKFIYE: YOK
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.					
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (ön cephe):	
					
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR.					
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET			BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET		
YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN VE DOĞRAMALARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.					
YAPININ AYRINTILI TANIMI:					
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			TEKNİK BİLGİLER :	
PLAN :	-			ISITMA SİSTEMİ :	VAR SU : VAR
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTA DİR. KAPILARDA VE PENCERELEDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			KANALİZASYON :	VAR ELEKTRİK : VAR
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: YARDIMCI YAPI	
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: YARDIMCI YAPI	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR:	TARİH: 23.05.2021
ANALİTİK BİLGİLER:			KONTROL EDEN:		
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:		
YAYIN DİZİNİ:			KURUL KARARLARI:		
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Dönüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"			EKLER:		
			RAPOR:		
			FOTOĞRAF :		
			RÖLÖVE :		
			RESTORASYON PROJESİ:		
			HARİTA:		
			KİTÂBE:		
			VAKFIYE:		

Ek. B.121: 169 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi

AVRUPA KONSEYİ		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ		ANIT		ENVANTER NO: 122	
TÜRKİYE		KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
İL: ÇANAKKALE		İLÇESİ: AYYACIK		MAHALLE / MEVKİ: BÜYÜKHÜSUN MH.		HARİTA NO:	
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:		ADA:170		PARSEL:2	
ADI: -		YAPTIRAN: -		YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY		ÜSLUP: -	
				BAŞI			
		YAPAN: -		KİTABE: YOK		VAKFIYE:YOK	
GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞ SİVİL MİMARLIK YAPISIDIR.							
KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: KÖTÜ	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ORTU DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: -	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -	
VAZİYET PLANI :		FOTOĞRAF (hava fotoğrafı):		FOTOĞRAF (sol yan cephe):			
							
GÖZLEMLER: YAPININ İÇİNE GİRİLEMEMİŞTİR. YAPI, TEK KATLI YIĞMA TAŞ YAPIM SİSTEMİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. ÖZGÜN KAPI VE PENCERE AÇIKLIKLARIN VE DOĞRAMALARIN KORUNDUĞU GÖRÜLMEKTEDİR.							
BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET				BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: ÖZEL MÜLKİYET			
YAPILAN ONARIMLAR:							
YAPININ AYRINTILI TANIMI:				TEKNİK BİLGİLER :			
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY SONU-20.YY BAŞI, YERLEŞİMİN 1. DÖNEM (...-1950) KATMANINI OLUŞTURAN GELENEKSEL YAPILARDANDIR.			ISITMA SİSTEMİ : -		SU : -	
PLAN :	-			KANALİZASYON : -		ELEKTRİK : -	
CEPHE:	YAPININ BEDEN DUVARLARI SIVASIZ TAŞ DUVARLARDAN OLUŞMAKTADIR. KAPILARDA VE PENCERELERDE DÜZ ATKILI AÇIKLIKLAR GÖRÜLMEKTEDİR. YAPI, ÖZGÜN AÇIKLIKLARINI KORUMAKTADIR. ÇATISI, DÜZ TOPRAK DAM ŞEKLİNDEDİR.			ÖZGÜN KULLANIM : YARDIMCI YAPI			
BEZEME:	-			BUGÜNKÜ KULLANIM: ATIL			
İÇ YAPI ELEMANI:	-			ÖNERİLEN KULLANIM: YARDIMCI YAPI			
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	YAPI, KARGIR YAPIM TEKNİĞİ İLE İNŞA EDİLMİŞTİR. LENTOLARDA VE ÇATI KONSTRÜKSİYONUNDA AHŞAP GÖRÜLMEKTEDİR.			HAZIRLAYANLAR: İLDEM ÖZLEM ÇELİKER		TARİH: 23.05.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:				KONTROL EDEN:		TARİH:	
KAT SAYISI: 1	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KARGIR (YIĞMA TAŞ)		TAPU KAYDI:			
DEĞİŞİMLER:				UYGULAMA PLANI:			
YAYIN DİZİNİ:				KURUL KARARLARI:			
Çeliker, İ. Ö., 2021, "Donüşümün Eşiğinde Bir Tarihi Kırsal Yerleşim: Ayyvacık-Büyükhusun Köyü Koruma Önerisi"				EKLER:			
				RAPOR:			
				FOTOĞRAF :			
				RÖLÖVE :			
				RESTORASYON PROJESİ:			
				HARİTA:			
				KİTABE:			
				VAKFIYE:			

Ek. B.122: 170 Ada 2 Parselde Yer Alan Konuta Ait Anıt Fişi